Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 543/2011

z dnia 7 czerwca 2011 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw

(Dz.U. L 157 z 15.6.2011, str. 1)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 726/2011 z dnia 25 lipca 2011 r.	L 194	25	26.7.2011
►M2	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 898/2011 z dnia 7 września 2011 r.	L 231	11	8.9.2011
►M3	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 996/2011 z dnia 7 października 2011 r.	L 264	25	8.10.2011
►M4	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1020/2011 z dnia 14 października 2011 r.	L 270	14	15.10.2011
►M5	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1095/2011 z dnia 28 października 2011 r.	L 283	32	29.10.2011
►M6	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1325/2011 z dnia 16 grudnia 2011 r.	L 335	66	17.12.2011
►M7	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 72/2012 z dnia 27 stycznia 2012 r.	L 26	26	28.1.2012
►M8	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 302/2012 z dnia 4 kwietnia 2012 r.	L 99	21	5.4.2012
►M9	Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 366/2012 z dnia 27 kwietnia 2012 r.	L 116	10	28.4.2012

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 199 z 2.8.2011, str. 76 (543/2011)

▼B

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 543/2011

z dnia 7 czerwca 2011 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ([1]), w szczególności jego art. 3 akapit drugi, art. 103h, art. 121 lit. a), art. 127, 134, art. 143 lit. b), art. 148, 179, art. 192 ust. 2, art. 194 oraz art. 203a ust. 8 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 ustanowiono wspólną organizację rynków rolnych, która obejmuje sektor owoców i warzyw oraz sektor przetworzonych owoców i warzyw.

(2) Przepisy wykonawcze obejmujące sektor owoców i warzyw oraz sektor przetworzonych owoców i warzyw ustanowiono rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiającym przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ([2]). Wspomniane rozporządzenie było wielokrotnie zmieniane. Aby zapewnić przejrzystość, wszystkie przepisy wykonawcze należy włączyć do nowego rozporządzenia wraz ze zmianami, które powinno się wprowadzić na podstawie zebranych doświadczeń, a także należy uchylić rozporządzenie (WE) nr 1580/2007.

(3) Należy ustalić lata gospodarcze dla produktów sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw. Jako że w przedmiotowych sektorach nie obowiązują już programy pomocy związane z sezonem zbiorów odnośnych produktów, wszystkie lata gospodarcze mogą zostać ujednolicone, tak aby odpowiadały one latom kalendarzowym.

(4) W art. 113 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 uprawniono Komisję do wprowadzenia norm handlowych dla owoców i warzyw oraz dla przetworzonych owoców i warzyw. Zgodnie z art. 113a ust. 1 tego rozporządzenia owoce i warzywa przeznaczone do sprzedaży konsumentowi jako produkty świeże mogą być wprowadzone do obrotu jedynie, jeśli są solidnej i właściwej jakości handlowej oraz jeśli zawierają informację o państwie pochodzenia. Aby zharmonizować wykonanie wymienionego przepisu, należy szczegółowo określić i ustanowić ogólną normę handlową dla wszystkich świeżych owoców i warzyw.

([1]) Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.
([2]) Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

▼B

(5) Należy przyjąć szczegółowe normy handlowe dla produktów, w przypadku których przyjęcie normy wydaje się konieczne ze względu na ocenę jej przydatności, ze szczególnym uwzględnieniem tego, jakie produkty są pod względem wartości w największym stopniu przedmiotem wymiany handlowej, na podstawie danych pochodzących z Comext – bazy danych Komisji Europejskiej dotyczącej handlu międzynarodowego.

(6) Aby zapobiec niepotrzebnym barierom handlowym, w przypadku gdy należy wprowadzić szczegółowe normy handlowe dla poszczególnych produktów, normy te powinny być zgodne z normami przyjętymi przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ). W przypadku gdy nie przyjęto szczegółowej normy handlowej na szczeblu Unii, produkty uznaje się za zgodne z ogólną normą handlową, jeżeli ich właściciel jest w stanie wykazać zgodność tych produktów z odpowiednią normą EKG/ONZ.

(7) Należy przewidzieć wyjątki i zwolnienia od stosowania norm handlowych w przypadku pewnych działań, które albo mają bardzo marginalny lub szczególny charakter, albo należą do działań początkowych w łańcuchu dystrybucji, bądź w przypadku suszonych owoców i warzyw oraz produktów przeznaczonych do przetworzenia. Ponieważ niektóre produkty ulegają naturalnemu rozwojowi i wykazują tendencję do psucia się, należy dopuścić w ich przypadku nieznaczne obniżenie świeżości i jędrności, pod warunkiem, że nie należą do klasy ekstra. Należy zwolnić z wymogu zgodności z ogólną normą handlową określone produkty, które zazwyczaj są sprzedawane nie jako całe, a co do których w innym przypadku wymagano by tej zgodności.

(8) Szczegółowe informacje wymagane zgodnie z normami handlowymi powinny być wyraźnie widoczne na opakowaniu lub etykiecie. Aby zapobiec oszustwom i wprowadzaniu konsumentów w błąd, należy umożliwić konsumentom przed zakupem dostęp do szczegółowych informacji wymaganych zgodnie z normami; dotyczy to szczególnie sprzedaży na odległość, która – jak pokazuje doświadczenie – stwarza ryzyko oszustw i pozbawienia konsumentów ochrony zapewnianej przez normy.

(9) W odpowiedzi na zapotrzebowanie ze strony niektórych konsumentów opakowania zawierające różne gatunki i warzyw stają się coraz bardziej powszechne na rynku. Uczciwe praktyki handlowe wymagają, aby owoce i warzywa sprzedawane w tym samym opakowaniu charakteryzowały się jednorodną jakością. W przypadku produktów, w odniesieniu do których nie zostały przyjęte normy unijne, można to zapewnić przez odwołanie się do przepisów ogólnych. Należy ustanowić wymogi dotyczące etykietowania mieszanek różnych gatunków owoców i warzyw w tym samym opakowaniu. Wymogi te powinny być mniej rygorystyczne niż wymagania przewidziane w normach handlowych, w szczególności aby uwzględnić miejsce dostępne na etykiecie.

(10) Aby zapewnić prawidłowe i skuteczne przeprowadzanie kontroli, faktury i dokumenty towarzyszące, inne niż przeznaczone dla konsumentów, powinny zawierać określone podstawowe informacje zawarte w normach handlowych.

(11) Na potrzeby selektywnych kontroli opartych o analizę ryzyka, określonych w art. 113a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, należy określić szczegółowe zasady przeprowadzania takich kontroli. W szczególności należy podkreślić rolę analizy ryzyka przy wyborze produktów do kontroli.

▼B

(12) Każde państwo członkowskie powinno wyznaczyć organy kontrolne odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli zgodności na każdym etapie obrotu. Jeden z tych organów powinien być odpowiedzialny za kontakty z wszystkimi pozostałymi wyznaczonymi organami oraz za koordynację ich działań.

(13) Z uwagi na fakt, iż informacje na temat handlowców i ich głównych cech są nieodzownym narzędziem w analizie dokonywanej przez państwa członkowskie, konieczne jest utworzenie w każdym państwie członkowskim bazy danych obejmującej handlowców z sektora owoców i warzyw. Należy przyjąć szczegółową definicję „handlowca", aby zapewnić, że obejmie ona wszystkie podmioty łańcucha handlowego i zapewni pewność prawa.

(14) Kontrole zgodności powinny być przeprowadzane w formie kontroli wyrywkowych i powinny dotyczyć głównie handlowców, którzy najprawdopodobniej posiadają towary nieodpowiadające normom. Biorąc pod uwagę właściwości własnych rynków krajowych, państwa członkowskie powinny ustanawiać zasady ustalające pierwszeństwo kontroli w odniesieniu do poszczególnych kategorii handlowców. W celu zapewnienia przejrzystości o tych zasadach należy powiadamiać Komisję.

(15) Państwa członkowskie powinny dopilnowywać, aby wywóz owoców i warzyw do państw trzecich odpowiadał normom handlowym, oraz poświadczać zgodność z przedmiotowymi normami zgodnie z Protokołem Genewskim w sprawie standaryzacji świeżych owoców i warzyw oraz suchych i suszonych owoców, zawartym w ramach programu EKG/ONZ i Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) dotyczącego stosowania międzynarodowych norm dla owoców i warzyw.

(16) Przywóz owoców i warzyw z państw trzecich powinien odpowiadać normom handlowym lub normom im równoważnym. Dlatego kontrole zgodności muszą być przeprowadzane przed wprowadzeniem wymienionych towarów na obszar celny Unii, z wyjątkiem drobnych partii, uważanych przez organy kontrolne za obarczone niskim ryzykiem. W określonych państwach trzecich, które zapewniają dostateczne gwarancje zgodności, kontrole przedwywozowe mogą być przeprowadzane przez organy kontrolne tych państw trzecich. W takim przypadku państwa członkowskie powinny regularnie sprawdzać skuteczność i jakość kontroli przedwywozowych przeprowadzanych przez organy kontrolne państwa trzeciego.

(17) Owoce i warzywa przeznaczone do przetworzenia nie muszą być zgodne z normami handlowymi, a więc należy dopilnować, aby nie były one sprzedawane na rynku produktów świeżych. Takie produkty powinny być odpowiednio oznakowane.

(18) Owoce i warzywa poddane kontroli zgodności z normami handlowymi powinny podlegać kontroli tego samego rodzaju na wszystkich etapach obrotu. W tym celu należy zastosować wytyczne dotyczące kontroli zalecane przez EKG/ONZ, zgodne z odpowiednimi zaleceniami OECD. Należy jednak ustanowić przepisy szczegółowe w odniesieniu do kontroli na etapie sprzedaży detalicznej.

▼B

(19) Należy ustanowić przepisy dotyczące uznawania organizacji producentów w odniesieniu do produktów, w sprawie których złożyły one wnioski. Jeżeli wniosek o uznanie dotyczy produktów przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia, należy dopilnować, aby zostały one faktycznie dostarczone do przetworzenia.

(20) Aby pomóc w osiągnięciu celów systemu regulacji sektora owoców i warzyw oraz aby zapewnić organizacjom producentów możliwość prowadzenia działalności w sposób trwały i efektywny, organizacjom producentów należy zapewnić jak największą wewnętrzną stabilność. Należy zatem ustanowić minimalny okres członkostwa producenta w organizacji producentów. Ustanowienie okresów wypowiedzenia członkostwa oraz dat, od których rezygnacja z członkowstwa staje się skuteczna, należy pozostawić państwom członkowskim.

(21) Główna i zasadnicza działalność organizacji producentów powinna być związana z koncentracją podaży i wprowadzaniem do obrotu. Niemniej jednak organizacjom producentów należy umożliwić prowadzenie innych form działalności, nie tylko o charakterze komercyjnym.

(22) Należy wspierać współpracę między organizacjami producentów, umożliwiając wyłączenie obrotu owocami i warzywami zakupionymi wyłącznie od innej uznanej organizacji producentów z kalkulacji dotyczących zarówno działalności głównej, jak i działalności pobocznej. Jeżeli organizacja producentów jest uznana w odniesieniu do produktu wymagającego zapewnienia środków technicznych, powinna mieć możliwość zapewniania takich środków za pośrednictwem swoich członków, bądź poprzez spółki zależne lub outsourcing.

(23) Organizacje producentów mogą posiadać udziały w spółkach zależnych, które pomagają im w zwiększeniu wartości dodanej produkcji ich członków. Należy ustalić zasady obliczania wartości tej produkcji sprzedanej. Po okresie przejściowym, który umożliwi dostosowanie, działalność główna tych spółek zależnych powinna być taka sama jak działalność organizacji producentów.

(24) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące uznawania i działalności zrzeszeń organizacji producentów, międzynarodowych organizacji producentów i międzynarodowych zrzeszeń organizacji producentów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007. Celem zapewnienia spójności przepisy te powinny być możliwie jak najbardziej podobne do przepisów ustanowionych dla organizacji producentów.

(25) W celu ułatwienia koncentracji podaży należy wspierać łączenie się istniejących organizacji producentów w nowe organizacje poprzez ustanowienie przepisów dotyczących łączenia programów operacyjnych połączonych organizacji.

(26) Przy poszanowaniu zasady, zgodnie z którą organizacja producentów musi być utworzona z inicjatywy własnej producentów oraz przez nich kontolowana, ustanowienie warunków przyjmowania na członków organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów innych osób fizycznych lub prawnych należy pozostawić państwom członkowskim.

▼B

(27) W celu zagwarantowania, że organizacje producentów faktycznie reprezentują minimalną liczbę producentów, państwa członkowskie powinny podjąć środki w celu dopilnowania, aby mniejszość członków, na których przypada przeważająca część produkcji w danej organizacji producentów, nie miała nadmiernego wpływu na jej funkcjonowanie i zarządzanie nią.

(28) W celu uwzględnienia różnych okoliczności związanych z produkcją i obrotem w Unii państwa członkowskie powinny ustanowić określone warunki przyznawania wstępnego uznania grupom producentów przedkładającym plany uznawania.

(29) W celu wspierania procesu tworzenia stabilnych organizacji producentów, zdolnych do wnoszenia trwałego wkładu w realizację celów systemu regulacji sektora owoców i warzyw, wstępne uznanie należy przyznawać tylko tym grupom producentów, które są w stanie wykazać zdolność spełnienia wszystkich wymogów dotyczących uznawania w wyznaczonym terminie.

(30) Należy ustanowić przepisy dotyczące informacji, jakie grupy producentów muszą przedstawić w planach uznawania. Aby umożliwić grupom producentów lepsze spełnienie warunków uznania, należy zezwalać na zmiany w planach uznawania. W tym celu należy ustanowić przepisy umożliwiające państwom członkowskim wystąpienie do grup producentów o podjęcie działań naprawczych w celu wykonania ich planów.

(31) Grupa producentów może spełnić warunki uznania przed zakończeniem realizacji planu uznawania. Należy ustanowić przepisy umożliwiające takim grupom składanie wniosków o uznanie wraz z projektami programów operacyjnych. W celu zachowania spójności przyznanie takiego uznania danej grupie producentów musi oznaczać zakończenie jej planu uznawania, a udzielanie pomocy przewidzianej w odniesieniu do tego planu powinno zostać przerwane. Jednakże w celu uwzględnienia wieloletniego finansowania inwestycji należy przewidzieć możliwość przeniesienia do programów operacyjnych inwestycji kwalifikujących się do pomocy inwestycyjnej.

(32) W celu ułatwienia prawidłowego stosowania systemu pomocy na pokrycie kosztów tworzenia i działalności administracyjnej grup producentów pomoc ta powinna być przyznawana według stawki ryczałtowej. W celu uwzględnienia ograniczeń budżetowych należy ustanowić pułap pomocy przyznawanej według stawki ryczałtowej. Ponadto biorąc pod uwagę różne potrzeby finansowe grup producentów różnej wielkości, pułap ten należy dostosować do wartości produkcji zbywalnej grup producentów.

(33) W trosce o zachowanie spójności oraz w celu zapewnienia płynnej zmiany statusu na status uznanej grupy producentów w odniesieniu do jej działalności głównej i w odniesieniu do wartości produkcji sprzedanej należy stosować takie same zasady jak w przypadku organizacji producentów.

▼B

(34) Aby uwzględnić potrzeby finansowe nowych grup producentów i zapewnić prawidłowe stosowanie systemu pomocy w przypadku połączeń, należy umożliwić przyznawanie pomocy grupom producentów powstałym w wyniku połączeń.

(35) Aby ułatwić korzystanie z systemu wsparcia dla programów operacyjnych, należy jasno zdefiniować produkcję sprzedaną organizacji producentów, łącznie z określeniem produktów, które mogą być brane pod uwagę, i etapu obrotu, na którym oblicza się wartość produkcji. Na potrzeby kontroli oraz w celu uproszczenia należy stosować stawkę ryczałtową do obliczania wartości owoców i warzyw przeznaczonych do przetworzenia, stanowiącą wartość produktu podstawowego, a mianowicie owoców i warzyw przetworzonych, oraz wartość działań, które nie należą do właściwych działań przetwórczych. Ponieważ ilość owoców i warzyw potrzebnych do produkcji przetworzonych owoców i warzyw jest zróżnicowana w zależności od grupy produktów, stosowane stawki ryczałtowe powinny odzwierciedlać te różnice. W przypadku owoców i warzyw przetworzonych w przyprawy i paprykę w proszku należy również wprowadzić stawkę ryczałtową na potrzeby obliczania wartości owoców i warzyw przeznaczonych do przetworzenia, stanowiącą jedynie wartość produktu podstawowego. Należy umożliwić także stosowanie dodatkowych metod obliczania produkcji zbywalnej w przypadku rocznych wahań lub niewystarczających danych. Aby zapobiec nieprawidłowemu korzystaniu z systemu, organizacjom producentów nie należy z zasady pozwalać na zmianę metodyki określania okresów odniesienia w trakcie obowiązywania programu.

(36) Aby zapewnić płynne przejście do nowego systemu obliczania wartości produkcji sprzedanej w odniesieniu do owoców i warzyw przetworzonych, nowa metoda obliczania nie powinna dotyczyć programów operacyjnych zatwierdzonych do dnia 20 stycznia 2010 r., bez uszczerbku dla możliwości zmiany tych programów operacyjnych zgodnie z art. 65 i 66 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007. Z tego samego powodu wartość produkcji sprzedanej w okresie odniesienia programów operacyjnych zatwierdzonych po wyżej wymienionej dacie powinna być obliczana zgodnie z nowymi zasadami.

(37) Aby zapewnić właściwe wykorzystanie pomocy, należy ustanowić zasady zarządzania funduszami operacyjnymi i wkładami finansowymi członków, pozwalając na możliwie jak największą elastyczność, pod warunkiem że wszyscy producenci mogą korzystać z funduszu operacyjnego i w sposób demokratyczny uczestniczyć w podejmowaniu decyzji dotyczących jego wykorzystania.

(38) Należy ustanowić przepisy dotyczące zakresu i struktury strategii krajowej na rzecz zrównoważonych programów operacyjnych oraz ramy krajowe dotyczące działań na rzecz ochrony środowiska. Ma to na celu optymalizację przydzielania zasobów finansowych oraz poprawę jakości strategii.

▼B

(39) Należy ustanowić procedury w zakresie prezentacji i zatwierdzania programów operacyjnych, w tym terminów, tak aby właściwe organy mogły dokonać odpowiedniej oceny informacji oraz aby środki i działania mogły być włączane do programów lub z nich wykluczane. Ponieważ zarządzanie programami odbywa się w cyklu rocznym, należy przewidzieć, by programy niezatwierdzone przed upływem danego terminu były odraczane o rok.

(40) Należy ustanowić procedurę corocznego wprowadzania zmian do programów operacyjnych na następny rok, aby można je było dostosować w celu uwzględnienia wszelkich nowych warunków, których nie można było przewidzieć w chwili pierwszej prezentacji programów. Ponadto należy umożliwić zmianę środków i kwot funduszu operacyjnego w trakcie każdego roku realizacji programu. Aby zapewnić przestrzeganie ogólnych celów zatwierdzonych programów, wszystkie takie zmiany powinny podlegać pewnym ograniczeniom i warunkom określanym przez państwa członkowskie oraz powinny być obowiązkowo zgłaszane właściwym organom.

(41) Ze względu na bezpieczeństwo finansowe i pewność prawa należy sporządzić wykazy działań i wydatków, które nie mogą zostać objęte programami operacyjnymi.

(42) W przypadku inwestycji w indywidualnych gospodarstwach, aby zapobiec nieuzasadnionemu wzbogaceniu się podmiotu prywatnego posiadającego silne powiązania z organizacją podczas okresu użytkowania inwestycji, należy ustanowić przepisy umożliwiające organizacji odzyskanie wartości końcowej inwestycji, bez względu na to, czy inwestycja taka jest własnością członka czy organizacji.

(43) Aby zapewnić właściwe stosowanie systemu pomocy, należy określić informacje, które należy podawać we wnioskach o przyznanie pomocy, jak również procedury dotyczące wypłacania pomocy. Aby zapobiec trudnościom w przepływie środków pieniężnych, organizacjom producentów należy udostępnić system zaliczek wraz z właściwymi zabezpieczeniami. Z podobnych względów należy udostępnić alternatywny system w przypadku zwrotu poniesionych wydatków.

(44) Produkcja owoców i warzyw jest nieprzewidywalna, a produkty łatwo się psują. Nawet niezbyt duże nadwyżki na rynku mogą powodować na nim poważne zakłócenia. Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące zakresu i stosowania środków zarządzania w sytuacjach kryzysowych i zapobiegania kryzysom w odniesieniu do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Przepisy te powinny zapewniać jak największą elastyczność i możliwość szybkiego zastosowania w sytuacjach kryzysowych i w związku z tym powinny pozwalać na podejmowanie decyzji przez same państwa członkowskie i organizacje producentów. Jednakże przepisy powinny zapobiegać nadużyciom oraz zapewniać ograniczenia dotyczące stosowania pewnych środków, w tym pod względem finansowym. Powinny także zapewniać należyte przestrzeganie wymogów fitosanitarnych i środowiskowych.

▼B

(45) W odniesieniu do wycofywania z rynku należy przyjąć szczegółowe zasady uwzględniające potencjalne znaczenie tego środka. W szczególności należy ustanowić zasady dotyczące systemu większego wsparcia dla owoców i warzyw wycofywanych z rynku, które są nieodpłatnie przekazywane jako pomoc humanitarna przez organizacje charytatywne oraz niektóre inne organizacje i instytucje. Aby usprawnić bezpłatną dystrybucję, należy przewidzieć możliwość pozwolenia organizacjom i instytucjom charytatywnym na pobieranie symbolicznej opłaty od odbiorców końcowych produktów podlegających wycofaniu z rynku, jeżeli produkty te poddano przetworzeniu. Ponadto należy ustalić maksymalne poziomy wsparcia w odniesieniu do wycofywania z rynku, aby nie stało się ono stałym zastępczym rozwiązaniem dla produktów w porównaniu z wprowadzaniem ich do obrotu. W związku z powyższym dla produktów, w odniesieniu do których w załączniku V do rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw ([1]) ustalono maksymalne poziomy unijnej rekompensaty z tytułu wycofywania produktów, należy nadal stosować te poziomy, z zastrzeżeniem pewnego zwiększenia w celu odzwierciedlenia faktu, że wycofania te są obecnie współfinansowane. W odniesieniu do innych produktów, w przypadku których doświadczenie jeszcze nie wykazało ryzyka masowych wycofań, należy zezwolić państwom członkowskim na ustalenie maksymalnych poziomów wsparcia. Jednakże, z podobnych powodów, należy we wszystkich przypadkach ustalić ilościowy limit wycofań z podziałem na produkty i na organizacje producentów.

(46) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące krajowej pomocy finansowej, którą państwa członkowskie mogą przyznawać w tych regionach Unii, w których stopień zorganizowania producentów jest szczególnie niski, w tym definicję niskiego stopnia zorganizowania. Należy również ustanowić procedury dotyczące zatwierdzenia takiej pomocy krajowej oraz zatwierdzania i kwoty zwrotu pomocy przez Unię, jak również wielkości zwrotu. Procedury te powinny być podobne do procedur obecnie obowiązujących.

(47) Należy również przyjąć szczegółowe przepisy, w szczególności przepisy proceduralne, dotyczące warunków, na jakich można rozszerzyć zakres obowiązywania przepisów ustanowionych przez organizacje producentów lub zrzeszenia tych organizacji w sektorze owoców i warzyw na wszystkich producentów prowadzących działalność w konkretnym obszarze gospodarczym. Jeżeli produkt jest sprzedawany na pniu, należy jasno określić, które przepisy mają być rozszerzone odpowiednio w odniesieniu do producentów i nabywców.

(48) Aby monitorować przywóz jabłek i zadbać o to, aby znaczące zwiększenie przywozu jabłek zostało zauważone w stosunkowo krótkim okresie, w 2006 r. wprowadzono przejściowy system pozwoleń na przywóz w odniesieniu do jabłek objętych kodem Nomenklatury scalonej (kodem CN) 0808 10 80. W międzyczasie opracowano nowe i dokładne metody monitorowania przywozu

([1]) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 1.

▼B

jabłek, które są mniej uciążliwe dla handlowców niż obowiązujący system pozwoleń. W związku z tym obowiązek przedstawiania pozwoleń na przywóz w odniesieniu do jabłek objętych kodem CN 0808 10 80 powinien niedługo wygasnąć.

(49) Należy przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące systemu cen wejścia dla owoców i warzyw. Większość łatwo psujących się owoców i warzyw dostarcza się do konsygnacji, co stwarza wyjątkowe trudności przy ustalaniu ich wartości. Należy określić możliwe metody obliczania cen wejścia, na podstawie których przywożone produkty będą klasyfikowane we wspólnej taryfie celnej. W szczególności należy ustanowić standardowe wartości w przywozie na podstawie średniej ważonej średnich cen produktów, a w odniesieniu do przypadków, w których brak jest cen produktów określonego pochodzenia, należy ustanowić przepis szczególny. W pewnych okolicznościach należy zapewnić wnoszenie zabezpieczenia w celu zagwarantowania prawidłowego stosowania systemu.

(50) Należy przyjąć szczegółowe przepisy dotyczące należności celnej przywozowej, którą można nałożyć na niektóre produkty poza należnością celną przewidzianą we wspólnej taryfie celnej. Dodatkowa należność celna może zostać nałożona, jeżeli wielkość przywozu danego produktu przekracza wielkości progowe ustalone dla produktu i okresu stosowania. Towary, których przywóz do Unii już się rozpoczął, są zwolnione z dodatkowej należności celnej, należy zatem przyjąć przepisy szczegółowe dla takich towarów.

(51) Należy ustanowić przepis dotyczący właściwego monitorowania i oceny trwających programów i systemów w celu oceny ich skuteczności i wydajności zarówno przez organizacje producentów jak i państwa członkowskie.

(52) Należy ustanowić przepisy dotyczące rodzaju, formatu i środków przekazywania powiadomień koniecznych do wykonania niniejszego rozporządzenia. Przepisy te powinny obejmować powiadomienia państw członkowskich dokonywane przez producentów i organizacje producentów oraz powiadomienia Komisji dokonywane przez państwa członkowskie, jak również konsekwencje w przypadkach opóźnionych lub nieścisłych powiadomień.

(53) Należy ustanowić środki dotyczące kontroli koniecznych do zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz odpowiednie sankcje stosowane w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości. Środki te powinny obejmować zarówno szczegółowe kontrole i sankcje ustanowione na poziomie Unii, jak również dodatkowe kontrole i sankcje krajowe. Kontrole i sankcje powinny być odstraszające, skuteczne i proporcjonalne. Należy ustanowić przepisy dotyczące przypadków oczywistego błędu, siły wyższej bądź innych wyjątkowych okoliczności, aby zapewnić sprawiedliwe traktowanie producentów. Należy również ustanowić przepisy dotyczące sytuacji stwarzanych sztucznie, tak aby nie można było czerpać z nich korzyści.

▼B

(54) Należy ustanowić przepisy umożliwiające płynne przejście od wcześniejszych systemów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2200/96, rozporządzeniu Rady (WE) nr 2201/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych ([1]) oraz rozporządzeniu Rady (WE) nr 2202/96 z dnia 28 października 1996 r. wprowadzającym program pomocy wspólnotowej dla producentów niektórych owoców cytrusowych ([2]) do nowych systemów określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1182/2007 z dnia 26 września 2007 r. ustanawiającym przepisy szczegółowe dotyczące sektora owoców i warzyw, zmieniającym dyrektywy 2001/112/WE i 2001/113/WE oraz rozporządzenia (EWG) nr 827/68, (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96, (WE) nr 2826/2000, (WE) nr 1782/2003 i (WE) nr 318/2006 oraz uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2202/96 ([3]), następnie w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 i rozporządzeniu (WE) nr 1580/2007 a następnie w niniejszym rozporządzeniu, jak również wykonanie przepisów przejściowych określonych w art. 203a rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

(55) Aby ograniczyć skutki, jakie zniesienie systemu pozwoleń na przywóz jabłek może wywrzeć na strukturę handlu, art. 134 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 powinien obowiązywać do dnia 31 sierpnia 2011 r.

(56) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY WPROWADZAJĄCE

Artykuł 1

Zakres stosowania i zastosowanie terminów

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się przepisy wykonawcze do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektora owoców i warzyw oraz sektora przetworzonych owoców i warzyw.

Jednak tytuły II i III niniejszego rozporządzenia stosuje się wyłącznie do produktów sektora owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz do takich produktów przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia.

2. Jeżeli niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej, terminy użyte w rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 posiadają takie samo znaczenie, gdy są stosowane w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 2

Lata gospodarcze

Lata gospodarcze dla owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw trwają od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.

([1]) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 29.
([2]) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, s. 46.
([3]) Dz.U. L 273 z 17.10.2007, s. 1.

▼B

TYTUŁ II

KLASYFIKACJA PRODUKTÓW

ROZDZIAŁ 1

Zasady ogólne

Artykuł 3

Normy handlowe; właściciele

1. Wymogi art. 113a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowią ogólną normę handlową. Szczegóły ogólnej normy handlowej określone są w części A załącznika I do niniejszego rozporządzenia.

Owoce i warzywa, które nie są objęte szczegółową normą handlową, spełniają wymagania ogólnej normy handlowej. Jeżeli jednak właściciel jest w stanie wykazać zgodność produktów z dowolnymi mającymi zastosowanie normami przyjętymi przez Europejską Komisję Gospodarczą Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG/ONZ), wspomniane produkty są uznawane za zgodne z ogólną normą handlową.

2. Szczegółowe normy handlowe, o których mowa w art. 113 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, określone są w części B załącznika I do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do następujących produktów:

a) jabłka,

b) owoce cytrusowe,

c) kiwi,

d) sałata, endywia o liściach kędzierzawych i endywia o liściach szerokich,

e) brzoskwinie i nektaryny,

f) gruszki,

g) truskawki,

h) papryka słodka,

i) winogrona stołowe,

j) pomidory.

3. Na potrzeby art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 „właściciel” oznacza dowolną osobę fizyczną lub prawną, która fizycznie posiada dane produkty.

Artykuł 4

Wyjątki i zwolnienia od stosowania norm handlowych

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie jest wymagane przestrzeganie norm handlowych w odniesieniu do:

a) produktów wyraźnie oznakowanych określeniami: „przeznaczone do przetworzenia” lub „przeznaczone na paszę dla zwierząt” lub innym równoznacznym sformułowaniem, które są:

   (i) przeznaczone na potrzeby przetwórstwa przemysłowego lub

   (ii) przeznaczone na paszę dla zwierząt lub do innych celów nieżywnościowych;

▼B

b) produktów przekazywanych przez producenta w jego gospodarstwie konsumentom do ich własnego użytku;

c) produktów uznanych w decyzji Komisji przyjętej na wniosek państwa członkowskiego w oparciu o procedurę, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 za produkty z danego regionu, które są sprzedawane w handlu detalicznym na terenie regionu do celów spożycia z utrwaloną lokalnie tradycją;

d) produktów krojonych lub pozbawionych zbędnych części, dzięki czemu są gotowe do spożycia lub do przygotowania potraw.

e) produktów wprowadzanych do obrotu jako kiełki jadalne, uzyskanych w wyniku kiełkowania nasion roślin zaklasyfikowanych jako owoce i warzywa w art. 1 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz części IX załącznika I do tego rozporządzenia.

2. W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie jest wymagane przestrzeganie norm handlowych w obrębie danego obszaru produkcji w odniesieniu do:

a) produktów sprzedanych lub dostarczonych przez producenta do punktów przygotowania i pakowania lub przechowalni lub wysłanych z jego gospodarstwa do tego rodzaju punktów; oraz

b) produktów wysłanych z przechowalni do punktów przygotowania i pakowania.

3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogu zgodności ze szczegółowymi normami handlowymi produkty sprzedawane w sprzedaży detalicznej konsumentowi końcowemu do własnego użytku i oznakowane określeniem „przeznaczone do przetworzenia” albo innym równoznacznym sformułowaniem i przeznaczone do przetworzenia, inne niż te, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i) niniejszego artykułu.

4. W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie mogą zwolnić z wymogu zgodności z normami handlowymi produkty sprzedawane przez producenta bezpośrednio konsumentowi końcowemu do własnego użytku na rynkach zarezerwowanych wyłącznie dla producentów na danym obszarze produkcji określonym przez państwa członkowskie.

5. W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 dotyczących szczegółowych norm handlowych, owoce i warzywa zakwalifikowane do klas innych niż klasa ekstra, mogą wykazywać na etapach, które następują po wysyłce, nieznaczne obniżenie świeżości i jędrności oraz niewielkie objawy zepsucia w związku z ich rozwojem i tendencją do psucia się.

6. W drodze odstępstwa od przepisów art. 113a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie jest wymagane przestrzeganie ogólnej normy handlowej w odniesieniu do:

a) grzybów nieuprawnych objętych kodem CN 0709 59,

b) kaparów objętych kodem CN 0709 90 40,

c) gorzkich migdałów objętych kodem CN 0802 11 10,

d) migdałów łuskanych objętych kodem CN 0802 12,

e) orzechów laskowych łuskanych objętych kodem CN 0802 22,

f) orzechów włoskich łuskanych objętych kodem CN 0802 32,

▼B

g) orzechów sosny objętych kodem CN 0802 90 50,

h) orzeszków pistacjowych objętych kodem CN 0802 50 00,

i) orzechów makadamia objętych kodem CN 0802 60 00,

j) orzechów pekan objętych kodem CN ex 0802 90 20,

k) innych orzechów objętych kodem CN 0802 90 85,

l) suszonych plantanów objętych kodem CN 0803 00 90,

m) suszonych owoców cytrusowych objętych kodem CN 0805,

n) mieszanek orzechów tropikalnych objętych kodem CN 0813 50 31,

o) mieszanek innych orzechów objętych kodem CN 0813 50 39,

p) szafranu objętego kodem CN 0910 20.

7. Właściwemu organowi państwa członkowskiego przedstawiane są dowody na to, że produkty objęte ust. 1 lit. a) i ust. 2 spełniają ustanowione warunki, zwłaszcza w odniesieniu do ich planowanego wykorzystania.

Artykuł 5

Szczegółowe informacje

1. Szczegółowe informacje wymagane w ramach niniejszego rozdziału są przedstawione czytelnie w widocznym miejscu na jednej stronie opakowania w formie nieusuwalnego nadruku umieszczonego bezpośrednio na opakowaniu albo na etykiecie, która stanowi integralną część opakowania lub jest trwale do niego przymocowana.

2. W przypadku towarów wysyłanych luzem lub ładowanych bezpośrednio na środek transportu szczegółowe informacje, o których mowa w ust. 1, są zamieszczane w dokumencie towarzyszącym lub dokumencie umieszczonym w widocznym miejscu w środku transportu.

3. W przypadku umów zawieranych na odległość w rozumieniu art. 2 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 97/7/WE ([1]) zgodność z normami handlowymi wymaga, aby szczegółowe informacje były dostępne przed ostatecznym dokonaniem zakupu.

4. Faktury i dokumenty towarzyszące, z wyjątkiem rachunków przeznaczonych dla konsumentów, wskazują nazwę oraz państwo pochodzenia produktu oraz – w stosownych przypadkach – klasę, odmianę lub typ handlowy, o ile jest to przewidziane w szczegółowej normie handlowej, lub informują, że produkt jest przeznaczony do przetworzenia.

Artykuł 6

Szczegółowe informacje na etapie sprzedaży detalicznej

1. Na etapie sprzedaży detalicznej szczegółowe informacje wymagane w ramach niniejszego rozdziału są dostępne w sposób czytelny i dobrze widoczny. Produkty mogą być wystawione na sprzedaż, pod warunkiem że detalista umieści w widocznym miejscu w pobliżu produktu czytelne, szczegółowe informacje dotyczące państwa pochodzenia oraz, w stosownych przypadkach, klasy produktu, jego odmiany lub typu handlowego w sposób pozwalający uniknąć wprowadzenia konsumenta w błąd.

([1]) Dz.U. L 144 z 4.6.1997, s. 19.

▼B

2. W przypadku produktów, które są paczkowane w rozumieniu dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]), oprócz wszystkich informacji przewidzianych w normach handlowych podana jest również masa netto. W przypadku produktów sprzedawanych na sztuki wymóg podawania masy netto nie ma zastosowania, jeżeli liczba sztuk jest widoczna i może być łatwo obliczona lub podana jest na etykiecie.

Artykuł 7

Mieszanki

1. Można wprowadzać do obrotu mieszanki różnych gatunków owoców i warzyw w opakowaniach o masie netto do 5 kg, pod warunkiem że:

a) produkty te są jednakowej jakości i każdy z nich spełnia wymagania odpowiedniej szczegółowej normy handlowej lub – w przypadku, gdy dla danego produktu taka norma nie istnieje – wymagania ogólnej normy handlowej,

b) opakowanie posiada właściwe oznakowanie zgodnie z niniejszym rozdziałem, oraz

c) rodzaj mieszanki nie powoduje wprowadzania konsumenta w błąd.

2. Wymogi określone w ust. 1 lit. a) nie mają zastosowania do produktów wchodzących w skład mieszanki, które nie są produktami sektora owoców i warzyw, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. i) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Jeżeli owoce i warzywa wchodzące w skład mieszanki pochodzą z więcej niż jednego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, pełne nazwy państw pochodzenia można zastąpić odpowiednim z poniższych określeń:

a) „mieszanka owoców i warzyw wyprodukowanych w UE”,

b) „mieszanka owoców i warzyw wyprodukowanych poza UE”,

c) „mieszanka owoców i warzyw wyprodukowanych w UE i poza UE”

ROZDZIAŁ II

Kontrole zgodności z normami handlowymi

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 8

Zakres

W niniejszym rozdziale ustanawia się przepisy dotyczące kontroli zgodności, które oznaczają kontrole przeprowadzane w odniesieniu do owoców i warzyw na wszystkich etapach obrotu w celu sprawdzenia ich zgodności z normami handlowymi i innymi przepisami ustanowionymi w niniejszym tytule oraz w art. 113 i 113a rozporządzenia (WE) 1234/2007.

([1]) Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 33.

▼B

Artykuł 9

Organy koordynujące i organy kontrolne

1. Każde państwo członkowskie wyznacza:

a) jeden właściwy organ odpowiedzialny za koordynację i kontakty w dziedzinach objętych niniejszym rozdziałem, zwany dalej „organem koordynującym”; oraz

b) organ kontrolny lub organy kontrolne odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozdziału, zwane dalej „organami kontrolnymi”.

Organami koordynującymi oraz organami kontrolnymi, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być organy publiczne lub prywatne. Niemniej w obu przypadkach państwa członkowskie są za nie odpowiedzialne.

2. Państwa członkowskie zgłaszają Komisji:

a) nazwę oraz pocztowy i elektroniczny adres organu koordynującego, który wyznaczyły na podstawie ust. 1 lit. a);

b) nazwę oraz pocztowy i elektroniczny adres organów kontrolnych, które wyznaczyły na podstawie ust. 1 lit. b); oraz

c) dokładny opis odpowiednich zakresów działalności organów kontrolnych, które wyznaczyły.

3. Organ koordynujący może być organem kontrolnym lub jednym z organów kontrolnych lub każdym innym organem wyznaczonym na podstawie ust. 1.

4. Komisja udostępnia publicznie w sposób, który uznaje za właściwy, wykaz organów koordynujących wyznaczonych przez państwa członkowskie.

Artykuł 10

Baza danych obejmująca handlowców

1. Państwa członkowskie tworzą bazę danych obejmującą handlowców owoców i warzyw, która – zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym artykule – zawiera wykaz handlowców zajmujących się obrotem owocami i warzywami, w odniesieniu do których ustanowiono normy na podstawie art. 113 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Państwa członkowskie mogą w tym celu wykorzystywać wszelkie inne bazy danych lub bazy danych opracowane do innych celów.

2. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia „handlowiec” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która:

a) posiada owoce i warzywa objęte normami handlowymi w celu:

(i) ich prezentowania lub wystawiania na sprzedaż,

(ii) sprzedaży lub

(iii) jakiejkolwiek innej formy obrotu lub

b) prowadzi którąkolwiek z działalności, o których mowa w lit. a), w odniesieniu do owoców i warzyw objętych normami handlowymi.

Rodzaje działalności, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), obejmują:

a) sprzedaż na odległość za pośrednictwem internetu lub w inny sposób,

▼B

b) działalność tego rodzaju prowadzoną przez osobę fizyczną lub prawną na własny rachunek lub w imieniu osoby trzeciej oraz

c) działalność tego rodzaju prowadzoną w Unii lub poprzez wywóz do państw trzecich lub przywóz z państw trzecich.

3. Państwa członkowskie określają warunki regulujące włączenie poniższych handlowców do bazy danych:

a) handlowcy, których działalność jest zwolniona z obowiązku zgodności z normami handlowymi na podstawie art. 4; oraz

b) osoby fizyczne lub prawne, których działalność w sektorze owoców i warzyw jest ograniczona albo do przewozu towarów albo do sprzedaży detalicznej.

4. W przypadku gdy baza danych obejmująca handlowców składa się z kilku odrębnych elementów, organ koordynujący zapewnia, że baza danych, jej elementy oraz ich aktualizacja są jednolite. Aktualizacji bazy danych dokonuje się, wykorzystując zwłaszcza informacje zebrane podczas kontroli zgodności.

5. Baza danych zawiera w odniesieniu do każdego handlowca:

a) numer rejestracyjny, nazwę i adres;

b) informacje potrzebne do zaklasyfikowania go do jednej z grup ryzyka wymienionych w art. 11 ust. 2, w szczególności informacje na temat jego pozycji w łańcuchu handlowym i informacje dotyczące wielkości przedsiębiorstwa;

c) informacje dotyczące ustaleń dokonanych podczas poprzednich kontroli danego handlowca;

d) wszelkie inne informacje uważane za niezbędne na potrzeby kontroli, np. informacje dotyczące istnienia systemu zapewnienia jakości lub systemu samokontroli związanego ze zgodnością z normami handlowymi.

Aktualizacji bazy danych dokonuje się, wykorzystując zwłaszcza informacje zebrane podczas kontroli zgodności.

6. Handlowcy dostarczają informacje uznane przez państwa członkowskie za niezbędne do utworzenia i aktualizacji baz danych. Państwa członkowskie określają warunki, na których handlowcy nieposiadający siedziby na ich terytorium, ale prowadzący działalność handlową na tym terytorium, wykazywani są w bazach danych tych państw.

Sekcja 2

Kontrole zgodności przeprowadzane przez państwa członkowskie

Artykuł 11

Kontrole zgodności

1. Państwa członkowskie zapewniają przeprowadzanie selektywnych, opartych o analizę ryzyka i odpowiednio częstych kontroli zgodności z odnośnymi normami handlowymi i innymi przepisami ustanowionymi w niniejszym tytule oraz w art. 113 i 113a rozporządzenia (WE) 1234/2007.

▼B

Kryteria oceny ryzyka obejmują istnienie świadectwa zgodności, o którym mowa w art. 14, wydanego przez właściwy organ państwa trzeciego, w którym zatwierdzono kontrole zgodności na podstawie art. 15. Istnienie tego rodzaju świadectwa uznaje się za czynnik zmniejszający ryzyko niezgodności.

Kryteria oceny ryzyka mogą również obejmować:

a) rodzaj produktu, okres produkcji, cenę produktu, warunki atmosferyczne, czynności związane z pakowaniem i przeładunkiem, warunki przechowywania, państwo pochodzenia, środki transportu lub objętość partii;

b) wielkość handlowców, ich pozycję w łańcuchu handlowym, objętość lub wartość produktów wprowadzanych przez nich do obrotu, asortyment, obszar dostaw lub rodzaj prowadzonej działalności, np. przechowywanie, sortowanie, pakowanie lub sprzedaż;

c) dane zebrane podczas poprzednich kontroli, w tym liczbę i rodzaj stwierdzonych wad, typową jakość produktów wprowadzanych do obrotu, poziom wykorzystywanego wyposażenia technicznego;

d) wiarygodność systemu zapewnienia jakości lub systemu samokontroli handlowca dotyczącego zgodności z normami handlowymi;

e) miejsce, gdzie przeprowadzana jest kontrola, zwłaszcza jeśli jest to punkt wprowadzenia produktów na teren Unii lub miejsce ich pakowania lub ładowania;

f) wszelkie inne informacje, które mogą wskazywać na ryzyko niezgodności.

2. Analiza ryzyka opiera się na informacjach znajdujących się w bazie danych obejmującej handlowców, o której mowa w art. 10, i klasyfikuje ich do grup ryzyka.

Państwa członkowskie z wyprzedzeniem ustanawiają:

a) kryteria oceny ryzyka wystąpienia braku zgodności partii;

b) na podstawie analizy ryzyka dla każdej grupy ryzyka – minimalny odsetek handlowców, partii lub ilości podlegających kontroli zgodności.

W odniesieniu do produktów, które nie są objęte szczegółowymi normami handlowymi państwa członkowskie na podstawie analizy ryzyka mogą podejmować decyzje o nieprzeprowadzaniu selektywnych kontroli.

3. W przypadku gdy kontrole wykażą znaczące nieprawidłowości, państwa członkowskie zwiększają częstotliwość kontroli w odniesieniu do handlowców, produktów, pochodzenia lub innych parametrów.

4. Handlowcy dostarczają organom kontrolnym wszelkich informacji, które organy te uważają za konieczne w celu organizowania i przeprowadzania kontroli zgodności.

Artykuł 12

Zatwierdzeni handlowcy

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić handlowcom, których zaklasyfikowano do grupy najmniejszego ryzyka i którzy zapewniają wysoki stopień gwarancji zgodności z normami handlowymi, na stosowanie wzoru przedstawionego w załączniku II do oznakowania każdego opakowania na etapie wysyłki lub wystawianie świadectwa zgodności, o którym mowa w art. 14.

▼B

2. Zezwolenia udziela się na okres przynajmniej jednego roku.

3. Ponadto handlowcy korzystający z tej możliwości:

a) posiadają personel przeprowadzający kontrole, który odbył szkolenie zatwierdzone przez państwo członkowskie;

b) posiadają odpowiedni sprzęt do przygotowania i pakowania produktów;

c) zobowiązują się do przeprowadzania kontroli zgodności towarów, które wysyłają, oraz do posiadania rejestru wszystkich przeprowadzanych kontroli.

4. Gdy handlowiec nie może dłużej gwarantować spełnienia warunków zezwolenia, państwo członkowskie cofa je.

5. Niezależnie od przepisów ust. 1 upoważnieni handlowcy mogą do wyczerpania zapasów stosować wzory, które w dniu 30 czerwca 2009 r. były zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1580/2007.

Zezwolenia wydane handlowcom do dnia 1 lipca 2009 r. mają zastosowanie w okresie, na który zostały wydane.

Artykuł 13

Zatwierdzanie zgłoszeń przez organy celne

1. Organy celne przyjmują zgłoszenia wywozowe lub zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu dotyczące produktów, które są objęte szczegółowymi normami handlowymi, wyłącznie gdy:

a) towarom towarzyszy świadectwo zgodności, lub

b) właściwy organ kontrolny poinformował organ celny, że w odniesieniu do danych partii wystawiono świadectwa zgodności, lub

c) właściwy organ kontrolny poinformował organ celny, że w odniesieniu do danych partii nie wystawiono świadectw zgodności, ponieważ z analizy ryzyka, o której mowa w art. 11 ust. 1, wynika, że nie ma potrzeby ich kontrolowania.

Powyższe przepisy nie stanowią przeszkody dla przeprowadzania przez państwo członkowskie jakichkolwiek kontroli zgodności na podstawie art. 11.

2. Ustęp 1 stosuje się również do produktów objętych ogólną normą handlową przedstawioną w części A załącznika I oraz produktów, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), o ile dane państwo członkowskie uzna to za konieczne na podstawie analizy ryzyka, o której mowa w art. 11 ust. 1.

Artykuł 14

Świadectwo zgodności

1. Właściwy organ może wydawać świadectwa zgodności potwierdzające, że dane produkty są zgodne z odpowiednią normą handlową (zwane dalej „świadectwem”). Świadectwo do użytku właściwych organów w Unii zamieszczono w załączniku III.

▼B

Zamiast świadectw wydawanych przez właściwe organy w Unii, państwa trzecie, o których mowa w art. 15 ust. 4, mogą stosować własne świadectwa pod warunkiem, że zawierają one co najmniej informacje równoważne w porównaniu ze świadectwem unijnym. Komisja udostępnia wzory takich świadectw wystawianych przez państwa trzecie w sposób, który uznaje za właściwy.

2. Świadectwa mogą być wydawane albo w wersji papierowej z oryginalnym podpisem albo w zweryfikowanym formacie elektronicznym z podpisem elektronicznym.

3. Każde świadectwo jest podstemplowywane przez właściwy organ i podpisywane przez osobę lub osoby do tego upoważnione.

4. Świadectwa są wystawiane w co najmniej jednym z języków urzędowych Unii.

5. Każde świadectwo opatrzone jest numerem seryjnym, który umożliwia jego identyfikację. Właściwy organ zachowuje kopię każdego wystawionego świadectwa.

6. Niezależnie od przepisów ust. 1 akapit pierwszy państwa członkowskie mogą do wyczerpania zapasów stosować świadectwa, które w dniu 30 czerwca 2009 r. były zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1580/2007.

Sekcja 3

Kontrole zgodności przeprowadzane przez państwa trzecie

Artykuł 15

Zatwierdzenie kontroli zgodności przeprowadzanych przez państwa trzecie przed przywozem do Unii

1. Na wniosek państwa trzeciego Komisja może zatwierdzić – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 – kontrole zgodności ze szczegółowymi normami handlowymi przeprowadzane przez dane państwo trzecie przed przywozem do Unii.

2. Zatwierdzenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać udzielone państwom trzecim, w których spełniane są unijne normy handlowe lub przynajmniej normy równoważne, w przypadku produktów wywożonych do Unii.

W zatwierdzeniu wskazuje się organ publiczny państwa trzeciego, który odpowiada za przeprowadzanie kontroli, o których mowa w ust. 1. Organ ten odpowiada za kontakty z Unią. W zatwierdzeniu określa się także organy kontrolne państwa trzeciego kierujące odpowiednimi kontrolami.

Zatwierdzenie może mieć zastosowanie jedynie do produktów pochodzących z danego państwa trzeciego i może być ograniczone do określonych produktów.

3. Organy kontrolne państwa trzeciego są organami urzędowymi lub urzędowo uznawanymi przez organ, o którym mowa w ust. 2, które zapewniają wystarczające gwarancje i posiadają niezbędny personel, wyposażenie i pomieszczenia w celu przeprowadzania kontroli zgodnie z metodami, o których mowa w art. 17 ust. 1, lub metodami równoważnymi.

4. Państwa trzecie, których kontrole zgodności zostały zatwierdzone zgodnie z niniejszym artykułem, oraz odnośne produkty określone są w załączniku IV.

▼B

Komisja udostępnia szczegółowe informacje dotyczące właściwych organów publicznych i organów kontrolnych w sposób, który uznaje za właściwy.

Artykuł 16

Zawieszenie zatwierdzenia kontroli zgodności

Komisja może zawiesić zatwierdzenie kontroli zgodności, jeżeli okaże się, że w przypadku znaczącej liczby partii lub znacznych ilości towary nie odpowiadają informacjom zawartym w świadectwach zgodności wystawionych przez organy kontrolne państwa trzeciego.

Sekcja 4

Metody kontroli

Artykuł 17

Metody kontroli

1. Kontrole zgodności przewidziane w niniejszym rozdziale, z wyjątkiem kontroli w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi końcowemu, przeprowadza się zgodnie z metodami kontroli określonymi w załączniku V, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.

Państwa członkowskie ustanawiają przepisy szczegółowe dla kontroli zgodności w punkcie detalicznej sprzedaży konsumentowi końcowemu.

2. W przypadku gdy inspektorzy stwierdzają, że towary odpowiadają normom handlowym, organ kontrolny może wystawić świadectwo zgodności określone w załączniku III.

3. W przypadku gdy towary nie odpowiadają normom, organ kontrolny wystawia orzeczenie o niezgodności do wiadomości handlowca lub jego przedstawiciela. Towary, w odniesieniu do których zostało wystawione orzeczenie o niezgodności, nie mogą być przemieszczane bez zezwolenia organu kontrolnego, który wydał takie orzeczenie. Wydanie takiego zezwolenia może wymagać spełnienia warunków określonych przez organ kontrolny.

Handlowcy mogą podjąć decyzję o doprowadzeniu wszystkich lub niektórych towarów do stanu zgodności. Towary doprowadzone do stanu zgodności nie mogą być wprowadzane do obrotu przed zagwarantowaniem przez właściwy organ kontrolny, przy pomocy wszystkich odpowiednich środków, że dane towary rzeczywiście zostały doprowadzone do stanu zgodności. Właściwy organ kontrolny wystawia – w odpowiednich przypadkach – świadectwo zgodności określone w załączniku III, w odniesieniu do partii lub części partii wyłącznie po doprowadzeniu towarów do stanu zgodności.

Jeżeli organ kontrolny przychyla się do prośby handlowca o umożliwienie doprowadzenia towarów do stanu zgodności w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym przeprowadzona została kontrola stwierdzająca brak zgodności, handlowiec informuje właściwy organ kontrolny państwa członkowskiego przeznaczenia o partii, która wykazuje brak zgodności. Państwo członkowskie, które wydało orzeczenie o niezgodności, przesyła kopię tego orzeczenia pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim, w tym państwu członkowskiemu przeznaczenia partii wykazującej brak zgodności.

▼B

W przypadku gdy towary nie mogą zostać doprowadzone do stanu zgodności ani przeznaczone na paszę dla zwierząt, do przetwórstwa przemysłowego lub wykorzystane w jakikolwiek inny sposób w celach nieżywnościowych, organ kontrolny może, w razie potrzeby, zwrócić się do handlowców o podjęcie odpowiednich środków w celu zagwarantowania, że dane produkty nie zostaną wprowadzone do obrotu.

Handlowcy dostarczają wszystkie informacje uznane za niezbędne przez państwa członkowskie w celu stosowania niniejszego ustępu.

Sekcja 5

Powiadomienia

Artykuł 18

Powiadomienia

1. Państwo członkowskie, w którym stwierdzono, że partia towarów z innego państwa członkowskiego nie odpowiada normom handlowym z powodu wad lub zepsucia, które mogły być wykryte w czasie pakowania, niezwłocznie powiadamia o takich przypadkach Komisję oraz inne państwa członkowskie, których może to dotyczyć.

2. Państwo członkowskie, w którym partia towaru pochodząca z państwa trzeciego została wykluczona z dopuszczenia do swobodnego obrotu z powodu niezgodności z normami handlowymi, niezwłocznie powiadamia o takich przypadkach Komisję, inne państwa członkowskie, których może to dotyczyć, oraz zainteresowane państwo trzecie wymienione w załączniku IV.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich przepisach dotyczących systemów kontroli i analizy ryzyka. Powiadamiają też Komisję o wszelkich późniejszych zmianach w tych systemach.

4. Państwa członkowskie przekazują Komisji oraz pozostałym państwom członkowskim podsumowanie wyników kontroli na wszystkich etapach obrotu w danym roku najpóźniej do dnia 30 czerwca następnego roku.

5. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1-4, są przekazywane w sposób określony przez Komisję.

TYTUŁ III

ORGANIZACJE PRODUCENTÓW

ROZDZIAŁ I

Wymogi i uznawanie

Sekcja 1

Definicje

Artykuł 19

Definicje

1. Na potrzeby niniejszego tytułu:

a) „producent” oznacza rolnika, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

▼B

b) „członek będący producentem” oznacza producenta lub spółdzielnię producentów, który (która) jest członkiem organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów;

c) „spółka zależna” oznacza spółkę, w której udziały posiada jedna bądź kilka organizacji producentów lub ich zrzeszeń oraz która przyczynia się do realizacji celów organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów;

d) „międzynarodowa organizacja producentów” oznacza każdą organizację, w której przynajmniej jedno z gospodarstw producentów znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego niż główna siedziba tej organizacji;

e) „międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów” oznacza każde zrzeszenie organizacji producentów, w którym przynajmniej jedna ze zrzeszonych organizacji znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego niż główna siedziba tego zrzeszenia;

f) „cel konwergencji” oznacza cel działania na rzecz najmniej rozwiniętych państw członkowskich i regionów zgodnie z prawodawstwem unijnym dotyczącym Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.;

g) „środek” oznacza jedno z poniższych:

(i) działania mające na celu planowanie produkcji, w tym nabywanie środków trwałych;

(ii) działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktów, w tym nabywanie środków trwałych;

(iii) działania mające na celu poprawę obrotu, w tym nabywanie środków trwałych, oraz działania promocyjne i komunikacyjne inne niż działania promocyjne i komunikacyjne objęte podpunktem (vi);

(iv) badania naukowe i produkcję eksperymentalną, w tym nabywanie środków trwałych;

(v) działania w zakresie szkolenia inne niż działania w zakresie szkolenia objęte podpunktem (vi) oraz działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych;

(vi) każdy z sześciu instrumentów zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych wymienionych w art. 103c ust. 2 akapit pierwszy lit. a)-f) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

(vii) działania na rzecz ochrony środowiska, o których mowa w art. 103c ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w tym nabywanie środków trwałych;

(viii) inne działania, w tym nabywanie środków trwałych innych niż środki trwałe objęte podpunktami (i)-(iv) oraz (vii), które spełniają co najmniej jeden z celów, o których mowa w art. 103c ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

h) „działanie” oznacza określone działanie lub instrument mający na celu osiągnięcie konkretnego celu operacyjnego, przyczyniające się do realizacji co najmniej jednego z celów, o których mowa w art. 103c ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

i) „produkt uboczny” oznacza produkt powstały w wyniku przygotowania owoców lub warzyw, mający dodatnią wartość ekonomiczną, lecz niebędący głównym zamierzonym rezultatem;

▼B

j) „przygotowanie” oznacza działania przygotowawcze takie jak czyszczenie, krojenie, obieranie, usuwanie zbędnych części i osuszanie owoców i warzyw, bez przekształcenia ich w przetworzone owoce i warzywa;

k) „zasada międzybranżowa”, o której mowa w art. 103d ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oznacza co najmniej jedno z działań wymienionych w art. 123 ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zatwierdzonych przez państwo członkowskie i zarządzanych wspólnie przez organizację producentów lub zrzeszenie organizacji producentów i przynajmniej jeden inny podmiot z sektora przetwórstwa spożywczego lub łańcucha dystrybucji;

l) „wskaźnik wyjściowy” oznacza wskaźnik odzwierciedlający stan lub tendencję istniejącą na początku okresu programowania, który może dostarczyć informacji przydatnych:

(i) przy analizie sytuacji wyjściowej w celu ustanowienia krajowej strategii na rzecz stałych programów operacyjnych lub programu operacyjnego;

(ii) jako punkt odniesienia przy ocenie wyników i wpływu krajowej strategii lub programu operacyjnego; lub

(iii) przy interpretacji wyników i wpływu krajowej strategii lub programu operacyjnego.

2. Państwa członkowskie określają podmioty prawne właściwe dla swojego terytorium, które muszą spełniać warunki art. 125b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w świetle krajowych struktur prawnych i administracyjnych. Państwa członkowskie mogą przyjmować przepisy uzupełniające dotyczące uznawania organizacji producentów i w odpowiednich przypadkach ustanawiają przepisy dotyczące jasno określonych części podmiotów prawnych w celu stosowania art. 125b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Sekcja 2

Wymogi mające zastosowanie do organizacji producentów

Artykuł 20

Zakres produktów

1. Państwa członkowskie uznają organizacje producentów na podstawie art. 125b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do produktów lub grup produktów określonych we wnioskach o uznanie, uwzględniając wszelkie decyzje podjęte na podstawie art. 125b ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie uznają organizacje producentów w odniesieniu do produktów lub grup produktów przeznaczonych wyłącznie do przetworzenia jedynie w przypadku, gdy organizacje producentów mogą zagwarantować, że produkty te są dostarczane do przetworzenia na podstawie systemu umów na dostawy albo w inny sposób.

▼B

Artykuł 21

Minimalna liczba członków

Przy ustalaniu minimalnej liczby członków organizacji producentów na podstawie art. 125b ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku gdy wnioskodawca starający się o uznanie składa się całkowicie lub częściowo z członków będących podmiotami prawnymi lub będącymi jasno określonymi częściami podmiotów prawnych i składającymi się z producentów, minimalną liczbę producentów można obliczać na podstawie liczby producentów zrzeszonych w każdym podmiocie prawnym lub w jasno określonych częściach podmiotów prawnych.

Artykuł 22

Minimalny okres członkostwa

1. Minimalny okres członkostwa producenta nie może wynosić mniej niż rok.

2. Rezygnację z członkostwa zgłasza się organizacji na piśmie. Państwa członkowskie ustanawiają okresy wypowiedzenia, które nie mogą przekraczać sześciu miesięcy, oraz daty, od których rezygnacja staje się skuteczna.

Artykuł 23

Struktura i działalność organizacji producentów

Państwa członkowskie dopilnowują, aby organizacje producentów posiadały do dyspozycji personel, infrastrukturę oraz wyposażenie niezbędne do spełnienia wymogów ustanowionych w art. 122 akapit pierwszy lit. c) oraz art. 125b ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz zapewniają ich funkcjonowanie w zakresie podstawowych zadań, w szczególności w odniesieniu do:

a) wiedzy ich członków na temat produkcji;

b) zbioru, sortowania, przechowywania i pakowania produkcji ich członków;

c) zarządzania działalnością handlową i budżetem; oraz

d) scentralizowanej księgowości i systemu fakturowania.

Artykuł 24

Wartość lub wielkość produkcji zbywalnej

1. Na potrzeby art. 125b ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 wartość lub wielkość produkcji zbywalnej obliczana jest na tej samej podstawie co wartość produkcji sprzedanej ustanowiona w art. 50 i 51 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli jeden z członków organizacji producentów lub większa ich liczba nie posiada danych historycznych dotyczących produkcji sprzedanej wystarczających na potrzeby stosowania ust. 1, wartość produkcji zbywalnej organizacji można obliczyć jako średnią wartość produkcji zbywalnej tych członków w okresie trzech lat poprzedzających rok, w którym złożono wniosek o uznanie, i w których członkowie odnośnej organizacji producentów faktycznie prowadzili produkcję.

▼B

Artykuł 25

Zapewnianie środków technicznych

Na potrzeby art. 125b ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 organizacja producentów, która jest uznana w odniesieniu do produktu wymagającego zapewnienia środków technicznych, uznawana jest za wywiązującą się ze swoich zobowiązań, jeżeli zapewnia odpowiednie środki techniczne sama lub za pośrednictwem swoich członków bądź poprzez spółki zależne lub outsourcing.

Artykuł 26

Działalność główna organizacji producentów

1. Działalność główna organizacji producentów jest związana z koncentracją podaży i wprowadzaniem do obrotu produktów swoich członków, w odniesieniu do których jest uznana.

2. Organizacja producentów może sprzedawać produkty pochodzące od producentów niebędących członkami organizacji producentów ani zrzeszenia organizacji producentów, jeżeli została uznana w odniesieniu do tych produktów i pod warunkiem, że wartość ekonomiczna tej działalności jest niższa od wartości jej produkcji sprzedanej obliczonej zgodnie z art. 50.

3. Wprowadzania do obrotu owoców i warzyw, które kupiono bezpośrednio od innej organizacji producentów, oraz produktów, w odniesieniu do których organizacja producentów nie została uznana, nie uważa się za część działalności organizacji producentów.

4. W przypadkach, w których art. 50 ust. 9 ma zastosowanie, ust. 3 niniejszego artykułu stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian do odnośnych spółek zależnych od dnia 1 stycznia 2012 r.

Artykuł 27

Outsourcing

1. Działalność, na której outsourcing państwo członkowskie może zezwolić zgodnie z art. 125d rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, może obejmować między innymi zbiór, przechowywanie, pakowanie i wprowadzanie do obrotu produkcji członków organizacji producentów.

2. Outsourcing działalności organizacji producentów oznacza, że dana organizacja producentów zawiera z innym podmiotem, w tym z jednym ze swoich członków lub większą ich liczbą lub ze swoją spółką zależną, umowę handlową na prowadzenie odnośnej działalności. Dana organizacja producentów pozostaje jednak odpowiedzialna za realizację tej działalności oraz za ogólną kontrolę zarządzania i nadzór nad umową handlową na prowadzenie odnośnej działalności.

Artykuł 28

Międzynarodowe organizacje producentów

1. Główna siedziba międzynarodowej organizacji producentów znajduje się w państwie członkowskim, w którym organizacja posiada znaczną liczbę gospodarstw lub znaczną liczbę członków lub osiąga znaczny poziom produkcji sprzedanej.

▼B

2. Państwo członkowskie, w którym znajduje się główna siedziba międzynarodowej organizacji producentów, jest odpowiedzialne za:

a) uznanie międzynarodowej organizacji producentów;

b) zatwierdzenie programu operacyjnego międzynarodowej organizacji producentów;

c) ustanowienie niezbędnej współpracy administracyjnej z innymi państwami członkowskimi, w których mają siedziby członkowie organizacji, w zakresie zgodności z warunkami uznawania oraz systemu kontroli i sankcji. Te inne państwa członkowskie są zobowiązane do udzielenia w odpowiednim czasie wszelkiej niezbędnej pomocy państwu członkowskiemu, w którym znajduje się główna siedziba; oraz

d) przedstawianie, na wnioski pozostałych państw członkowskich, wszelkiej niezbędnej dokumentacji, w tym obowiązujących przepisów dostępnych dla innych państw członkowskich, w których mają siedziby członkowie organizacji, przetłumaczonej na języki urzędowe wnioskujących państw członkowskich.

Artykuł 29

Łączenie organizacji producentów

1. Jeżeli organizacje producentów połączyły się, organizacja producentów powstała w wyniku połączenia zastępuje organizacje producentów, które się połączyły. Nowy podmiot przyjmuje prawa i obowiązki organizacji producentów, które się połączyły.

Nowo powstały podmiot może realizować programy jednocześnie i oddzielnie do dnia 1 stycznia roku następującego po połączeniu lub może połączyć programy operacyjne z chwilą połączenia. Programy operacyjne są łączone zgodnie z art. 66 i 67.

2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 akapit drugi państwa członkowskie mogą zezwalać organizacjom producentów występującym z właściwie uzasadnionymi wnioskami na kontynuację jednoczesnego wdrażania oddzielnych programów operacyjnych do czasu zakończenia realizacji tych programów.

Artykuł 30

Członkowie niebędący producentami

1. Państwa członkowskie mogą określić, czy i na jakich warunkach osoby fizyczne lub prawne niebędące producentami mogą zostawać członkami organizacji producentów.

2. Przy ustalaniu warunków, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają w szczególności zgodność z art. 122 akapit pierwszy lit. a) ppkt (iii) i art. 125a ust. 3 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Osoby fizyczne lub prawne, o których mowa w ust. 1:

a) nie są uwzględniane w kryteriach uznawania;

b) nie korzystają bezpośrednio ze środków finansowanych przez Unię.

▼B

Państwa członkowskie mogą ograniczyć lub odebrać takim osobom fizycznym lub prawnym prawo do głosowania przy podejmowaniu decyzji odnoszących się do funduszy operacyjnych, zgodnie z warunkami ustanowionymi w ust. 2.

Artykuł 31

Demokratyczna odpowiedzialność organizacji producentów

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki, które uznają za niezbędne, celem uniknięcia nadużywania władzy czy wpływów przez jednego lub więcej członków w zakresie zarządzania organizacją producentów i jej funkcjonowania, w tym obejmujące prawo do głosowania.

2. Jeżeli organizacja producentów jest jasno określoną częścią podmiotu prawnego, państwa członkowskie mogą przyjmować środki ograniczające lub odbierające temu podmiotowi prawnemu uprawnienia do zmiany, zatwierdzania lub odrzucania decyzji organizacji producentów.

Sekcja 3

Zrzeszenia organizacji producentów

Artykuł 32

Przepisy dotyczące organizacji producentów mające zastosowanie do zrzeszeń organizacji producentów

Do zrzeszeń organizacji producentów stosuje się art. 22, art. 26 ust. 3, art. 27 i 31 z uwzględnieniem niezbędnych zmian. Jeżeli zrzeszenie organizacji producentów prowadzi sprzedaż, stosuje się art. 26 ust. 2 z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 33

Uznawanie zrzeszeń organizacji producentów

1. Państwa członkowskie mogą uznawać zrzeszenia organizacji producentów na podstawie art. 125c rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 jedynie w odniesieniu do działania lub działań, które dotyczą produktów lub grup produktów określonych we wnioskach o uznanie.

2. Zrzeszenie organizacji producentów może zostać uznane na podstawie art. 125c rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i realizować dowolne z działań organizacji producentów, nawet jeżeli wprowadzanie do obrotu odnośnych produktów nadal jest realizowane przez jej członków.

Artykuł 34

Członkowie zrzeszeń organizacji producentów niebędący organizacjami producentów

1. Państwa członkowskie mogą określić, czy i na jakich warunkach osoby fizyczne lub prawne niebędące uznanymi organizacjami producentów mogą zostawać członkami zrzeszenia organizacji producentów.

▼B

2. Członkowie uznanego zrzeszenia organizacji producentów, którzy nie są uznaną organizacją producentów:

a) nie są uwzględniani w kryteriach uznawania;

b) nie korzystają bezpośrednio ze środków finansowanych przez Unię.

Państwa członkowskie mogą przyznać, ograniczyć lub odebrać takim członkom prawo do głosowania przy podejmowaniu decyzji odnoszących się do programów operacyjnych.

Artykuł 35

Międzynarodowe zrzeszenia organizacji producentów

1. Główna siedziba międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów znajduje się w państwie członkowskim, w którym zrzeszenie posiada znaczną liczbę organizacji członkowskich lub w którym organizacje członkowskie osiągają znaczny poziom produkcji sprzedanej.

2. Państwo członkowskie, w którym znajduje się główna siedziba międzynarodowego zrzeszenia organizacji producentów, jest odpowiedzialne za:

a) uznanie zrzeszenia;

b) zatwierdzenie, w razie potrzeby, programu operacyjnego zrzeszenia;

c) ustanowienie niezbędnej współpracy administracyjnej z innymi państwami członkowskimi, w których mają siedziby zrzeszone organizacje, w zakresie zgodności z warunkami uznawania oraz systemu kontroli i sankcji. Te inne państwa członkowskie są zobowiązane do udzielenia wszelkiej niezbędnej pomocy państwu członkowskiemu, w którym znajduje się główna siedziba; oraz

d) przedstawianie, na wnioski pozostałych państw członkowskich, wszelkiej niezbędnej dokumentacji, w tym obowiązujących przepisów dostępnych dla innych państw członkowskich, w których mają siedziby organizacje członkowskie, przetłumaczonej na języki urzędowe wnioskujących państw członkowskich.

Sekcja 4

Grupy producentów

Artykuł 36

Przedkładanie planów uznawania

1. Podmiot prawny lub jasno określona część podmiotu prawnego przedkłada plan uznawania, o którym mowa w art. 125e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, właściwemu organowi państwa członkowskiego, w którym podmiot ma główną siedzibę.

2. Państwa członkowskie określają:

a) kryteria minimalne, które podmiot prawny lub jasno określona część podmiotu prawnego musi spełniać, aby móc przedłożyć plan uznawania;

b) zasady sporządzania projektów oraz zasady dotyczące treści i wdrażania planów uznawania;

▼B

c) okres, w którym były członek organizacji producentów ma zakaz wstępowania do grupy producentów po wystąpieniu z organizacji producentów w zakresie produktów, w odniesieniu do których dana organizacja producentów została uznana;

d) procedury administracyjne w odniesieniu do zatwierdzania, monitorowania i realizacji planów uznawania; oraz

▼M8

e) przepisy w celu uniknięcia sytuacji, w której producent korzysta z pomocy unijnej dla grup producentów przez okres dłuższy niż 5 lat.

▼B

Artykuł 37

Treść planów uznawania

Projekt planu uznawania obejmuje przynajmniej:

a) opis sytuacji wyjściowej, w szczególności w odniesieniu do liczby członków będących producentami, z uwzględnieniem wszystkich szczegółowych informacji dotyczących członków, produkcji, w tym wartości produkcji sprzedanej, marketingu i infrastruktury, którą dysponuje grupa producentów, w tym infrastruktury będącej w posiadaniu poszczególnych członków grupy producentów;

b) proponowaną datę rozpoczęcia realizacji planu oraz okres jej trwania, który nie przekracza pięciu lat; oraz

c) działania i inwestycje, jakie należy zrealizować w celu uzyskania uznania.

▼M8

Inwestycje, o których mowa w akapicie pierwszym lit. c), nie obejmują inwestycji wymienionych w załączniku Va.

▼B

Artykuł 38

Zatwierdzanie planów uznawania

▼M8

1. Właściwy organ państwa członkowskiego podejmuje jedną z decyzji, o których mowa w ust. 3, w terminie trzech miesięcy od otrzymania projektu planu uznawania wraz ze wszystkimi dokumentami uzupełniającymi. Państwa członkowskie mogą ustanowić krótsze terminy.

▼B

2. Państwa członkowskie mogą przyjmować dodatkowe przepisy dotyczące kwalifikowalności operacji i wydatków w ramach planów uznawania, w tym przepisy dotyczące kwalifikowalności inwestycji, w celu osiągnięcia zgodności grup producentów z kryteriami uznawania za organizację producentów, o których mowa w art. 125b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

▼M8

3. Po dokonaniu kontroli zgodności, o których mowa w art. 111, właściwy organ państwa członkowskiego, stosownie do przypadku:

a) wstępnie akceptuje plan i udziela wstępnego uznania;

▼M8

b) zwraca się o wprowadzenie zmian do planu, w tym zmian w odniesieniu do okresu obowiązywania. Państwo członkowskie ocenia w szczególności, czy proponowane etapy nie są nadmiernie długie, a w przypadku gdy grupa producentów mogła spełnić kryteria uznania dla organizacji producentów przed końcem pięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 125e ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, domaga się ich zmiany;

c) odrzuca plan, szczególnie w przypadku gdy odnośne podmioty prawne lub jasno określone części podmiotów prawnych ubiegające się o wstępne uznanie za grupy producentów spełniają już kryteria uznania za organizację producentów.

W stosownych przypadkach plan może zostać wstępnie zaakceptowany tylko po uwzględnieniu zmian wymaganych na mocy lit. b).

4. Właściwy organ państwa członkowskiego powiadamia Komisję do dnia 1 lipca danego roku o decyzjach w sprawie wstępnie zaakceptowanych planów uznawania i skutkach finansowych tych planów, wykorzystując w tym celu formularz zawarty w załączniku Vb.

5. Po określeniu współczynników przydziału, o których mowa w art. 47 ust. 4 akapit drugi, właściwy organ państwa członkowskiego zapewnia zainteresowanym grupom producentów możliwość zmiany lub wycofania ich planów uznawania. W przypadku gdy grupa producentów nie wycofa swojego planu, właściwy organ ostatecznie akceptuje taki plan z zastrzeżeniem zmian, które właściwy organ może uznać za niezbędne.

6. Właściwy organ państwa członkowskiego powiadamia podmiot prawny lub jasno określoną część podmiotu prawnego o decyzjach, o których mowa w ust., 3 i 5.

▼B

Artykuł 39

Realizacja planów uznawania

1. Realizacja planu uznawania zostaje podzielona na okresy roczne rozpoczynające się dnia 1 stycznia. Państwa członkowskie mogą zezwalać grupom producentów na dzielenie tych okresów rocznych na okresy półroczne.

W pierwszym roku realizacji zgodnie z proponowaną datą, o której mowa w art. 37 lit. b), plan uznawania rozpoczyna się:

a) dnia 1 stycznia po dacie jego zatwierdzenia przez właściwy organ państwa członkowskiego; lub

b) pierwszego dnia kalendarzowego po dacie jego zatwierdzenia.

W każdym przypadku pierwszy rok realizacji planu uznawania upływa dnia 31 grudnia tego samego roku.

▼M8

2. Państwa członkowskie ustanawiają warunki, na jakich grupy producentów mogą występować z wnioskami o wprowadzenie zmian do planów w trakcie ich realizacji. Do powyższych wniosków załącza się niezbędne dokumenty uzupełniające.

Państwa członkowskie określają warunki, na jakich można wprowadzać zmiany do planów uznawania w trakcie okresu rocznego lub półrocznego bez uprzedniego zatwierdzenia ich przez właściwy organ państwa członkowskiego. Powyższe zmiany kwalifikują się do objęcia pomocą tylko w przypadku, gdy grupa producentów niezwłocznie poinformuje o nich właściwy organ państwa członkowskiego.

▼M8

Grupy producentów mogą uzyskać zezwolenie od właściwego organu państwa członkowskiego, w ciągu danego roku i w odniesieniu do tego roku, na zwiększenie całkowitej kwoty wydatków określonych w planie uznawania o maksymalnie 5 % kwoty początkowo zatwierdzonej lub zmniejszenie jej o maksymalny odsetek określony przez państwa członkowskie, w obu przypadkach pod warunkiem że zachowano ogólne cele planu uznawania oraz pod warunkiem że ogólna kwota wydatków Unii na poziomie danego państwa członkowskiego nie przekracza kwoty wkładu Unii przydzielonego danemu państwu członkowskiemu zgodnie z art. 47 ust. 4.

W przypadku połączenia grup producentów, o którym mowa w art. 48, ograniczenie w wysokości 5 % stosuje się do łącznej kwoty wydatków określonych w planach uznawania łączących się grup producentów.

▼B

3. Właściwy organ państwa członkowskiego podejmuje decyzję w sprawie zmian do planów w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku o wprowadzenie zmian, po rozpatrzeniu dostarczonych dowodów. Jeżeli w ustalonym terminie nie zostanie podjęta decyzja odnośnie do wniosku o wprowadzenie zmian, wniosek uważa się za odrzucony. Państwa członkowskie mogą ustanowić krótszy termin.

Artykuł 40

Wnioski o uznanie za organizację producentów

1. Grupy producentów realizujące plany uznawania mogą w każdej chwili składać wnioski o uznanie na podstawie art. 125b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Takie wnioski składane są w każdym wypadku przed zakończeniem okresu przejściowego, o którym mowa w art. 125e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Od daty złożenia takiego wniosku przedmiotowa grupa może przedstawić projekt programu operacyjnego na podstawie art. 63.

Artykuł 41

Działalność główna grup producentów

1. Działalność główna grupy producentów związana jest z koncentracją podaży i wprowadzaniem do obrotu produktów swoich członków, w odniesieniu do których została wstępnie uznana.

2. Grupa producentów może sprzedawać produkty pochodzące od producentów niebędących członkami grupy producentów, jeżeli została uznana w odniesieniu do tych produktów i pod warunkiem, że wartość ekonomiczna tej działalności jest niższa od wartości produkcji sprzedanej wytworzonej przez własnych członków grupy producentów oraz członków innych grup producentów.

Artykuł 42

Wartość produkcji sprzedanej

1. Do grup producentów stosuje się art. 50 ust. 1-4 i 7 oraz art. 50 ust. 6 zdanie pierwsze z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

▼B

2. W przypadku zmniejszenia wartości produkcji sprzedanej o co najmniej 35 % z właściwie umotywowanych dla państwa członkowskiego przyczyn, pozostających poza zakresem odpowiedzialności grupy producentów i od niej niezależnych, uznaje się, że łączna wartość produkcji sprzedanej stanowi 65 % łącznej wartości deklarowanej w poprzednim wniosku lub wnioskach o pomoc obejmujących ostatni okres roczny, stwierdzonej przez państwo członkowskie, a w przypadku jej braku – wartości pierwotnie zadeklarowanej w zatwierdzonym planie uznawania.

3. Wartość produkcji sprzedanej obliczana jest zgodnie z przepisami obowiązującymi w okresie, dla którego wnioskowana jest pomoc.

Artykuł 43

Finansowanie planów uznawania

1. Stawki pomocy, o której mowa w art. 103a ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zmniejsza się o połowę w stosunku do wartości produkcji sprzedanej przekraczającej 1 000 000 EUR.

▼C1

2. Pomoc, o której mowa w art. 103a ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, dla każdej grupy producentów podlega rocznemu limitowi wynoszącemu 100 000 EUR.

▼B

3. Pomoc, o której mowa w art. 103a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, jest wypłacana:

a) w ratach rocznych lub półrocznych na zakończenie każdego okresu rocznego lub półrocznego realizacji planu uznawania; lub

b) w ratach obejmujących część okresu rocznego, jeżeli plan rozpoczyna się w trakcie okresu rocznego lub jeżeli uznanie zostaje udzielone na podstawie art. 125b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przed zakończeniem okresu rocznego. W takim przypadku pułap, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, zostaje proporcjonalnie obniżony.

Aby obliczyć wysokość rat, państwa członkowskie mogą zastosować jako podstawę produkcję sprzedaną odpowiadającą okresowi innemu niż okres, w odniesieniu do którego wypłacana jest rata, jeżeli wymagają tego kontrole. Różnica pomiędzy okresami jest mniejsza niż okres, za który wypłacana jest rata.

4. Kurs walutowy stosowany w odniesieniu do kwot określonych w ust. 1 i 2 jest ostatnim kursem opublikowanym przez Centralny Bank Europejski przed pierwszym dniem okresu, na który przyznano przedmiotową pomoc.

Artykuł 44

Pomoc na inwestycje niezbędne w celu uzyskania uznania

Inwestycje związane z realizacją planów uznawania, o których mowa w art. 37 lit. c) niniejszego rozporządzenia, na które przyznano pomoc zgodnie z art. 103a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, są finansowane proporcjonalnie do ich wykorzystania co do produktów członków grupy producentów, w odniesieniu do których udzielono jej wstępnego uznania.

▼B

Z pomocy unijnej wyklucza się inwestycje, które mogłyby zakłócić konkurencję w odniesieniu do innych rodzajów działalności gospodarczej grupy producentów.

▼M8

Inwestycje mogą być realizowane w gospodarstwach indywidualnych lub w obiektach producentów będących członkami grupy producentów, pod warunkiem że przyczyniają się do osiągnięcia celów określonych w planie uznawania. W razie wystąpienia z grupy producentów któregoś z członków państwa członkowskie zapewniają odzyskanie inwestycji lub jej wartości końcowej, w przypadku gdy jej okres amortyzacji jeszcze nie upłynął.

▼B

Artykuł 45

Wniosek o przyznanie pomocy

1. Grupa producentów składa jeden wniosek o pomoc, o której mowa w art. 103a ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w terminie trzech miesięcy od końca każdego z okresów rocznych lub półrocznych określonych w art. 43 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Wniosek zawiera deklarację wartości produkcji sprzedanej w odniesieniu do okresu, dla którego wnioskowana jest pomoc.

2. Wnioski o przyznanie pomocy dotyczące okresów półrocznych można składać tylko pod warunkiem, że plan uznawania jest podzielony na okresy półroczne, o których mowa w art. 39 ust 1. Wszystkim wnioskom o przyznanie pomocy towarzyszą pisemne oświadczenia grupy producentów stwierdzające, że grupa:

a) przestrzega i będzie przestrzegać przepisów rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i niniejszego rozporządzenia; oraz

b) nie korzystała, nie korzysta i nie będzie korzystać, bezpośrednio ani pośrednio, z podwójnego finansowania unijnego lub krajowego w odniesieniu do działań realizowanych w ramach swojego planu uznawania, na które przyznano finansowanie unijne na podstawie niniejszego rozporządzenia.

3. Państwa członkowskie ustalają termin wypłacenia pomocy, który w każdym wypadku przypada nie później niż sześć miesięcy po otrzymaniu wniosku.

Artykuł 46

Kwalifikowalność

Państwa członkowskie oceniają kwalifikowalność grup producentów do uzyskania pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia w celu ustalenia, czy przyznanie pomocy jest należycie uzasadnione, z uwzględnieniem warunków i daty ewentualnego uprzedniego przyznania pomocy publicznej na rzecz organizacji lub grup producentów, z których pochodzą członkowie danej grupy producentów, oraz ewentualnych przypadków przemieszczania się członków między organizacjami producentów i grupami producentów.

▼M8

Artykuł 47

Wkład unijny

1. Wkład unijny w pomoc określoną w art. 103a ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu, wynosi:

▼M8

a) 75 % w regionach kwalifikowalnych w ramach celu konwergencji; oraz

b) 50 % w pozostałych regionach.

Państwa członkowskie mogą wypłacać pomoc krajową w formie płatności ryczałtowej. Wniosek o przyznanie pomocy nie musi zawierać dowodów dotyczących wykorzystania pomocy.

2. Wkład unijny w pomoc określoną w art. 103a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, wyrażony jako dotacja kapitałowa lub jej równoważnik, nie przekracza kwalifikowalnych kosztów inwestycji:

a) 50 % w regionach kwalifikowalnych w ramach celu konwergencji; oraz

b) 30 % w pozostałych regionach.

Zainteresowane państwa członkowskie zobowiązują się do finansowania przynajmniej 5 % kwalifikowalnych kosztów inwestycji.

Na pokrycie kwalifikowalnych kosztów inwestycji beneficjenci pomocy płacą co najmniej:

a) 25 % w regionach kwalifikowalnych w ramach celu konwergencji; oraz

b) 45 % w pozostałych regionach.

3. Wkład unijny w pomoc określoną w art. 103a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu, jest określany dla każdej grupy producentów na podstawie wartości jej produkcji sprzedanej i podlega następującym zasadom:

a) w odniesieniu do grup producentów w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później, w ciągu pierwszych dwóch lat realizacji ich planów uznawania nie obowiązuje żaden pułap, natomiast w trzecim, czwartym i piątym roku realizacji ich planów uznawania obowiązują odpowiednio pułapy 70 %, 50 % i 20 % wartości produkcji sprzedanej;

b) w odniesieniu do grup producentów w najbardziej oddalonych regionach Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu, lub na mniejszych wyspach Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006 ([1]), w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku realizacji ich planów uznawania pułap wkładu Unii wynosi odpowiednio 25 %, 20 %, 15 %, 10 % i 5 % wartości produkcji sprzedanej.

4. Łączne wydatki na wkład unijny w pomoc określoną w art. 103a rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 nie przekracza 10 000 000 na rok kalendarzowy.

Na podstawie powiadomień, o których mowa w art. 38 ust. 4, Komisja ustala współczynniki przydziału oraz określa łączny możliwy wkład Unii na państwo członkowskie w ciągu roku na podstawie tych współczynników. Jeśli w dowolnym roku łączna kwota wynikająca z powiadomień, o których mowa w art. 38 ust. 4, nie przekracza maksymalnej kwoty wkładu Unii, współczynnik przydziału ustala się na poziomie 100 %.

([1]) Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.

▼M8

Wkład Unii jest przyznawany zgodnie ze współczynnikiem przydziału, o którym mowa w akapicie drugim. W odniesieniu do planów uznawania, o których nie powiadomiono zgodnie z art. 38 ust. 4, nie przyznaje się wkładu Unii.

Kurs walutowy stosowany w odniesieniu do wkładu Unii na państwo członkowskie jest ostatnim kursem opublikowanym przez Europejski Bank Centralny przed datą przewidzianą w art. 38 ust. 4.

▼B

Artykuł 48

Łączenie

1. Pomoc przewidziana w art. 103a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 może zostać przyznana lub może nadal być przyznawana grupom producentów, którym udzielono wstępnego uznania i które powstały w wyniku połączenia dwóch lub większej liczby grup producentów, którym udzielono wstępnego uznania.

2. W celu obliczenia kwoty pomocy płatnej na podstawie ust. 1 grupa producentów powstała w wyniku połączenia zastępuje grupy, które się połączyły.

3. W przypadku połączenia dwóch lub większej liczby grup producentów, nowy podmiot przejmuje prawa i obowiązki grupy producentów, której najwcześniej przyznano wstępne uznanie.

4. W przypadku gdy grupa producentów, której udzielono wstępnego uznania, łączy się z uznaną organizacją producentów, powstały w wyniku tego podmiot nie kwalifikuje się już do wstępnego uznania jako grupa producentów, ani do przyznania pomocy, o której mowa w art. 103a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Powstały w wyniku połączenia podmiot jest nadal traktowany jako uznana organizacja producentów, pod warunkiem że przestrzega obowiązujących wymogów. W razie konieczności organizacja producentów występuje z wnioskiem o zmianę swojego programu operacyjnego i w tym celu art. 29 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Jednakże działania przeprowadzone przez grupę producentów przed takim połączeniem są nadal kwalifikowalne na warunkach ustalonych w planie uznawania.

Artykuł 49

Konsekwencje uznania

1. Udzielanie pomocy, o której mowa w art. 103a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zostaje zakończone wraz z przyznaniem uznania.

2. W przypadku przedłożenia programu operacyjnego na podstawie niniejszego rozporządzenia państwo członkowskie dopilnowuje, aby nie dochodziło do podwójnego finansowania środków określonych w planie uznawania.

3. Inwestycje kwalifikujące się do przyznania pomocy lub koszty, o których mowa w art. 103a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mogą zostać przeniesione do programów operacyjnych, pod warunkiem że są zgodne z wymogami niniejszego rozporządzenia.

4. Państwa członkowskie ustalają okres, rozpoczynający się po zrealizowaniu planu uznawania, w ramach którego grupa producentów musi zostać uznana za organizację producentów. Okres ten nie przekracza czterech miesięcy.

▼B

ROZDZIAŁ II

Fundusze i programy operacyjne

Sekcja 1

Wartość produkcji sprzedanej

Artykuł 50

Podstawa obliczania

1. Wartość produkcji sprzedanej danej organizacji producentów oblicza się na podstawie produkcji samej organizacji producentów oraz jej członków będących producentami i obejmuje ona wyłącznie te owoce i warzywa, w odniesieniu do których organizacja producentów została uznana. Wartość produkcji sprzedanej może obejmować owoce i warzywa, które nie muszą być zgodne z normami handlowymi, jeżeli normy te nie mają zastosowania zgodnie z art. 4.

2. Wartość produkcji sprzedanej obejmuje produkcję członków, którzy występują z organizacji producentów lub do niej przystępują. Państwa członkowskie określają warunki w celu uniknięcia dwukrotnego liczenia.

3. Wartość produkcji sprzedanej nie obejmuje wartości przetworzonych owoców i warzyw ani żadnego innego produktu, który nie jest produktem sektora owoców i warzyw.

Jednakże wartość produkcji sprzedanej w odniesieniu do owoców i warzyw przeznaczonych do przetworzenia, które zostały przetworzone w jeden z przetworów owocowych i warzywnych wymienionych w części X załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub jakikolwiek inny produkt przetworzony, o którym mowa w niniejszym artykule i który jest szerzej opisany w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia, bądź przez organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów lub ich członków będących producentami lub spółki zależne, o których mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, bądź przez nich samych lub w drodze outsourcingu, oblicza się jako stawkę ryczałtową w procentach mającą zastosowanie do fakturowanej wartości tych produktów przetworzonych. Wymieniona stawka ryczałtowa wynosi:

a) 53 % dla soków owocowych;

b) 73 % dla zagęszczonych soków owocowych;

c) 77 % dla koncentratu pomidorowego;

d) 62 % dla mrożonych owoców i warzyw;

e) 48 % dla owoców i warzyw w puszkach;

f) 70 % dla grzybów z rodzaju *Agaricus* w puszkach;

g) 81 % dla owoców zakonserwowanych tymczasowo w solance;

h) 81 % dla owoców suszonych;

i) 27 % dla pozostałych przetworów owocowych i warzywnych;

j) 12 % dla przetworzonych ziół aromatycznych;

k) 41 % dla papryki w proszku.

▼B

4. Państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom producentów na zawieranie wartości produktów ubocznych w wartości produkcji sprzedanej.

5. Wartość produkcji sprzedanej obejmuje wartość produktów wycofanych z rynku zgodnie z art. 103d ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, szacowaną zgodnie ze średnią ceną tych produktów, które zostały wprowadzone do obrotu przez organizację producentów w okresie odniesienia.

6. Do wartości produkcji sprzedanej wlicza się wyłącznie produkcję organizacji producentów lub jej członków będących producentami wprowadzoną do obrotu przez organizację producentów. Produkcja członków organizacji producentów będących producentami wprowadzona do obrotu za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację, na podstawie art. 125a ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007, wliczana jest do wartości produkcji sprzedanej tej drugiej organizacji producentów.

7. Produkcję sprzedaną owoców i warzyw fakturuje się na etapie EXW organizacja producentów w stosownych przypadkach jako produkt wymieniony w części IX załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, który jest przygotowany i zapakowany, z wyłączeniem:

a) podatku VAT;

b) kosztów transportu wewnętrznego, w przypadku znacznej odległości między scentralizowanymi punktami składowania lub pakowania organizacji producentów a jej punktem dystrybucji. Państwa członkowskie uwzględniają stosowanie odliczeń od fakturowanej wartości w przypadku produktów fakturowanych na różnych etapach dostawy lub transportu oraz odpowiednio uzasadniają w strategii krajowej, jaką odległość uważa się za znaczną.

8. Wartość produkcji sprzedanej można również obliczać na etapie EXW zrzeszenie organizacji producentów i na tych samych zasadach jak zasady ustanowione ust. 7.

9. Wartość produkcji sprzedanej można również obliczać na etapie EXW spółka zależna, na tych samych zasadach jak zasady ustanowione w ust. 7, pod warunkiem że przynajmniej 90 % kapitału należy:

a) do jednej organizacji producentów lub jednego zrzeszenia organizacji producentów lub większej ich liczby; lub

b) z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego, do członków organizacji producentów będących producentami lub zrzeszeń organizacji producentów, jeżeli przyczynia się to do realizacji celów wymienionych w art. 122 oraz art. 125b ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

10. W przypadku outsourcingu wartość produkcji sprzedanej oblicza się na etapie EXW organizacja producentów i obejmuje ona ekonomiczną wartość dodaną działania, które zostało zlecone przez organizację producentów jej członkom, osobom trzecim lub innej spółce zależnej niż spółka zależna, o której mowa w ust. 9.

▼B

11. W przypadku gdy obniżenie wielkości produkcji spowodowane jest zjawiskiem klimatycznym bądź chorobami zwierząt lub roślin bądź epidemiami szkodników, odszkodowanie z tytułu ubezpieczenia otrzymane w związku z ubezpieczeniem płodów rolnych, o którym mowa w rozdziale III sekcja 6, lub środki o równoznacznym charakterze, którymi zarządza organizacja producentów w odniesieniu do wyżej wymienionych przyczyn, mogą zostać włączone do wartości produkcji sprzedanej.

Artykuł 51

Okres odniesienia

1. Roczny pułap pomocy określony w art. 103d ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oblicza się corocznie na podstawie wartości produkcji sprzedanej w ciągu dwunastomiesięcznego okresu odniesienia określanego przez państwa członkowskie.

2. Okres odniesienia ustalany jest przez państwa członkowskie dla każdej organizacji producentów jako:

a) dwunastomiesięczny okres rozpoczynający się nie wcześniej niż dnia 1 stycznia trzy lata przed rokiem, dla którego wnioskowana jest pomoc, i kończący się najpóźniej dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, dla którego wnioskowana jest pomoc; lub

b) średnią wartość trzech kolejnych dwunastomiesięcznych okresów rozpoczynających się nie wcześniej niż dnia 1 stycznia pięć lat przed rokiem, dla którego wnioskowana jest pomoc, i kończących się najpóźniej dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok, dla którego wnioskowana jest pomoc.

3. Dwunastomiesięczny okres stanowi okres obrachunkowy odnośnej organizacji producentów.

Metoda określania okresu odniesienia nie może zmieniać się w trakcie programu operacyjnego, z wyjątkiem należycie uzasadnionych sytuacji.

4. Jeżeli obniżenie wartości produktu o co najmniej 35 % wynikało z przyczyn niezależnych od odpowiedzialności i kontroli organizacji producentów, wartość produkcji sprzedanej dla tego produktu stanowi 65 % jego wartości w poprzednim okresie odniesienia.

Organizacja producentów uzasadnia przyczyny, o których mowa w akapicie pierwszym, wobec właściwego organu odnośnego państwa członkowskiego.

5. W przypadku gdy niedawno uznane organizacje producentów nie posiadają danych historycznych dotyczących produkcji sprzedanej wystarczających na potrzeby stosowania ust. 2, za wartość produkcji sprzedanej można uznawać wartość produkcji zbywalnej podaną przez organizację producentów do celów uznania.

Akapit pierwszy stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian do nowych członków organizacji producentów, którzy po raz pierwszy do niej przystąpili.

6. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne w celu uzyskania informacji dotyczących wartości produkcji sprzedanej organizacji producentów, które nie przedłożyły programów operacyjnych.

▼B

7. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 i 6 wartość produkcji sprzedanej za okres odniesienia obliczana jest zgodnie z prawodawstwem obowiązującym w danym okresie odniesienia.

Jednakże w odniesieniu do programów operacyjnych zatwierdzonych do dnia 20 stycznia 2010 r. wartość produkcji sprzedanej do 2007 r. oblicza się na podstawie prawodawstwa mającego zastosowanie w okresie odniesienia, natomiast wartość produkcji sprzedanej od 2008 r. oblicza się na podstawie prawodawstwa mającego zastosowanie w 2008 r.

W odniesieniu do programów operacyjnych zatwierdzonych po dniu 20 stycznia 2010 r. wartość produkcji sprzedanej od 2008 r. oblicza się na podstawie prawodawstwa mającego zastosowanie w chwili zatwierdzenia programu operacyjnego.

Sekcja 2

Fundusze operacyjne

Artykuł 52

Zarządzanie

Państwa członkowskie dopilnowują, aby sposób zarządzania funduszami operacyjnymi umożliwiał audytorom zewnętrznym coroczną identyfikację, sprawdzanie i poświadczanie ich wydatków i dochodów.

Artykuł 53

Finansowanie funduszy operacyjnych

1. Wkłady finansowe do funduszu operacyjnego, o którym mowa w art. 103b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, określane są przez organizację producentów.

2. Wszyscy producenci mają możliwość korzystania z funduszu operacyjnego i wszyscy producenci mają możliwość demokratycznego uczestnictwa w podejmowaniu decyzji dotyczących wykorzystania funduszu operacyjnego organizacji producentów i wkładów finansowych do funduszu operacyjnego.

Artykuł 54

Powiadamianie o szacunkowych kwotach

1. Najpóźniej do dnia 15 września organizacje producentów powiadamiają swoje państwo członkowskie o szacunkowych kwotach wkładu unijnego oraz wkładu ich członków oraz samej organizacji producentów do funduszy operacyjnych na następny rok, wraz z programami operacyjnymi lub wnioskami o zatwierdzenie zmian w przedmiotowych programach.

Państwa członkowskie mogą wyznaczyć datę późniejszą niż 15 września.

2. Obliczenia szacunkowej kwoty funduszy operacyjnych dokonuje się na podstawie programów operacyjnych i wartości produkcji sprzedanej. W obliczeniu uwzględnia się podział na wydatki na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych oraz na inne środki.

▼B

Sekcja 3

Programy operacyjne

Artykuł 55

Strategia krajowa

1. Ogólna struktura i zawartość strategii krajowej, o której mowa w art. 103f ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustanawiana jest zgodnie z wytycznymi określonymi w załączniku VII. Strategia może składać się z elementów regionalnych.

Strategia krajowa obejmuje wszystkie decyzje podjęte i przepisy przyjęte przez państwa członkowskie w zastosowaniu części II tytuł II rozdział II sekcja I oraz Ia rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz niniejszego tytułu.

2. Strategia krajowa wraz z ramami krajowymi, o których mowa w art. 103f ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustanawiana jest przed przedstawieniem projektów programów operacyjnych w danym roku. Ramy krajowe włącza się po przedstawieniu ich Komisji i, jeżeli to konieczne, po dokonaniu ich zmiany, zgodnie z art. 103f ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Analiza sytuacji wyjściowej stanowi część procesu opracowywania strategii krajowej, a za jej przeprowadzenie odpowiedzialne jest państwo członkowskie. Pozwala ona na określenie i ocenę potrzeb, które mają zostać zaspokojone, dokonanie klasyfikacji potrzeb pod względem priorytetów, zdefiniowanie celów, jakie należy osiągnąć poprzez realizację programów operacyjnych, oczekiwanych rezultatów i określonych ilościowo celów, jakie należy osiągnąć w stosunku do sytuacji wyjściowej, oraz na określenie najwłaściwszych instrumentów i działań prowadzących do osiągnięcia tych celów.

4. Państwa członkowskie zapewniają również monitorowanie i ocenę strategii krajowej oraz jej wdrażanie poprzez programy operacyjne.

Strategia krajowa może zostać zmieniona, w szczególności w świetle monitorowania i oceny. Zmian takich należy dokonywać przed przedstawieniem projektów programów operacyjnych w danym roku.

5. Państwa członkowskie ustalają w strategii krajowej maksymalny odsetek funduszu operacyjnego, jaki można przeznaczyć na poszczególne środki lub rodzaj działania lub wydatków w celu zapewnienia odpowiedniej równowagi pomiędzy różnymi środkami.

Artykuł 56

Ramy krajowe dotyczące działań na rzecz ochrony środowiska

1. Oprócz przedstawienia proponowanych ram, o którym mowa w art. 103f ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, państwa członkowskie powiadamiają również Komisję o wszelkich zmianach w ramach krajowych, które podlegają procedurze określonej we wspomnianym akapicie. Komisja udostępnia ramy krajowe pozostałym państwom członkowskim w sposób, jaki uzna za stosowny.

▼B

2. Ramy krajowe zawierają odrębną sekcję określającą wymogi ogólne dotyczące komplementarności, spójności i zgodności, które muszą spełniać działania na rzecz ochrony środowiska, o których mowa w art. 103f ust. 1 akapit pierwszy zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Komisja zapewnia państwom członkowskim wzór powyższej sekcji.

W ramach krajowych ustanawia się również otwarty wykaz działań na rzecz ochrony środowiska i warunków obowiązujcych w związku z tym w państwie członkowskim na potrzeby art. 103c ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W odniesieniu do każdego działania na rzecz ochrony środowiska w ramach krajowych wskazuje się:

a) uzasadnienie działania oparte na jego wpływie na środowisko; oraz

b) konkretne zobowiązanie lub zobowiązania z nim związane.

3. Czas trwania działań na rzecz ochrony środowiska, które są podobne do zobowiązań rolno-środowiskowych wspieranych w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich, jest taki sam jak w przypadku powyższych zobowiązań. Działania są kontynuowane w następnym programie operacyjnym, jeżeli czas trwania podobnych zobowiązań rolno-środowiskowych przekracza czas trwania pierwotnego programu operacyjnego. Państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na krótszy czas trwania działań na rzecz ochrony środowiska lub nawet na przerwanie ich realizacji w odpowiednio uzasadnionych przypadkach, w szczególności na podstawie wyników oceny śródokresowej, o której mowa w art. 126 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

W ramach krajowych określa się czas trwania działań, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz – w odpowiednich przypadkach – obowiązek kontynuacji działania w następnym programie operacyjnym.

Artykuł 57

Zasady uzupełniające państw członkowskich

Państwa członkowskie mogą przyjmować zasady uzupełniające rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 i niniejsze rozporządzenie, dotyczące kwalifikowalności środków, działań lub wydatków w ramach programów operacyjnych.

Artykuł 58

Związek z programami rozwoju obszarów wiejskich

1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2 działaniom objętym środkami ustanowionymi niniejszym rozporządzeniem nie udziela się żadnego wsparcia w ramach programu rozwoju obszarów wiejskich państw członkowskich lub programów zatwierdzonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ([1]).

2. W przypadku gdy zgodnie z art. 5 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 wyjątkowo udzielono wsparcia środkom, które potencjalnie kwalifikowałyby się do przyznania pomocy zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, państwa członkowskie dopilnowują, aby dany beneficjent mógł otrzymać wsparcie na dane działanie jedynie w ramach jednego systemu.

([1]) Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

▼B

W tym celu państwa członkowskie, przy uwzględnianiu środków zawierających takie wyjątki w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich, dopilnowują, aby w strategii krajowej, o której mowa w art. 55 niniejszego rozporządzenia, wskazano kryteria i przepisy administracyjne, które będą one stosować w programach rozwoju obszarów wiejskich.

3. W stosownych przypadkach i nie naruszając przepisów art. 103a ust. 3, art. 103d ust. 1 oraz 3, art. 103e rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz art. 47 niniejszego rozporządzenia, poziom wsparcia środków objętych niniejszym rozporządzeniem nie przekracza poziomu, który ma zastosowanie do środków objętych programem rozwoju obszarów wiejskich.

4. Wsparcie dla działań na rzecz ochrony środowiska innych niż nabywanie środków trwałych ograniczone jest do maksymalnych kwot określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 dla płatności rolno-środowiskowych. Kwoty te mogą zostać zwiększone w wyjątkowych przypadkach, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności, które należy uzasadnić w strategii krajowej, o której mowa w art. 55 niniejszego rozporządzenia, oraz w programach operacyjnych organizacji producentów. Kwoty przeznaczone na działania na rzecz ochrony środowiska można również zwiększać w celu wspierania działań związanych z priorytetami określonymi w art. 16a rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

5. Ustęp 4 nie ma zastosowania w odniesieniu do działań na rzecz ochrony środowiska, które nie dotyczą bezpośrednio lub pośrednio określonej działki.

Artykuł 59

Zawartość programów operacyjnych

Programy operacyjne zawierają:

a) opis sytuacji wyjściowej w oparciu – w odpowiednich przypadkach – o wspólne wskaźniki wyjściowe wymienione w załączniku VIII;

b) cele programu, z uwzględnieniem perspektyw w zakresie produkcji i zbytu, oraz wyjaśnienie, w jaki sposób program przyczynia się do realizacji strategii krajowej, jak również potwierdzenie, że jest zgodny ze strategią krajową, w tym pod względem równowagi między działaniami. Opis celów odsyła do celów zdefiniowanych w strategii krajowej i wskazuje wymierne cele, aby ułatwić monitorowanie postępów czynionych stopniowo przy realizacji programu;

c) szczegółowy opis środków, jakie mają zostać podjęte – w tym środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych obejmujące oddzielne działania – oraz środki służące osiągnięciu tych celów w każdym roku realizacji programu. Opis wskazuje stopień, w jakim różne proponowane środki:

   (i) uzupełniają inne środki, w tym środki finansowane lub kwalifikujące się do udzielenia wsparcia w ramach innych funduszy unijnych, w szczególności wsparcia na rozwój obszarów wiejskich, i są spójne z takimi środkami. W związku z tym należy również, w razie potrzeby, wskazać środki zrealizowane w ramach wcześniejszych programów operacyjnych;

   (ii) nie wiążą się z ryzykiem podwójnego finansowania przez fundusze unijne;

▼B

d) czas trwania programu; oraz

e) aspekty finansowe, a mianowicie:

(i) metodę obliczania oraz poziom wkładów finansowych;

(ii) procedurę finansowania funduszu operacyjnego;

(iii) informacje konieczne do uzasadnienia różnych wysokości wkładów; oraz

(iv) budżet i harmonogram podejmowania działań w każdym roku realizacji programu.

Artykuł 60

Kwalifikowalność działań w ramach programów operacyjnych

1. Programy operacyjne nie obejmują działań ani wydatków, o których mowa w wykazie przedstawionym w załączniku IX.

2. Wydatki kwalifikujące się do przyznania pomocy poniesione w ramach programów operacyjnych są ograniczane do rzeczywistych poniesionych kosztów. Jednakże państwa członkowskie mogą w zamian za to ustalić – z góry i w odpowiednio uzasadniony sposób – standardowe stawki ryczałtowe w następujących przypadkach:

a) jeżeli takie standardowe stawki ryczałtowe są określone w załączniku IX;

b) dla dodatkowych kosztów transportu zewnętrznego za kilometr, w zestawieniu z kosztami transportu drogowego, ponoszonych w przypadku korzystania z transportu kolejowego lub drogą wodną w ramach środka mającego na celu ochronę środowiska; oraz

c) dla dodatkowych kosztów i utraconych dochodów wynikających z działań na rzecz ochrony środowiska, obliczanych zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 ([1]).

Państwa członkowskie weryfikują te stawki przynajmniej co pięć lat.

3. Aby działanie kwalifikowało się, ponad 50 % wartości produktów, których ono dotyczy, muszą stanowić produkty, w odniesieniu do których dana organizacja producentów jest uznana. W celu uwzględnienia we wspomnianych 50 % produkty muszą pochodzić od członków danej organizacji producentów lub członków będących producentami należących do innej organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów. Do obliczania wartości stosuje się art. 50 z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

4. W odniesieniu do działań na rzecz ochrony środowiska zastosowanie mają następujące zasady:

a) różne działania na rzecz ochrony środowiska mogą być łączone, pod warunkiem że się uzupełniają i są ze sobą zgodne. W przypadku łączenia działań na rzecz ochrony środowiska poziom wsparcia uwzględnia konkretne utracone dochody i dodatkowe koszty wynikające z połączenia;

b) zobowiązania do ograniczenia stosowania nawozów, środków ochrony roślin lub innych środków przyjmuje się jedynie, jeśli ograniczenia te mogą podlegać ocenie w sposób dający wystarczającą pewność, co do zgodności z tymi zobowiązaniami;

([1]) Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 15.

▼B

c) działania związane z ekologicznym gospodarowaniem opakowaniami wymaga odpowiedniego uzasadnienia i podlega wymogom określonym przez państwo członkowskie zgodnie z dyrektywą 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

W strategiach krajowych, o których mowa w art. 55 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie ustanawiają maksymalny odsetek rocznych wydatków w ramach programu operacyjnego, które można przeznaczyć na działania związane z ekologicznym gospodarowaniem opakowaniami. Odsetek ten nie jest większy niż 20 %, z wyjątkiem przypadków uwzględniania szczególnych okoliczności, które należy uzasadnić w strategii krajowej.

5. Inwestycje, łącznie z inwestycjami na mocy umów leasingu, których okres spłaty przekracza długość realizacji programu operacyjnego, w należycie uzasadnionych z ekonomicznego punktu widzenia przypadkach mogą zostać przeniesione do następnego programu operacyjnego, w szczególności w sytuacji, gdy okres amortyzacji podatkowej jest dłuższy niż pięć lat.

W przypadku zastępowania inwestycji wartość końcowa zastąpionych inwestycji:

a) zostaje dodana do funduszu operacyjnego organizacji producentów; lub

b) zostaje odjęta od kosztu zastąpienia.

6. Inwestycje lub działania mogą być realizowane w gospodarstwach indywidualnych lub obiektach członków będących producentami należących do organizacji producentów lub zrzeszeń organizacji producentów, w tym jeżeli działania zlecono członkom organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów, pod warunkiem że przyczyniają się do osiągnięcia celów programu operacyjnego. W przypadku wystąpienia członka z organizacji państwa członkowskie gwarantują odzyskanie inwestycji lub jej wartości końcowej. Jednak w odpowiednio uzasadnionych okolicznościach państwa członkowskie mogą decydować, że organizacja producentów nie jest zobowiązana do odzyskania inwestycji lub jej wartości końcowej.

7. Inwestycje i działania związane z przekształcaniem owoców i warzyw w przetworzone owoce i warzywa mogą kwalifikować się do wsparcia, jeżeli takie inwestycje i działania przyczyniają się do realizacji celów, o których mowa w art. 103c ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w tym celów, o których mowa w art. 122 akapit pierwszy lit. c) wspomnianego rozporządzenia, oraz pod warunkiem, że takie inwestycje i działania określono w strategii krajowej, o której mowa w art. 103f ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 61

Wymagane dokumenty

Do programów operacyjnych załącza się w szczególności:

a) dowody ustanowienia funduszu operacyjnego;

b) pisemne zobowiązanie organizacji producentów do spełnienia wymogów rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i niniejszego rozporządzenia; oraz

([1]) Dz.U. L 365 z 31.12.1994, s. 10.

▼B

c) pisemne oświadczenie organizacji producentów, że nie otrzymała i nie otrzyma, bezpośrednio ani pośrednio, innego finansowania unijnego bądź krajowego, w odniesieniu do działań kwalifikujących się do uzyskania pomocy na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 62

Programy operacyjne zrzeszeń organizacji producentów

1. Państwo członkowskie może zezwolić zrzeszeniu organizacji producentów na przedstawienie całego lub częściowego programu operacyjnego, którego pewne wskazane działania nie są wdrażane przez dwóch lub większą liczbę członków organizacji producentów w ramach ich programów operacyjnych.

2. Programy operacyjne zrzeszeń organizacji producentów uwzględnia się razem z programami operacyjnymi członkowskich organizacji producentów, w tym w odniesieniu do realizacji celów i przestrzegania ograniczeń ustanowionych w art. 103c rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby:

a) działania były w pełni finansowane z wkładów członków zrzeszeń organizacji producentów, którzy są organizacjami producentów, wypłacanych z funduszy operacyjnych tych organizacji producentów. Jednak działania mogą być finansowane proporcjonalnie do wkładu członków organizacji producentów przez członków będących producentami należących do zrzeszeń organizacji producentów, którzy nie są organizacjami producentów, zgodnie z art. 34;

b) działania i odpowiadający im udział finansowy wymieniono w programie operacyjnym każdej uczestniczącej organizacji producentów;

c) nie istniało ryzyko udzielenia podwójnej pomocy.

4. Do programów operacyjnych zrzeszeń organizacji producentów stosuje się art. 58, 59 i 60, art. 61 lit. b) i c) oraz art. 63-67 z uwzględnieniem niezbędnych zmian. W odniesieniu do częściowych programów operacyjnych zrzeszeń organizacji producentów nie wymaga się jednak równowagi między działaniami, o której mowa w art. 59 lit. b).

Artykuł 63

Termin przedkładania programów operacyjnych

1. Organizacja producentów przedkłada program operacyjny do zatwierdzenia właściwemu organowi w państwie członkowskim, w którym znajduje się główna siedziba organizacji producentów, do dnia 15 września roku poprzedzającego rok jego planowanej realizacji. Państwa członkowskie mogą jednak odraczać te terminy.

2. W przypadku gdy dany podmiot prawny lub jasno określona część podmiotu prawnego, w tym grupa producentów, przedkłada wniosek o uznanie jako organizacja producentów, może jednocześnie przedłożyć do zatwierdzenia program operacyjny, o którym mowa w ust. 1. Zatwierdzenie tego programu operacyjnego jest uzależnione od otrzymania uznania najpóźniej w terminie określonym w art. 64 ust. 2.

▼B

Artykuł 64

Decyzja

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w odpowiednim przypadku:

a) zatwierdza kwoty funduszy operacyjnych i programy operacyjne, które spełniają wymogi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz wymogi niniejszego rozdziału;

b) zatwierdza programy operacyjne, pod warunkiem zaakceptowania przez organizację producentów określonych zmian; lub

c) odrzuca programy lub części programów.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego podejmuje decyzje dotyczące programów operacyjnych i funduszy operacyjnych najpóźniej do dnia 15 grudnia roku, w którym zostały przedłożone.

Państwa członkowskie informują organizacje producentów o podjętych decyzjach do dnia 15 grudnia.

Jednakże, z należycie uzasadnionych przyczyn, właściwy organ państwa członkowskiego może podjąć decyzję dotyczącą programów operacyjnych i funduszy operacyjnych najpóźniej do dnia 20 stycznia po dacie przedłożenia. W decyzji zatwierdzającej można określać kwalifikowalność wydatków od dnia 1 stycznia roku następującego po dacie przedłożenia.

Artykuł 65

Zmiany w programach operacyjnych na kolejne lata

1. Najpóźniej do dnia 15 września organizacje producentów mogą występować z wnioskiem o wprowadzenie zmian w programach operacyjnych, w tym dotyczących okresów ich obowiązywania, które mają być stosowane od dnia 1 stycznia następnego roku.

Państwa członkowskie mogą jednak odraczać terminy składania wniosków.

2. Do wniosków o wprowadzenie zmian załącza się dokumenty uzupełniające, wraz z podaniem przyczyny, charakteru i konsekwencji przedmiotowych zmian.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego podejmuje decyzje dotyczące wniosków o wprowadzenie zmian w programach operacyjnych do dnia 15 grudnia roku, w którym złożono wnioski.

Jednakże, z należycie uzasadnionych przyczyn, właściwy organ państwa członkowskiego może podjąć decyzję dotyczącą zmian w programie operacyjnym najpóźniej do dnia 20 stycznia roku następującego po roku, w którym złożono wniosek. W decyzji zatwierdzającej można określać kwalifikowalność wydatków od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym złożono wniosek.

Artykuł 66

Zmiany w programach operacyjnych w trakcie roku

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić na zmiany w programach operacyjnych w trakcie roku na określonych przez nie warunkach.

▼B

2. Właściwy organ państwa członkowskiego podejmuje decyzje dotyczące zmian w programach operacyjnych wnioskowanych zgodnie z ust. 1 do dnia 20 stycznia roku następującego po roku, w którym złożono wniosek o wprowadzenie zmian.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić organizacjom producentów w trakcie roku na:

a) tylko częściowe wykonanie danego programu operacyjnego;

b) zmianę treści programu operacyjnego;

c) zwiększenie kwoty funduszu operacyjnego o maksymalnie 25 % kwoty początkowo zatwierdzonej i zmniejszenie jej o odsetek określony przez państwo członkowskie, pod warunkiem zachowania ogólnych celów programu operacyjnego. Państwo członkowskie może zwiększyć ten odsetek w przypadku połączenia organizacji producentów, o którym mowa w art. 29 ust. 1;

d) dodanie krajowej pomocy finansowej do funduszu operacyjnego w przypadku zastosowania art. 93.

4. Państwa członkowskie określają warunki, na jakich można wprowadzać zmiany do programów operacyjnych w trakcie roku bez uprzedniego zatwierdzenia ich przez właściwy organ danego państwa członkowskiego. Zmiany te kwalifikują się do pomocy tylko w przypadku, gdy organizacja producentów niezwłocznie powiadomi o nich właściwy organ.

Artykuł 67

Forma programów operacyjnych

1. Programy operacyjne realizowane są w okresach rocznych, od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia.

2. Programy operacyjne zatwierdzone najpóźniej dnia 15 grudnia realizowane są od dnia 1 stycznia następnego roku.

Realizacja programów zatwierdzonych po dniu 15 grudnia może zostać odroczona o rok.

W drodze odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego niniejszego ustępu, w przypadku gdy zastosowanie ma art. 64 ust. 2 akapit trzeci lub art. 65 ust. 3 akapit drugi, realizacja programów operacyjnych zatwierdzonych zgodnie z wymienionymi przepisami rozpoczyna się najpóźniej dnia 31 stycznia po ich zatwierdzeniu.

Sekcja 4

Pomoc

Artykuł 68

Zatwierdzona kwota pomocy

1. Państwa członkowskie powiadamiają organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów o zatwierdzonych kwotach pomocy, zgodnie z wymogiem art. 103 g ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, do dnia 15 grudnia roku poprzedzającego rok, dla którego wnioskowana jest pomoc.

2. W przypadku zastosowania art. 64 ust. 2 akapit trzeci lub art. 65 ust. 3 akapit drugi państwa członkowskie powiadamiają o zatwierdzonych kwotach pomocy do dnia 20 stycznia roku, dla którego wnioskowana jest pomoc.

▼B

Artykuł 69

Wnioski o przyznanie pomocy

1. Do dnia 15 lutego roku następującego po roku, dla którego wnioskowana jest pomoc, organizacje producentów składają do właściwego organu państwa członkowskiego wnioski o przyznanie pomocy lub o jej wyrównanie, w odniesieniu do każdego programu operacyjnego będącego przedmiotem wniosku o pomoc.

2. Do wniosków o przyznanie pomocy załącza się dokumenty uzupełniające zawierające informacje dotyczące:

a) wnioskowanej pomocy;

b) wartości produkcji sprzedanej;

c) wkładów finansowych wniesionych przez organizację producentów i jej członków;

d) wydatków poniesionych w związku z programem operacyjnym;

e) wydatków związanych z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych w rozbiciu na działania;

f) odsetka funduszu operacyjnego wydanego na zapobieganie kryzysom i zarządzanie w sytuacjach kryzysowych w rozbiciu na działania;

g) zgodności z art. 103c ust. 2, art. 103c ust. 3 akapit pierwszy oraz art. 103d rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

h) pisemnego oświadczenia organizacji producentów, że nie otrzymała podwójnego finansowania unijnego ani krajowego w odniesieniu do środków lub działań kwalifikujących się do udzielenia pomocy w ramach niniejszego rozporządzenia; oraz

i) w przypadku wniosku o płatność na podstawie standardowej stawki ryczałtowej, o której mowa w art. 60 ust. 2 – dowodu realizacji danego działania.

3. Wnioski o przyznanie pomocy mogą obejmować wydatki ujęte w programie, lecz nieponiesione, w przypadku udowodnienia, że:

a) danych działań nie można było przeprowadzić do dnia 31 grudnia roku realizacji przedmiotowego programu operacyjnego z przyczyn niezależnych od danej organizacji producentów;

b) działania te można przeprowadzić do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, dla którego wnioskowana jest pomoc; oraz

c) w funduszu operacyjnym nadal znajduje się równowartość wkładu organizacji producentów.

Pomoc jest wypłacana, zaś zabezpieczenie wniesione zgodnie z art. 71 ust. 3 zostaje zwolnione tylko pod warunkiem, że dowód wykonania zaplanowanych wydatków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) zostanie dostarczony do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, na który wydatki były zaplanowane, oraz na podstawie faktycznie ustalonego prawa do pomocy.

4. W przypadkach złożenia wniosków po terminie przewidzianym w ust. 1 kwota pomocy zostaje zmniejszona o 1 % za każdy dzień zwłoki.

W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach właściwy organ państwa członkowskiego może przyjąć wnioski po terminie przewidzianym w ust. 1, jeżeli przeprowadzono niezbędne kontrole, a ostateczny termin płatności przewidziany w art. 70 został zachowany.

▼B

5. Zrzeszenia organizacji producentów mogą składać wnioski o przyznanie pomocy, o których mowa w ust. 1, w imieniu i na rzecz swoich członków, jeżeli przedmiotowi członkowie są organizacjami producentów i pod warunkiem, że w odniesieniu do każdego z członków załączone zostaną dokumenty uzupełniające wymagane na mocy ust. 2. Beneficjentami końcowymi pomocy są organizacje producentów.

Artykuł 70

Płatność pomocy

Państwa członkowskie wypłacają pomoc do dnia 15 października roku następującego po realizacji programów.

Artykuł 71

Zaliczki

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom producentów na złożenie wniosku o zaliczkę części pomocy, w kwocie odpowiadającej przewidywanym wydatkom wynikającym z programu operacyjnego, w trakcie trzy- lub czteromiesięcznego okresu rozpoczynającego się w miesiącu, w którym złożony zostanie wniosek o zaliczkę.

2. Wnioski o zaliczki składa się, w zależności od decyzji danego państwa członkowskiego, albo co trzy miesiące – w styczniu, kwietniu, lipcu i październiku – albo co cztery miesiące – w styczniu, maju i we wrześniu.

Łączna kwota zaliczek na dany rok nie może przekraczać 80 % początkowo zatwierdzonej kwoty pomocy w odniesieniu do danego programu operacyjnego.

3. Zaliczki wypłaca się pod warunkiem złożenia zabezpieczenia stanowiącego równowartość 110 % zaliczki, zgodnie z rozporządzeniem Komisji EWG) nr 2220/85 ([1]).

Państwa członkowskie określają warunki, aby zapewnić wniesienie wkładów finansowych do funduszu operacyjnego zgodnie z art. 52 i 53 niniejszego rozporządzenia oraz faktyczne wykorzystanie wcześniejszych zaliczek i odpowiedniego wkładu organizacji producentów.

4. Wnioski o zwolnienie zabezpieczeń można składać w trakcie roku bieżącego programu i do wniosków tych załącza się dokumenty uzupełniające, takie jak faktury i dokumenty poświadczające dokonanie płatności.

Zabezpieczenia w odniesieniu do wypłaconych zaliczek zwalnia się w wysokości do 80 %.

5. Zobowiązanie pierwotne w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85 obejmuje wykonanie działań określonych w programach operacyjnych, z zastrzeżeniem zobowiązań przewidzianych w art. 61 lit. b) i c) niniejszego rozporządzenia.

W przypadku niewywiązania się ze zobowiązania pierwotnego lub poważnego niewypełnienia zobowiązań przewidzianych w art. 61 lit. b) i c) zabezpieczenie ulega przepadkowi, bez uszczerbku dla innych sankcji i kar stosowanych zgodnie z rozdziałem V sekcja 3.

W przypadku niespełnienia innych wymogów zabezpieczenie ulega przepadkowi w wysokości proporcjonalnej do wagi stwierdzonej nieprawidłowości.

([1]) Dz.U. L 205 z 3.8.1985, s. 5.

▼B

6. Państwa członkowskie mogą ustanowić kwotę minimalną i terminy, których należy przestrzegać w odniesieniu do zaliczek.

Artykuł 72

Płatności częściowe

Państwa członkowskie mogą zezwolić organizacjom producentów na ubieganie się o wypłacenie części pomocy odpowiadającej kwotom wydanym już w ramach programu operacyjnego.

Wnioski można składać w dowolnym czasie, ale nie częściej niż trzy razy w danym roku. Do wniosków dołącza się dokumenty uzupełniające, takie jak faktury i dokumenty poświadczające dokonanie płatności.

Płatności w odniesieniu do wniosków o wypłacenie części pomocy nie mogą przekraczać 80 % części pomocy odpowiadającej kwotom wydanym już w ramach programu operacyjnego na dany okres. Państwa członkowskie mogą ustanowić kwotę minimalną płatności częściowych i terminy składania wniosków.

ROZDZIAŁ III

Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 73

Wybór środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

Państwa członkowskie mogą zdecydować, że jeden ze środków wymienionych w art. 103c ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub większa ich liczba nie ma zastosowania na ich terytorium.

Artykuł 74

Pożyczki na finansowanie środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

Pożyczki zaciągnięte na finansowanie środków zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych na podstawie art. 103c ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, których okres spłaty przekracza czas trwania programu operacyjnego, mogą być przenoszone na następny program operacyjny z należycie uzasadnionych powodów ekonomicznych.

Sekcja 2

Wycofywanie z rynku

Artykuł 75

Definicja

Niniejsza sekcja ustanawia zasady dotyczące wycofywania z rynku, o którym mowa w art. 103c ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

▼B

Na potrzeby niniejszego rozdziału „produkty wycofane z rynku”, „produkty wycofane” i „produkty niewystawione na sprzedaż” oznaczają produkty będące przedmiotem takiego wycofania z rynku.

Artykuł 76

Normy handlowe

1. Jeśli dla danego produktu istnieje norma handlowa, o której mowa w tytule II, taki produkt wycofany z rynku powinien być zgodny ze wspomnianą normą, z wyjątkiem przepisów dotyczących prezentacji i oznakowania produktów. Produkty mogą być wycofywane luzem, a produkty różnej wielkości mogą być wycofywane jednocześnie, pod warunkiem spełnienia minimalnych wymagań dla klasy II, w szczególności wymagań dotyczących jakości i wielkości.

Jednakże określone w odpowiedniej normie produkty miniaturowe powinny spełniać wymagania obowiązującej normy handlowej, w tym przepisy dotyczące prezentacji i oznakowania produktów.

2. Jeżeli dla danego produktu nie istnieje norma handlowa, produkty wycofane z rynku spełniają wymagania minimalne określone w załączniku X. Państwa członkowskie mogą ustanawiać dodatkowe zasady jako uzupełnienie tych wymagań minimalnych.

Artykuł 77

Trzyletnia średnia dotycząca wycofań z rynku w celu bezpłatnej dystrybucji

1. Ograniczenie do 5 % wielkości produkcji sprzedanej, o którym mowa w art. 103d ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, obliczane jest na podstawie średniej arytmetycznej całkowitej ilości produktów, w odniesieniu do których uznano organizację producentów, i wprowadzonych na rynek za pośrednictwem tej organizacji w ciągu trzech poprzednich lat.

2. W odniesieniu do niedawno uznanych organizacji producentów dane dotyczące lat gospodarczych poprzedzających uznanie są następujące:

a) jeśli organizacja była grupą producentów, równoważne dane dla tej grupy producentów, w stosownych przypadkach; lub

b) wielkość mająca zastosowanie do wniosku o uznanie.

Artykuł 78

Wcześniejsze powiadomienia o operacjach wycofywania

1. Organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów powiadamiają z wyprzedzeniem właściwe organy państw członkowskich na piśmie, za pomocą konwencjonalnych lub elektronicznych środków przekazu, o każdej operacji wycofywania, którą zamierzają przeprowadzić.

▼B

W szczególności powiadomienie powinno określać wykaz produktów objętych interwencją oraz ich główne cechy charakterystyczne zgodnie z odpowiednimi normami handlowymi, szacunkową ilość każdego z produktów, planowane wykorzystanie oraz miejsce, w którym może zostać dokonana kontrola produktów wycofanych przewidziana w art. 108.

Powiadomienia zawierają świadectwa zgodności produktów wycofanych z mającymi zastosowanie normami handlowymi lub wymaganiami minimalnymi, o których mowa w art. 76.

2. Państwa członkowskie ustalają szczegółowe zasady, według których organizacje producentów składają powiadomienia, o których mowa w ust. 1, w szczególności w odniesieniu do terminów.

3. W terminach, o których mowa w ust. 2, państwa członkowskie:

a) albo przeprowadzają kontrolę, o której mowa w art. 108 ust. 1, po której - w przypadku niewykrycia żadnych nieprawidłowości - udzielają zezwolenia na przeprowadzenie operacji wycofywania, zgodnie z adnotacją kontrolną; albo

b) w przypadkach określonych w art. 108 ust. 3, nie przeprowadzają kontroli, o której mowa w art. 108 ust. 1, i powiadamiają o tym w formie pisemnej organizację producentów za pomocą przekazów konwencjonalnych lub elektronicznych oraz udzielają zezwolenia na przeprowadzenie operacji wycofywania zgodnie z powiadomieniem.

Artykuł 79

Wsparcie

1. Wsparcie, obejmujące zarówno wkład unijny i wkład organizacji producentów, na wycofywanie z rynku wynosi nie więcej niż kwoty określone w załączniku XI w odniesieniu do produktów, o których mowa w wymienionym załączniku. W przypadku innych produktów państwa członkowskie ustalają maksymalne kwoty wsparcia.

Jeżeli organizacja producentów otrzymała od osób trzecich rekompensatę za produkty wycofane, wsparcie, o którym mowa w akapicie pierwszym, zmniejsza się o wpływy netto danej organizacji producentów uzyskane z produktów wycofanych z rynku. Aby kwalifikować się do otrzymania wsparcia, odnośne produkty są wycofywane z rynku komercyjnego owoców i warzyw.

2. Wycofanie z rynku nie przekracza 5 % wielkości produkcji sprzedanej jakiegokolwiek produktu danej organizacji producentów. W odsetku tym nie uwzględnia się jednak ilości przekazanych na jeden z celów wymienionych w art. 103d ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub inny cel zatwierdzony przez państwa członkowskie na podstawie art. 80 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Wielkość produkcji sprzedanej odpowiada średniej wielkości produkcji sprzedanej w trakcie poprzednich trzech lat. Jeżeli informacja ta jest niedostępna, stosuje się wielkość produkcji sprzedanej, w odniesieniu do której dana organizacja producentów została uznana.

Odsetki, o których mowa w akapicie pierwszym, są rocznymi średnimi z trzyletniego okresu z marginesem przekroczenia w skali roku 5 punktów procentowych.

▼B

3. W przypadku wycofywania z rynku owoców i warzyw, które są przekazywane w ramach bezpłatnej dystrybucji organizacjom i instytucjom charytatywnym, o których mowa w art. 103d ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, pomoc finansowa Unii obejmuje wyłącznie płatności za przekazane produkty na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu oraz koszty, o których mowa w art. 81 ust. 1 i art. 82 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 80

Przeznaczenie produktów wycofanych

1. Państwa członkowskie określają dozwolone przeznaczenie produktów wycofanych z rynku. Państwa członkowskie przyjmują odpowiednie przepisy, aby uniknąć wszelkiego negatywnego wpływu na środowisko lub jakichkolwiek negatywnych konsekwencji fitosanitarnych wynikających z wycofania lub przeznaczenia produktów wycofanych. Koszty poniesione przez organizacje producentów w związku ze zgodnością z wymienionymi przepisami kwalifikują się jako część wsparcia dla operacji wycofywania z rynku udzielanego w ramach programu operacyjnego.

2. Przeznaczenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje bezpłatną dystrybucję w rozumieniu art. 103d ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz każde inne równoznaczne przeznaczenie zatwierdzone przez państwa członkowskie.

Państwa członkowskie mogą pozwolić organizacjom oraz instytucjom charytatywnym, o których mowa w art. 103d ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, na pobieranie symbolicznej opłaty od odbiorców końcowych produktów wycofanych z rynku, jeżeli produkty te poddane zostały przetworzeniu.

Można zezwolić na płatność w naturze dokonywaną przez beneficjentów bezpłatnej dystrybucji na rzecz przetwórców owoców i warzyw, jeżeli taka płatność rekompensuje wyłącznie koszty przetworzenia i jeżeli państwo członkowskie, w którym płatność jest dokonywana, ustanowiło przepisy gwarantujące, że produkty przetworzone są faktycznie przeznaczone do spożycia przez odbiorców końcowych, o których mowa w akapicie drugim.

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne kroki, aby ułatwiać kontakty i współpracę między organizacjami producentów i zatwierdzonymi przez te państwa organizacjami i instytucjami charytatywnymi, o których mowa w art. 103d ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Możliwe jest przekazywanie produktów przemysłowi przetwórczemu. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy, aby dopilnować, by nie dochodziło do zakłócenia konkurencji w odniesieniu do danego sektora w Unii lub w odniesieniu do produktów przywożonych oraz aby produkty wycofane nie wchodziły ponownie na rynek komercyjny. Alkohol będący wynikiem destylacji jest stosowany wyłącznie do celów przemysłowych lub energetycznych.

Artykuł 81

Koszty transportu

1. Koszty transportu w przypadku bezpłatnej dystrybucji wszystkich produktów wycofanych z rynku kwalifikują się do wsparcia w ramach programu operacyjnego na podstawie stawek ryczałtowych, ustalonych w oparciu o odległości między miejscem wycofania a miejscem dostawy określone w załączniku XII.

▼B

W przypadku transportu morskiego państwa członkowskie określają odległość między punktem wycofania a miejscem dostawy. Wysokość rekompensaty nie może przekroczyć kosztów transportu lądowego najkrótszą trasą od miejsca załadunku do teoretycznego miejsca wyjazdu, w którym możliwy jest transport lądowy. Do kwot określonych w załączniku XII stosuje się współczynnik korygujący 0,6.

2. Koszty transportu należy wypłacić stronie, która faktycznie ponosi koszty finansowe danej operacji transportu.

Płatność dokonywana jest po przedstawieniu następujących dokumentów uzupełniających, potwierdzających w szczególności:

a) nazwy organizacji-beneficjentów;

b) ilości odnośnych produktów;

c) zgodę organizacji-beneficjentów oraz zastosowany środek transportu; oraz

d) odległość między miejscem wycofania a miejscem dostawy.

Artykuł 82

Koszty sortowania i pakowania

1. Koszty sortowania i pakowania owoców i warzyw wycofanych z rynku w celu bezpłatnej dystrybucji kwalifikują się do wsparcia w ramach programów operacyjnych w wysokości stawki ryczałtowej określonej w części A załącznika XIII, w przypadku produktów w opakowaniach o masie netto nieprzekraczającej 25 kilogramów.

2. Na opakowaniach produktów przeznaczonych do bezpłatnej dystrybucji należy umieścić godło europejskie oraz co najmniej jedno z odniesień określonych w części B załącznika XIII.

3. Zwrot kosztów sortowania i pakowania przysługuje organizacjom producentów, które przeprowadziły te operacje.

Płatność dokonywana jest po przedstawieniu następujących dokumentów uzupełniających, potwierdzających w szczególności:

a) nazwy organizacji-beneficjentów;

b) ilości odnośnych produktów; oraz

c) zgodę organizacji-beneficjentów, określającą prezentację produktów.

Artykuł 83

Zobowiązania odbiorców produktów wycofanych

1. Odbiorcy produktów wycofanych, o których mowa w art. 103d ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zobowiązują się do:

a) przestrzegania niniejszego rozporządzenia;

b) prowadzenia osobnych ewidencji towarów oraz rozliczeń finansowych dotyczących wspomnianych operacji;

c) akceptacji kontroli przewidzianych w przepisach unijnych; oraz

▼B

d) dostarczania dokumentów uzupełniających dotyczących ostatecznego przeznaczenia każdego z przedmiotowych produktów, w formie świadectwa przejęcia (lub równoważnego dokumentu) poświadczającego, że wycofane produkty zostały przejęte przez osobę trzecią w celu dokonania bezpłatnej dystrybucji.

Państwa członkowskie mogą zadecydować, że odbiorcy nie muszą prowadzić ewidencji lub rozliczeń, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), jeżeli otrzymują jedynie niewielkie ilości i uważają, że ryzyko jest niewielkie. Decyzja taka i jej uzasadnienie są rejestrowane.

2. Odbiorcy produktów wycofanych do innych przeznaczeń zobowiązują się do:

a) przestrzegania niniejszego rozporządzenia;

b) prowadzenia osobnych ewidencji towarów oraz rozliczeń finansowych dotyczących przedmiotowych operacji, jeśli państwo członkowskie uzna to za konieczne mimo, że przed dostawą produkt został poddany denaturacji;

c) akceptacji kontroli przewidzianych w przepisach unijnych; oraz

d) niewystępowania o dodatkową pomoc na alkohol produkowany z przedmiotowych produktów w przypadku produktów wycofanych przeznaczonych do destylacji.

Sekcja 3

Zielone zbiory oraz niezbieranie

Artykuł 84

Definicje zielonych zbiorów oraz niezbierania

1. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „zielone zbiory” oznaczają łączne zbiory nienadających się do sprzedaży produktów na danym obszarze przeprowadzane przed rozpoczęciem normalnych zbiorów. Przedmiotowe produkty nie mogą być uszkodzone przed rozpoczęciem zielonych zbiorów z powodu warunków klimatycznych, choroby lub innych powodów.

b) „niezbieranie” oznacza sytuację, w której z danego obszaru nie pozyskuje się produkcji w celach handlowych w trakcie normalnego cyklu produkcyjnego. Zniszczenie produktów w wyniku niekorzystnych zjawisk klimatycznych lub chorób nie jest jednak uważane za niezbieranie.

2. Zielone zbiory oraz niezbieranie są czynnościami dodatkowymi i niezwiązanymi z normalnymi metodami uprawy.

Artykuł 85

Warunki stosowania zielonych zbiorów oraz niezbierania

1. W odniesieniu do zielonych zbiorów oraz niezbierania państwa członkowskie:

▼B

a) przyjmują szczegółowe przepisy dotyczące wdrożenia środków, w tym przepisy dotyczące wcześniejszych powiadomień o niezbieraniu i o zielonych zbiorach, ich treści i terminów, kwoty rekompensaty, która ma być wypłacona, oraz stosowania środków, jak również przyjmują wykaz produktów kwalifikujących się w ramach tych środków;

b) przyjmują przepisy, aby uniknąć wszelkiego negatywnego wpływu na środowisko lub jakichkolwiek negatywnych konsekwencji fitosanitarnych wynikających z realizacji tych środków;

c) sprawdzają prawidłowość wykonania przedmiotowych środków, w tym w odniesieniu do przepisów, o których mowa w lit. a) i b), oraz – jeżeli stwierdzą nieprawidłowe wykonanie – nie zatwierdzają stosowania środków.

2. Organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów powiadamiają z wyprzedzeniem właściwe organy państwa członkowskiego na piśmie, za pomocą konwencjonalnych lub elektronicznych środków przekazu, o każdej operacji zielonych zbiorów lub niezbierania, którą zamierzają przeprowadzić.

Do pierwszego powiadomienia z danego roku i dla danego produktu dołączają analizę na podstawie przewidywanej sytuacji na rynku, która uzasadnia zielone zbiory jako środek zapobiegania kryzysom.

3. Zielone zbiory oraz niezbieranie nie są stosowane jednocześnie w odniesieniu do tego samego produktu i tego samego obszaru w danym roku lub w kolejnych dwóch latach.

4. Kwoty rekompensaty, obejmujące zarówno wkład unijny i wkład organizacji producentów, za zielone zbiory oraz niezbieranie, są płatnościami na hektar ustalonymi przez państwo członkowskie, zgodnie z ust. 1 lit. a):

a) na poziomie pokrywającym jedynie dodatkowe koszty powstałe w wyniku stosowania środka, przy uwzględnieniu zarządzania fitosanitarnego i środowiskowego koniecznego do osiągnięcia zgodności z przepisami przyjętymi na podstawie ust. 1 lit. b); lub

b) na poziomie pokrywającym nie więcej niż 90 % maksymalnego poziomu wsparcia za wycofywanie z rynku, o którym mowa w art. 79.

Sekcja 4

Promocja i komunikacja

Artykuł 86

Wdrażanie środków promocyjnych i komunikacyjnych

1. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy dotyczące wprowadzenia środków promocyjnych i komunikacyjnych. Przepisy te pozwalają na szybkie stosowanie tych środków w razie potrzeby.

2. Działania w ramach środków promocyjnych i komunikacyjnych są uzupełniające w stosunku do wszelkich działań promocyjnych i komunikacyjnych niezwiązanych z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych stosowanych przez daną organizację producentów.

▼B

Sekcja 5

Szkolenia

Artykuł 87

Realizacja działań szkoleniowych

Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy dotyczące realizacji działań szkoleniowych.

Sekcja 6

Ubezpieczanie zbiorów

Artykuł 88

Cel działań w zakresie ubezpieczania zbiorów

Działaniami w zakresie ubezpieczania zbiorów zarządza organizacja producentów, która przyczynia się do ochrony dochodów producentów i do pokrywania strat rynkowych organizacji producentów lub jej członków, w przypadku gdy dotykają ich klęski żywiołowe, niekorzystne zjawiska klimatyczne oraz, w stosownych przypadkach, choroby lub epidemie szkodników.

Artykuł 89

Realizacja działań w zakresie ubezpieczania zbiorów

1. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy w sprawie realizacji działań w zakresie ubezpieczania zbiorów, obejmujące niezbędne przepisy gwarantujące, że działania w zakresie ubezpieczania zbiorów nie zakłócają konkurencji na rynku ubezpieczeń.

2. Państwa członkowskie mogą przyznawać dodatkowe finansowanie krajowe w celu wsparcia działań w zakresie ubezpieczania zbiorów, które korzystają z funduszu operacyjnego. Łączne wsparcie publiczne na ubezpieczanie zbiorów nie może jednak przekroczyć:

a) 80 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłacanych przez producentów tytułem ubezpieczenia od strat powstałych w wyniku niekorzystnych zjawisk klimatycznych, które mogą być porównane do klęski żywiołowej;

b) 50 % kosztów składek ubezpieczeniowych opłacanych przez producentów tytułem ubezpieczenia od:

   (i) strat, o których mowa w lit. a), oraz innych strat powodowanych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi; oraz

   (ii) strat powodowanych chorobami zwierząt lub roślin lub epidemiami szkodników.

Ograniczenie ustanowione w akapicie pierwszym lit. b) ma zastosowanie nawet w przypadkach, w których fundusz operacyjny kwalifikuje się do 60 % unijnej pomocy finansowej na podstawie art. 103d ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Działania w zakresie ubezpieczania zbiorów nie obejmują odszkodowań otrzymanych z tytułu ubezpieczeń, które zwracają producentom ponad 100 % utraconych dochodów, uwzględniając jednocześnie wszelkie rekompensaty uzyskiwane przez producentów w ramach innych programów wsparcia związanych z przedmiotowymi ubezpieczeniami.

▼B

4. Na potrzeby niniejszego artykułu „niekorzystne zjawisko klimatyczne, które może być porównane do klęski żywiołowej” ma to samo znaczenie, co w art. 2 ust. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 ([1]).

Sekcja 7

Wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na ustanowienie funduszy wzajemnych

Artykuł 90

Warunki wsparcia na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na ustanowienie funduszy wzajemnych

1. Państwa członkowskie przyjmują szczegółowe przepisy dotyczące wsparcia na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na ustanowienie funduszy wzajemnych.

2. Wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na ustanowienie funduszy wzajemnych obejmuje zarówno wkład unijny jak i wkład organizacji producentów. Łączna kwota wsparcia na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na ustanowienie funduszy wzajemnych nie przekracza następującego odsetka wkładu organizacji producentów na rzecz funduszu wzajemnego w pierwszym, drugim i trzecim roku jego funkcjonowania:

a) odpowiednio 10 %, 8 % i 4 % w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później;

b) odpowiednio 5 %, 4 % i 2 % w pozostałych państwach członkowskich.

3. Organizacja producentów może otrzymać wsparcie, o którym mowa w ust. 2, tylko raz i wyłącznie w ciągu pierwszych trzech lat funkcjonowania funduszu. Jeżeli organizacja producentów zwraca się o wsparcie dopiero w drugim lub trzecim roku funkcjonowania funduszu, wsparcie wynosi:

a) odpowiednio 8 % i 4 % w państwach członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej w dniu 1 maja 2004 r. lub później;

b) odpowiednio 4 % i 2 % w pozostałych państwach członkowskich.

4. Państwa członkowskie mogą określić pułapy dla kwot, które organizacje producentów mogą otrzymać na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na ustanowienie funduszy wzajemnych.

ROZDZIAŁ IV

Krajowa pomoc finansowa

▼M7

Artykuł 91

Stopień zorganizowania producentów i definicja regionu

1. Na potrzeby art. 103e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stopień zorganizowania producentów w danym regionie państwa członkowskiego oblicza się jako wartość produkcji owoców i warzyw, którą w tym regionie uzyskały i wprowadziły do obrotu organizacje

([1]) Dz.U. L 358 z 16.12.2006, s. 3.

▼M7

producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów, podzieloną przez łączną wartość produkcji owoców i warzyw, którą uzyskano w tym regionie.

Wartość produkcji owoców i warzyw, którą w tym regionie uzyskały i wprowadziły do obrotu organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów, o których mowa w akapicie pierwszym, dotyczy wyłącznie produktów, w odniesieniu do których wspomniane organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów zostały uznane. Artykuły 42 i 50 stosuje się odpowiednio. Wyłącznie produkcja organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów, grup producentów i ich członków uzyskana w danym regionie, która została wprowadzona do obrotu przez organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów, jest brana pod uwagę przy obliczaniu tej wartości.

Do obliczenia łącznej wartości produkcji owoców i warzyw uzyskanej w danym regionie stosuje się odpowiednio metodę określoną w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ([1]).

2. Stopień zorganizowania producentów w danym regionie państwa członkowskiego uważa się za szczególnie niski, jeżeli średnia z tych stopni obliczonych zgodnie z ust. 1 wynosi w ostatnich trzech latach, dla których dostępne są dane, mniej niż 20 %.

3. Jedynie produkcja owoców i warzyw pochodząca z regionu, o którym mowa w niniejszym artykule, może korzystać z krajowej pomocy finansowej.

4. Do celów niniejszego rozdziału państwa członkowskie określają regiony jako odrębne części swojego terytorium zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminującymi kryteriami, takimi jak ich cechy agronomiczne i gospodarcze oraz ich potencjał rolniczy lub potencjał w zakresie produkcji owoców i warzyw, lub ich strukturę instytucjonalną albo administracyjną oraz w odniesieniu do których dostępne są dane w celu obliczenia stopnia zorganizowania producentów zgodnie z ust. 1.

Regiony zdefiniowane przez państwo członkowskie do celów niniejszego rozdziału nie mogą być zmieniane przez okres co najmniej 5 lat, chyba że taka zmiana jest obiektywnie uzasadniona z ważnych powodów niezwiązanych z obliczaniem stopnia zorganizowania producentów w danym regionie lub regionach.

▼B

Artykuł 92

Pozwolenie na wypłatę krajowej pomocy finansowej

1. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji do dnia 31 stycznia danego roku wnioski o pozwolenie na przyznanie krajowej pomocy finansowej na podstawie art. 103e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 na programy operacyjne, które mają zostać zrealizowane w danym roku kalendarzowym.

Do wniosku dołącza się dowody na to, że stopień zorganizowania producentów w danym regionie jest szczególnie niski, jak określono w art. 91 niniejszego rozporządzenia, i że jedynie produkty sektora owoców i warzyw wyprodukowane w danym regionie korzystają z

([1]) Dz.U. L 33 z 5.2.2004, s. 1.

▼B

pomocy, oraz szczegółowe dane dotyczące odnośnych organizacji producentów, wysokości przedmiotowej pomocy oraz odsetka wkładów finansowych dokonanych na podstawie art. 103b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

▼M8

2. Komisja zatwierdza lub odrzuca wniosek w drodze decyzji w terminie trzech miesięcy. Okres ten rozpoczyna się w dniu następującym po dniu, w którym Komisja otrzymała kompletny wniosek. Jeżeli Komisja nie zażąda dodatkowych informacji w ciągu trzech miesięcy, wniosek uznaje się za kompletny.

▼B

Artykuł 93

Zmiany w programie operacyjnym

Organizacja producentów, która chce wystąpić o krajową pomoc finansową, zmienia – jeżeli to konieczne – swój program operacyjny na podstawie art. 65 lub 66.

Artykuł 94

Wniosek o krajową pomoc finansową i jej płatność

1. Organizacje producentów wnioskują o krajową pomoc finansową a państwa członkowskie wypłacają ją zgodnie z art. 69 i 70.

2. Państwa członkowskie mogą przyjmować dodatkowe przepisy dotyczące krajowej pomocy finansowej, w tym możliwości dokonywania wypłat zaliczek i płatności częściowych.

Artykuł 95

Zwrot krajowej pomocy finansowej ze środków unijnych

1. Państwa członkowskie mogą zwrócić się do Unii do dnia 1 stycznia drugiego roku po roku realizacji programu operacyjnego o zwrot zatwierdzonej krajowej pomocy finansowej rzeczywiście wypłaconej organizacjom producentów.

Do wniosków dołącza się dowody potwierdzające, że warunki określone w art. 103e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zostały spełnione w trzech z poprzednich czterech lat, a także szczegółowe dane dotyczące odnośnych organizacji producentów, kwoty faktycznie wypłaconej pomocy oraz opis funduszu operacyjnego, w którym podaje się łączną kwotę, wkłady Unii, państwa członkowskiego (krajowa pomoc finansowa) oraz organizacji producentów i członków.

2. Komisja podejmuje decyzję o zatwierdzeniu lub odrzuceniu wniosku. Wniosek zostaje odrzucony, jeżeli przepisy dotyczące pozwolenia na krajową pomoc finansową i zwrotu krajowej pomocy finansowej nie są przestrzegane lub jeżeli wnioskujące państwo członkowskie nie przestrzega przepisów dotyczących organizacji producentów, funduszu operacyjnego i programów operacyjnych określonych w niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007.

▼B

3. W przypadku zatwierdzenia zwrotu pomocy ze środków unijnych wydatki kwalifikowalne deklarowane są Komisji zgodnie z procedurą określoną w art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 883/2006 ([1]).

4. Odsetek zwrotu krajowej pomocy finansowej ze środków unijnych nie przekracza 60 % krajowej pomocy finansowej przyznanej organizacji producentów. ►M8 Kwoty zwrócone nie przekraczają 48 % pomocy finansowej, o której mowa w art. 103b ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. ◄

ROZDZIAŁ V

Przepisy ogólne

Sekcja 1

Sprawozdania i powiadomienia

Artykuł 96

Sprawozdania grup producentów i organizacji producentów

1. Na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego grupy producentów i organizacje producentów przedstawiają wszelkie odpowiednie informacje niezbędne do sporządzenia sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 97 lit. b).

2. Organizacje producentów składają sprawozdania roczne, towarzyszące wnioskom o przyznanie pomocy, dotyczące realizacji programów operacyjnych.

Sprawozdania te dotyczą:

a) programów operacyjnych zrealizowanych w trakcie poprzedniego roku;

b) podstawowych zmian w programach operacyjnych; oraz

c) różnic między szacowaną pomocą a pomocą wnioskowaną.

3. Dla każdego zrealizowanego programu operacyjnego w sprawozdaniu rocznym wskazuje się:

a) osiągnięcia i wyniki programu operacyjnego, w oparciu – w odpowiednich przypadkach – o wspólne wskaźniki produkcji i rezultatu określone w załączniku VIII oraz – w stosownych przypadkach – o dodatkowe wskaźniki produkcji i rezultatu określone w strategii krajowej; oraz

b) podsumowanie głównych problemów napotkanych w trakcie zarządzania programem i działań podjętych w celu zapewnienia jakości programu i skuteczności jego realizacji.

W stosownych przypadkach w sprawozdaniu rocznym określa się, jakie skuteczne środki ochronne zostały wprowadzone, zgodnie ze strategią krajową i w zastosowaniu art. 103c ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w celu ochrony środowiska przed ewentualnymi wzmożonymi zagrożeniami ze strony inwestycji otrzymujących wsparcie w ramach programu operacyjnego.

([1]) Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 1.

▼B

4. W ostatnim roku stosowania programu operacyjnego sprawozdanie roczne, o którym mowa w ust. 1, zastępuje się sprawozdaniem końcowym.

W sprawozdaniach końcowych wskazuje się zakres, w jakim zrealizowano cele zakładane w programach. W sprawozdaniach końcowych wyjaśnia się zmiany dotyczące działań lub metod oraz określa czynniki, które przyczyniły się do sukcesu lub porażki realizacji programu, które zostały lub zostaną uwzględnione przy sporządzaniu kolejnych programów operacyjnych lub przy okazji zmian istniejących programów operacyjnych.

5. Nie naruszając przepisów szczegółowych określonych w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli grupa producentów lub organizacja producentów nie powiadomi państwa członkowskiego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007, lub jeśli powiadomienie nie będzie prawidłowe w świetle obiektywnych faktów znanych państwu członkowskiemu, państwo członkowskie zawiesza wstępne uznanie danej grupy producentów lub uznanie organizacji producentów do czasu prawidłowego powiadomienia.

Państwo członkowskie zamieszcza szczegółowe informacje dotyczące takich przypadków w swoim sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 97 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 97

Powiadomienia ze strony państw członkowskich dotyczące organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów oraz grup producentów

Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje i dokumenty:

a) do dnia 31 stycznia danego roku – łączną kwotę funduszy operacyjnych zatwierdzoną w tym roku dla wszystkich programów operacyjnych. W powiadomieniu wyraźnie podaje się zarówno łączną kwotę funduszy operacyjnych, jak i łączną kwotę pomocy unijnej przyznanej na te fundusze. Powyższe dane liczbowe są dalej podzielone na środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych oraz inne środki;

b) do dnia 15 listopada danego roku – sprawozdanie roczne dotyczące organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i grup producentów oraz funduszy operacyjnych, programów operacyjnych i planów uznawania obowiązujących w minionym roku; ►M3 sprawozdanie roczne zawiera w szczególności informacje określone w załączniku XIV i przekazywane jest zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ([1]) ◄;

▼M8

c) do dnia 31 stycznia danego roku – kwoty finansowe odpowiadające każdemu nadchodzącemu rocznemu okresowi realizacji planów uznawania, w tym obecnemu rokowi realizacji. Podaje się kwoty zatwierdzone lub szacunkowe. Powiadomienie zawiera następujące informacje w odniesieniu do każdej grupy producentów i każdego nadchodzącego rocznego okresu realizacji planu:

(i) łączną kwotę rocznego okresu realizacji planu uznawania, wkłady Unii, państw członkowskich i grup producentów lub członków grup producentów;

([1]) Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3.

▼M8

(ii) zestawienie pomocy, o której mowa odpowiednio w art. 103a ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

▼B

Artykuł 98

Powiadomienia ze strony państw członkowskich dotyczące cen producenta w odniesieniu do owoców i warzyw na rynku wewnętrznym

1. Właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję do godziny 12.00 w południe (czasu obowiązującego w Brukseli) w każdą środę, w odniesieniu do każdego dnia handlowego, o średnich cenach odnotowanych dla owoców i warzyw sprzedawanych na reprezentatywnych rynkach wymienionych w części A załącznika XV.

W przypadku owoców i warzyw objętych ogólną normą handlową powiadomienia dotyczą wyłącznie cen produktów spełniających tę normę, natomiast ceny produktów objętych szczegółową normą handlową dotyczą wyłącznie produktów klasy I.

Ceny będące przedmiotem powiadomień są cenami EXW punkt pakowania, dotyczącymi produktów sortowanych, pakowanych i – w odpowiednich przypadkach – znajdujących się na paletach, wyrażonymi w euro na 100 kg masy netto.

Jeżeli są dostępne odpowiednie dane, państwa członkowskie powiadamiają o cenach w odniesieniu do typów i odmian produktów, wielkości lub prezentacji określonych w części A załącznika XV. Jeżeli odnotowane ceny dotyczą innych typów, odmian, wielkości lub prezentacji, niż określono w części A załącznika XV, właściwe organy państw członkowskich powiadamiają Komisję o typach, odmianach, wielkościach lub prezentacjach produktów, którym odpowiadają ceny.

2. Państwa członkowskie określają reprezentatywne rynki w obszarze produkcji odnośnych owoców i warzyw, na podstawie transakcji zawieranych na fizycznie określonych rynkach, np. rynkach hurtowych, aukcjach lub innych fizycznych miejscach, w których podaż zaspokaja popyt, lub na podstawie transakcji bezpośrednich między producentami, w tym organizacjami producentów, a nabywcami, np. hurtownikami, handlowcami, ośrodkami dystrybucji lub innymi odpowiednimi podmiotami. Reprezentatywne rynki można również określić na podstawie kombinacji transakcji zawieranych na fizycznie określonych rynkach i transakcji bezpośrednich.

3. Właściwe organy państw członkowskich mogą powiadamiać Komisję o cenach producentów w odniesieniu do owoców i warzyw oraz innych produktów wymienionych w części B załącznika XV na zasadzie dobrowolności.

▼M8

4. Powiadomień, o których mowa w ust. 3, dokonuje się zgodnie ze wzorami udostępnionymi państwom członkowskim przez Komisję. Wzory nie obowiązują do czasu powiadomienia Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych.

▼B

Sekcja 2

Kontrole

Artykuł 99

Jeden system identyfikacji

Państwa członkowskie zapewniają stosowanie jednego systemu identyfikacji w odniesieniu do wszystkich wniosków o pomoc złożonych przez tę samą organizację producentów lub grupę producentów. Wspomniana identyfikacja jest zgodna z systemem rejestrowania tożsamości, o którym mowa w art. 15 ust. 1 lit. f) rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ([1]).

Artykuł 100

Procedury składania wniosków

Nie naruszając przepisów szczegółowych niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie procedury składania wniosków o przyznanie pomocy, wniosków o uznanie lub zatwierdzenie programu operacyjnego oraz wniosków o płatność.

Artykuł 101

Kontrole wyrywkowe

W przypadkach, w których należy przeprowadzać kontrole wyrywkowe, państwa członkowskie zapewniają, dzięki charakterowi i częstotliwości kontroli oraz na podstawie analizy ryzyka, właściwe dostosowanie kontroli do danego środka.

Artykuł 102

Kontrole administracyjne

Kontrole administracyjne przeprowadzane są w odniesieniu do wszystkich wniosków o przyznanie pomocy lub wniosków o płatność i obejmują wszystkie możliwe i odpowiednie elementy. Procedury nakładają wymóg rejestracji podjętych operacji, wyników weryfikacji i środków podjętych w odniesieniu do rozbieżności.

Artykuł 103

Kontrole na miejscu

1. Każda kontrola na miejscu stanowi przedmiot sprawozdania monitorującego, umożliwiającego zapoznanie się ze szczegółowymi informacjami na temat przeprowadzonych kontroli. W sprawozdaniu wskazuje się w szczególności:

a) kontrolowane programy pomocy oraz wnioski;

b) osoby obecne;

c) kontrolowane działania, środki i dokumenty; oraz

d) wyniki kontroli.

([1]) Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

▼B

2. Beneficjentowi można umożliwić podpisanie sprawozdania, aby potwierdził swoją obecność w czasie kontroli oraz zgłosił uwagi. W przypadku gdy stwierdza się nieprawidłowości, beneficjent może otrzymać kopię sprawozdania monitorującego.

3. Dopuszcza się wcześniejsze powiadomienie o planowanej kontroli na miejscu pod warunkiem, że nie zagrozi to realizacji jej celu. Wcześniejsze powiadomienie ogranicza się do niezbędnego minimalnego terminu.

4. Kontrole na miejscu określone w niniejszym rozporządzeniu oraz inne kontrole określone w przepisach unijnych dotyczących dotacji do rolnictwa przeprowadza się w miarę możliwości jednocześnie.

Artykuł 104

Przyznawanie uznania i zatwierdzanie programów operacyjnych

1. Przed przyznaniem uznania organizacji producentów na podstawie art. 125b ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę na miejscu w organizacji producentów w celu sprawdzenia zgodności z warunkami uznawania.

2. Przed zatwierdzeniem programu operacyjnego na podstawie art. 64 właściwy organ państwa członkowskiego sprawdza przy użyciu wszelkich odpowiednich środków, w tym kontroli na miejscu, program operacyjny przedłożony do zatwierdzenia i, w stosownych przypadkach, wnioski o jego zmianę. Kontrole te dotyczą w szczególności:

a) dokładności informacji, o których mowa w art. 59 lit. a), b) i e), które są zawarte w projekcie programu operacyjnego;

b) zgodności programów z art. 103c rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 oraz z ramami krajowymi i strategią krajową;

c) kwalifikowalności działań oraz kwalifikowalności proponowanych wydatków;

d) spójności i jakości technicznej programów, rzetelności szacunków i planu pomocy oraz harmonogramu jego realizacji. Kontrole pozwalają na sprawdzenie, czy określono wymierne cele, tak aby można było monitorować ich realizację, a także czy ustanowione cele można osiągnąć poprzez wdrożenie proponowanych działań; oraz

e) zgodności operacji, dla których wnioskuje się o pomoc, ze stosowanymi przepisami krajowymi i unijnymi dotyczącymi w szczególności, i w stosownych przypadkach, zamówień publicznych, pomocy państwa oraz innych odpowiednich obowiązkowych norm ustanowionych w prawodawstwie krajowym bądź w ramach krajowych lub strategii krajowej.

Artykuł 105

Kontrole administracyjne wniosków o przyznanie pomocy dla programów operacyjnych

1. Przed przyznaniem pomocy państwa członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wszystkich wniosków o przyznanie pomocy, uzupełnione przez wyrywkowe kontrole na miejscu, o których mowa w art. 106.

▼B

2. Kontrole administracyjne wniosków o przyznanie pomocy obejmują w szczególności i w zakresie, w jakim jest to stosowne w przypadku przedłożonego wniosku, weryfikację:

a) sprawozdania rocznego lub, w stosownych przypadkach, sprawozdania końcowego przekazanego wraz z wnioskiem, dotyczącego wykonania programu operacyjnego;

b) wartości produkcji sprzedanej, składek na fundusz operacyjny i poniesionych wydatków;

c) dostarczania produktów i świadczenia usług oraz autentyczności wnioskowanych wydatków;

d) zgodności przeprowadzonych działań z działaniami zawartymi w zatwierdzonym programie operacyjnym;

e) przestrzegania ograniczeń i pułapów, w szczególności finansowych.

3. Wydatki poniesione w ramach programu operacyjnego są udokumentowane fakturami i dokumentami, np. wyciągami bankowymi, potwierdzającymi dokonanie płatności. Jeżeli nie jest to możliwe, płatności należy poprzeć dokumentami o równoważnej wartości dowodowej. Stosowane faktury wystawiane są w imieniu organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub spółki zależnej w sytuacji, o której mowa w art. 50 ust. 9, lub – z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego – w imieniu jednego z członków będących producentem lub większej ich liczby. Jednak, w stosownych przypadkach, faktury dotyczące kosztów personelu, o których mowa w załączniku IX pkt 2 lit. b), wystawiane są w imieniu organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub spółki zależnej w sytuacji, o której mowa w art. 50 ust. 9.

Artykuł 106

Kontrole na miejscu wniosków o przyznanie pomocy na rzecz programów operacyjnych

1. W kontekście weryfikacji wniosków o przyznanie pomocy, o których mowa w art. 69 ust. 1, państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu w organizacjach producentów, aby zapewnić zgodność z warunkami przyznawania pomocy lub jej salda na dany rok.

Kontrole te dotyczą w szczególności:

a) zgodności z kryteriami uznawania na dany rok;

b) wykorzystania funduszu operacyjnego w danym roku, w tym wydatków zadeklarowanych we wnioskach o zaliczki lub płatności częściowe, wartości produkcji sprzedanej, składek na fundusz operacyjny i zadeklarowanych wydatków popartych dokumentami księgowymi lub innymi dokumentami;

c) drugiego szczebla kontroli wydatków związanych z wycofywaniem z rynku oraz zielonymi zbiorami oraz niezbieraniem.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, obejmują corocznie znaczną próbę wniosków. Próba ta stanowi przynajmniej 30 % łącznej wnioskowanej pomocy w państwach członkowskich, które mają więcej niż 10 uznanych organizacji producentów. W innych przypadkach każda organizacja producentów kontrolowana jest przynajmniej raz na trzy lata.

▼B

Każda organizacja producentów jest co najmniej raz kontrolowana przed wypłaceniem jej pomocy lub jej salda za ostatni rok realizacji programu operacyjnego.

3. Wyniki kontroli na miejscu są poddawane ocenie w celu ustalenia, czy napotykane problemy mają charakter systemowy, wiążący się z ryzykiem dla innych podobnych działań, beneficjentów lub podmiotów. Ocena określa również przyczyny takich sytuacji, wszelkie dalsze działania, które mogą być wymagane, a także niezbędne działania naprawcze i zapobiegawcze.

W przypadku gdy kontrole wykazują poważne nieprawidłowości w regionie lub w części regionu lub w odniesieniu do konkretnej organizacji producentów, państwo członkowskie przeprowadza dodatkowe kontrole w trakcie danego roku oraz zwiększa odsetek wniosków poddawanych kontroli w roku następnym.

4. Na podstawie analizy ryzyka państwo członkowskie określa, które organizacje producentów należy poddać kontroli.

Analiza ryzyka uwzględnia w szczególności:

a) kwotę pomocy;

b) wyniki kontroli w latach ubiegłych;

c) element losowy; oraz

d) inne parametry określone przez państwa członkowskie.

Artykuł 107

Kontrole na miejscu dotyczące środków programów operacyjnych

1. Za pomocą kontroli na miejscu dotyczących środków programów operacyjnych państwa członkowskie sprawdzają w szczególności:

a) realizację działań zawartych w programie operacyjnym;

b) czy realizacja lub zamierzona realizacja działania jest zgodna z zastosowaniem opisanym w zatwierdzonym programie operacyjnym;

c) dla odpowiedniej liczby pozycji wydatków – zgodność przedmiotowych wydatków z przepisami prawa unijnego pod kątem charakteru i terminowości, oraz zgodności z zatwierdzonymi specyfikacjami;

d) czy poniesione wydatki są udokumentowane dokumentami księgowymi lub innymi dokumentami; oraz

e) wartość produkcji sprzedanej.

2. Wartość produkcji sprzedanej sprawdzana jest na podstawie danych z systemu rachunkowości sprawdzanego i zatwierdzanego zgodnie z prawem krajowym.

W tym celu państwa członkowskie mogą zadecydować, że deklaracja wartości produkcji sprzedanej poświadczana jest w ten sam sposób, co finansowe dane księgowe.

Sprawdzenie deklaracji wartości produkcji sprzedanej może być przeprowadzane przed przekazaniem odpowiedniego wniosku o przyznanie pomocy. Należy to przeprowadzić najpóźniej przed płatnością pomocy.

▼B

3. Oprócz okoliczności wyjątkowych kontrole na miejscu obejmują wizytację sprawdzającą działanie podczas jego realizacji lub – jeśli jest ono niematerialne – organizatora działania. Zwłaszcza działania w indywidualnych gospodarstwach objętych próbą, o której mowa w art. 106 ust. 2, są przedmiotem przynajmniej jednej wizytacji mającej na celu sprawdzenie przeprowadzania działań.

Państwa członkowskie mogą jednak zdecydować o nieprzeprowadzaniu takich wizytacji w odniesieniu do mniejszych działań lub jeżeli uznają, że istnieje niewielkie ryzyko, iż warunki dotyczące otrzymania pomocy nie są spełnione, lub że operacja nie została zrealizowana. Decyzja ta i jej uzasadnienie są rejestrowane.

4. Wszystkie zobowiązania i obowiązki organizacji producentów lub jej członków, które mogą być sprawdzone podczas wizytacji, są przedmiotem kontroli na miejscu.

5. Jedynie kontrole spełniające wszystkie wymogi niniejszego artykułu mogą być uwzględnione przy obliczaniu wskaźnika przeprowadzonych kontroli określonego w art. 106 ust. 2.

Artykuł 108

Kontrole pierwszego szczebla operacji wycofywania

1. Państwa członkowskie przeprowadzają w każdej organizacji producentów kontrole pierwszego szczebla operacji wycofywania obejmujące kontrolę dokumentacji, identyfikacji oraz kontrolę fizyczną masy produktów wycofanych z rynku, w stosownych wypadkach poprzez pobranie próbek oraz kontrolę zgodności z przepisami art. 76, zgodnie z procedurami ustalonymi w rozdziale II tytułu II. Kontrolę przeprowadza się po otrzymaniu powiadomienia określonego w art. 78 ust. 1 w terminie określonym na podstawie art. 78 ust. 2.

2. Kontrole pierwszego szczebla przewidziane w ust. 1 obejmują 100 % ilości produktów wycofanych z rynku. Po zakończeniu tych kontroli wycofane produkty inne niż produkty przeznaczone do bezpłatnej dystrybucji zostają poddane denaturacji lub przekazane przemysłowi przetwórczemu pod nadzorem właściwych organów na zasadach i warunkach określonych przez dane państwo członkowskie na podstawie art. 80.

3. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 2, jeżeli produkty są przeznaczone do bezpłatnej dystrybucji, państwa członkowskie mogą poddawać kontroli mniejszy odsetek niż określono we wspomnianym ustępie, pod warunkiem, że nie będzie to mniej niż 10 % danej ilości w ciągu roku gospodarczego dla danej organizacji producentów. Kontrola może odbywać się w obiektach organizacji producentów lub siedzibach odbiorców produktów. Jeżeli kontrola wykaże znaczne nieprawidłowości, właściwe organy państwa członkowskiego przeprowadzają dodatkowe kontrole.

Artykuł 109

Kontrole drugiego szczebla operacji wycofywania

1. W ramach kontroli, o których mowa w art. 106, państwa członkowskie przeprowadzają kontrole drugiego szczebla operacji wycofywania.

Państwa członkowskie ustalają kryteria analizy oraz oceny ryzyka przeprowadzania przez daną organizację producentów operacji wycofywania niezgodnych z przepisami. Kryteria takie dotyczą, między innymi, wyników przeprowadzonych kontroli pierwszego i drugiego szczebla

▼B

oraz tego, czy dana organizacja producentów posiada pewne rodzaje procedur zapewnienia jakości. Kryteria te wykorzystuje się w celu określenia minimalnej częstotliwości wykonywania kontroli drugiego szczebla w odniesieniu do każdej organizacji producentów.

2. Kontrole, o których mowa w ust. 1, obejmują kontrole na miejscu przeprowadzane w obiektach organizacji producentów oraz odbiorców produktów wycofanych, w celu zapewnienia spełnienia warunków płatności pomocy unijnej. Wspomniane kontrole obejmują:

a) szczegółowe ewidencje zapasów oraz ewidencje księgowe prowadzone przez organizacje producentów przeprowadzające przynajmniej jedną operację wycofania w trakcie danego roku gospodarczego;

b) weryfikację ilości sprzedanych, zadeklarowanych we wnioskach o przyznanie pomocy, której celem jest sprawdzenie ewidencji zapasów oraz ewidencji księgowej, faktur oraz, w razie konieczności, ich prawidłowości oraz zapewnienie, że zadeklarowane ilości są zgodne z danymi księgowymi lub danymi podatkowymi danej organizacji producentów;

c) kontrole prawidłowości rozliczeń finansowych, w szczególności prawidłowości wpływów netto danych organizacji producentów, zadeklarowanych przez te organizacje we wnioskach o płatność, proporcjonalność wszelkich kosztów wycofania oraz zagwarantowanie, że wspomniane kwoty są prawidłowe; oraz

d) kontrole dotyczące przeznaczenia produktów wycofanych, zadeklarowanego we wnioskach o płatność oraz kontrole dotyczące odpowiedniej denaturacji zapewniające, że zarówno organizacje producentów jak i odbiorcy stosują się do przepisów niniejszego rozporządzenia.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 2, przeprowadzane są w obiektach odnośnych organizacji producentów oraz u odbiorców zrzeszonych z tymi organizacjami. Każda kontrola obejmuje próbę stanowiącą przynajmniej 5 % ilości wycofanych podczas danego roku gospodarczego przez daną organizację producentów.

4. Szczegółowa ewidencja zapasów oraz ewidencja księgowa, o których mowa w ust. 2 lit. a), wykazują, w stosunku do każdego z produktów wycofanych, następujące ilości wyrażone objętościowo:

a) produkcję dostarczoną przez członków danej organizacji producentów oraz członków innych organizacji producentów zgodnie z art. 125a ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

b) sprzedaż dokonaną przez daną organizację producentów, z podziałem na poszczególne produkty przygotowane na rynek produktów świeżych oraz inne rodzaje produktów włącznie z surowcami przeznaczonymi na potrzeby przemysłu przetwórczego; oraz

c) produkty wycofane z rynku.

▼B

5. Kontrole przeznaczenia produktów, o których mowa w ust. 4 lit. c), obejmują w szczególności:

a) wyrywkowe kontrole odrębnych ksiąg rachunkowych prowadzonych przez odbiorców oraz, jeśli to konieczne, weryfikację zgodności tych ksiąg z księgami wymaganymi zgodnie z przepisami krajowymi; oraz

b) kontrole sprawdzające zgodność z odpowiednimi wymogami w zakresie ochrony środowiska.

6. Jeżeli kontrole drugiego szczebla wykażą istotne nieprawidłowości, właściwe organy państwa członkowskiego przeprowadzają bardziej szczegółowe kontrole drugiego szczebla dla danego roku gospodarczego oraz zwiększają w następnym roku gospodarczym częstotliwość kontroli drugiego szczebla w obiektach odnośnych organizacji producentów lub ich zrzeszeń.

Artykuł 110

Zielone zbiory oraz niezbieranie

1. Przed rozpoczęciem operacji zielonych zbiorów państwa członkowskie sprawdzają za pomocą kontroli na miejscu, czy dane produkty nie są uszkodzone i czy dany obszar był utrzymywany w dobrym stanie. Po przeprowadzeniu zielonych zbiorów państwa członkowskie sprawdzają, czy zostały one w pełni przeprowadzone na danym obszarze, a zebrany produkt został poddany denaturacji.

Po okresie zbiorów państwa członkowskie sprawdzają wiarygodność analizy opartej na oczekiwanej sytuacji na rynku, o której mowa w art. 85 ust. 2. Analizują również wszelkie różnice między oczekiwaną a rzeczywistą sytuacją na rynku.

2. Przed rozpoczęciem operacji niezbierania państwa członkowskie sprawdzają za pomocą kontroli na miejscu, czy dany obszar był utrzymywany w dobrym stanie i nie przeprowadzono już na nim częściowych zbiorów, a produkt jest dobrze rozwinięty i czy, ogólnie, jest w dobrym stanie, a jego jakość odpowiednia i pozwalająca na wprowadzenie do obrotu.

Państwa członkowskie zapewniają poddanie produktu denaturacji. Jeśli nie jest to możliwe, państwa członkowskie dopilnowują dzięki kontroli lub kontrolom na miejscu w okresie zbiorów, aby zbiory nie odbyły się.

3. Artykuł 109 ust. 1, 2, 3 i 6 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 111

Kontrole przed zatwierdzeniem planów uznawania grup producentów

1. Przed zatwierdzeniem planu uznawania grupy producentów na podstawie art. 125e ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu podmiotu prawnego lub jasno określonej części podmiotu prawnego.

2. Zainteresowane państwo członkowskie weryfikuje za pomocą wszelkich odpowiednich środków, łącznie z kontrolą na miejscu:

a) dokładność informacji podanych w planie uznawania;

b) spójność handlową i jakość techniczną planu, rzetelność szacunków i harmonogram wdrożenia;

▼B

c) kwalifikowalność działań oraz kwalifikowalność i zasadność zaproponowanych wydatków; oraz

d) zgodności operacji, dla których wnioskuje się o wsparcie, z obowiązującymi przepisami krajowymi i unijnymi dotyczącymi w szczególności zamówień publicznych, pomocy państwa oraz innych odpowiednich obowiązkowych norm ustanowionych w prawodawstwie krajowym bądź w ramach krajowych lub strategii krajowej.

Artykuł 112

Kontrole wniosków grup producentów o przyznanie pomocy

1. Przed przyznaniem płatności państwa członkowskie przeprowadzają kontrole administracyjne wszystkich wniosków o przyznanie pomocy przedstawionych przez grupy producentów oraz wyrywkowe kontrole na miejscu.

2. Po przedłożeniu wniosków o przyznanie pomocy, o których mowa w art. 45, państwa członkowskie przeprowadzają kontrole na miejscu dotyczące grup producentów, aby zapewnić zgodność z warunkami przyznawania pomocy na dany rok.

Kontrole te dotyczą w szczególności:

a) zgodności z kryteriami uznawania na dany rok; oraz

b) wartości produkcji sprzedanej oraz wdrożenia środków zawartych w planach uznawania oraz poniesionych wydatków.

3. Kontrole, o których mowa w ust. 2, obejmują corocznie znaczną próbę wniosków. Próba ta odpowiada przynajmniej 30 % łącznej kwoty pomocy.

Wszystkie grupy producentów muszą zostać skontrolowane przynajmniej raz na pięć lat.

▼M8

3a. Wyniki kontroli na miejscu, o których mowa w ust. 2, są poddawane ocenie w celu ustalenia, czy napotykane problemy mają charakter systemowy, wskazujący na prawdopodobieństwo nieprawidłowości w odniesieniu do podobnych działań, beneficjentów lub organów. Ocena określa również przyczyny takich sytuacji, wszelkie dalsze działania, które mogą być wymagane, a także niezbędne działania naprawcze i zapobiegawcze.

W przypadku gdy kontrole wykazują poważne nieprawidłowości w regionie lub w części regionu lub w odniesieniu do konkretnej grupy producentów, państwo członkowskie przeprowadza dodatkowe kontrole w trakcie danego roku oraz zwiększa odsetek odnośnych wniosków poddawanych kontroli w roku następnym.

3b. Na podstawie analizy ryzyka państwo członkowskie określa grupy producentów podlegające kontrolom na miejscu.

Analiza ryzyka uwzględnia w szczególności:

a) kwotę pomocy;

b) wyniki kontroli w latach ubiegłych;

c) element zapewniający randomizację; oraz

d) inne parametry określone przez państwa członkowskie.

▼B

4. Artykuły 105 i 107 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 113

Międzynarodowe organizacje producentów i międzynarodowe zrzeszenia organizacji producentów

1. Państwo członkowskie, w którym międzynarodowa organizacja producentów lub międzynarodowe zrzeszenie organizacji producentów ma swoją główną siedzibę, ponosi ogólną odpowiedzialność za organizowanie kontroli danej organizacji lub zrzeszenia, zwłaszcza w odniesieniu do programu operacyjnego i funduszu operacyjnego, i w stosownych przypadkach nakłada na nie sankcje.

2. Pozostałe państwa członkowskie, od których wymaga się zapewnienia współpracy administracyjnej, o której mowa w art. 28 ust. 2 lit. c) i art. 35 ust. 2 lit. c), przeprowadzają kontrole administracyjne i kontrole na miejscu zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, i przekazują sprawozdania dotyczące ich wyników. Państwa te przestrzegają wszystkich terminów określonych przez państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1.

3. Przepisy stosowane w państwie członkowskim, o którym mowa w ust. 1, mają zastosowanie do organizacji producentów, programu operacyjnego i funduszu operacyjnego. Natomiast w odniesieniu do kwestii środowiskowych i fitosanitarnych oraz w odniesieniu do zbytu produktów wycofanych zastosowanie mają przepisy państwa członkowskiego, w którym odbywa się produkcja.

Sekcja 3

Sankcje

Artykuł 114

Nieprzestrzeganie kryteriów uznawania

1. Państwo członkowskie wycofuje uznanie organizacji producentów, jeżeli naruszenie przestrzegania kryteriów uznawania jest poważne i wynika z zamierzonego działania organizacji producentów lub poważnego zaniedbania z jej strony.

W szczególności państwa członkowskie wycofują uznanie organizacji producentów, jeśli naruszenie przestrzegania kryteriów uznawania dotyczy:

a) naruszenia wymogów art. 21, 23, art. 26 ust. 1 i 2 lub art. 31; lub

b) sytuacji, w której wartość produkcji sprzedanej spada w dwóch kolejnych latach poniżej progu określonego przez państwo członkowskie na podstawie art. 125b ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Wycofanie uznania zgodnie z niniejszym ustępem staje się skuteczne od dnia, w którym warunki uznawania przestały być spełnione, z zastrzeżeniem wszelkich przepisów horyzontalnych obowiązujących na poziomie krajowym w zakresie okresów przedawnienia.

▼B

2. W przypadku gdy ust. 1 nie ma zastosowania, państwa członkowskie zawieszają uznanie organizacji producentów, jeśli naruszenie przestrzegania kryteriów uznawania jest poważne ale tylko czasowe.

W okresie zawieszenia pomoc nie jest wypłacana. Zawieszenie staje się skuteczne od dnia, w którym przeprowadzono kontrolę, i kończy się w dniu kontroli, która wykazała spełnienie odpowiednich kryteriów.

Okres zawieszenia nie przekracza 12 miesięcy. Jeśli odnośne kryteria nie są w dalszym ciągu przestrzegane, po 12 miesiącach, uznanie zostaje wycofane.

Państwa członkowskie mogą dokonywać płatności po terminie ustalonym w art. 70, jeżeli jest to konieczne do stosowania niniejszego ustępu. Takich późniejszych płatności nie można jednak w żadnym przypadku dokonywać później niż dnia 15 października drugiego roku następującego po roku realizacji programu.

3. W pozostałych przypadkach naruszenia przestrzegania kryteriów uznawania, w których ust. 1 i 2 nie mają zastosowania, państwa członkowskie wysyłają pisemne ostrzeżenie określające środki naprawcze, które należy zastosować. Państwa członkowskie mogą zawiesić płatności pomocy do chwili zastosowania środków naprawczych.

Państwa członkowskie mogą dokonywać płatności po terminie ustalonym w art. 70, jeżeli jest to konieczne do stosowania niniejszego ustępu. Takich późniejszych płatności nie można jednak w żadnym przypadku dokonywać później niż dnia 15 października drugiego roku następującego po roku realizacji programu.

Niezastosowanie środków naprawczych w okresie 12 miesięcy uznaje się za poważne naruszenie przestrzegania kryteriów, co powoduje zastosowanie ust. 2.

Artykuł 115

Oszustwo

1. Jeżeli stwierdzono, że organizacja producentów, zrzeszenie organizacji producentów lub grupa producentów popełniła oszustwo w odniesieniu do pomocy objętej rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007, państwa członkowskie, bez uszczerbku dla wszelkich innych sankcji i kar stosowanych na mocy prawodawstwa unijnego i krajowego:

a) wycofują uznanie organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów;

b) wyłączają odnośne działania lub operacje ze wsparcia w ramach programu operacyjnego lub planu uznawania i odzyskują wszelką pomoc, którą już wypłacono na te operacje; oraz

c) wyłączają organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów lub grupę producentów ze wsparcia w ramach odnośnego programu operacyjnego lub planu uznawania w kolejnym roku.

2. Państwa członkowskie mogą zawiesić uznanie organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub grupy producentów lub zawiesić płatności na ich rzecz, jeśli istnieją w stosunku do tych organizacji podejrzenia popełnienia oszustwa w odniesieniu do pomocy objętej rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007.

▼B

Artykuł 116

Grupy producentów

1. Państwa członkowskie stosują, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, sankcje i kary przewidziane w art. 114 lub 117 w odniesieniu do planów uznawania.

2. W uzupełnieniu ust. 1, jeśli po zakończeniu okresu ustanowionego przez państwo członkowskie na podstawie art. 49 ust. 4 grupa producentów nie zostanie uznana za organizację producentów, państwo członkowskie odzyskuje:

a) 100 % pomocy wypłaconej danej grupie producentów, jeśli nieuzyskanie przez nią uznania było wynikiem jej zamierzonego działania lub poważnego zaniedbania z jej strony; lub

b) 50 % pomocy wypłaconej danej grupie producentów we wszystkich pozostałych przypadkach.

Artykuł 117

Program operacyjny

1. Płatności oblicza się na podstawie kwoty, którą uznano za kwalifikowalną.

2. Państwo członkowskie sprawdza wniosek o przyznanie pomocy otrzymany od beneficjenta i określa kwoty, które kwalifikują się do otrzymania wsparcia. Państwo członkowskie określa:

a) kwotę, którą należy wypłacić beneficjentowi w oparciu o sam wniosek;

b) kwotę, którą należy wypłacić beneficjentowi po sprawdzeniu kwalifikowalności wniosku.

3. Jeżeli kwota określona na podstawie ust. 2 lit. a) przekracza kwotę określoną zgodnie z ust. 2 lit. b) o więcej niż 3 %, nakłada się odpowiednią karę. Kwota kary jest równa różnicy między kwotami obliczonymi w ust. 2 lit. a) i b).

Jednak jeżeli organizacja producentów lub grupa producentów może wykazać, że nie jest odpowiedzialna za włączenie niekwalifikowalnej kwoty nie stosuje się żadnej kary.

4. Ustępy 2 i 3 stosuje się, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, do wydatków określonych jako niekwalifikowalne w trakcie kontroli na miejscu lub późniejszych kontroli.

5. Jeżeli wartość produkcji sprzedanej jest zadeklarowana i sprawdzona przed złożeniem wniosku o przyznanie pomocy, przy obliczaniu kwot na podstawie ust. 2 lit. a) i b) stosuje się odpowiednio wartości zadeklarowane i zatwierdzone.

Artykuł 118

Sankcje w wyniku kontroli pierwszego szczebla operacji wycofywania

Jeśli w wyniku kontroli, o której mowa w art. 108, wykryte zostaną nieprawidłowości w odniesieniu do norm handlowych lub wymagań minimalnych, o których mowa w art. 76, od beneficjenta żąda się:

a) zapłacenia kary w wysokości części wkładu unijnego proporcjonalnej do ilości produktów wycofanych niezgodnych z normami handlowymi lub wymaganiami minimalnymi, jeśli ilości te wynoszą mniej niż 10 % ilości zgłoszonych zgodnie z art. 78 w odniesieniu do danej operacji wycofywania;

▼B

b) zapłacenia kary w wysokości podwójnej kwoty wkładu unijnego, jeśli ilości te wynoszą od 10 % do 25 % zgłoszonych ilości; lub

c) zapłacenia kary w wysokości kwoty wkładu unijnego za całkowite ilości zgłoszone zgodnie z art. 78, jeśli ilości te przekraczają 25 % zgłoszonych ilości.

Artykuł 119

Inne sankcje mające zastosowanie do organizacji producentów w odniesieniu do operacji wycofywania

1. Kary, o których mowa w art. 117, obejmują pomoc, o którą wnioskowano w odniesieniu do operacji wycofywania jako integralnych części wydatków programu operacyjnego.

2. Wydatki na operację wycofywania uznaje się za niekwalifikowalne, jeśli produkty niewystawione na sprzedaż nie zostały zbyte, jak przewidziało państwo członkowskie zgodnie z art. 80 ust. 1, lub jeśli wycofanie lub przeznaczenie produktów miało negatywny wpływ na środowisko lub jakiekolwiek negatywne konsekwencje fitosanitarne naruszające przepisy przyjęte zgodnie z art. 80 ust. 1.

Artykuł 120

Sankcje mające zastosowanie do odbiorców produktów wycofanych

W przypadkach wykrycia w trakcie kontroli przeprowadzonych na podstawie art. 108 i 109 nieprawidłowości, które mogą być przypisane odbiorcom produktów wycofanych, zastosowanie mają następujące sankcje:

a) odbiorcy przestają się kwalifikować do otrzymywania produktów wycofanych; oraz

b) odbiorcy produktów wycofanych z rynku są zobowiązani do zapłaty wartości produktów, które otrzymali, oraz związanych z tym kosztów sortowania, pakowania oraz transportu zgodnie z przepisami ustanowionymi przez państwa członkowskie.

Sankcja przewidziana w lit. a) staje się natychmiast skuteczna i obowiązuje co najmniej przez jeden rok gospodarczy. Może ona zostać przedłużona w zależności od wagi stwierdzonej nieprawidłowości.

Artykuł 121

Zielone zbiory oraz niezbieranie

1. W odniesieniu do zielonych zbiorów, jeśli okaże się, że organizacja producentów nie wypełniła swoich obowiązków, będzie musiała zapłacić jako karę kwotę rekompensaty dotyczącej obszarów, w odniesieniu do których obowiązek nie został wypełniony. Niewypełnienie obowiązków obejmuje następujące przypadki:

a) podczas sprawdzania, o którym mowa w art. 110 ust. 1 akapit drugi, państwo członkowskie stwierdza, że środek polegający na zielonych zbiorach nie był uzasadniony na podstawie przeprowadzonej wówczas analizy oczekiwanej sytuacji na rynku;

▼B

b) obszar zgłoszony do zielonych zbiorów nie kwalifikuje się do zielonych zbiorów; lub

c) produkt nie został całkowicie zebrany z danego obszaru lub nie został poddany denaturacji.

2. W odniesieniu do niezbierania, jeśli okaże się, że organizacja producentów nie wypełniła swoich obowiązków, będzie musiała zapłacić jako karę kwotę rekompensaty dotyczącej obszarów, w odniesieniu do których obowiązek nie został wypełniony. Niewypełnienie obowiązków obejmuje następujące przypadki:

a) obszar zgłoszony do niezbierania nie kwalifikuje się do niezbierania;

b) zbiór lub częściowy zbiór miał jednak miejsce; lub

c) odnotowano negatywny wpływ na środowisko lub jakiekolwiek negatywne konsekwencje fitosanitarne, za które odpowiedzialna jest organizacja producentów.

3. Kary, o których mowa w ust. 1 i 2, mają zastosowanie w uzupełnieniu wszelkich kar nakładanych na podstawie art. 117.

Artykuł 122

Uniemożliwianie kontroli na miejscu

Wniosek o przyznanie pomocy zostaje odrzucony w odniesieniu do danej części wydatków, jeśli organizacja producentów, jej członek lub właściwy przedstawiciel uniemożliwia przeprowadzenie kontroli na miejscu.

Artykuł 123

Płatność odzyskanej pomocy i kar

1. Organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów, grupy producentów lub inne odnośne podmioty zwracają nienależnie wypłaconą pomoc z odsetkami i płacą kary przewidziane w niniejszej sekcji.

Odsetki są naliczane:

a) na podstawie okresu, który upłynął między płatnością a zwrotem należności przez beneficjenta;

b) według stawek stosowanych przez Europejski Bank Centralny przy głównych operacjach refinansowania publikowanych w serii „C”*Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* i obowiązujących w dniu, w którym dokonano nienależnej płatności, powiększonych o trzy punkty procentowe.

2. Odzyskaną pomoc, odsetki i nałożone kary wpłaca się do Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji.

Artykuł 124

Powiadamianie o nieprawidłowościach

Stosowanie sankcji i kar administracyjnych i odzyskanie nienależnie wypłaconych kwot, zgodnie z niniejszą sekcją, pozostają bez uszczerbku dla powiadamiania Komisji o nieprawidłowościach zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1848/2006 ([1]).

([1]) Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56.

▼B

Sekcja 4

Monitorowanie i ocena programów operacyjnych i strategii krajowych

Artykuł 125

Wspólne wskaźniki wydajności

1. Zarówno strategie krajowe jak i programy operacyjne są przedmiotem monitorowania i oceny, które mają na celu ocenę postępów realizacji celów określonych dla programów operacyjnych oraz wydajności i skuteczności w odniesieniu do tych celów.

2. Postępy, wydajność i skuteczność ocenia się za pomocą wspólnych wskaźników wydajności określonych w załączniku VIII i odnoszących się do sytuacji wyjściowej oraz do realizacji finansowej, produkcji, rezultatów i oddziaływania realizowanych programów operacyjnych.

3. Jeśli państwo członkowskie uzna to za stosowne, strategia krajowa określa ograniczony zbiór dodatkowych wskaźników opracowany specjalnie dla tej strategii i odzwierciedlający krajowe lub regionalne potrzeby, warunki i cele określone dla programów operacyjnych realizowanych przez organizacje producentów. Jeżeli są dostępne dodatkowe wskaźniki dotyczące celów w dziedzinie ochrony środowiska, które nie są objęte wspólnymi wskaźnikami wydajności, zostają one uwzględnione.

Artykuł 126

Procedury monitorowania i oceny w odniesieniu do programów operacyjnych

1. Organizacje producentów zapewniają monitorowanie i ocenę swoich programów operacyjnych dzięki stosowaniu odpowiednich wskaźników spośród wspólnych wskaźników wydajności, o których mowa w art. 125 i, w stosownych przypadkach, dodatkowych wskaźników określonych w strategii krajowej.

W tym celu ustanawiają system zbierania, rejestrowania i przechowywania informacji przydatnych do zestawiania tych wskaźników.

2. Monitorowanie ma na celu ocenę postępów w realizacji konkretnych celów, które zostały określone dla programu operacyjnego. Przeprowadzane jest przy pomocy wskaźników nakładu, wskaźników produkcji i wskaźników rezultatu. Wyniki tego działania mają służyć:

a) weryfikacji jakości realizacji programu;

b) określeniu wszelkich potrzeb w zakresie dostosowań lub przeglądu programu operacyjnego mających na celu osiągnięcie celów ustanowionych dla programu lub poprawę zarządzania programem, w tym zarządzania finansowego;

c) przyczynieniu się do realizacji wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do realizacji programu operacyjnego.

▼B

Informacje dotyczące wyników działań monitorujących umieszczane są w każdym sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 96 ust. 1, które organizacja producentów ma obowiązek przekazać organowi krajowemu odpowiedzialnemu za zarządzanie strategią krajową.

3. Ocena przyjmuje formę oddzielnego sprawozdania z oceny śródokresowej.

Ocena śródokresowa, którą można przeprowadzić przy pomocy wyspecjalizowanego biura doradztwa, ma na celu zbadanie stopnia wykorzystania zasobów finansowych, wydajności i skuteczności programu operacyjnego oraz ocenę postępów dokonanych w odniesieniu do ogólnych celów programu. W tym celu należy wykorzystać wspólne wskaźniki wydajności dotyczące sytuacji wyjściowej, rezultatu i, w stosownych przypadkach, oddziaływania.

W stosownych przypadkach ocena śródokresowa zawiera ocenę jakościową rezultatów i oddziaływania działań na rzecz ochrony środowiska mających na celu:

a) zapobieganie erozji gleby;

b) zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin lub lepsze gospodarowanie środkami ochrony roślin;

c) ochronę siedlisk i różnorodności biologicznej; lub

d) ochronę krajobrazu.

Wyniki tego działania wykorzystuje się do:

a) poprawy jakości programów operacyjnych zarządzanych przez organizację producentów;

b) określenia wszelkich potrzeb w zakresie znacznej zmiany programu operacyjnego;

c) przyczynienia się do realizacji wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do realizacji programów operacyjnych; oraz

d) wyciągnięcia wniosków pomagających w poprawie jakości, wydajności i skuteczności przyszłych programów operacyjnych zarządzanych przez organizację producentów.

Ocenę śródokresową przeprowadza się w trakcie realizacji programu operacyjnego, w terminie pozwalającym na uwzględnienie wyników oceny przy przygotowywaniu następnego programu operacyjnego.

Sprawozdanie z oceny śródokresowej dołączane jest do odpowiedniego sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 96 ust. 1.

Artykuł 127

Procedury monitorowania i oceny w odniesieniu do strategii krajowej

1. Monitorowanie i ocena w odniesieniu do strategii krajowej przeprowadzane są przy użyciu odpowiednich wskaźników spośród wspólnych wskaźników wydajności, o których mowa w art. 125, oraz – w stosownych przypadkach – dodatkowych wskaźników określonych w strategii krajowej.

▼B

2. Państwa członkowskie ustanawiają system zbierania, rejestrowania i przechowywania informacji w formie elektronicznej odpowiedniej do celów zestawiania wskaźników, o których mowa w art. 125. W tym celu opierają się na informacjach przekazanych przez organizacje producentów w odniesieniu do monitorowania i oceny ich programów operacyjnych.

3. Monitorowanie odbywa się na bieżąco i ma na celu ocenę postępów w realizacji celów określonych dla programów operacyjnych. Przeprowadzane jest przy pomocy wskaźników nakładu, wskaźników produkcji i wskaźników rezultatu. Do tego celu wykorzystuje się informacje dostarczane w sprawozdaniach rocznych z postępu prac przekazywanych przez organizacje producentów i dotyczące monitorowania ich programów operacyjnych. Wyniki monitorowania wykorzystuje się do:

a) weryfikacji jakości realizacji programów operacyjnych;

b) określenia wszelkich potrzeb w zakresie dostosowań lub przeglądu strategii krajowej mających na celu osiągnięcie celów ustanowionych dla tej strategii lub poprawę zarządzania realizacją strategii, w tym zarządzania finansowego programami operacyjnymi; oraz

c) przyczynienia się do realizacji wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do realizacji strategii krajowej.

4. Ocena ukierunkowana jest na ocenę postępów w realizacji ogólnych celów strategii. Ocenę przeprowadza się przy pomocy wskaźników dotyczących sytuacji wyjściowej, rezultatów i, w stosownych przypadkach, oddziaływania. Do tego celu wykorzystywane są wyniki monitorowania i ocena średniookresowa programów operacyjnych zawarte w sprawozdaniach rocznych z postępu prac i sprawozdaniach końcowych przekazywanych przez organizacje producentów. Wyniki oceny wykorzystuje się do:

a) poprawy jakości strategii;

b) określenia wszelkich potrzeb w zakresie znacznej zmiany strategii; oraz

c) przyczynienia się do realizacji wymogów dotyczących sprawozdawczości w odniesieniu do realizacji strategii krajowej.

Ocena obejmuje dokonanie oceny w 2012 r., która powinna być przeprowadzona w terminie umożliwiającym zawarcie jej wyników w odrębnym sprawozdaniu z oceny, które należy załączyć w tym samym roku do krajowego sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 97 lit. b). W sprawozdaniu analizuje się stopień wykorzystania zasobów finansowych, wydajność i skuteczność realizowanych programów operacyjnych oraz ocenia się skutki i wpływ tych programów w odniesieniu do celów określonych w strategii oraz, w stosownych przypadkach, w odniesieniu do innych celów określonych w art. 103c ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Celem sprawozdania jest wyciągnięcie wniosków służących poprawie jakości przyszłych strategii krajowych, a zwłaszcza określenie ewentualnych niedociągnięć w określaniu celów lub środków kwalifikujących się do wsparcia lub też konieczności określenia nowych instrumentów.

▼B

ROZDZIAŁ VI

Rozszerzenie zasad na producentów na określonym obszarze gospodarczym

Artykuł 128

Zgłoszenie wykazu obszarów gospodarczych

Zgłoszenie wykazu obszarów gospodarczych, o którym mowa w art. 125f ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, obejmuje wszystkie informacje potrzebne do oceny, czy warunki ustanowione w art. 125f ust. 2 akapit pierwszy wspomnianego rozporządzenia zostały spełnione.

Artykuł 129

Zgłoszenie obowiązujących przepisów; reprezentatywność

1. Kiedy państwo członkowskie powiadamia o przepisach, które wprowadziło jako obowiązujące dla danego produktu oraz obszaru gospodarczego na podstawie art. 125 g rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w tym samym czasie informuje Komisję o:

a) organizacji producentów lub zrzeszeniu organizacji producentów, które wystąpiły o rozszerzenie zasad;

b) liczbie producentów, którzy należą do takiej organizacji producentów lub takiego zrzeszenia organizacji producentów, oraz o łącznej liczbie producentów na danym obszarze gospodarczym; informacje takie przekazywane są w odniesieniu do sytuacji panującej w czasie składania wniosku o rozszerzenie zasad;

c) łącznej produkcji na obszarze gospodarczym oraz o wielkości produkcji wprowadzonej do obrotu przez organizację producentów lub zrzeszenie organizacji producentów w trakcie ostatniego roku gospodarczego, dla którego dostępne są dane liczbowe;

d) dacie, począwszy od której zasady, które mają być rozszerzone, dotyczyły odnośnej organizacji producentów lub zrzeszenia organizacji producentów; oraz

e) dacie, począwszy od której rozszerzenie ma obowiązywać, oraz o okresie stosowania rozszerzenia.

2. Na potrzeby określenia reprezentatywności w rozumieniu art. 125f ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie ustanawiają zasady, wyłączając:

a) producentów, których produkcja jest ukierunkowana głównie na sprzedaż bezpośrednią konsumentom w gospodarstwie lub na obszarze produkcyjnym;

b) sprzedaż bezpośrednią, o której mowa w lit. a);

▼B

c) produkty dostarczone dla przetwórstwa, o których mowa w art. 125f ust. 4 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, z wyjątkiem sytuacji, gdy przedmiotowe zasady stosuje się wyłącznie lub częściowo do takich produktów.

Artykuł 130

Wkłady finansowe

Jeżeli państwo członkowskie podejmuje decyzję, na podstawie art. 125i rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, że producenci, którzy nie należą do organizacji producentów, są zobowiązani do wkładu finansowego, przesyła Komisji informacje potrzebne do oceny zgodności z warunkami określonymi we wspomnianym artykule.

Informacje takie obejmują w szczególności podstawę, według której obliczany jest wkład, oraz jego kwotę jednostkową, beneficjenta lub beneficjentów oraz pochodzenie różnych kosztów, o których mowa w art. 125i rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 131

Rozszerzenia na okres przekraczający jeden rok gospodarczy

W wypadku podjęcia decyzji o stosowaniu rozszerzenia przez okres przekraczający jeden rok gospodarczy państwa członkowskie sprawdzają, w odniesieniu do każdego roku gospodarczego, czy warunki odnoszące się do reprezentatywności określonej w art. 125f ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 są nadal przestrzegane w całym okresie stosowania rozszerzenia.

Jeżeli państwa członkowskie stwierdzą, że warunki nie są już przestrzegane, niezwłocznie uchylają rozszerzenie ze skutkiem od początku następnego roku gospodarczego.

Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o wszelkich uchyleniach, a Komisja udostępnia publicznie takie informacje w sposób, który uznaje za właściwy.

Artykuł 132

Produkty sprzedawane na pniu; nabywcy

1. W przypadkach gdy producenci, którzy nie należą do organizacji producentów, sprzedają swoje produkty na pniu, na potrzeby zgodności z zasadami, o których mowa w pkt 1 lit. e) i f) oraz w pkt 3 załącznika XVIa do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, uznaje się, że nabywca wyprodukował dany produkt.

2. Zainteresowane państwo członkowskie może podjąć decyzję, że zasady wymienione w załączniku XVIa do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 inne niż zasady określone w ust. 1 mogą stać się wiążące dla nabywców, gdy są oni odpowiedzialni za zarządzanie daną produkcją.

▼B

TYTUŁ IV

HANDEL Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

ROZDZIAŁ I

Należności celne przywozowe i system cen wejścia

Sekcja 1

System cen wejścia

Artykuł 133

Zakres stosowania i definicje

1. W niniejszej sekcji określa się zasady stosowania art. 140a rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. Na potrzeby niniejszej sekcji:

a) „partia” oznacza towary przedstawione zgodnie ze zgłoszeniem o dopuszczenie do swobodnego obrotu, obejmujące wyłącznie towary o tym samym pochodzeniu objęte jednym kodem CN; oraz

b) „importer” oznacza zgłaszającego w rozumieniu art. 4 ust. 18 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ([1]).

Artykuł 134

Powiadomienia dotyczące cen i ilości produktów przywożonych

1. W odniesieniu do każdego produktu oraz w odniesieniu do okresów określonych w części A załącznika XVI dla każdego dnia handlowego oraz dla każdego miejsca pochodzenia państwa członkowskie zgłaszają Komisji najpóźniej do godziny 12:00 w południe (czasu obowiązującego w Brukseli) następnego dnia roboczego:

a) średnie reprezentatywne ceny produktów przywożonych z państw trzecich, sprzedawanych na reprezentatywnych rynkach przywozowych, o których mowa w art. 135, oraz znaczące ceny odnotowane na innych rynkach w odniesieniu do znacznych ilości produktów przywożonych lub – w przypadku braku danych na temat cen dla rynków reprezentatywnych – znaczące ceny dla produktów przywożonych odnotowane na innych rynkach; oraz

b) łączne ilości odnoszące się do cen, o których mowa w lit. a).

W przypadku, gdy łączne ilości, o których mowa w lit. b), są mniejsze niż jedna tona, odpowiadających im cen nie zgłasza się Komisji.

2. Ceny, o których mowa w ust. 1 lit. a), należy odnotowywać:

a) dla każdego z produktów wymienionych w części A załącznika XVI;

b) dla wszystkich dostępnych odmian oraz wielkości; oraz

c) na poziomie importera/hurtownika lub na poziomie hurtownika/detalisty w przypadku braku danych na temat cen na poziomie importera/hurtownika.

Są one pomniejszone o następujące kwoty:

a) marżę handlową w wysokości 15 % dla ośrodków handlowych w Londynie, Mediolanie i Rungis oraz w wysokości 8 % dla pozostałych ośrodków handlowych; oraz

([1]) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

▼B

b) koszty transportu i ubezpieczenia na obszarze celnym Unii.

W odniesieniu do kosztów transportu i ubezpieczenia potrącanych na podstawie akapitu drugiego, państwa członkowskie mogą ustalić standardowe kwoty potrąceń. Takie standardowe kwoty, jak również metody ich obliczania, są niezwłocznie zgłaszane Komisji.

3. Ceny odnotowane zgodnie z ust. 2, w przypadku gdy zostały ustalone na poziomie hurtownika/detalisty, najpierw pomniejsza się o kwotę równą 9 %, aby uwzględnić marżę handlową hurtownika, a następnie o kwotę równą 0,7245 EUR za 100 kg, aby uwzględnić koszty przeładunku oraz podatków i opłat rynkowych.

4. W przypadku produktów wymienionych w części A załącznika XVI objętych szczegółową normą handlową za reprezentatywne uznaje się:

a) ceny produktów klasy I, o ile ilości produktów tej klasy stanowią co najmniej 50 % łącznych ilości wprowadzonych do obrotu;

b) ceny produktów klasy I oraz, w przypadku gdy produkty tej klasy stanowią mniej niż 50 % łącznych ilości, ceny ustalone na produkty klasy II w odniesieniu do ilości umożliwiających pokrycie 50 % łącznych ilości wprowadzonych do obrotu;

c) ceny ustalone dla produktów klasy II, w przypadku braku danych na temat cen produktów klasy I, chyba, że podjęto w stosunku do nich decyzję o zastosowaniu współczynnika korygującego, jeśli w wyniku warunków produkcji dla produktów danego pochodzenia produkty te normalnie i zwyczajowo nie są wprowadzane do obrotu w klasie I ze względu na ich cechy jakościowe.

Współczynnik korygujący, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. c), stosuje się do cen po potrąceniu kwot, o których mowa w ust. 2.

W przypadku produktów wymienionych w części A załącznika XVI, które nie są objęte szczegółową normą handlową, za reprezentatywne uznaje się ceny produktów zgodnych z ogólną normą handlową.

Artykuł 135

Reprezentatywne rynki

Państwa członkowskie informują Komisję o zwyczajowych dniach handlowych na rynkach wymienionych w załączniku XVII, które uznaje się za reprezentatywne.

Artykuł 136

Standardowe wartości w przywozie

1. W odniesieniu do każdego produktu oraz w odniesieniu do okresów określonych w części A załącznika XVI Komisja ustala dla każdego dnia roboczego oraz dla każdego miejsca pochodzenia standardową wartość w przywozie równą średniej ważonej cen reprezentatywnych, o których mowa w art. 134, pomniejszonej o standardową kwotę wynoszącą 5 EUR/100 kg oraz należności celne *ad valorem*.

▼B

2. Jeśli zgodnie z niniejszą sekcją ustala się standardową wartość w przywozie dla produktów oraz dla okresów obowiązywania wymienionych w części A załącznika XVI, nie stosuje się ceny jednostkowej, o której mowa w art. 152 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ([1]). Zastępuje się ją standardową wartością w przywozie, o której mowa w ust. 1.

3. W przypadku, gdy dla produktu określonego pochodzenia nie obowiązuje standardowa wartość w przywozie, stosuje się średnią standardowych wartości w przywozie obowiązujących w odniesieniu do danego produktu.

4. W okresach obowiązywania określonych w części A załącznika XVI stosuje się standardowe wartości w przywozie do czasu ich zmiany. Przestają one jednak obowiązywać w przypadku niezgłoszenia Komisji średniej ceny reprezentatywnej przez siedem kolejnych dni handlowych.

Jeżeli do danego produktu nie stosuje się żadnej standardowej wartości w przywozie na podstawie akapitu pierwszego, standardowa wartość w przywozie stosowana w odniesieniu do tego produktu jest równa ostatniej średniej standardowej wartości w przywozie.

5. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeśli nie można było obliczyć standardowej wartości w przywozie, nie stosuje się żadnej standardowej wartości w przywozie od pierwszego dnia okresów obowiązywania określonych w części A załącznika XVI.

6. Ceny reprezentatywne w euro przelicza się, stosując reprezentatywne kursy rynkowe wyliczane na dany dzień.

7. Komisja udostępnia publicznie standardowe wartości w przywozie wyrażone w euro, w sposób, który uznaje za właściwy.

Artykuł 137

Podstawa cen wejścia

1. Cena wejścia, stanowiąca podstawę klasyfikacji produktów wymienionych w części A załącznika XVI zgodnie ze wspólną taryfą celną, równa się, według uznania importera:

a) cenie FOB produktów w państwie pochodzenia, powiększonej o koszty ubezpieczenia i przewozu do granic obszaru celnego Unii w przypadku, gdy taka cena i takie koszty są znane w chwili sporządzania zgłoszenia o dopuszczenie produktów do swobodnego obrotu. W przypadku gdy wyżej wymieniona cena jest wyższa o więcej niż 8 % od wartości standardowej stosowanej dla danego produktu w momencie sporządzania zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, importer musi wnieść zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Do tego celu kwotą należności celnej przywozowej, której ostatecznie mogą podlegać produkty, jest kwota należności celnej, którą importer musiałby zapłacić, gdyby dany produkt został sklasyfikowany na podstawie wskazanej wartości standardowej; lub

([1]) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

▼B

b) wartości celnej wyliczonej zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 stosowanej tylko w odniesieniu do danych produktów przywożonych. W takim przypadku należność celną potrąca się zgodnie z art. 136 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku importer wnosi zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, równe kwocie należności celnej, którą musiałby zapłacić, gdyby klasyfikacja produktów została dokonana na podstawie standardowej wartości w przywozie mającej zastosowanie w odniesieniu do danej partii towarów; lub

c) standardowej wartości w przywozie wyliczonej zgodnie z art. 136 niniejszego rozporządzenia.

2. Cena wejścia, stanowiąca podstawę klasyfikacji produktów wymienionych w części B załącznika XVI zgodnie ze wspólną taryfą celną, równa się, według uznania importera:

a) cenie FOB produktów w państwie pochodzenia, powiększonej o koszty ubezpieczenia i przewozu do granic obszaru celnego Unii w przypadku, gdy taka cena i takie koszty są znane w chwili sporządzania deklaracji celnej. Jeżeli organy celne uznają, że wymagane jest zabezpieczenie na podstawie art. 248 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, importer musi złożyć zabezpieczenie równe maksymalnej kwocie należności celnej za dany produkt; lub

b) wartości celnej wyliczonej zgodnie z art. 30 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 stosowanej tylko w odniesieniu do danych produktów przywożonych. W takim przypadku należność celną potrąca się zgodnie z art. 136 ust. 1 niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku importer musi wnieść zabezpieczenie, o którym mowa w art. 248 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, równe maksymalnej kwocie należności celnej za dany produkt.

3. W przypadku gdy cena wejścia jest obliczana na podstawie ceny FOB produktów w państwie pochodzenia, wartość celna obliczana jest na podstawie odpowiedniej sprzedaży po tej cenie.

W przypadku gdy cena wejścia jest obliczana zgodnie z jedną z procedur przewidzianych w ust. 1 lit. b) lub c) lub w ust. 2 lit. b), wartość celna obliczana jest na tej samej podstawie co cena wejścia.

4. Importer ma jeden miesiąc od sprzedaży danych produktów, z zastrzeżeniem terminu do czterech miesięcy od daty przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, na wykazanie, że partia towarów została zbyta zgodnie z warunkami potwierdzającymi poprawność cen, o których mowa w ust. 1 lit. a) lub ust. 2 lit. a) lub na określenie wartości celnej, o której mowa w ust. 1 lit. b) i ust. 2 lit. b). Niedotrzymanie jednego z powyższych terminów pociąga za sobą utratę wniesionego zabezpieczenia, bez uszczerbku dla stosowania przepisów ust. 5.

Złożone zabezpieczenie jest zwalniane w stopniu, w jakim warunki zbytu towaru zostały udowodnione w sposób zgodny z wymogami organów celnych.

W przeciwnym wypadku wniesione zabezpieczenie ulega przepadkowi stanowiąc płatność z tytułu należności celnych przywozowych.

▼B

5. Na odpowiednio uzasadniony wniosek importera termin czterech miesięcy, o którym mowa w ust. 4, może być przedłużony przez właściwe organy państwa członkowskiego maksymalnie o trzy miesiące.

6. Jeżeli przy weryfikacji właściwe organy stwierdzą, że wymogi niniejszego artykułu nie zostały spełnione, ściągają należność celną zgodnie z art. 220 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Kwota należności celnej, która ma zostać odzyskana lub pozostaje do odzyskania, obejmuje odsetki naliczone od daty dopuszczenia towaru do swobodnego obrotu do daty odzyskania. Stosowana stopa procentowa jest taka sama jak stopa procentowa obowiązująca w odniesieniu do odzyskiwania należności na mocy prawa krajowego.

Sekcja 2

Dodatkowe należności celne przywozowe

Artykuł 138

Zakres stosowania i definicje

1. Dodatkowa należność celna przywozowa, o której mowa w art. 141 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, zwana dalej „dodatkową należnością celną", może być stosowana w odniesieniu do produktów oraz w okresach wymienionych w załączniku XVIII na warunkach określonych w niniejszej sekcji.

2. Wielkości progowe w odniesieniu do dodatkowych należności celnych wymieniono w załączniku XVIII.

Artykuł 139

Powiadomienia dotyczące ilości

1. W odniesieniu do każdego z produktów wymienionych w załączniku XVIII oraz we wskazanych okresach państwa członkowskie zgłaszają Komisji dane szczegółowe na temat ilości wprowadzanych do swobodnego obrotu, z zastosowaniem metody nadzoru przywozów preferencyjnych określonej w art. 308d rozporządzenia (EWG) nr 2454/93.

Takie powiadomienie ma miejsce nie później niż o godzinie 12.00 w południe czasu obowiązującego w Brukseli, w każdą środę, i dotyczy ilości wprowadzonych do swobodnego obrotu w poprzednim tygodniu.

2. Zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu produktów objętych niniejszą sekcją, które mogą być przyjmowane przez organy celne na wnioski importerów, niezawierające niektórych danych szczegółowych określonych w załączniku 37 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93, zawierają, w uzupełnieniu do danych szczegółowych określonych w art. 254 wspomnianego rozporządzenia, wskazanie masy netto (kg) odnośnych produktów.

W przypadku stosowania uproszczonej procedury zgłoszenia, określonej w art. 260 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w celu wprowadzenia do swobodnego obrotu produktów objętych niniejszą sekcją, uproszczone zgłoszenia zawierają, w uzupełnieniu do innych wymagań, wskazanie masy netto (kg) odnośnych produktów.

▼B

W przypadku stosowania procedury odprawy lokalnej określonej w art. 263 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w celu wprowadzenia do swobodnego obrotu produktów objętych niniejszą sekcją powiadomienie organów celnych określone w art. 266 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia zawiera wszelkie dane konieczne do identyfikacji towarów, jak również wskazanie masy netto (kg) odnośnych produktów.

Artykuł 266 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 nie ma zastosowania w odniesieniu do przywozu produktów objętych niniejszą sekcją.

Artykuł 140

Nakładanie cła dodatkowego

1. Jeżeli okaże się, że dla jednego z produktów i dla jednego z okresów wymienionych w załączniku XVIII ilość wprowadzona do swobodnego obrotu przekracza odpowiednią wielkość progową, Komisja nakłada cło dodatkowe, chyba że jest mało prawdopodobne, by dany przywóz doprowadził do zakłóceń na rynku unijnym, lub skutki byłyby nieproporcjonalne do zamierzonego celu.

2. Cło dodatkowe nakłada się w odniesieniu do ilości wprowadzonych do swobodnego obrotu po dacie stosowania tego cła, pod warunkiem że:

a) ich klasyfikacja taryfowa ustalona na podstawie art. 137 pociąga za sobą zastosowanie najwyższych specjalnych należności celnych mających zastosowanie do przywozu produktów przedmiotowego pochodzenia;

b) przywóz jest dokonany w okresie stosowania cła dodatkowego.

Artykuł 141

Kwota cła dodatkowego

Cło dodatkowe nałożone na podstawie art. 140 stanowi jedną trzecią należności celnej stosowanej wobec danego produktu zgodnie ze wspólną taryfą celną.

Jednakże w przypadku przywozu korzystającego z preferencji taryfowych odnośnie do należności celnej *ad valorem* cło dodatkowe stanowi jedną trzecią specjalnej należności celnej za ten produkt, jeżeli stosuje się art. 140 ust. 2.

Artykuł 142

Zwolnienia z cła dodatkowego

1. Z cła dodatkowego zwolnione są następujące towary:

a) towary przywożone w ramach kontyngentów taryfowych wymienionych w załączniku 7 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ([1]) (zwanym dalej „Nomenklaturą scaloną”);

b) towary w drodze do Unii, w rozumieniu ust. 2.

([1]) Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1.

▼B

2. Za towary w drodze do Unii uważa się towary, które:

a) opuściły państwo pochodzenia przed podjęciem decyzji o nałożeniu cła dodatkowego; oraz

b) są transportowane z zastosowaniem dokumentu przewozowego ważnego od miejsca załadunku w państwie pochodzenia do miejsca rozładunku w Unii, sporządzonego przed nałożeniem cła dodatkowego.

3. Zainteresowane strony dostarczają organom celnym dowód na to, że zostały spełnione wymogi ust. 2.

Jednak organy celne mogą uznać, że towary opuściły państwo pochodzenia przed datą nałożenia cła dodatkowego, jeżeli dostarczony zostanie jeden z następujących dokumentów:

a) w przypadku transportu morskiego – konosament świadczący o tym, że załadunek miał miejsce przed wspomnianą datą;

b) w przypadku transportu kolejowego – list przewozowy przyjęty przez władze kolejowe państwa pochodzenia przed wspomnianą datą;

c) w przypadku transportu drogowego – umowa przewozu drogowego (CMR) lub inny dokument tranzytowy sporządzony w państwie pochodzenia przed wspomnianą datą, jeżeli spełnione są warunki ustanowione w umowach dwustronnych lub wielostronnych zawartych w kontekście tranzytu unijnego lub wspólnego tranzytu;

d) w przypadku transportu lotniczego – lotniczy list przewozowy wskazujący, że przewoźnik lotniczy przyjął towary przed wspomnianą datą.

TYTUŁ V

PRZEPISY OGÓLNE, PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 143

Kontrole

Bez uszczerbku dla przepisów szczególnych niniejszego rozporządzenia lub innego prawodawstwa unijnego państwa członkowskie wprowadzają kontrole i środki w zakresie koniecznym do zapewnienia prawidłowego stosowania rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i niniejszego rozporządzenia. Kontrole i środki są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów finansowych Unii.

W szczególności zapewniają one:

a) możliwość sprawdzania wszystkich kryteriów kwalifikowalności ustanowionych przez Unię lub w prawodawstwie krajowym, ramach krajowych lub strategii krajowej;

b) wystarczającą liczbę odpowiednio wykwalifikowanego i doświadczonego personelu, którym dysponują właściwe organy państwa członkowskiego odpowiedzialne za prowadzenie kontroli, do skutecznego prowadzenia kontroli; oraz

c) ustanowienie kontroli w celu unikania niezgodnego z przepisami, podwójnego finansowania środków na podstawie niniejszego rozporządzenia i innych systemów unijnych lub krajowych.

▼B

Artykuł 144

Sankcje krajowe

Bez uszczerbku dla jakichkolwiek sankcji określonych w niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007 państwa członkowskie zapewniają stosowanie sankcji na poziomie krajowym względem nieprawidłowości popełnionych w odniesieniu do wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu i rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007, które to sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające w celu zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów finansowych Unii.

Artykuł 145

Sztucznie tworzone sytuacje

Nie naruszając jakichkolwiek przepisów szczegółowych określonych w niniejszym rozporządzeniu lub rozporządzeniu (WE) nr 1234/2007, nie dokonuje się żadnych płatności na rzecz beneficjentów, odnośnie do których stwierdzono, że sztucznie stworzyli warunki wymagane do otrzymania takich płatności, aby uzyskać korzyści sprzeczne z celami danego systemu wsparcia.

Artykuł 146

Powiadomienia

1. Państwo członkowskie wyznacza jeden właściwy organ lub podmiot odpowiedzialny za wypełnianie obowiązków w zakresie powiadomień dotyczących każdego z następujących zagadnień:

a) organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i grupy producentów zgodnie z art. 97 niniejszego rozporządzenia;

b) ceny producenta w odniesieniu do owoców i warzywna rynku wewnętrznym zgodnie z art. 98 niniejszego rozporządzenia;

c) ceny i ilości produktów przywożonych z państw trzecich sprzedawane na reprezentatywnych rynkach przywozowych zgodnie z art. 134 niniejszego rozporządzenia;

d) ilości przywozu wprowadzone do swobodnego obrotu zgodnie z art. 139 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie informują Komisję o wyznaczeniu wspomnianego właściwego organu lub podmiotu i przekazują jego dane adresowe oraz wszelkie zmiany tych informacji.

Wykaz wyznaczonych organów lub podmiotów wraz z nazwami i adresami udostępnia się państwom członkowskim oraz podaje do wiadomości publicznej przy pomocy wszelkich właściwych środków za pośrednictwem systemów informacji udostępnianych przez Komisję, łącznie z publikacją w Internecie.

3. Nie naruszając jakichkolwiek przepisów szczegółowych niniejszego rozporządzenia, wszystkie powiadomienia Komisji przez państwa członkowskie na mocy niniejszego rozporządzenia przekazywane są drogą elektroniczną za pośrednictwem systemów informacji udostępnianych właściwym organom lub podmiotom przez Komisję i w określonym przez nią formacie.

Powiadomienia nieprzekazane drogą i w formie, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą zostać uznane za nieprzekazane, nie naruszając przepisów ust. 5.

▼B

4. Nie naruszając jakichkolwiek przepisów szczegółowych niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki umożliwiające im przestrzeganie terminów przekazywania powiadomień określonych w niniejszym rozporządzeniu.

5. Jeśli państwo członkowskie nie przekaże powiadomienia zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 lub jeśli powiadomienie okaże się niepoprawne w świetle obiektywnych faktów znanych Komisji, Komisja może zawiesić część lub całość miesięcznych płatności, o których mowa w art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 ([1]), w odniesieniu do sektora owoców i warzyw do czasu przekazania prawidłowego powiadomienia.

Artykuł 147

Oczywiste błędy

Wszelkie powiadomienia lub wnioski i prośby przedstawione państwu członkowskiemu zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007, w tym wnioski o przyznanie pomocy, mogą być dostosowane w dowolnym czasie po ich złożeniu w przypadku stwierdzenia oczywistych błędów przez właściwy organ państwa członkowskiego.

Artykuł 148

Siła wyższa i okoliczności nadzwyczajne

Jeśli zgodnie z niniejszym rozporządzeniem lub rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 mają zostać nałożone sankcje lub kary lub wycofane korzyści lub uznanie, nie są one nakładane lub wycofywane w przypadkach zaistnienia siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu art. 31 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Przypadek zaistnienia siły wyższej musi jednak zostać zgłoszony – wraz z odpowiednimi dowodami w sposób zgodny z wymogami właściwego organu państwa członkowskiego – temu organowi w ciągu 10 dni roboczych od dnia, w którym zainteresowany podmiot był w stanie to zrobić.

Artykuł 149

Uchylenie

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 traci moc.

Jednakże art. 134 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007 ma nadal zastosowanie do dnia 31 sierpnia 2011 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia uznaje się za odesłania do niniejszego rozporządzenia i – w odpowiednich przypadkach – odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku XIX.

Artykuł 150

Przepisy przejściowe

1. Programy operacyjne, w przypadku których korzysta się z art. 203a ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mogą obowiązywać do momentu ich zakończenia pod warunkiem, że są zgodne z zasadami obowiązującymi przed dniem 1 stycznia 2008 r.

([1]) Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

▼B

2. Na potrzeby stosowania art. 203a ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 zasadami dotyczącymi minimalnych parametrów surowców dostarczanych do przetwórstwa oraz minimalnych wymogów dotyczących jakości dla produktów gotowych, stosowanymi w dalszym ciągu w odniesieniu do surowców zebranych na terytorium państw członkowskich korzystających z przejściowych przepisów, o których mowa we wspomnianym ustępie, oprócz wszelkich odnośnych norm handlowych, o których mowa w tytule II niniejszego rozporządzenia, są zasady zawarte w rozporządzeniach Komisji wymienionych w załączniku XX.

3. Plany uznawania zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2200/96, które nadal korzystają z zatwierdzenia na podstawie art. 203a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 dla grup producentów niepochodzących z państw członkowskich, które przystąpiły do Unii Europejskiej dnia 1 maja 2004 r. lub później, oraz z najbardziej oddalonych regionów Unii, o których mowa w art. 349 Traktatu, lub mniejszych wysp Morza Egejskiego, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1405/2006 ([1]), są finansowane zgodnie ze stawkami określonymi w art. 103a ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Plany uznawania zatwierdzone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2200/96, które korzystały z art. 14 ust. 7 wspomnianego rozporządzenia, i które wciąż korzystają z zatwierdzenia na podstawie art. 203a ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, są finansowane zgodnie ze stawkami określonymi w art. 103a ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

4. Jeżeli to konieczne, państwa członkowskie zmieniają swoje strategie krajowe najpóźniej do dnia 15 września 2011 r., aby:

a) odpowiednio uzasadnić, jaką odległość uznaje się za znaczną zgodnie z art. 50 ust. 7 lit. b);

b) ustanowić maksymalny odsetek rocznych wydatków w ramach programu operacyjnego, które można przeznaczać na działania związane z ekologicznym gospodarowaniem opakowaniami, zgodnie z art. 60 ust. 4 akapit drugi.

5. Programy operacyjne, które zatwierdzono przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, mogą obowiązywać do momentu ich zakończenia bez konieczności spełnienia wymogu dotyczącego maksymalnego odsetka, określonego w art. 60 ust. 4 akapit drugi.

Artykuł 151

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

([1]) Dz.U. L 265 z 26.9.2006, s. 1.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

NORMY HANDLOWE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3

CZĘŚĆ A

Ogólna norma handlowa

1. **Wymagania minimalne dotyczące jakości**

Z zastrzeżeniem dopuszczalnych tolerancji produkty powinny być:

— całe,

— zdrowe; nie dopuszcza się produktów gnijących lub z objawami zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Stan produktów musi umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku,

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

2. **Wymagania minimalne dotyczące dojrzałości**

Produkty muszą być wystarczająco rozwinięte, ale nie przerośnięte, a owoce muszą być odpowiednio dojrzałe, ale nie przejrzałe.

Stopień rozwoju i dojrzałości produktów musi umożliwiać im kontynuowanie procesu dojrzewania oraz osiągnięcie wymaganego stopnia dojrzałości.

3. **Tolerancja**

W każdej partii dopuszcza się tolerancję wynoszącą 10 % liczby lub masy produktów niespełniających wymagań minimalnych dotyczących jakości. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia.

4. **Oznaczenie pochodzenia produktu**

Pełna nazwa państwa pochodzenia ([1]). W przypadku produktów pochodzących z państwa członkowskiego informacja ta podawana jest w języku państwa pochodzenia lub w dowolnym innym języku zrozumiałym dla konsumentów państwa przeznaczenia. W przypadku pozostałych produktów informacja ta podawana jest w dowolnym języku zrozumiałym dla konsumentów państwa przeznaczenia.

CZĘŚĆ B

Szczegółowe normy handlowe

CZĘŚĆ 1: *NORMA HANDLOWA DLA JABŁEK*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych jabłek wyhodowanych z gatunku *Malus domestica* Borkh., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem jabłek przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymagań jakościowych dla jabłek, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

([1]) Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.

▼B

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, jabłka muszą być:

— całe,

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— wolne od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od znacznej szklistości miąższu, z wyjątkiem odmiany Fuji i jej mutantów,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Stopień rozwoju oraz stan jabłek muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Wymagania dotyczące dojrzałości**

Jabłka muszą być wystarczająco rozwinięte i odpowiednio dojrzałe.

Stopień rozwoju i dojrzałości jabłek musi umożliwiać im kontynuowanie procesu dojrzewania oraz osiągnięcie stopnia dojrzałości wymaganego w odniesieniu do cech danej odmiany.

Aby zweryfikować wymagania minimalne dotyczące dojrzałości, można uwzględnić kilka parametrów (np. cechy morfologiczne, smak, jędrność i zawartość ekstraktu refraktometrycznego).

C. **Klasyfikacja**

Jabłka klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *Klasa ekstra*

Jabłka w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany ([1]) i posiadać całą szypułkę.

Jabłka muszą się charakteryzować następującą minimalną powierzchnią wybarwienia charakterystycznego dla danej odmiany:

— ¾ łącznej powierzchni o czerwonym wybarwieniu w przypadku grupy wybarwienia A,

— ½ łącznej powierzchni o czerwonym wybarwieniu o zróżnicowanej intensywności w przypadku grupy wybarwienia B,

— ⅓ łącznej powierzchni o lekkim, marmurkowym lub prążkowanym czerwonym wybarwieniu w przypadku grupy wybarwienia C.

Miąższ owoców musi być całkowicie zdrowy.

Muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych wad powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu:

— bardzo nieznaczne wady skórki,

([1]) Otwarty wykaz odmian zawierający klasyfikację pod względem wybarwienia i ordzawienia znajduje się w dodatku do niniejszej normy.

▼B

— bardzo nieznaczne ordzawienie ([1]) takie jak:

— brązowe cętki, które nie mogą wykraczać poza zagłębienie szypułkowe i nie mogą być szorstkie, lub

— nieznaczne rozrzucone ślady ordzawienia.

(ii) *Klasa I*

Jabłka w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany ([2]).

Jabłka muszą się charakteryzować następującą minimalną powierzchnią wybarwienia charakterystycznego dla danej odmiany

— ½ łącznej powierzchni o czerwonym wybarwieniu w przypadku grupy wybarwienia A,

— ⅓ łącznej powierzchni o czerwonym wybarwieniu o zróżnicowanej intensywności w przypadku grupy wybarwienia B,

— 1/10 łącznej powierzchni o lekkim, marmurkowym lub prążkowanym czerwonym wybarwieniu w przypadku grupy wybarwienia C.

Miąższ owoców musi być całkowicie zdrowy.

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczna wada kształtu,

— nieznaczna wada rozwoju,

— nieznaczna wada wybarwienia,

— nieznaczne i nieodbarwione odgniecenie nieprzekraczające 1 cm^2 łącznej powierzchni,

— nieznaczne wady skórki, które nie mogą przekraczać:

— 2 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie,

— 1 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad, z wyjątkiem plam parcha jabłoni (*Venturia inaequalis*), których łączna powierzchnia nie może przekraczać 0,25 cm^2,

— nieznaczne ordzawienie ([3]) takie jak:

— brązowe cętki, które mogą nieco wykraczać poza zagłębienie szypułkowe lub zagłębienie kielichowe ale nie mogą być szorstkie, lub

— delikatne, siatkowate ordzawienie nieprzekraczające 1/5 łącznej powierzchni owocu i niekontrastujące mocno z ogólną barwą owocu lub

— jednolite ordzawienie nieprzekraczające 1/20 łącznej powierzchni owocu, przy czym delikatne, siatkowate ordzawienie i jednolite ordzawienie nie mogą razem przekraczać 1/5 łącznej powierzchni owocu.

Jabłka mogą nie mieć szypułek, pod warunkiem że miejsce odłamania szypułki jest czyste, a sąsiadująca z nim skórka nie jest uszkodzona.

([1]) Odmiany oznaczone literą „R” w dodatku do niniejszej normy są zwolnione z przepisów dotyczących ordzawienia.

([2]) Otwarty wykaz odmian zawierający klasyfikację pod względem wybarwienia i ordzawienia znajduje się w dodatku do niniejszej normy.

([3]) Odmiany oznaczone literą „R” w dodatku do niniejszej normy są zwolnione z przepisów dotyczących ordzawienia.

▼B

(iii) *Klasa II*

Do tej klasy zalicza się jabłka, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Miąższ owoców nie może mieć większych wad.

Dopuszczalne są następujące wady pod warunkiem że jabłka zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości i prezentacji:

— wady kształtu,

— wady rozwoju,

— wady wybarwienia,

— nieznaczne odgniecenie nieprzekraczające 1,5 cm^2 powierzchni, które może być nieznacznie odbarwione,

— wady skórki, które nie mogą przekraczać:

  — 4 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie,

  — 2,5 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad, z wyjątkiem plam parcha jabłoni (*Venturia inaequalis*), których łączna powierzchnia nie może przekraczać 1 cm^2,

— nieznaczne ordzawienie [1] takie jak:

  — brązowe cętki, które mogą wykraczać poza zagłębienie szypułkowe lub zagłębienie kielichowe i mogą być nieco szorstkie, lub

  — delikatne, siatkowate ordzawienie nieprzekraczające ½ łącznej powierzchni owocu i niekontrastujące mocno z ogólną barwą owocu lub

  — jednolite ordzawienie nieprzekraczające ⅓ łącznej powierzchni owocu, przy czym

  — delikatne, siatkowate ordzawienie i jednolite ordzawienie nie mogą razem przekraczać ½ łącznej powierzchni owocu.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego lub masy.

Wielkość minimalna wynosi 60 mm, jeśli jest określana na podstawie średnicy, lub 90 g, jeśli jest określana na podstawie masy. Dopuszcza się mniejsze owoce, jeżeli zawartość ekstraktu w produkcie (w stopniach Briksa) wynosi co najmniej 10,5° Briksa, a jego wielkość co najmniej 50 mm lub 70 g.

Aby zapewnić jednorodność pod względem wielkości, różnice wielkości produktów w tym samym opakowaniu nie przekraczają:

a) w przypadku gdy wielkość owoców określa się na podstawie średnicy:

  — 5 mm w przypadku owoców klasy ekstra oraz owoców klasy I i II, pakowanych w rzędach i warstwach. Jednakże dla jabłek odmian Bramley's Seedling (tj. Bramley, Triomphe de Kiel) oraz Horneburger różnica w średnicy może wynosić do 10 mm, oraz

  — 10 mm w przypadku owoców klasy I pakowanych luzem w opakowaniach lub w opakowaniach detalicznych. Dla jabłek odmian Bramley's Seedling (tj. Bramley, Triomphe de Kiel) oraz Horneburger, różnica średnic może wynosić do 20 mm, lub

[1] Odmiany oznaczone literą „R" w dodatku do niniejszej normy są zwolnione z przepisów dotyczących ordzawienia.

▼B

b) w przypadku gdy wielkość owoców określa się na podstawie masy:

— w przypadku jabłek klasy ekstra oraz jabłek klasy I i II, pakowanych w rzędach i warstwach.

Przedział (g)	Różnica masy (g)
70-90	15 g
91-135	20 g
136-200	30 g
201-300	40 g
> 300	50 g

— w przypadku owoców klasy I pakowanych luzem w opakowaniach lub w opakowaniach detalicznych:

Przedział (g)	Jednorodność (g)
70-135	35
136-300	70
> 300	100

Dla owoców klasy II pakowanych luzem w opakowaniach lub w opakowaniach detalicznych nie ma wymogów dotyczących jednorodności klasyfikacji według wielkości.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

Na wszystkich etapach obrotu w każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancje dotyczące jakości**

(i) *Klasa ekstra*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 5 % liczby lub masy jabłek niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % łącznie mogą stanowić produkty spełniające wymagania jakościowe klasy II.

(ii) *Klasa I*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy jabłek niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % łącznie mogą stanowić produkty niespełniające wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych lub produkty z objawami zepsucia.

(iii) *Klasa II*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy jabłek niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia.

B. **Tolerancje dotyczące wielkości**

Dla wszystkich klas: dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy jabłek niespełniających wymagań dotyczących wielkości. Tolerancja ta nie może zostać rozszerzona na produkty, których wielkość:

— jest o co najmniej 5 mm mniejsza od średnicy minimalnej,

— jest o co najmniej 10 g mniejsza od masy minimalnej.

▼B

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie jabłka tego samego pochodzenia, odmiany, jakości i wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości) oraz o tym samym stopniu dojrzałości.

W przypadku klasy ekstra wymóg jednorodności dotyczy również wybarwienia owoców.

Dopuszcza się jednak mieszanie w jednym opakowaniu detalicznym jabłek różnych odmian wyraźnie różniących się między sobą pod warunkiem, że są one jednorodne pod względem jakości i – dla każdej odmiany – pochodzenia.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Jabłka muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu. W szczególności, opakowania detaliczne o masie powyżej 3 kg powinny być wystarczająco sztywne, by zapewnić należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykiety zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Nalepki przyklejane bezpośrednio na produktach nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani powodować uszkodzeń skórki.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny, trwały oraz widoczny z zewnątrz.

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem produktów paczkowanych – oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów);

— wyłącznie dla produktów paczkowanych – nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— „jabłka”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz,

— Nazwa odmiany. W przypadku mieszanek wyraźnie różniących się odmian jabłek – nazwy poszczególnych odmian.

— Nazwę odmiany można zastąpić synonimem. Nazwę mutanta lub nazwę handlową można podać wyłącznie jako uzupełnienie nazwy odmiany lub synonimu.

▼B

C. **Pochodzenie produktu**

Państwo pochodzenia ([1]) oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

W przypadku mieszanek wyraźnie różniących się odmian jabłek różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie oznaczenia każdego państwa pochodzenia przy danych nazwach odmian.

D. **Specyfikacje handlowe**

— Klasa

— wielkość lub, w przypadku owoców pakowanych w rzędach i warstwach, liczba sztuk.

Jeżeli identyfikacja odbywa się na podstawie wielkości, powinna ona być wyrażona:

a) dla produktu podlegającego zasadom jednorodności, przez podanie minimalnej i maksymalnej średnicy lub minimalnej i maksymalnej masy;

b) dla produktu niepodlegającego zasadom jednorodności, przez podanie średnicy lub masy najmniejszego owocu w opakowaniu z dopiskiem „i większe” lub równoznacznym określeniem lub, w stosownych przypadkach, przez podanie średnicy lub masy największego owocu w opakowaniu.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

Dodatek

Otwarty wykaz odmian jabłek

Owoce odmian nieujętych w wykazie powinny być klasyfikowane według ich charakterystyk odmianowych.

Odmiana	Mutant	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
African Red			B	
Akane		Tohoku 3	B	
Alborz Seedling			C	
Aldas			B	
Alice			B	
Alkmene		Early Windsor	C	
Alro			B	
Alwa			B	
Amasya			B	
Angold			C	
Antej		Antei	B	
Apollo		Beauty of Blackmoor	C	

([1]) Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.

▼B

Odmiana	Mutant	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Arkcharm		Arkansas nr 18, A 18	C	
Arlet			B	R
Aroma			C	
	Mutanty Aroma, np.		C	
	Amorosa		C	
Auksis			B	
Beacon			A	
Belfort		Pella	B	
Belle de Boskoop				R
	Mutanty Belle de Boskoop, np.			R
	Boskoop rouge	Red Boskoop Roter Boskoop		R
Belle fleur double				
Belorrusskoje Maļinovoje		Belorusskoe Malinovoe, Byelorusskoe Malinovoe	B	
Berlepsch		Freiherr von Berlepsch	C	
	Mutanty Berlepsch, np.		C	
	Berlepsch rouge	Red Berlepsch, Roter Berlepsch	C	
Blushed Golden				
Bogatir		Bogatyr		
Bohemia			B	
Braeburn			B	
	Mutanty Braeburn, np.		B	
	Hidala		B	
	Joburn		B	
	Lochbuie Red Braeburn		B	
	Mahana Red		B	
	Mariri Red		B	
	Redfield		B	
	Royal Braeburn		B	
Bramley's Seedling		Bramley, Triomphe de Kiel		

▼B

Odmiana	Mutant	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Brettacher Sämling				
Calville (grupa …)				
Cardinal			B	
Carola		Kalco	C	
Caudle			B	
Charden				
Charles Ross				
Civni			B	
Coromandel Red		Corodel	A	
Cortland			B	
Cox's Orange Pippin		Cox orange	C	R
	Mutanty Cox's orange pippin np.		C	R
	Cherry Cox		C	R
Crimson Bramley				
Cripps Pink			C	
	Mutanty Cripps Pink, np.		C	
	Pink Rose		C	
	Rosy Glow		C	
	Ruby Pink		C	
Cripps Red			C* ([1])	
Dalinbel			B	R
Delblush				
Delcorf			C	
	Mutanty Delcorf, np.		C	
	Dalili		C	
	Monidel		C	
Delgollune			B	
Delicious ordinaire		Ordinary Delicious	B	
Deljeni				
Delikates			B	
Delor			C	
Discovery			C	
Doč Melbi		Doch Melbi	C	
Dunn's Seedling				R
Dykmanns Zoet			C	

▼B

Odmiana	Mutant	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Egremont Russet				R
Elan				
Elise		Red Delight	A	
Ellison's orange		Ellison	C	
Elstar			C	
	Mutanty Elstar, np.			
	Bel-El		C	
	Daliest		C	
	Daliter		C	
	Elshof		C	
	Elstar Armhold		C	
	Elstar Reinhardt		C	
	Goedhof		C	
	Red Elstar		C	
	Valstar		C	
Empire			A	
Falstaff			C	
Fiesta		Red Pippin	C	
Florina			B	
Forele			B	
Fortune				R
Fuji			B	
	Mutanty Fuji, np.		B	
	Kiku		B	
Gala			C	
	Mutanty Gala, np.		C	
	Annaglo		C	
	Baigent		C	
	Galaxy		C	
	Mitchgala		C	
	Obrogala		C	
	Regala		C	
	Regal Prince		C	
	Tenroy		C	
Garcia				
Ginger Gold				
Gloster			B	
Goldbohemia				

▼B

Odmiana	Mutant	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Golden Delicious				
	Mutanty Golden Delicious, np.			
Golden Russet				R
Golden Supreme		Gradigold, Golden Extreme		
Goldrush		Coop 38		
Goldstar				
Granny Smith				
Gravensteiner		Gravenstein		
	Mutanty Gravensteiner, np.			
	Gravenstein rouge	Red Gravenstein, Roter Gravensteiner		
Greensleeves				
Holsteiner Cox		Holstein		R
	Mutanty Holsteiner Cox, np.			R
	Holstein rouge	Red Holstein, Roter Holsteiner Cox		R
Honeycrisp			C	
Honey gold				
Horneburger				
Howgate Wonder		Manga		
Idared			B	
Iedzēnu			B	
Ilga			B	
Ingrid Marie			B	R
Iron			C	
Isbranica			C	
Jacob Fisher				
Jacques Lebel				
Jamba			C	
James Grieve				
	Mutanty James Grieve, np.			
	James Grieve rouge	Red James Grieve		

▼B

Odmiana	Mutant	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Jarka			C	
Jerseymac			B	
Jester				
Jonagold (2)			C	
	Mutanty Jonagold, np.		C	
	Crowngold		C	
	Daligo		C	
	Daliguy	Jonasty	C	
	Dalijean	Jonamel	C	
	Decosta		C	
	Jomar		C	
	Jomured	Van de Poel	C	
	Jonabel		C	
	Jonabres		C	
	Jonagold Boerekamp		C	
	Jonagold 2000	Excel	C	
	Jonagored Supra		C	
	Jonaveld		C	
	King Jonagold		C	
	New Jonagold	Fukushima	C	
	Novajo	Veulemanns	C	
	Primo		C	
	Red Jonaprince		C	
	Romagold	Surkijn	C	
	Rubinstar		C	
	Schneica	Jonica	C	
	Wilmuta		C	
Jonalord			C	
Jonathan			B	
Julia			B	
Jupiter				
Karmijn de Sonnaville			C	
Katja		Katy	B	
Kent				R
Kidd's orange red			C	R
Kim			B	
Koit			C	

▼B

Odmiana	Mutant	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Koričnoje Novoje		Korichnoe Novoe, Korichnevoe Novoe	C	
Kovaļenkovskoje		Kovalenkovskoe	B	
Krameri Tuvioun			B	
Kulikovskoje			B	
Lady Williams			B	
Lane's Prince Albert				
Laxton's Superb			C	R
Ligol			B	
Lobo			B	
Lodel			A	
Lord Lambourne			C	
Maigold			B	
McIntosh			B	
Meelis			B	
Melba			C	
Melodie			B	
Melrose			C	
Meridian			C	
Moonglo			C	
Morgenduft		Imperatore	B	
Mutsu				
Noris			B	
Normanda			C	
Nueva Europa			C	
Nueva Orleans			B	
Odin			B	
Ontario			B	
Orlik			B	
Orlovskoje Polosatoje			C	
Ozark Gold				
Paula Red			B	
Pero de Cirio				
Piglos			B	
Pikant			B	
Pikkolo			C	
Pilot			C	
Pimona			C	
Pinova			C	

▼B

Odmiana	Mutant	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Pirella			B	
Piros			C	
Prima			B	
Rafzubex			A	
Rafzubin			C	
Rajka			B	
Rambour d'hiver				
Rambour Franc			B	
Reanda			B	
Rebella			C	
Red Delicious			A	
	Mutanty Red Delicious, np.		A	
	Erovan	Early Red One	A	
	Fortuna Delicious		A	
	Oregon	Oregon Spur Delicious	A	
	Otago		A	
	Red Chief		A	
	Red King		A	
	Red Spur		A	
	Red York		A	
	Richared		A	
	Royal Red		A	
	Shotwell Delicious		A	
	Stark Delicious		A	
	Starking		A	
	Starkrimson		A	
	Starkspur		A	
	Topred		A	
	Well Spur		A	
Red Dougherty			A	
Redkroft			A	
Regal			A	
Regina			B	
Reglindis			C	
Reine des Reinettes		Gold Parmoné, Goldparmäne	C	
Reineta Encarnada			B	

▼B

Odmiana	Mutant	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Reinette Rouge du Canada			B	
Reinette d'Orléans				
Reinette Blanche du Canada		Reinette du Canada, Canada Blanc, Kanadarenette, Renetta del Canada		R
Reinette de France				
Reinette de Landsberg				
Reinette grise du Canada		Graue Kanada-renette		R
Relinda			C	
Remo			B	
Renora			B	
Resi			B	
Resista				
Retina			B	
Rewena			B	
Roja de Bene-jama		Verruga, Roja del Valle, Clavelina	A	
Rome Beauty		Belle de Rome, Rome	B	
	Mutanty Rome Beauty, np.		B	
	Red Rome		B	
Rosana			B	
Royal Beauty			A	
Rubin (odmiana uprawna czeska)			C	
Rubin (odmiana uprawna kazachska)			B	
Rubinola			B	
Rudens Svītrai-nais		Osennee Polo-satoe, Rude-ninis Dryzuo-tasis, Rudens Svītrotais, Streifling, Streifling Herbst, Sügis-joonik, Syys-juovikas i wiele innych	C	
Saltanat			B	

▼B

Odmiana	Mutant	Synonimy	Grupa wybarwienia	Ordzawienie
Sciearly			A	
Scifresh			B	
Sciglo			A	
Sciray		GS48	A	
Scired			A	R
Sciros			A	
Selena			B	
Shampion			B	
Sidrunkollane Talioun				
Sinap Orlovskij				
Snygold		Earlygold		
Sommerregent			C	
Spartan			A	
Splendour			A	
St. Edmunds Pippin				R
Stark's Earliest			C	
Štaris		Staris	A	
Sturmer Pippin				R
Summerred			B	
Sügisdessert			C	
Sunrise			A	
Sunset				R
Suntan				R
Sweet Caroline			C	
Talvenauding			B	R
Tellisaare			B	
Tiina		Tina	C	
Topaz			B	
Tydeman's Early Worcester		Tydeman's Early	B	
Veteran			B	
Vista Bella		Bellavista	B	
Wealthy			B	
Worcester Pearmain			B	
York			B	
Zarja Alatau		Zarya Alatau		
Zailijskoje		Zailiyskoe	B	
Žigulovskoje		Zhigulovskoe	C	

([1]) Dla klasy I i II minimalnie 20 %.
([2]) Jednak w przypadku odmiany Jonagold przynajmniej jedna dziesiąta powierzchni owocu w klasie II powinna być pokryta prążkowanym czerwonym wybarwieniem.

▼B

CZĘŚĆ 2: *NORMA HANDLOWA DLA OWOCÓW CYTRUSOWYCH*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do następujących odmian uprawnych owoców klasyfikowanych jako „owoce cytrusowe", które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem owoców cytrusowych przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego:

— cytryny pochodzące od gatunku *Citrus limon* (L.) Burm. f.,

— mandarynki (*Citrus reticulata* Blanco), w tym mandarynki satsuma (*Citrus unshiu* Marcow.), klementynki (*Citrus clementina* hort. ex Tanaka.), mandarynki pospolite (*Citrus deliciosa* Ten.) oraz tangeriny (*Citrus tangerina* Tan.) pochodzące od tych gatunków oraz ich mieszańce,

— pomarańcze pochodzące od gatunku *Citrus sinensis* (L.) Osbeck.

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymagań jakościowych dla owoców cytrusowych, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, owoce cytrusowe muszą być:

— całe,

— wolne od odgnieceń lub rozległych zabliźnionych nacięć,

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— wolne od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od oznak zwiędnięcia i wysuszenia,

— wolne od szkód wyrządzonych niską temperaturą lub uszkodzeń mrozowych,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Stopień dojrzałości i rozwoju owoców cytrusowych muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Wymagania dotyczące dojrzałości**

Owoce cytrusowe muszą osiągnąć właściwy stopień rozwoju i dojrzałości – wziąwszy pod uwagę cechy charakterystyczne danej odmiany, czas zbioru oraz obszar uprawy.

Dojrzałość owoców cytrusowych jest określana dla każdego z niżej wymienionych gatunków na podstawie następujących parametrów:

— minimalnej zawartości soku,

— minimalnej łącznej zawartości rozpuszczalnych substancji stałych, tj. minimalnej zawartości cukru,

— minimalnego stosunku ilości cukrów do kwasów ([1]),

— barwy.

Stopień wybarwienia musi być taki, aby w wyniku normalnego rozwoju owoc cytrusowy osiągnął w miejscu przeznaczenia barwę typową dla danej odmiany.

([1]) Obliczonego zgodnie z wytycznymi OECD na temat obiektywnych testów.

▼B

	Minimalna zawartość soku (w proc.)	Minimalna zawartość cukru (w °Briksa)	Minimalny stosunek ilości cukrów do kwasów	Barwa
Cytryny	20			Musi być typowa dla danej odmiany. Dopuszcza się owoce z zielonym zabarwieniem (ale nie ciemnozielonym), pod warunkiem że spełniają one wymagania minimalne w zakresie zawartości soku.
Mandarynki satsuma, klementynki, inne odmiany mandarynek i ich mieszańce				
Mandarynki satsuma	33		6.5:1	Na co najmniej jednej trzeciej powierzchni owocu musi być typowa dla danej odmiany.
Klementynki	40		7.0:1	
Inne odmiany mandarynek i ich mieszańce	33		7.5:1	
Pomarańcze				
Czerwone pomarańcze	30		6.5:1	Musi być typowa dla danej odmiany. Dopuszcza się owoce z jasnozielonym zabarwieniem nieprzekraczającym jednej piątej łącznej powierzchni owocu, pod warunkiem, że spełniają one wymagania minimalne w zakresie zawartości soku. Pomarańcze wyprodukowane na obszarach charakteryzujących się wysokimi temperaturami powietrza oraz wysoką wilgotnością względną podczas okresu rozwoju mogą posiadać zielone zabarwienie przekraczające jedną piątą łącznej powierzchni owocu, pod warunkiem że spełniają one wymagania minimalne w zakresie zawartości soku.
Odmiany grupy Navel	33		6.5:1	
Pozostałe odmiany	35		6.5:1	
Mosambi, Sathgudi oraz Pacitan o zielonym zabarwieniu przekraczającym jedną piątą łącznej powierzchni owocu	33			
Pozostałe odmiany o zielonym zabarwieniu przekraczającym jedną piątą łącznej powierzchni owocu	45			

Owoce cytrusowe spełniające powyższe wymagania dojrzałości mogą być „odzielenione". Taki zabieg jest dozwolony jedynie, gdy inne naturalne właściwości organoleptyczne owoców nie uległy zmianie.

C. **Klasyfikacja**

Owoce cytrusowe klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa ekstra*

Owoce cytrusowe w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany lub typu handlowego.

Muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych wad powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

(ii) *klasa I*

Owoce cytrusowe w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany lub typu handlowego.

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczna wada kształtu,

▼B

— nieznaczne wady wybarwienia, w tym nieznaczna zgorzel słoneczna,

— nieznaczne postępujące wady skórki, pod warunkiem, że nie dotyczą miąższu,

— nieznaczne wady skórki powstałe w trakcie rozwoju owocu, np. osrebrzenie, ordzawienie lub uszkodzenia spowodowane przez szkodniki,

— nieznaczne, zabliźnione uszkodzenia spowodowane przyczynami mechanicznymi, takimi jak uszkodzenia gradowe, otarcia lub uszkodzenia w trakcie przeładunku,

— niewielkie i częściowe odstawanie skórki od miąższu w przypadku wszystkich owoców z grupy mandarynek.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się owoce cytrusowe, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że owoce cytrusowe zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości oraz prezentacji:

— wady kształtu,

— wady wybarwienia, w tym zgorzel słoneczna,

— postępujące wady skórki, pod warunkiem, że nie dotyczą miąższu,

— wady skórki powstałe w trakcie rozwoju owocu, np. osrebrzenie, ordzawienie lub uszkodzenia spowodowane przez szkodniki,

— zabliźnione uszkodzenia spowodowane przyczynami mechanicznymi, takimi jak uszkodzenia gradowe, otarcia lub uszkodzenia w trakcie przeładunku,

— powierzchniowe, zabliźnione uszkodzenia skórki,

— szorstka skórka,

— niewielkie i częściowe odstawanie skórki od miąższu w przypadku pomarańczy oraz częściowe odstawanie skórki od miąższu w przypadku wszystkich owoców z grupy mandarynek.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego owocu lub na podstawie liczby sztuk.

A. **Wielkość minimalna**

Stosuje się następujące wielkości minimalne:

Owoc	Średnica (mm)
Cytryny	45
Mandarynki satsuma, inne odmiany mandarynek i ich mieszańce	45
Klementynki	35
Pomarańcze	53

B. **Jednorodność**

Owoce cytrusowe można sortować według wielkości, biorąc pod uwagę następujące możliwości:

a) Aby zapewnić jednorodność pod względem wielkości, różnice wielkości produktów w tym samym opakowaniu nie przekraczają:

— 10 mm, jeśli średnica najmniejszego owocu (jak podano na opakowaniu) wynosi poniżej 60 mm,

▼B

— 15 mm, jeśli średnica najmniejszego owocu (jak podano na opakowaniu) wynosi 60 mm lub powyżej, ale poniżej 80 mm,

— 20 mm, jeśli średnica najmniejszego owocu (jak podano na opakowaniu) wynosi 80 mm lub powyżej, ale poniżej 110 mm,

— nie istnieją żadne ograniczenia różnic w średnicy dla owoców o średnicy równej lub większej od 110 mm.

b) W przypadku stosowania kodów wielkości należy przestrzegać kodów i przedziałów podanych w poniższych tabelach.

	Kod wielkości	Średnica (mm)
Cytryny	0	79 - 90
	1	72 - 83
	2	68 - 78
	3	63 - 72
	4	58 - 67
	5	53 - 62
	6	48 - 57
	7	45 - 52
Mandarynki satsuma, klementynki i inne odmiany mandarynek i ich mieszańce	1-XXX	78 i więcej
	1 - XX	67 - 78
	1 lub 1-X	63 - 74
	2	58 - 69
	3	54 - 64
	4	50 - 60
	5	46 - 56
	6 ([1])	43 - 52
	7	41 - 48
	8	39 - 46
	9	37 - 44
	10	35 - 42
Pomarańcze	0	92 – 110
	1	87 – 100
	2	84 – 96
	3	81 – 92
	4	77 – 88
	5	73 – 84
	6	70 – 80
	7	67 – 76
	8	64 – 73
	9	62 – 70
	10	60 – 68
	11	58 – 66
	12	56 – 63
	13	53 – 60

([1]) Wielkości poniżej 45 mm dotyczą wyłącznie klementynek.

▼B

Jednorodność wielkości jest osiągnięta, jeżeli owoce mieszczą się w określonej wyżej skali, o ile wymagań nie określono w następujący sposób:

W przypadku owoców luzem w skrzynkach oraz owoców w opakowaniach detalicznych o masie netto wynoszącej maksymalnie 5 kg maksymalna różnica nie może przekroczyć przedziału uzyskanego w wyniku połączenia trzech kolejnych wielkości ze skali wielkości.

c) Dla owoców, których wielkość określa się na podstawie sztuk, różnica w wielkości powinna być zgodna z lit. a).

IV. PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI

Na wszystkich etapach obrotu w każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. Tolerancje dotyczące jakości

(i) *klasa ekstra*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 5 % liczby lub masy owoców cytrusowych niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % łącznie mogą stanowić produkty spełniające wymagania klasy II.

(ii) *klasa I*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy owoców cytrusowych niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % łącznie mogą stanowić produkty niespełniające wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych lub produkty z objawami zepsucia.

(iii) *Klasa II*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy owoców cytrusowych niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia.

B. Tolerancje dotyczące wielkości

Dla wszystkich klas: dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy owoców cytrusowych o wielkości odpowiadającej sąsiedniej niższej lub wyższej od tej (lub od tych – w przypadku połączenia trzech kolejnych wielkości) podanej na opakowaniu.

W każdym przypadku tolerancję wynoszącą 10 % stosuje się jedynie do owoców nie mniejszych niż następujące wielkości minimalne:

Owoc	Średnica (mm)
Cytryny	43
Mandarynki satsuma, inne odmiany mandarynek i ich mieszańce	43
Klementynki	34
Pomarańcze	50

V. PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI

A. Jednorodność

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie owoce cytrusowe tego samego pochodzenia, odmiany lub typu handlowego, jakości i wielkości oraz o podobnym stopniu dojrzałości i rozwoju.

▼B

Dodatkowo w przypadku klasy ekstra wymagana jest jednorodność wybarwienia.

Dopuszcza się jednak mieszanie w jednym opakowaniu detalicznym owoców cytrusowych różnych gatunków widocznie różniących się między sobą pod warunkiem, że są one jednorodne pod względem jakości i – dla każdego gatunku – pod względem odmiany lub typu handlowego i pochodzenia.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Owoce cytrusowe muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykiety zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Nalepki przyklejane bezpośrednio na produktach nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani powodować uszkodzeń skórki.

Jeżeli owoce są owijane, należy wykorzystać cienki, suchy, nowy i bezwonny ([1]) papier.

Zabronione jest używanie jakichkolwiek substancji, które mogą spowodować zmianę naturalnych cech owoców cytrusowych, w szczególności ich smak lub zapach ([2]).

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych. Dopuszcza się prezentację owoców z przytwierdzoną krótką (niezdrewniałą) gałązką z kilkoma zielonymi liśćmi.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny, trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem produktów paczkowanych – oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów);

— wyłącznie dla produktów paczkowanych – nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— nazwa zwyczajowa gatunku, jeżeli produkt nie jest widoczny z zewnątrz,

— w przypadku pomarańczy – nazwa odmiany,

([1]) Użycie środków konserwujących lub innych substancji chemicznych mogących pozostawić obcy zapach na skórce owocu jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest zgodne z obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej.

([2]) Użycie środków konserwujących lub innych substancji chemicznych mogących pozostawić obcy zapach na skórce owocu jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest zgodne z obowiązującymi przepisami Unii Europejskiej.

▼B

— w przypadku grupy mandarynek:

— mandarynki satsuma: „mandarynki satsuma”, po czym można podać odmianę,

— klementynki: „klementynki”, po czym można podać odmianę i – w odpowiednich przypadkach – określenie „bezpestkowe” w przypadku klementynek bezpestkowych (bez pestek) i klementynek (1-10 pestek), albo „z pestkami” w przypadku klementynek o w liczbie pestek większej niż 10,

— inne mandarynki i ich mieszańce: nazwa odmiany.

— „mieszanka owoców cytrusowych” lub równoznaczne określenie oraz nazwy zwyczajowe poszczególnych gatunków, w przypadku mieszanki wyraźnie różniących się gatunków owoców cytrusowych.

— „bez pestek” (nieobowiązkowo) ([1]).

C. **Pochodzenie produktu**

— Państwo pochodzenia ([2]) oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

— W przypadku mieszanek wyraźnie różniących się gatunków owoców cytrusowych różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie oznaczenia każdego państwa pochodzenia przy danych nazwach gatunków.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa,

— wielkość wyrażona jako:

— wielkość minimalna i maksymalna (w mm) lub

— kod(y) wielkości, wraz z, nieobowiązkowo, wielkością minimalną lub maksymalną lub liczba sztuk,

— informacja o zastosowanych środkach konserwujących lub innych substancjach chemicznych zastosowanych po zbiorze, w przypadku gdy ich użyto.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

CZĘŚĆ 3: *NORMA HANDLOWA DLA OWOCÓW KIWI*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych owoców kiwi (zwanych również *„Actinidia”* lub „kiwi”) wyhodowanych z *Actinidia chinensis* Planch. oraz *Actinidia deliciosa* (A. Chev.), C.F. Liang i A.R. Ferguson, które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem owoców kiwi przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

([1]) Owoce cytrusowe bez pestek mogą niekiedy zawierać pestki.
([2]) Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.

▼B

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymagań jakościowych dla owoców kiwi, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, owoce kiwi muszą być:

— całe (ale bez szypułki),

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— wolne od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki,

— odpowiednio jędrne; nie mogą być miękkie, zwiędnięte ani nasiąknięte wodą,

— dobrze wykształcone, wyklucza się owoce złączone podwójnie lub wielokrotnie,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Stopień rozwoju i stan owoców kiwi muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Wymagania minimalne dotyczące dojrzałości**

Owoce kiwi muszą być wystarczająco rozwinięte i odpowiednio dojrzałe.

Aby spełnić te wymagania, owoce na etapie pakowania muszą osiągnąć stopień dojrzałości odpowiadający przynajmniej 6,2° Briksa lub średnią zawartość suchej masy wynoszącą 15 %, co powinno zapewnić 9,5° Briksa na etapie wprowadzania do łańcucha dystrybucji.

C. **Klasyfikacja**

Owoce kiwi klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa ekstra*

Owoce kiwi w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany.

Muszą być jędrne, a miąższ musi być całkowicie zdrowy.

Muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych wad powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

Stosunek minimalnej średnicy do maksymalnej średnicy owocu mierzonej w przekroju poprzecznym musi wynosić przynajmniej 0,8.

(ii) *Klasa I*

Owoce kiwi w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany.

Muszą być jędrne, a miąższ musi być całkowicie zdrowy.

▼B

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczna wada kształtu (ale bez spęcznienia lub zniekształceń),

— nieznaczne wady wybarwienia,

— nieznaczne wady skórki, pod warunkiem że ich łączna powierzchnia nie przekracza 1 cm^2,

— małe „znamię Haywarda” w postaci linii wzdłuż osi południkowej, bez zgrubienia.

Stosunek minimalnej średnicy do maksymalnej średnicy owocu mierzonej w przekroju poprzecznym musi wynosić przynajmniej 0,7.

(iii) *Klasa II*

Do tej klasy zalicza się owoce kiwi, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Owoce muszą być odpowiednio jędrne, a miąższ nie może mieć poważnych wad.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że owoce kiwi zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości oraz prezentacji:

— wady kształtu,

— wady wybarwienia,

— wady skórki, takie jak małe zabliźnione pęknięcia lub otarcia tkanki, pod warunkiem że ich łączna powierzchnia nie przekracza 2 cm^2,

— kilka wydatniejszych „znamion Haywarda” z nieznacznym zgrubieniem,

— nieznaczne odgniecenie.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie masy owocu.

Masa minimalna wynosi 90 g dla klasy ekstra, 70 g dla klasy I i 65 g dla klasy II.

Aby zapewnić jednorodność pod względem wielkości, różnice wielkości produktów w tym samym opakowaniu nie przekraczają:

— 10 g dla owoców o masie do 85 g,

— 15 g dla owoców o masie między 85 g a 120 g,

— 20 g dla owoców o masie między 120 g a 150 g,

— 40 g dla owoców o masie od 150 g wzwyż.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

Na wszystkich etapach obrotu w każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancje dotyczące jakości**

(i) *klasa ekstra*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 5 % liczby lub masy owoców kiwi niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % łącznie mogą stanowić produkty spełniające wymagania jakościowe klasy II.

▼B

(ii) *klasa I*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy owoców kiwi niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % łącznie mogą stanowić produkty niespełniające wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych lub produkty z objawami zepsucia.

(iii) *klasa II*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy owoców kiwi niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia.

B. **Tolerancje dotyczące wielkości**

Dla wszystkich klas: dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy owoców kiwi niespełniających wtmagań dotyczących wielkości.

Owoce kiwi nie mogą jednak ważyć mniej niż 85 g w klasie ekstra, 67 g w klasie I oraz 62 g w klasie II.

V. PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie owoce kiwi tego samego pochodzenia, odmiany, jakości i wielkości.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Owoce kiwi muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykiety zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Nalepki przyklejane bezpośrednio na produktach nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani powodować uszkodzeń skórki.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem produktów paczkowanych – oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów);

— wyłącznie dla produktów paczkowanych – nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

▼B

B. **Rodzaj produktu**

— „kiwi” lub „aktinidia”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz,

— nazwa odmiany (nieobowiązkowo).

C. **Pochodzenie produktu**

Państwo pochodzenia ([1]) oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa,

— wielkość wyrażona jako minimalna i maksymalna masa owocu,

— liczba sztuk (nieobowiązkowo).

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

CZĘŚĆ 4: *NORMA HANDLOWA DLA SAŁATY, ENDYWII O LIŚCIACH KĘDZIERZAWYCH I ENDYWII O LIŚCIACH SZEROKICH (BATAWII)*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do:

— odmian uprawnych sałaty pochodzących od:

— *Lactuca sativa* var. *capitata* L. (sałata głowiasta, łącznie z sałatą kruchą i sałatą lodową typu „Iceberg”),

— *Lactuca sativa* var. *longifolia* Lam. (sałata rzymska (Cos)),

— *Lactuca sativa* var. *crispa* L. (sałata listkowa),

— krzyżówek powyższych odmian oraz

— odmian uprawnych endywii o liściach kędzierzawych pochodzących od *Cichorium endivia* var. *crispum* Lam. oraz

— odmian uprawnych endywii o liściach szerokich pochodzących od *Cichorium endivia* var. *latifolium* Lam.,

które są dostarczane konsumentowi świeże.

Niniejsza norma nie ma zastosowania w odniesieniu do produktów przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego, produktów wprowadzanych do obrotu jako pojedyncze liście, sałat z bryłą korzeniową lub sałat w doniczkach.

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymagań jakościowych dla produktów, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, produkty muszą być:

— całe,

([1]) Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.

▼B

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste i przycięte, tzn. praktycznie wolne od pozostałości ziemi lub innego podłoża i praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— o świeżym wyglądzie,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

— muszą mieć turgor,

— bez pędów nasiennych,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

W przypadku sałaty dopuszczalne jest czerwonawe odbarwienie spowodowane niską temperaturą podczas wzrostu, pod warunkiem że nie ma ono znacznego wpływu na wygląd sałaty.

Korzenie powinny być odcięte blisko u podstawy liści zewnętrznych, a miejsce odcięcia powinno być czyste.

Produkt powinien być prawidłowo rozwinięty. Stopień rozwoju i stan produktów muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Klasyfikacja**

Produkty klasyfikowane są w dwóch klasach określonych poniżej:

(i) *klasa I*

Produkty w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany lub typu handlowego.

Ponadto produkt musi być:

— prawidłowo wykształcony,

— jędrny, biorąc pod uwagę metody uprawy i rodzaj produktu,

— wolny od uszkodzeń lub miejsc nadpsutych obniżających jego zdatność do spożycia,

— wolny od uszkodzeń mrozowych.

Sałaty głowiaste powinny mieć pojedyncze, dobrze wykształcone główki. W przypadku sałat głowiastych uprawianych pod osłonami główka może być mała.

Sałaty rzymskie muszą mieć główki, które mogą być małe.

Środek endywii o liściach kędzierzawych lub endywii o liściach szerokich (batawii) musi być koloru żółtego.

(ii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się produkty, które nie kwalifikują się do klasy I, ale spełniają wymagania minimalne określone powyżej.

Produkt musi być:

— wystarczająco prawidłowo wykształcony

— wolny od uszkodzeń i miejsc nadpsutych poważnie obniżających jego zdatność do spożycia.

▼B

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że produkt zachowuje swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości oraz wyglądu:

— nieznaczne odbarwienie

— nieznaczne uszkodzenia spowodowane przez szkodniki.

Sałaty głowiaste muszą mieć główki, które mogą być małe. W przypadku sałat głowiastych uprawianych pod osłonami dopuszczalny jest brak główek.

Sałaty rzymskie mogą nie mieć główek.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie masy pojedynczej sztuki.

Aby zapewnić jednorodność pod względem wielkości, różnice wielkości produktów w tym samym opakowaniu nie przekraczają:

a) sałaty

— 40 g, w przypadku gdy najlżejsze sztuki ważą mniej niż 150 g/sztukę

— 100 g, w przypadku gdy najlżejsze sztuki ważą 150-300 g/sztukę

— 150 g, w przypadku gdy najlżejsze sztuki ważą 300-450 g/sztukę

— 300 g, w przypadku gdy najlżejsze sztuki ważą więcej niż 450 g/sztukę.

b) endywia o liściach kędzierzawych i endywia o liściach szerokich (batawia)

— 300 g.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

Na wszystkich etapach obrotu w każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancje dotyczące jakości**

(i) *klasa I*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby produktów niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % łącznie mogą stanowić produkty niespełniające wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych lub produkty z objawami zepsucia.

(ii) *klasa II*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby produktów niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia.

B. **Tolerancje dotyczące wielkości**

Dla wszystkich klas: dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby produktów niespełniających wymagań dotyczących wielkości.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie produkty tego samego pochodzenia, odmiany lub typu handlowego, jakości i wielkości.

Jednakże mieszanki sałat lub endywii wyraźnie różniących się odmian, typów handlowych lub barw mogą być pakowane razem, pod warunkiem, że są jednorodne pod względem jakości, i w obrębie każdej odmiany, typu handlowego lub barwy są jednorodne pod względem pochodzenia.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

▼B

B. **Pakowanie**

Produkt musi być pakowany w sposób, który zapewni jego należytą ochronę. Musi być racjonalnie zapakowany, z uwzględnieniem rozmiaru i rodzaju opakowania bez pustej przestrzeni w środku i bez zgniatania produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykiety zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem produktów paczkowanych – oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów),

— wyłącznie dla produktów paczkowanych – nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— „sałaty”, „sałaty masłowe”, „batawie”, „sałaty kruche lodowe” („Iceberg”), „sałaty rzymskie”, „sałata listkowa” (lub na przykład w stosownych przypadkach „sałata dębowa”, „Lollo bionda”, „Lollo rossa”), „endywia o liściach kędzierzawych” lub „endywia o liściach szerokich (batawia)” lub określenia równoważne, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz,

— „Little gem” lub równoważne określenie, w zależności od przypadku,

— „z uprawy pod osłonami” lub równoważne określenie, w zależności od przypadku,

— nazwa odmiany (nieobowiązkowo),

— „mieszanka sałat/endywii” lub równoważne określenie, w przypadku mieszanek sałat lub endywii zdecydowanie różniących się odmian, typów handlowych lub barw. Jeśli produkt nie jest widoczny z zewnątrz – należy podać odmiany, typy handlowe lub barwy oraz ilość każdego z produktów w opakowaniu.

C. **Pochodzenie produktu**

— Państwo pochodzenia ([1]) oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

— W przypadku mieszanki sałat lub endywii wyraźnie różniących się pod względem odmian, typów handlowych lub barw różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie oznaczenia każdego państwa pochodzenia przy odnośnej nazwie odmiany, typu handlowego lub barwy.

([1]) Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.

▼B

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa

— wielkość, wyrażona jako minimalna masa na sztukę lub liczba sztuk.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

CZĘŚĆ 5: *NORMA HANDLOWA DLA BRZOSKWIŃ I NEKTARYN*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych brzoskwiń i nektaryn wyhodowanych z *Prunus persica* Sieb. i Zucc., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem brzoskwiń i nektaryn przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymagań jakościowych dla brzoskwiń i nektaryn, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, brzoskwinie i nektaryny muszą być:

— całe,

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— wolne od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od pęknięć w zagłębieniu szypułkowym,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

— Stopień rozwoju oraz stan brzoskwiń i nektaryn musi umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Wymagania dotyczące dojrzałości**

Owoce muszą być wystarczająco rozwinięte i odpowiednio dojrzałe. Minimalna zawartość ekstraktu refraktometrycznego w miąższu powinna wynosić co najmniej 8° Briksa.

C. **Klasyfikacja**

Brzoskwinie i nektaryny klasyfikuje się w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa ekstra*

Brzoskwinie i nektaryny w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany.

▼B

Miąższ owoców musi być całkowicie zdrowy.

Muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych wad powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

(ii) *klasa I*

Brzoskwinie i nektaryny w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany. Miąższ owoców musi być całkowicie zdrowy.

Dopuszcza się następujące nieznaczne wady skórki, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu:

— niewielka wada kształtu,

— niewielka wada rozwoju,

— nieznaczne wady wybarwienia,

— nieznaczne odgniecenia, których łączna powierzchnia nie przekracza 1 cm^2,

— nieznaczne wady skórki, które nie mogą przekraczać:

— 1,5 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie

— 1 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się brzoskwinie i nektaryny, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Miąższ owoców nie może mieć większych wad. Dopuszcza się następujące wady skórki, pod warunkiem że brzoskwinie i nektaryny zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości i prezentacji:

— wady kształtu,

— wady rozwojowe, w tym rozszczepione pestki, pod warunkiem, że owoc jest zamknięty, a miąższ jest zdrowy,

— wady wybarwienia,

— nieznaczne odgniecenia, które mogą być nieznacznie odbarwione i których łączna powierzchnia nie przekracza 2 cm^2,

— wady skórki, które nie mogą przekraczać:

— 2,5 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie,

— 2 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego, masy lub liczby sztuk.

Wielkość minimalna wynosi:

— 56 mm lub 85 g w klasie ekstra,

— 51 mm lub 65 g w klasie I i II (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości).

Jednak owoce o wielkości poniżej 56 mm lub 85 g nie są wprowadzane do obrotu w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 października (półkula północna) oraz od dnia 1 stycznia do dnia 30 kwietnia (półkula południowa).

Następujące przepisy są nieobowiązkowe dla klasy II.

Aby zapewnić jednorodność pod względem wielkości, różnice wielkości produktów w tym samym opakowaniu nie przekraczają:

a) w przypadku gdy wielkość owoców określa się na podstawie średnicy:

— 5 mm dla owoców o średnicy mniejszej niż 70 mm,

▼B

— 10 mm dla owoców o średnicy od 70 mm wzwyż.

b) w przypadku gdy wielkość owoców określa się na podstawie masy:

— 30 g dla owoców o masie mniejszej niż 180 g,

— 80 g dla owoców o masie od 180 g wzwyż.

c) Dla owoców, których wielkość określa się na podstawie liczby sztuk, różnica w wielkości powinna być zgodna z lit. a) lub b).

W przypadku stosowania kodów wielkości należy przestrzegać kodów podanych w poniższej tabeli.

	kod	średnica		masa	
		od (mm)	do (mm)	od (g)	do (g)
1	D	51	56	65	85
2	C	56	61	85	105
3	B	61	67	105	135
4	A	67	73	135	180
5	AA	73	80	180	220
6	AAA	80	90	220	300
7	AAAA	> 90		> 300	

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

Na wszystkich etapach obrotu w każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancje dotyczące jakości**

(i) *klasa ekstra*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 5 % liczby lub masy brzoskwiń lub nektaryn niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % łącznie mogą stanowić produkty spełniające wymagania jakościowe klasy II.

(ii) *klasa I*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy brzoskwiń lub nektaryn niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % łącznie mogą stanowić produkty niespełniające wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych lub produkty z objawami zepsucia.

(iii) *klasa II*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy brzoskwiń lub nektaryn niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia.

B. **Tolerancje dotyczące wielkości**

Dla wszystkich klas (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości): dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy brzoskwiń lub nektaryn niespełniających wymagań dotyczących wielkości.

▼B

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie brzoskwinie lub nektaryny tego samego pochodzenia, odmiany, jakości, stopnia dojrzałości i wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości), a w przypadku klasy ekstra wymóg jednorodności dotyczy również wybarwienia.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Brzoskwinie lub nektaryny muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykiety zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Nalepki przyklejane bezpośrednio na produktach nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani powodować uszkodzeń skórki.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem produktów paczkowanych – oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów),

— wyłącznie dla produktów paczkowanych – nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— „brzoskwinie” lub „nektaryny”, jeśli zawartość opakowania nie jest widoczna z zewnątrz,

— barwa miąższu,

— nazwa odmiany (nieobowiązkowo).

C. **Pochodzenie produktu**

Państwo pochodzenia [1] oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa,

— wielkość (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości) wyrażona jako minimalna i maksymalna średnica (w mm) lub minimalna i maksymalna masa (w g) lub kod wielkości,

[1] Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.

▼B

— liczba sztuk (nieobowiązkowo).

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

CZĘŚĆ 6: *NORMA HANDLOWA DLA GRUSZEK*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych gruszek wyhodowanych z *Pyrus communis* L., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem gruszek przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymagań jakościowych dla gruszek, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, gruszki muszą być:

— całe,

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— wolne od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Stopień rozwoju i stan gruszek muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Wymagania dotyczące dojrzałości**

Stopień rozwoju i dojrzałości gruszek musi umożliwiać im kontynuowanie procesu dojrzewania oraz osiągnięcie stopnia dojrzałości wymaganego w odniesieniu do cech danej odmiany.

C. **Klasyfikacja**

Gruszki klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa ekstra*

Gruszki w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany ([1]).

Miąższ owoców musi być całkowicie zdrowy, a skórka wolna od szorstkich ordzawień.

Gruszki muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych wad powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd owocu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

([1]) Otwarty wykaz wielkoowocowych i letnich odmian gruszek znajduje się w dodatku do niniejszej normy.

▼B

Szypułka musi być cała.

Miąższ gruszek nie może być ziarnisty.

(ii) *klasa I*

Gruszki w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany ([1]).

Miąższ owoców musi być całkowicie zdrowy.

Produkty mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— niewielka wada kształtu,

— niewielka wada rozwoju,

— nieznaczne wady wybarwienia,

— bardzo niewielkie szorstkie ordzawienia,

— nieznaczne wady skórki, które nie mogą przekraczać:

  — 2 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie,

  — 1 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad, z wyjątkiem plam parcha gruszy i parcha jabłoni (Venturia pirina i V. inaequalis), którego łączna powierzchnia nie może przekraczać 0,25 cm^2.

— nieznaczne odgniecenia, których powierzchnia nie przekracza 1 cm^2.

Szypułka może być lekko uszkodzona.

Miąższ gruszek nie może być ziarnisty.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się gruszki, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Miąższ owoców nie może mieć większych wad.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że gruszki zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości oraz prezentacji.

— wady kształtu,

— wady rozwoju,

— wady wybarwienia,

— niewielkie szorstkie ordzawienia,

— wady skórki, które nie mogą przekraczać:

  — 4 cm długości w przypadku wad o podłużnym kształcie,

  — 2,5 cm^2 łącznej powierzchni w przypadku pozostałych wad, z wyjątkiem plam parcha gruszy i parcha jabłoni (*Venturia pirina* i *V. inaequalis*), którego łączna powierzchnia nie może przekraczać 1 cm^2.

  — nieznaczne odgniecenia, których powierzchnia nie przekracza 2 cm^2.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego lub masy.

([1]) Otwarty wykaz wielkoowocowych i letnich odmian gruszek znajduje się w dodatku do niniejszej normy.

▼B

Wielkość minimalna wynosi:

a) w przypadku gdy wielkość owoców określa się na podstawie średnicy:

	Ekstra	klasa I	klasa II
Odmiany wielkoowocowe	60 mm	55 mm	55 mm
Pozostałe odmiany	55 mm	50 mm	45 mm

b) w przypadku gdy wielkość owoców określa się na podstawie masy:

	Ekstra	klasa I	klasa II
Odmiany wielkoowocowe	130 g	110 g	110 g
Pozostałe odmiany	110 g	100 g	75 g

Letnie odmiany gruszek wymienione w dodatku do niniejszej normy nie muszą spełniać wymagań dotyczących wielkości minimalnej.

Aby zapewnić jednorodność pod względem wielkości, różnice wielkości produktów w tym samym opakowaniu nie przekraczają:

a) w przypadku gdy wielkość owoców określa się na podstawie średnicy:

— 5 mm w przypadku owoców klasy ekstra oraz owoców klasy I i II, pakowanych w rzędach i warstwach,

— 10 mm w przypadku owoców klasy I pakowanych luzem w opakowaniach lub w opakowaniach detalicznych.

b) w przypadku gdy wielkość owoców określa się na podstawie masy:

— w przypadku owoców klasy ekstra oraz owoców klasy I i II, pakowanych w rzędach i warstwach:

Przedział (g)	Różnica masy (g)
75 - 100	15
100 – 200	35
200-250	50
> 250	80

— w przypadku owoców klasy I pakowanych luzem w opakowaniach lub w opakowaniach detalicznych:

Przedział (g)	Różnica masy (g)
75 - 100	25
100 – 200	50
> 200	100

Dla owoców klasy II pakowanych luzem w opakowaniach lub w opakowaniach detalicznych nie ma ograniczeń dotyczących jednorodności klasyfikacji według wielkości.

IV. PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI

Na wszystkich etapach obrotu w każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. Tolerancje dotyczące jakości

(i) *klasa ekstra*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja 5 % liczby lub masy gruszek niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % łącznie mogą stanowić produkty spełniające wymagania jakościowe klasy II.

▼B

(ii) *klasa I*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja 10 % liczby lub masy gruszek niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % łącznie mogą stanowić produkty niespełniające wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych lub produkty z objawami zepsucia.

(iii) *klasa II*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja 10 % liczby lub masy gruszek niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia.

B. **Tolerancje dotyczące wielkości**

Dla wszystkich klas: dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy gruszek niespełniających wymagań dotyczących wielkości, z maksymalnym dopuszczalnym odchyleniem.

— 5 mm poniżej średnicy minimalnej,

— 10 g poniżej masy minimalnej.

V. PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie gruszki tego samego pochodzenia, odmiany, jakości i wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości) oraz o tym samym stopniu dojrzałości.

W przypadku klasy ekstra wymóg jednorodności dotyczy również wybarwienia owoców.

Dopuszcza się jednak mieszanie w jednym opakowaniu detalicznym gruszek różnych odmian wyraźnie różniących się między sobą pod warunkiem, że są one jednorodne pod względem jakości i – dla każdej odmiany – pochodzenia.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Gruszki muszą być pakowane w sposób zapewniający należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykiety zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Nalepki przyklejane bezpośrednio na produktach nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani powodować uszkodzeń skórki.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny, trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem produktów paczkowanych – oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów),

▼B

— wyłącznie dla produktów paczkowanych – nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— „gruszki”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz,

— nazwa odmiany. W przypadku mieszanek wyraźnie różniących się odmian gruszek – nazwy poszczególnych odmian.

C. **Pochodzenie produktu**

Państwo pochodzenia ([1]) oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia. W przypadku mieszanek wyraźnie różniących się odmian gruszek różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie oznaczenia każdego państwa pochodzenia przy danych nazwach odmian.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa,

— wielkość lub, w przypadku owoców pakowanych w rzędach i warstwach, liczba sztuk,

— Jeżeli identyfikacja odbywa się na podstawie wielkości, powinna ona być wyrażona:

a) dla produktu podlegającego zasadom jednorodności, przez podanie minimalnej i maksymalnej średnicy lub minimalnej i maksymalnej masy;

b) dla produktu niepodlegającego zasadom jednorodności, przez podanie średnicy lub masy najmniejszego owocu w opakowaniu z dopiskiem „i większe” lub równoznacznym określeniem lub, w stosownych przypadkach, przez podanie średnicy lub masy największego owocu w opakowaniu.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

Dodatek

Kryteria wielkości dla gruszek

L = Odmiany wielkoowocowe

SP = Odmiany letnie, dla których wielkość minimalna nie jest wymagana

Otwarty wykaz wielkoowocowych i letnich odmian gruszek

Odmiany o mniejszych owocach oraz pozostałe odmiany, które nie zostały ujęte w wykazie, mogą być wprowadzane do obrotu, o ile spełniają wymagania dotyczące wielkości dla innych odmian określone w sekcji III normy.

([1]) Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.

▼B

Niektóre odmiany ujęte w poniższym wykazie mogą być wprowadzane do obrotu pod nazwami handlowymi, w stosunku do których wystąpiono z wnioskiem o ochronę znaku towarowego lub też została ona już przyznana na terenie jednego lub kilku państw. Tego typu nazwy handlowe nie są wymieniane w pierwszych dwóch kolumnach poniższej tabeli. Odniesienia do znanych znaków towarowych podano w trzeciej kolumnie jedynie tytułem informacji.

Odmiana	Synonimy	Nazwa handlowa	Wielkość
Abbé Fétel	Abate Fetel		L
Abugo o Siete en Boca			SP
Akça			SP
Alka			L
Alsa			L
Amfora			L
Alexandrine Douillard			L
Bambinella			SP
Bergamotten			SP
Beurré Alexandre Lucas	Lucas		L
Beurré Bosc	Bosc, Beurré d'Apremont, Empereur Alexandre, Kaiser Alexander		L
Beurré Clairgeau			L
Beurré d'Arenberg	Hardenpont		L
Beurré Giffard			SP
Beurré précoce Morettini	Morettini		SP
Blanca de Aranjuez	Agua de Aranjuez, Espadona, Blanquilla		SP
Carusella			SP
Castell	Castell de Verano		SP
Colorée de Juillet	Bunte Juli		SP
Comice rouge			L
Concorde			L
Condoula			SP
Coscia	Ercolini		SP
Curé	Curato, Pastoren, Del cura de Ouro, Espadon de invierno, Bella de Berry, Lombardia de Rioja, Batall de Campana		L
D'Anjou			L
Dita			L
D. Joaquina	Doyenné de Juillet		SP
Doyenné d'hiver	Winterdechant		L
Doyenné du Comice	Comice, Vereinsdechant		L
Erika			L

▼B

Odmiana	Synonimy	Nazwa handlowa	Wielkość
Etrusca			SP
Flamingo			L
Forelle			L
Général Leclerc		Amber Grace™	L
Gentile			SP
Golden Russet Bosc			L
Grand champion			L
Harrow Delight			L
Jeanne d'Arc			L
Joséphine			L
Kieffer			L
Klapa Mīlule			L
Leonardeta	Mosqueruela, Margallon, Colorada de Alcanadre, Leonarda de Magallon		SP
Lombacad		Cascade ®	L
Moscatella			SP
Mramornaja			L
Mustafabey			SP
Packham's Triumph	Williams d'Automne		L
Passe Crassane	Passa Crassana		L
Perita de San Juan			SP
Pérola			SP
Pitmaston	Williams Duchesse		L
Précoce de Trévoux	Trévoux		SP
Président Drouard			L
Rosemarie			L
Santa Maria	Santa Maria Morettini		SP
Spadoncina	Agua de Verano, Agua de Agosto		SP
Suvenirs			L
Taylors Gold			L
Triomphe de Vienne			L
Vasarine Sviestine			L
Williams Bon Chrétien	Bon Chrétien, Bartlett, Williams, Summer Bartlett		L

CZĘŚĆ 7: *NORMA HANDLOWA DLA TRUSKAWEK*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych truskawek wyhodowanych z rodzaju *Fragaria* L., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem truskawek przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

▼B

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymagań jakościowych dla truskawek, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach jakości, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla danej klasy i dopuszczalnej tolerancji, truskawki muszą być:

— całe, nieuszkodzone,

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— o świeżym wyglądzie, ale niemyte,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

— z kielichem (z wyjątkiem poziomek); kielich i szypułka (jeżeli jest) muszą być świeże i zielone,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Truskawki muszą być wystarczająco rozwinięte i odpowiednio dojrzałe. Ich stopień rozwoju i stan muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Klasyfikacja**

Truskawki klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa ekstra*

Truskawki w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany.

Muszą mieć połyskliwy wygląd, zgodnie z cechami charakterystycznymi dla danej odmiany.

Muszą być wolne od zanieczyszczenia ziemią.

Muszą być wolne od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych wad powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

(ii) *klasa I*

Truskawki w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany.

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczna wada kształtu,

— niewielka biała powierzchnia, nie większa niż jedna dziesiąta łącznej powierzchni owocu,

— lekkie powierzchniowe odgniecenia.

Muszą być praktycznie wolne od zanieczyszczenia ziemią.

▼B

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się truskawki, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że truskawki zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości oraz prezentacji:

— wady kształtu,

— biała powierzchnia, nie większa niż jedna piąta łącznej powierzchni owocu,

— nieznaczne suche odgniecenia, bez tendencji do powiększania się,

— nieznaczne ślady ziemi.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie największej średnicy przekroju poprzecznego.

Wielkość minimalna wynosi:

— 25 mm w klasie ekstra,

— 18 mm w klasie I i II.

Nie ma określonej wielkości minimalnej dla poziomek.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

Na wszystkich etapach obrotu w każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancje dotyczące jakości**

(i) *klasa ekstra*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 5 % liczby lub masy truskawek niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % łącznie mogą stanowić produkty spełniające wymagania jakościowe klasy II.

(ii) *klasa I*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy truskawek niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty niespełniające wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych lub produkty z objawami zepsucia.

(iii) *klasa II*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja 10 % liczby lub masy truskawek niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia.

B. **Tolerancje dotyczące wielkości**

Dla wszystkich klas: dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy truskawek niespełniających wymagań dotyczących wielkości minimalnej.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie truskawki tego samego pochodzenia, odmiany i jakości.

Truskawki w klasie ekstra – z wyjątkiem poziomek – muszą być szczególnie jednorodne pod względem stopnia dojrzałości, wybarwienia i wielkości. Truskawki w klasie I mogą być mniej jednorodne pod względem wielkości.

▼B

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Truskawki muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykiety zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, naniesione w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem produktów paczkowanych – oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów);

— wyłącznie dla produktów paczkowanych – nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— „truskawki”, jeśli zawartość opakowania nie jest widoczna z zewnątrz,

— nazwa odmiany (nieobowiązkowo).

C. **Pochodzenie produktu**

Państwo pochodzenia [1] oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

CZĘŚĆ 8: *NORMA HANDLOWA DLA PAPRYKI SŁODKIEJ*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych papryki słodkiej [2] wyhodowanych z *Capsisum annuum* L., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem papryki przeznaczonej do przetwórstwa przemysłowego.

[1] Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.
[2] Niektóre odmiany papryki słodkiej mogą mieć ostry smak.

▼B

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymagań jakościowych dla papryki słodkiej po jej przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, papryka słodka musi być:

— cała,

— zdrowa; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czysta, praktycznie wolna od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— o świeżym wyglądzie,

— jędrna,

— praktycznie wolna od szkodników,

— wolna od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki,

— wolna od szkód wyrządzonych niską temperaturą lub uszkodzeń mrozowych,

— z szypułką, szypułka musi być równo obcięta, a kielich nienaruszony,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

Stopień rozwoju oraz stan papryki słodkiej muszą umożliwiać jej:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie w zadowalającym stanie do miejsca przeznaczenia.

B. **Klasyfikacja**

Papryka słodka klasyfikowana jest w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa ekstra*

Papryka słodka w tej klasie musi być najwyższej jakości. Musi być charakterystyczna dla danej odmiany lub typu handlowego.

Musi być wolna od wszelkich wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych wad powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

(ii) *klasa I*

Papryka słodka w tej klasie musi być dobrej jakości. Musi być charakterystyczna dla danej odmiany lub typu handlowego.

Może jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— niewielka wada kształtu,

— niewielkie osrebrzenie lub uszkodzenie spowodowane przez wciornastki, które obejmuje najwyżej 1/3 łącznej powierzchni,

— nieznaczne wady skórki, takie jak:

— wgłębienia, zadrapania, zgorzel słoneczna, odgniecenia, które obejmują łącznie najwyżej 2 cm w przypadku wad o podłużnym kształcie oraz 1 cm^2 w przypadku innych wad; lub

— suche pęknięcia powierzchniowe, które obejmują najwyżej 1/8 łącznej powierzchni,

— lekko uszkodzona szypułka.

▼B

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się paprykę słodką, która nie kwalifikuje się do wyższych klas, ale spełnia określone powyżej wymagania minimalne.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że papryka słodka zachowuje swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości oraz prezentacji:

— wady kształtu,

— osrebrzenie lub uszkodzenie spowodowane przez wciornastki, które obejmuje najwyżej 2/3 łącznej powierzchni,

— wady skórki, takie jak:

— wgłębienia, zadrapania, zgorzel słoneczna, odgniecenia i zabliźnione uszkodzenia, które obejmują łącznie najwyżej 4 cm w przypadku wad o podłużnym kształcie oraz 2,5 cm^2 w przypadku innych wad; lub

— suche pęknięcia powierzchniowe, które obejmują najwyżej ¼ łącznej powierzchni,

— uszkodzenie wierzchołka nie większe niż 1 cm^2,

— zwiędnięcie nieprzekraczające 1/3 powierzchni,

— uszkodzona szypułka i kielich, pod warunkiem, że miąższ wokół nich jest nienaruszony.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego lub masy. Aby zapewnić jednorodność pod względem wielkości, różnice wielkości produktów w tym samym opakowaniu nie przekraczają:

a) w przypadku gdy wielkość słodkiej papryki określa się na podstawie średnicy:

— 20 mm,

b) w przypadku gdy wielkość słodkiej papryki określa się na podstawie masy:

— 30 g, jeżeli najcięższa sztuka waży 180 g lub mniej,

— 40 g, jeżeli najmniejsza sztuka waży ponad 180 g.

Papryka słodka typu wydłużonego powinna być dostatecznie jednorodna pod względem długości.

Jednorodność pod względem wielkości nie jest obowiązkowa dla klasy II.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

Na wszystkich etapach obrotu w każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancje dotyczące jakości**

(i) *klasa ekstra*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja 5 % liczby lub masy papryki słodkiej niespełniającej wymagań tej klasy, lecz spełniającej wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % łącznie mogą stanowić produkty spełniające wymagania jakościowe klasy II.

(ii) *klasa I*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja 10 % liczby lub masy papryki słodkiej niespełniającej wymagań tej klasy, lecz spełniającej wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % łącznie mogą stanowić produkty niespełniające wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych lub produkty z objawami zepsucia.

▼B

(iii) *klasa II*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja 10 % liczby lub masy papryki słodkiej niespełniającej wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia.

B. **Tolerancje dotyczące wielkości**

Dla wszystkich klas (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości): dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy papryki słodkiej niespełniającej wymagań dotyczących wielkości.

V. PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie paprykę słodką tego samego pochodzenia, odmiany lub typu handlowego, jakości i wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości) oraz – w przypadku klasy ekstra i klasy I – o takim samym stopniu dojrzałości i wybarwienia.

Jednakże mieszanki papryki słodkiej różnych typów handlowych lub barw wyraźnie różniących się między sobą mogą być pakowane razem w opakowaniu, pod warunkiem, że są jednorodne pod względem jakości, i w obrębie każdego typu handlowego lub barwy są jednorodne pod względem pochodzenia.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Papryka słodka musi być pakowana w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykiety zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Nalepki przyklejane bezpośrednio na produktach nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani powodować uszkodzeń skórki.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

VI. PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczne z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem produktów paczkowanych – oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów),

— wyłącznie dla produktów paczkowanych – nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

▼B

B. **Rodzaj produktu**

— „papryka słodka”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz,

— „mieszanka papryki słodkiej” lub równoważne określenie, w przypadku mieszanki wyraźnie różniących się typów handlowych lub barw papryki słodkiej., Jeśli produkt nie jest widoczny z zewnątrz – należy podać typy handlowe lub barwy i ilość każdego z produktów w opakowaniu.

C. **Pochodzenie produktu**

Państwo pochodzenia ([1]) oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

W przypadku mieszanki wyraźnie różniących się typów handlowych lub barw papryki słodkiej różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie oznaczenia każdego państwa pochodzenia przy odnośnej nazwie typu handlowego lub barwy.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa,

— wielkość (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości) wyrażona jako minimalna i maksymalna średnica lub minimalna i maksymalna masa,

— liczba sztuk (nieobowiązkowo),

— „ostra” lub równoważne określenie, w stosownych przypadkach.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

CZĘŚĆ 9: *NORMA HANDLOWA DLA WINOGRON STOŁOWYCH*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych winogron stołowych wyhodowanych z gatunku *Vitis vinifera* L., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem winogron stołowych przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymagań jakościowych dla winogron stołowych, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, grona i poszczególne jagody muszą być:

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— praktycznie wolne od szkodników,

— praktycznie wolne od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

([1]) Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.

▼B

Ponadto poszczególne jagody muszą być:

— całe,

— prawidłowo wykształcone,

— prawidłowo rozwinięte.

Przebarwienia spowodowane przez słońce nie stanowią wady.

Stopień rozwoju oraz stan winogron stołowych muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Wymagania dotyczące dojrzałości**

Zawartość ekstraktu refraktometrycznego w soku wynosi co najmniej:

— 12° Briksa dla odmian Alphonse Lavallée, Cardinal oraz Victoria,

— 13° Briksa dla wszystkich innych odmian pestkowych,

— 14° Briksa dla wszystkich odmian bezpestkowych.

Dodatkowo wszystkie odmiany muszą charakteryzować się zadawalającym stosunkiem między ilości cukrów do kwasów.

C. **Klasyfikacja**

Winogrona stołowe klasyfikowane są w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa ekstra*

Winogrona stołowe w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany, uwzględniając region, z którego pochodzą. Poszczególne jagody muszą być jędrne, mocno osadzone, równomiernie rozmieszczone w gronie i posiadać praktycznie nienaruszony charakterystyczny nalot.

Muszą być one wolne od wad, z wyjątkiem bardzo nieznacznych wad powierzchniowych, pod warunkiem, że nie mają one wpływu na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości oraz prezentację w opakowaniu.

(ii) *klasa I*

Winogrona stołowe w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą być charakterystyczne dla danej odmiany, uwzględniając region, z którego pochodzą. Poszczególne jagody muszą być jędrne, mocno osadzone i posiadać możliwie nienaruszony charakterystyczny nalot. Ich rozmieszczenie może być mniej równomierne niż w przypadku winogron klasy ekstra.

Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczna wada kształtu,

— nieznaczne wady wybarwienia,

— bardzo nieznaczne odparzenia samej skórki spowodowane działaniem słońca.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się winogrona stołowe, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Grona mogą wykazywać nieznaczne wady kształtu, stopnia rozwoju i wybarwienia, pod warunkiem, że nie wpływają one niekorzystnie na podstawowe cechy charakterystyczne produktu danej odmiany, uwzględniając region, z którego pochodzą.

▼B

Poszczególne jagody muszą być wystarczająco jędrne i wystarczająco mocno osadzone oraz o ile to możliwe, nadal posiadać charakterystyczny nalot. Ich rozmieszczenie może być mniej równomierne niż w przypadku winogron klasy I.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że winogrona stołowe zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości oraz prezentacji:

— wady kształtu,

— wady wybarwienia,

— nieznaczne odparzenia samej skórki spowodowane działaniem słońca,

— nieznaczne odgniecenia,

— nieznaczne wady skórki.

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie masy grona.

Masa minimalna grona wynosi 75 g. Powyższy przepis nie dotyczy opakowań stanowiących pojedyncze porcje.

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

Na wszystkich etapach obrotu w każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancje dotyczące jakości**

(i) *klasa ekstra*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 5 % masy gron niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % łącznie mogą stanowić produkty spełniające wymagania jakościowe klasy II.

(ii) *klasa I*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % masy gron niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % łącznie mogą stanowić produkty niespełniające wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych lub produkty z objawami zepsucia.

(iii) *klasa II*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % masy gron niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia.

B. **Tolerancje dotyczące wielkości**

Dla wszystkich klas: dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % masy gron niespełniających wymagań dotyczących wielkości. W każdym opakowaniu detalicznym dopuszcza się występowanie jednego grona o masie poniżej 75 g, w celu dostosowania masy, o ile spełnia ono wszystkie pozostałe wymagania wymienionej klasy.

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować jedynie grona tego samego pochodzenia, odmiany, jakości i stopnia dojrzałości.

W przypadku klasy ekstra grona muszą być mniej więcej jednorodne pod względem wielkości i wybarwienia.

Dopuszcza się jednak mieszanie w jednym opakowaniu winogron stołowych różnych odmian wyraźnie różniących się między sobą pod warunkiem, że są one jednorodne pod względem jakości i – dla każdej odmiany – pochodzenia.

▼B

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Winogrona stołowe muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się stosowanie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że nadruki lub etykiety zostały wykonane przy użyciu nietoksycznego tuszu lub kleju.

Nalepki przyklejane bezpośrednio na produktach nie powinny po zdjęciu pozostawiać widocznych śladów kleju ani powodować uszkodzeń skórki.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych, jakkolwiek dopuszczalne jest pozostawienie przy łodydze grona fragmentu łozy winorośli nie dłuższej niż 5 cm jako szczególnej formy prezentacji.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem produktów paczkowanych – oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający” (lub odpowiednich skrótów);

— wyłącznie dla produktów paczkowanych – nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:” lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— „winogrona stołowe”, jeśli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz,

— nazwa odmiany. W przypadku mieszanki wyraźnie różniących się odmian winogron stołowych, nazwy poszczególnych odmian.

C. **Pochodzenie produktu**

— Państwo pochodzenia ([1]) oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

— W przypadku mieszanek wyraźnie różniących się odmian winogron stołowych różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie oznaczenia każdego państwa pochodzenia przy danych nazwach odmian.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa,

— „grona o masie poniżej 75 g stanowiące pojedyncze porcje”, w odpowiednich przypadkach.

([1]) Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.

▼B

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

Dodatek

Zamknięty wykaz odmian drobnoowocowych

Odmiana	Inne spotykane nazwy danej odmiany
Admirable de Courtiller	Admirable, Csiri Csuri
Albillo	Acerba, Albuela, Blanco Ribera, Cagalon
Angelo Pirovano	I. Pirovano 2
Annamaria	I. Ubizzoni 4
Baltali	
Beba	Beba de los Santos, Eva
Catalanesca	Catalanesa, Catalana, Uva Catalana
Chasselas blanc	Chasselas doré, Fendant, Franceset, Franceseta, Gutedel, Krachgutedel, White van der Laan
Chasselas rouge	Roter Gutedel
Chelva	Chelva de Cebreros, Guareña, Mantuo, Villanueva
Ciminnita	Cipro bianco
Clairette	Blanquette, Malvoisie, Uva de Jijona
Colombana bianca	Verdea, Colombana de Peccioli
Crimson Seedless	
Csaba gyöngye	Cabski biser, Julski Muscat, Muscat Julius, Perle de Csaba, Perla di Csaba
Dawn seedless	
Dehlro	
Delizia di Vaprio	I. Pirovano 46 A
Eclipse Seedless	
Exalta	
Flame Seedless	Red Flame
Gros Vert	Abbondanza, St Jeannet, Trionfo dell'Esposizione, Verdal, Trionfo di Gerusalemme
Jaoumet	Madeleine de St Jacques, Saint Jacques
Madeleine	Angevine, Angevine Oberlin, Madeleine Angevine Oberlin, Republicain
Mireille	
Molinera	Besgano, Castiza, Molinera gorda
Moscato d'Adda	Muscat d'Adda
Moscato d'Amburgo	Black Muscat, Hambro, Hamburg, Hamburski Misket, Muscat d'Hambourg, Moscato Preto
Moscato di Terracina	Moscato di Maccarese
Muscat Seedless	

▼B

Odmiana	Inne spotykane nazwy danej odmiany
Muska	
Œillade	Black Malvoisie, Cinsaut, Cinsault, Ottavianello, Sinso
Panse precoce	Bianco di Foster, Foster's white, Sicilien
Perla di Csaba	Càbski Biser, Julski muskat, Muscat Julius, Perle de Csaba
Perlaut	
Perlette	
Pirobella	
Pizzutello bianco	Aetonychi aspro, Coretto, Cornichon blanc, Rish Baba, Sperone di gallo, Teta di vacca
Precoce de Malingre	
Primus	I. Pirovano 7
Prunesta	Bermestia nera, Pergola rossa, Pergolese di Tivoli
Servant	Servan, Servant di Spagna
Sideritis	Sidiritis
Sultanines	Bidaneh, Kishmich, Kis Mis, Sultan, Sultana, Sultani, Cekirdesksiz, Sultanina bianca, Sultaniye, Thompson Seedless oraz mutanty
Sundance	
Sunred Seedless	
Szőlőskertek Királynője	Königin der Weingärten, Szőlőskertek Királynője muskotály, Szőlőskertek Királynéja, Rasaki ourgarias, Regina Villoz, Reina de las Viñas, Reine des Vignes, I. Mathiasz 140, Queen of the Vineyards, Regina dei Vigneti
Thompson Seedless oraz mutanty	
Valenci blanc	Valensi, Valency, Panse blanche
Valenci noir	Planta Mula, Rucial de Mula, Valenci negro
Yapincak	

CZĘŚĆ 10: *NORMA HANDLOWA DLA POMIDORÓW*

I. **DEFINICJA PRODUKTU**

Niniejszą normę stosuje się do odmian uprawnych pomidorów wyhodowanych z *Solanum lycopersicum* L., które są dostarczane konsumentowi świeże, z wyłączeniem pomidorów przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego.

Pomidory mogą być klasyfikowane w czterech typach handlowych:

— „okrągłe",

— „żebrowane",

— „podłużne" lub „wydłużone",

— pomidory „wiśniowe" (włącznie z pomidorami „koktajlowymi").

II. **PRZEPISY DOTYCZĄCE JAKOŚCI**

Celem normy jest określenie wymagań jakościowych dla pomidorów, po ich przygotowaniu i zapakowaniu.

▼B

A. **Wymagania minimalne**

We wszystkich klasach, z zastrzeżeniem przepisów szczególnych dla danej klasy i dopuszczalnych tolerancji, pomidory muszą być:

— całe,

— zdrowe; wyklucza się produkty z objawami gnicia lub zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

— czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

— o świeżym wyglądzie,

— praktycznie wolne od szkodników,

— wolne od uszkodzeń miąższu spowodowanych przez szkodniki,

— wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

— wolne od jakichkolwiek obcych zapachów lub smaków.

W przypadku pomidorów na gałązkach szypułki muszą być świeże, zdrowe, czyste i wolne od wszelkich liści i jakichkolwiek widocznych substancji obcych.

Stopień rozwoju oraz stan pomidorów muszą umożliwiać im:

— wytrzymanie transportu i przeładunku oraz

— dotarcie do miejsca przeznaczenia w zadowalającym stanie.

B. **Klasyfikacja**

Pomidory są klasyfikowane w trzech klasach określonych poniżej:

(i) *klasa ekstra*

Pomidory w tej klasie muszą być najwyższej jakości. Muszą być jędrne i charakterystyczne dla danej odmiany lub typu handlowego.

Ich wybarwienie, zgodnie ze stopniem dojrzałości, musi odpowiadać wymaganiom określonym w pkt A akapit trzeci powyżej.

Nie mogą one mieć „zielonych piętek” ani innych wad z wyjątkiem bardzo nieznacznych wad powierzchniowych, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu.

(ii) *klasa I*

Pomidory w tej klasie muszą być dobrej jakości. Muszą być wystarczająco jędrne i charakterystyczne dla danej odmiany lub typu handlowego.

Nie mogą one mieć pęknięć i widocznych „zielonych piętek”. Mogą jednak posiadać następujące nieznaczne wady, pod warunkiem że nie wpływają one na ogólny wygląd produktu, jego jakość, utrzymanie jakości i prezentację w opakowaniu:

— nieznaczna wada kształtu i rozwoju,

— nieznaczne wady wybarwienia,

— nieznaczne wady skórki,

— bardzo nieznaczne odgniecenia.

Pomidory „żebrowane” mogą wykazywać ponadto:

— zabliźnione pęknięcia nie dłuższe niż 1 cm,

— niezbyt duże wypukłości

▼B

— małą nieskorkowaciałą naroślą,

— skorkowacenie blizny kielichowej o powierzchni do 1 cm^2,

— delikatną bliznę słupkową o wydłużonym kształcie (przypominającą szew), ale nie dłuższą niż dwie trzecie największej średnicy owocu.

(iii) *klasa II*

Do tej klasy zalicza się pomidory, które nie kwalifikują się do wyższych klas, ale spełniają określone powyżej wymagania minimalne.

Pomidory muszą być wystarczająco jędrne (ale mogą być mniej jędrne niż pomidory klasy I) i nie mogą mieć niezabliźnionych pęknięć.

Dopuszczalne są następujące wady, pod warunkiem że pomidory zachowują swoje podstawowe cechy pod względem jakości, utrzymania jakości oraz prezentacji:

— wady kształtu i rozwoju,

— wady wybarwienia,

— wady skórki lub odgniecenia, pod warunkiem że owoc nie jest poważnie uszkodzony,

— zabliźnione pęknięcia nie dłuższe niż 3 cm dla pomidorów okrągłych, żebrowanych lub podłużnych.

Pomidory „żebrowane” mogą wykazywać ponadto:

— większe wypukłości niż dopuszczono w klasie I, ale bez zniekształceń,

— naroślą,

— skorkowacenie blizny kielichowej o powierzchni do 2 cm^2,

— delikatną bliznę słupkową o wydłużonym kształcie (przypominającą szew).

III. **PRZEPISY DOTYCZĄCE WIELKOŚCI**

Wielkość określa się na podstawie maksymalnej średnicy przekroju poprzecznego, masy lub liczby sztuk.

Następujące przepisy nie mają zastosowania do pomidorów na gałązkach i pomidorów wiśniowych i są nieobowiązkowe dla klasy II.

Aby zapewnić jednorodność pod względem wielkości, różnice wielkości produktów w tym samym opakowaniu nie przekraczają:

a) w przypadku gdy wielkość pomidorów określa się na podstawie średnicy:

— 10 mm, jeśli średnica najmniejszego owocu (jak podano na opakowaniu) wynosi poniżej 50 mm,

— 15 mm, jeśli średnica najmniejszego owocu (jak podano na opakowaniu) wynosi między 50 a 70 mm,

— 20 mm, jeśli średnica najmniejszego owocu (jak podano na opakowaniu) wynosi między 70 a 100 mm,

— nie istnieją żadne ograniczenia różnic w średnicy dla owoców o średnicy równej co najmniej 100 mm.

▼B

W przypadku stosowania kodów wielkości, należy przestrzegać kodów i przedziałów podanych w poniższej tabeli.

Kod wielkości	Średnica (mm)
0	≤ 20
1	> 20 ≤ 25
2	> 25 ≤ 30
3	> 30 ≤ 35
4	> 35 ≤ 40
5	> 40 ≤ 47
6	> 47 ≤ 57
7	> 57 ≤ 67
8	> 67 ≤ 82
9	> 82 ≤ 102
10	> 102

b) W przypadku pomidorów, których wielkość określa się na podstawie masy lub liczby sztuk, różnica w wielkości powinna być zgodna z różnicą wskazaną w lit. a).

IV. **PRZEPISY DOTYCZĄCE TOLERANCJI**

Na wszystkich etapach obrotu w każdej partii dopuszcza się tolerancję w odniesieniu do jakości i wielkości dla produktów niespełniających wymagań wskazanej klasy.

A. **Tolerancje dotyczące jakości**

(i) *klasa ekstra*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 5 % liczby lub masy pomidorów niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy I. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 0,5 % łącznie mogą stanowić produkty spełniające wymagania jakościowe klasy II.

(ii) *klasa I*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy pomidorów niespełniających wymagań tej klasy, lecz spełniających wymagania klasy II. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 1 % łącznie mogą stanowić produkty niespełniające wymagań jakościowych klasy II ani wymagań minimalnych lub produkty z objawami zepsucia. W przypadku pomidorów na gałązkach dopuszcza się 5 % liczby lub masy pomidorów oderwanych od gałązki.

(iii) *klasa II*

Dopuszczalna jest łączna tolerancja 10 % liczby lub masy pomidorów niespełniających wymagań tej klasy ani wymagań minimalnych. W ramach tej tolerancji nie więcej niż 2 % łącznie mogą stanowić produkty z objawami zepsucia. W przypadku pomidorów na gałązkach dopuszcza się 10 % liczby lub masy pomidorów oderwanych od gałązki.

B. **Tolerancje dotyczące wielkości**

Dla wszystkich klas: dopuszczalna jest łączna tolerancja wynosząca 10 % liczby lub masy pomidorów niespełniających wymagań dotyczących wielkości.

▼B

V. **PRZEPISY DOTYCZĄCE PREZENTACJI**

A. **Jednorodność**

Zawartość każdego opakowania musi być jednorodna i obejmować wyłącznie pomidory tego samego pochodzenia, odmiany lub typu handlowego, jakości i wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości).

Stopień dojrzałości i wybarwienie pomidorów klasy ekstra i klasy I muszą być praktycznie jednorodne. Ponadto długość pomidorów „podłużnych" powinna być wystarczająco jednorodna.

Jednakże mieszanki pomidorów różnych barw, odmian lub typów handlowych wyraźnie różniących się między sobą mogą być pakowane razem w opakowaniu, pod warunkiem, że są jednorodne pod względem jakości i w obrębie każdej barwy, odmiany lub typu handlowego są jednorodne pod względem pochodzenia.

Widoczna część zawartości opakowania musi być reprezentatywna dla całej zawartości.

B. **Pakowanie**

Pomidory muszą być pakowane w sposób, który zapewni należytą ochronę produktu.

Materiały stosowane wewnątrz opakowania muszą być czyste i takiej jakości, która pozwala uniknąć jakichkolwiek, zewnętrznych lub wewnętrznych, uszkodzeń produktu. Dopuszcza się użycie materiałów, w szczególności papieru lub pieczątek, ze specyfikacją handlową, pod warunkiem że druk lub etykiety zostały wykonane z nietoksycznego tuszu lub kleju.

Opakowania muszą być wolne od wszelkich substancji obcych.

VI. **PRZEPISY DOTYCZĄCE ZNAKOWANIA**

Na każdym opakowaniu należy umieścić następujące informacje, zamieszczone po tej samej stronie, w sposób czytelny i trwały oraz widoczny z zewnątrz:

A. **Identyfikacja**

Nazwa i adres pakującego lub wysyłającego.

Zapis ten można zastąpić:

— dla wszystkich opakowań z wyjątkiem produktów paczkowanych – oficjalnie wydanym lub zatwierdzonym oznaczeniem kodowym pakującego lub wysyłającego, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „pakujący lub wysyłający" (lub odpowiednich skrótów),

— wyłącznie dla produktów paczkowanych – nazwą i adresem sprzedającego z siedzibą w Unii, umieszczonym w bliskim sąsiedztwie określenia „zapakowane dla:" lub zapisem równoznacznym. W takim przypadku etykieta zawiera również oznaczenie kodowe pakującego lub wysyłającego. Sprzedawca udostępnia wszystkie informacje dotyczące znaczenia tego kodu uznane przez służby kontrolne za niezbędne.

B. **Rodzaj produktu**

— „pomidory" lub „pomidory na gałązkach" oraz ich typ handlowy, jeżeli zawartość nie jest widoczna z zewnątrz. Informacje te muszą być zawsze umieszczane w przypadku pomidorów „wiśniowych" (lub „koktajlowych"), zarówno na gałązkach jak i pojedynczych.

— „mieszanka pomidorów" lub równoważne określenie, w przypadku mieszanki pomidorów wyraźnie różniących się odmian, typów handlowych lub barw. Jeśli produkt nie jest widoczny z zewnątrz – należy podać barwy, odmiany lub typy handlowe i ilość każdego z produktów w opakowaniu.

▼B

— nazwa odmiany (nieobowiązkowo).

C. **Pochodzenie produktu**

Państwo pochodzenia ([1]) oraz, nieobowiązkowo, region uprawy lub krajowa, regionalna lub lokalna nazwa miejsca pochodzenia.

W przypadku mieszanki pomidorów wyraźnie różniących się barw, odmian lub typów handlowych różnego pochodzenia, wymagane jest umieszczenie oznaczenia każdego państwa pochodzenia przy odnośnej nazwie barwy, odmiany lub typu handlowego.

D. **Specyfikacje handlowe**

— klasa,

— wielkość (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości) wyrażona jako minimalna i maksymalna średnica.

E. **Znak kontroli urzędowej (nieobowiązkowo)**

Opakowania nie muszą zawierać szczegółowych informacji wymienionych w akapicie pierwszym, jeśli zawierają wyłącznie opakowania detaliczne wyraźnie widoczne z zewnątrz i zawierające te informacje. Opakowania te nie mogą zawierać żadnych oznaczeń, które mogłyby wprowadzać w błąd. Jeśli opakowania znajdują się na paletach, szczegółowe informacje powinny być podane na etykietach umieszczonych w widocznym miejscu, co najmniej z dwóch stron palety.

([1]) Należy podać pełną nazwę lub nazwę potoczną.

▼B

ZAŁĄCZNIK II

WZÓR WYMIENIONY W ART. 12 UST. 1

	Norma handlowa Unii Europejskiej dla świeżych owoców i warzyw Nr (zatwierdzonego handlowca) (państwo członkowskie)

▼B

ZAŁĄCZNIK III

ŚWIADECTWO ZGODNOŚCI Z NORMAMI HANDLOWYMI UNII EUROPEJSKIEJ DLA ŚWIEŻYCH OWOCÓW I WARZYW, O KTÓRYM MOWAW ART. 12, 13 ORAZ 14

<table>
<tr><td colspan="2">1. Handlowiec</td><td colspan="2">Świadectwo zgodności z normami handlowymi Unii Europejskiej dla świeżych owoców i warzyw

Nr .....

(świadectwo wyłącznie do użytku organów kontrolnych)</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">2. Pakujący wskazany na opakowaniu (jeśli nie jest to handlowiec)</td><td colspan="2">3. Organ kontrolny</td></tr>
<tr><td>4. Miejsce kontroli / państwo pochodzenia ([1])</td><td>5. Region lub państwo przeznaczenia</td></tr>
<tr><td colspan="2">6. Identyfikator środków transportu</td><td colspan="2">7.

☐ rynek wewnętrzny

☐ przywóz

☐ wywóz</td></tr>
<tr><td>8. Opakowania (liczba i rodzaj)

–

–</td><td>9. Rodzaj produktu (odmiana, jeśli określa ją norma)</td><td>10. Klasa jakości</td><td>11. Łączna masa netto w kg</td></tr>
<tr><td colspan="4">12. Przesyłka, której dotyczy niniejszy dokument, spełnia wymagania norm handlowych Unii Europejskiej obowiązujących w momencie jego wystawienia.

.....

Przewidywany urząd celny ..... Miejsce i data wystawienia

Ważne do (data): .....

.....

Inspektor (nazwisko drukowanymi literami):

Podpis ..... Pieczęć właściwego organu</td></tr>
<tr><td colspan="4">13. Uwagi</td></tr>
</table>

([1]) Jeśli towary są przedmiotem powrotnego wywozu, w rubryce 9 należy podać ich pochodzenie.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

PAŃSTWA TRZECIE, W KTÓRYCH ZATWIERDZONO KONTROLE ZGODNOŚCI ZGODNIE Z ART. 15, ORAZ ODNOŚNE PRODUKTY

Państwo	Produkty
Szwajcaria	Świeże owoce i warzywa inne niż owoce cytrusowe
Maroko	Świeże owoce i warzywa
Republika Południowej Afryki	Świeże owoce i warzywa
Izrael	Świeże owoce i warzywa
Indie	Świeże owoce i warzywa
Nowa Zelandia	Jabłka, gruszki i owoce kiwi
Senegal	Świeże owoce i warzywa
Kenia	Świeże owoce i warzywa
Turcja	Świeże owoce i warzywa

▼B

ZAŁĄCZNIK V

METODY KONTROLI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 17 UST. 1

Poniższe metody kontroli opierają się na zaleceniach przewodnika na temat wprowadzania w życie kontroli jakości świeżych owoców i warzyw, przyjętego w ramach systemu OECD dotyczącego stosowania międzynarodowych norm dla owoców i warzyw.

1. DEFINICJE

1.1. **Opakowanie**

Oddzielnie zapakowana część partii wraz z zawartością. Funkcją opakowania jest ułatwienie przeładunku i transportu szeregu opakowań detalicznych lub produktów luzem bądź odpowiednio ułożonych, w celu uniknięcia ich uszkodzenia w czasie bezpośredniego przeładunku i transportu. Opakowanie może stanowić opakowanie detaliczne. Za opakowania nie uznaje się kontenerów do transportu drogowego, kolejowego i lotniczego.

1.2. **Opakowanie detaliczne**

Oddzielnie zapakowana część partii wraz z zawartością. Funkcją opakowania detalicznego jest uformowanie w miejscu zakupu jednostki sprzedaży przeznaczonej dla użytkownika końcowego lub konsumenta końcowego.

1.3. **Produkty paczkowane**

Produkty paczkowane są formą opakowań detalicznych, gdzie opakowanie osłania środek spożywczy całkowicie lub jedynie częściowo, ale w taki sposób, że zawartość nie może zostać zmieniona bez uprzedniego otwarcia lub zmiany opakowania. Za produkty paczkowane nie uznaje się pojedynczych sztuk pokrytych folią ochronną.

1.4. **Przesyłka**

Ilość produktu, która ma być sprzedana przez danego handlowca, stwierdzona w czasie kontroli i określona w dokumencie. Przesyłka może składać się z jednego lub kilku rodzajów produktu: może zawierać jedną partię lub kilka partii świeżych, suchych lub suszonych owoców lub warzyw.

1.5. **Partia**

Ilość produktu, która w czasie kontroli w jednym miejscu, posiada podobne cechy w odniesieniu do:

— pakującego lub wysyłającego,

— państwa pochodzenia,

— rodzaju produktu,

— klasy produktu,

— wielkości (jeżeli produkt jest sortowany według wielkości),

— odmiany lub typu handlowego (zgodnie z odpowiednimi przepisami normy),

— rodzaju opakowania i prezentacji.

Jeśli w czasie kontroli zgodności przesyłek (zgodnie z definicją w punkcie 1.4) odróżnienie poszczególnych partii jest trudne lub prezentacja oddzielnych partii nie jest możliwa, wszystkie partie określonej przesyłki można traktować jako jedną partię, jeżeli są one podobne pod względem rodzaju produktu, wysyłającego, państwa pochodzenia, klasy i odmiany lub typu handlowego, o ile jest to przewidziane w odpowiedniej normie handlowej.

1.6. **Pobieranie próbek**

Doraźne pobranie próbek zbiorczych z partii w czasie kontroli zgodności.

▼B

1.7. **Próbka pierwotna**

W przypadku produktu pakowanego opakowanie wybrane losowo z partii, a w przypadku produktu luzem (bezpośrednio ładowanego na pojazd lub jego wydzieloną część) – pewna ilość produktu wybrana losowo z partii.

1.8. **Próbka zbiorcza**

Kilka próbek pierwotnych pobranych z danej partii, które powinny być reprezentatywne, a zatem – których ilość jest wystarczająca do oceny partii według wszystkich kryteriów.

1.9. **Próbka wtórna**

Jednakowa ilość produktu wybrana losowo z próbki pierwotnej.

W przypadku orzechów pakowanych próbka wtórna powinna ważyć od 300 g do 1 kg. Jeżeli próbka pierwotna składa się z opakowań zbiorczych zawierających opakowania detaliczne, próbkę wtórną stanowi jedno opakowanie detaliczne lub kilka opakowań detalicznych, które razem ważą co najmniej 300 g.

W przypadku innych produktów pakowanych próbka wtórna składa się z 30 sztuk, o ile masa netto opakowania nie przekracza 25 kg i nie zawiera ono żadnych opakowań detalicznych. W niektórych przypadkach, a mianowicie kiedy próbka pierwotna zawiera nie więcej niż 30 sztuk, oznacza to, że należy przeprowadzić kontrolę całej zawartości opakowania.

1.10. **Próbka złożona (wyłącznie produkty suche i suszone)**

Próbka złożona stanowi mieszankę wszystkich próbek wtórnych pobranych z próbki zbiorczej, o masie co najmniej 3 kg. Produkty w próbce złożonej powinny być równomiernie wymieszane.

1.11. **Próbka zredukowana**

Ilość produktu pobrana losowo z próbki zbiorczej lub złożonej, której wielkość jest ograniczona do minimalnej ilości umożliwiającej ocenę z punktu widzenia niektórych konkretnych kryteriów.

Jeżeli metoda kontroli zniszczy produkt, wielkość próbki zredukowanej nie przekracza 10 % próbki zbiorczej pobranej wstępnie do kontroli lub, w przypadku orzechów w łupinach, 100 orzechów wybranych z próbki złożonej. W przypadku drobnych produktów suchych lub suszonych (np. 100 g zawiera więcej niż 100 sztuk) próbka zredukowana nie przekracza 300 g.

Na potrzeby oceny pod względem stopnia rozwoju lub dojrzałości pobieranie próbek powinno zostać wykonane zgodnie z metodami opisanymi w wytycznych do obiektywnych testów jakości owoców i warzyw oraz produktów suchych i suszonych (Guidance on Objective Tests to Determine Quality of Fruit and Vegetables and Dry and Dried Produce).

Z próbki zbiorczej lub złożonej można pobrać wiele próbek zredukowanych celem przeprowadzenia kontroli zgodności partii pod względem różnych kryteriów.

2. WDRAŻANIE KONTROLI ZGODNOŚCI

2.1. **Uwaga ogólna**

Kontrola zgodności odbywa się poprzez ocenę próbek pobranych losowo z różnych miejsc partii, która ma być skontrolowana. Opiera się ona na założeniu, że jakość próbek jest reprezentatywna dla jakości partii.

2.2. **Miejsce kontroli**

Kontrola zgodności może zostać przeprowadzona podczas operacji pakowania, w punkcie wysyłki, podczas transportu, w miejscu docelowym i na każdym etapie handlu hurtowego i detalicznego.

W przypadkach gdy organ kontrolny nie prowadzi kontroli zgodności we własnych obiektach, właściciel powinien umożliwić przeprowadzenie kontroli zgodności.

▼B

2.3. **Identyfikacja partii lub uzyskanie ogólnego wrażenia na temat przesyłki**

Identyfikację partii przeprowadza się na podstawie ich znakowania lub innych kryteriów, takich jak oznaczenia ustanowione zgodnie z dyrektywą Rady 89/396/EWG ([1]). W odniesieniu do przesyłek składających się z kilku partii, konieczne jest, aby inspektor uzyskał ogólne wrażenie na temat danej przesyłki na podstawie dokumentów towarzyszących lub zgłoszeń dotyczących tych przesyłek. Następnie inspektor określa, na ile prezentowane partie odpowiadają informacjom zawartym w tych dokumentach.

Jeżeli produkt ma być lub został załadowany na środek transportu, do identyfikacji danej przesyłki służy numer rejestracyjny tego środka transportu.

2.4. **Prezentacja produktu**

Inspektor decyduje, które opakowania mają zostać skontrolowane. Procedura powinna obejmować prezentację przez operatora próbki zbiorczej, jak również dostarczenie wszystkich informacji koniecznych do identyfikacji przesyłki lub partii.

Jeżeli wymagane są próbki zredukowane lub próbki wtórne, są one wyodrębniane z próbki zbiorczej przez inspektora.

2.5. **Kontrola fizyczna**

— ocena opakowania i prezentacji:

Opakowanie, łącznie z materiałem wykorzystanym do opakowania, sprawdza się pod kątem jego przydatności i czystości zgodnie z wymaganiami odpowiednich norm handlowych. W przypadku produktu pakowanego dokonuje się tego za pomocą próbek pierwotnych, a dla wszystkich pozostałych produktów na podstawie ładunku pojazdu. Jeżeli dopuszczalne są jedynie niektóre rodzaje opakowań lub prezentacji, inspektor sprawdza, czy zostały one użyte.

— Sprawdzenie znakowania:

Inspektor sprawdza, czy produkt jest oznakowany zgodnie z odpowiednią normą handlową. Obejmuje to sprawdzenie precyzyjności znakowania lub zakresu jakichkolwiek wymaganych zmian.

W przypadku produktu pakowanego dokonuje się tego za pomocą próbek pierwotnych, a dla wszystkich pozostałych produktów na podstawie dokumentacji załączonej do palety lub pojazdu.

Owoców i warzyw pojedynczo zawiniętych w folię nie uznaje się za paczkowane środki spożywcze w rozumieniu dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i niekoniecznie należy je znakować zgodnie z normami handlowymi. W tego rodzaju przypadkach foliowe opakowanie jednostkowe może być uznane za zwykłą ochronę delikatnych produktów.

— Sprawdzanie zgodności produktu:

Inspektor określa wielkość próbki zbiorczej w taki sposób, aby móc ocenić daną partię. Wybiera losowo opakowania, które mają być poddane kontroli, lub w przypadku produktu luzem, te miejsca partii, w których pobiera się próbki jednostkowe.

Należy zwrócić uwagę żeby pobieranie próbek nie wpływało niekorzystnie na jakość produktu.

Uszkodzonych opakowań nie wykorzystuje się jako części próbki zbiorczej. Powinny być one odłożone na bok i mogą, gdy to konieczne, podlegać oddzielnemu badaniu i sprawozdaniu.

([1]) Dz.U. L 186 z 30.6.1989, s. 21.

▼B

W każdym przypadku, gdy partię wykazuje się jako niezadowalającą lub należy zbadać ryzyko niezgodności produktu z normą handlową, próbka zbiorcza powinna zawierać następujące ilości:

Produkt pakowany	
Liczba opakowań w partii	Liczba opakowań do pobrania (próbki pierwotne)
do 100	5
od 101 do 300	7
od 301 do 500	9
od 501 do 1 000	10
powyżej 1 000	15 (minimum)

Produkty luzem (ładowane bezpośrednio na pojazd lub jego wydzieloną część)	
Wielkość partii w kg lub liczba pęczków w partii	Ilość próbek pierwotnych w kg lub liczba pęczków
do 200	10
od 201 do 500	20
od 501 do 1 000	30
od 1 001 do 5 000	60
powyżej 5 000	100 (minimum)

W przypadku ciężkich owoców i warzyw (sztuk ważących powyżej 2 kg) próbki pierwotne powinny składać się z co najmniej pięciu sztuk. W przypadku partii zawierających mniej niż 5 opakowań lub o masie mniejszej niż 10 kg kontrola obejmuje całą partię.

Jeżeli po przeprowadzeniu kontroli inspektor stwierdza, że podjęcie decyzji nie jest możliwe, przeprowadza się kolejną kontrolę fizyczną i przedstawia średnią z dwóch kontroli jako wynik ogólny.

2.6. **Kontrola produktu**

W przypadku produktu pakowanego próbki pierwotne wykorzystywane są do sprawdzenia ogólnego wyglądu produktów, prezentacji, czystości opakowań oraz etykietowania. We wszystkich pozostałych przypadkach kontrolę przeprowadza się na podstawie partii lub ładunku pojazdu.

Do kontroli zgodności produkt musi zostać całkowicie wyjęty z opakowania. Inspektor może odstąpić od tego jedynie jeżeli próbki pobrano na podstawie próbek złożonych.

Kontrola jednorodności, spełnienia wymagań minimalnych, klas jakości oraz wielkości przeprowadzana jest na podstawie próbki zbiorczej lub próbki złożonej i z uwzględnieniem zaleceń przewodników opublikowanych przez OECD na temat systemu dotyczącego stosowania międzynarodowych norm dla owoców i warzyw.

Jeśli zostaną wykryte wady, inspektor ustala, jaki odsetek produktu nie odpowiada normie pod względem liczby lub masy.

Wady zewnętrzne sprawdzane są na podstawie próbki zbiorczej lub złożonej. Spełnienie niektórych kryteriów w zakresie stopnia rozwoju lub dojrzałości bądź występowania lub braku wad wewnętrznych można sprawdzić na podstawie próbek zredukowanych. Kontrole na podstawie próbek zredukowanych stosuje się przede wszystkim, jeżeli metoda kontroli niszczy wartość handlową produktu.

Spełnienie kryteriów w zakresie stopnia rozwoju lub dojrzałości sprawdzane jest zgodnie z metodami opisanymi w wytycznych do obiektywnych testów jakości owoców i warzyw oraz produktów suchych i suszonych.

▼B

2.7. **Sprawozdanie z wyników kontroli**

W stosownych przypadkach wystawia się dokumenty wymienione w art. 14.

Jeżeli stwierdza się wady prowadzące do niezgodności, handlowiec lub jego przedstawiciel informowani są na piśmie o tych wadach oraz o odsetku produktu, który wykazuje niezgodność, a także o przyczynach niezgodności. Handlowiec lub jego przedstawiciel informowani są o możliwości uzyskania zgodności produktu z normą poprzez zmianę znakowania.

Jeżeli stwierdza się wady produktu, wskazuje się odsetek partii niezgodny z normą.

2.8. **Spadek wartości spowodowany przeprowadzeniem kontroli zgodności**

Po kontroli zgodności próbka zbiorcza lub próbka złożona jest oddawana do dyspozycji handlowca lub jego przedstawiciela.

Organ kontrolny nie jest zobowiązany do przekazania z powrotem elementów próbki zbiorczej lub próbki złożonej zniszczonych w czasie kontroli.

▼M8

ZAŁĄCZNIK Va

NIE KWALIFIKUJĄCE SIĘ INWESTYCJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 37 AKAPIT DRUGI

1. Inwestycje w środki transportu wykorzystywane przez grupę producentów do celów obrotu lub dystrybucji, z wyjątkiem:

   a) inwestycji w środki transportu wewnętrznego; w momencie zakupu grupa producentów odpowiednio uzasadnia wobec odnośnego państwa członkowskiego, że inwestycje są wykorzystywane wyłącznie do transportu wewnętrznego;

   b) dodatkowych urządzeń na samochodach ciężarowych, przeznaczonych do transportu chłodniczego lub w kontrolowanej atmosferze.

2. Zakup gruntu, którego cena przekracza 10 % wszystkich wydatków kwalifikowalnych związanych z danym działaniem i który nie jest zabudowany, chyba że zakup jest konieczny do dokonania inwestycji zawartej w planie uznawania;

3. Urządzenia używane zakupione ze środków pomocy unijnej lub krajowej w okresie poprzednich siedmiu lat.

4. Dzierżawa, chyba że właściwy organ państwa członkowskiego akceptuje dzierżawę jako uzasadnioną ekonomicznie alternatywę zakupu.

5. Zakup nieruchomości, które w okresie ubiegłych 10 lat zostały zakupione za pomocą środków z pomocy unijnej lub krajowej.

6. Inwestycje w udziały i akcje.

7. Inwestycje lub działania podobnego rodzaju realizowane poza gospodarstwami rolnymi lub obiektami grupy producentów lub jej członków.

▼M8

ZAŁĄCZNIK Vb

Formularze, o których mowa w art. 38 ust. 4, w celu powiadamiania w odniesieniu do poszczególnych grup producentów

Powiadomienie zgodnie z art. 38 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 543/2011

Państwo członkowskie [ ] Łączna liczba grup producentów zaproponowanych do uznania: [ ]

Waluta: [Waluta krajowa] Data: [ ]

Numer identyfikacyjny (jeżeli został już przyznany)	Nazwa	Liczna członków	Lata okresu przejściowego	Lata realizacji	Pomoc mającą na celu wsparcie tworzenia się tych organizacji i ułatwienie im działalności administracyjnej. Art. 103a ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007			Pomoc na pokrycie części inwestycji. Art. 103a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/200				Wartość produkcji sprzedanej (art. 42 rozp. 543/2011)	Łącznie wkład Unii	Łącznie wkład państw członkowskich	Łącznie wkład grup producentów
					Łącznie	Wkład Unii	Wkład państw członkowskich	Łączne wydatki	Wkład Unii	Wkład państw członkowskich	Wkład grupy producentów i członków grupy producentów				
					(1) = (2) + (3)	(2)	(3)	(4) = (5) + (6) + (7)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9) = (2) + (5)	(10) = (3) + (6)	(11) = (1) + (4)
			1/5	201…											
			2/5	201…											
			3/5	201…											
			4/5	201…											
			5/5	201…											
				Total											

W odniesieniu do każdej grupy producentów należy wypełnić jeden arkusz Excel

▼M8

Powiadomienie zgodnie z art. 38 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) nr 543/2011

Państwo członkowskie [ ] Łączna liczba grup producentów zaproponowanych do uznania: [ ]

Waluta [Waluta krajowa] Data: [ ]

Liczba grup producentów zaproponowanych do uznania	Lata	Pomoc mającą na celu wsparcie tworzenia się tych organizacji i ułatwienie im działalności administracyjnej. Art. 103a ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007			Pomoc na pokrycie części inwestycji. Art. 103a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007				Wartość produkcji sprzedanej (art. 42 rozp. 543/2011)	Łącznie wkład Unii	Łącznie wkład państw członkowskich	Łącznie wkład grup producentów
		Łącznie	Wkład Unii	Wkład państwa członkowskiego	Łączne wydatki	Wkład Unii	Wkład państwa członkowskiego	Wkład grupy producentów i członków grupy producentów				
		(1) = (2) + (3)	(2)	(3)	(4) = (5) + (6) + (7)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9) = (2) + (5)	(10) = (3) + (6)	(11) = (1) + (4)
	201…											
	201…											
	201…											
	201…											
	201…											
	201…											
	Total											

Niniejszy arkusz Excel dotyczy wszytskich grup producentów zaproponowanych do uznania przez państwo członkowskie

▼B

ZAŁĄCZNIK VI

PRODUKTY PRZETWORZONE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 50 UST. 3

Kategoria	Kod CN	Opis
Soki owocowe	ex 2009	Soki owocowe, z wyłączeniem soku winogronowego i moszczu gronowego objętych podpozycjami 2009 61 i 2009 69, soku bananowego objętego podpozycją ex 2009 80 i zagęszczonych soków niesfermentowanych i niezawierających dodatku alkoholu, nawet z dodatkiem cukru lub innej substancji słodzącej. Zagęszczone soki owocowe to soki opisane w pozycji ex 2009 uzyskane poprzez fizyczne usunięcie z nich co najmniej 50 % wody, w opakowaniach nie mniejszych niż 200 kg netto.
Koncentrat pomidorowy	ex 2002 90 31 ex 2002 90 91	Koncentrat pomidorowy o zawartości suchej masy nie mniejszej niż 28 % w bezpośrednich opakowaniach o zawartości netto przekraczającej 200 kg.
Mrożone owoce i warzywa	ex 0710	Warzywa (niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej objętej podpozycją 0710 40 00, oliwek objętych podpozycją 0710 80 10 i owoców z rodzaju Capsicum lub z rodzaju Pimenta objętych podpozycją 0710 80 59.
	ex 0811	Owoce i orzechy, niegotowane lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, nawet zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, z wyłączeniem bananów mrożonych objętych podpozycją ex 0811 90 95.
	ex 2004	Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób niż w occie lub kwasie octowym, zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*) objętej podpozycją ex 2004 90 10, oliwek objętych podpozycją ex 2004 90 30 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2004 10 91.
Owoce i warzywa w puszce	ex 2001	Warzywa, owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane octem lub kwasem octowym, z wyłączeniem: — owoców z rodzaju *Capsicum* innych niż słodka papryka lub pieprz angielski objętych podpozycją 2001 90 20 — kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*) objętej podpozycją 2001 90 30 — ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2001 90 40 — rdzeni palmowych objętych podpozycją 2001 90 60 — oliwek objętych podpozycją 2001 90 65 — liści winorośli, kiełków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2001 90 97.
	ex 2002	Pomidory przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób niż w occie lub kwasie octowym, z wyłączeniem koncentratu pomidorowego objętego podpozycjami ex 2002 90 31 i ex 2002 90 91, opisanych powyżej.
	ex 2005	Pozostałe warzywa, przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób niż w occie lub kwasie octowym, nie zamrożone, inne niż produkty objęte pozycją 2006, z wyłączeniem oliwek objętych podpozycją 2005 70, kukurydzy cukrowej (*Zea mays* var. *saccharata*) objętej podpozycją 2005 80 00 i owoców z rodzaju *Capsicum*, innych niż słodka papryka i pieprz angielski objętych podpozycją 2005 99 10 i ziemniaków przetworzonych lub zakonserwowanych w postaci mąki, mączki lub płatków objętych podpozycją 2005 20 10.

▼B

Kategoria	Kod CN	Opis
	ex 2008	Owoce, orzechy i pozostałe jadalne części roślin, przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej, lub alkoholu, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem: — masła orzechowego objętego podpozycją 2008 11 10 — pozostałych orzechów, przetworzonych lub zakonserwowanych w inny sposób, nawet z dodatkiem cukru lub innych substancji słodzących, gdzie indziej niewymienionych ani niewłączonych, objętych podpozycją ex 2008 19 — rdzeni palmowych objętych podpozycją 2008 91 00 — kukurydzy objętej podpozycją 2008 99 85 — ignamów, słodkich ziemniaków i podobnych jadalnych części roślin, zawierających 5 % masy skrobi lub więcej objętych podpozycją 2008 99 91 — liści winorośli, kiełków chmielu i podobnych jadalnych części roślin objętych podpozycją ex 2008 99 99. — mieszanek bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 i ex 2008 92 98 — bananów inaczej przetworzonych lub zakonserwowanych objętych podpozycjami ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 i ex 2008 99 99.
Grzyby w puszce	2003 10	Grzyby z rodzaju *Agaricus*, przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób niż w occie lub kwasie octowym.
Owoce zakonserwowane tymczasowo w solance	ex 0812	Owoce i orzechy zakonserwowane tymczasowo w solance, ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, z wyłączeniem bananów objętych podpozycją ex 0812 90 98.
Owoce suszone	ex 0813	Owoce, suszone, inne niż te objęte pozycjami 0801–0806.
	0804 20 90	Figi suszone.
	0806 20	Winogrona suszone.
	ex 2008 19	Pozostałe orzechy, przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób, nawet z dodatkiem cukru lub innej substancji słodzącej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem orzechów tropikalnych i ich mieszanek.
Pozostałe przetworzone owoce i warzywa		Przetworzone owoce i warzywa wymienione w części X załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, inne niż produkty wymienione w kategoriach powyżej.
Przetworzone zioła aromatyczne	ex 0910	Suszony tymianek.
	ex 1211	Bazylia, melisa, mięta, oregano (dziki majeranek), rozmaryn, szałwia, suszone, także cięte, rozgniatane lub mielone na proszek.
Papryka w proszku	ex 0904	Papryka z rodzaju Piper; suszone lub rozgniatane, lub mielone owoce z rodzaju Capsicum lub z rodzaju Pimenta, z wyłączeniem słodkiej papryki objętej pozycją 0904 20 10.

▼B

ZAŁĄCZNIK VII

STRUKTURA I ZAWARTOŚĆ STRATEGII KRAJOWEJ NA RZECZ ZRÓWNOWAŻONYCH PROGRAMÓW OPERACYJNYCH, O KTÓREJ MOWA W ART. 55 UST. 1

1. Czas trwania strategii krajowej

Do ustalenia przez państwo członkowskie.

2. Analiza sytuacji pod kątem mocnych i słabych stron oraz pod kątem potencjału rozwoju, strategia wybrana w tym zakresie oraz uzasadnienie wybranych priorytetów, o których mowa w art. 103f ust. 2 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2.1. Analiza sytuacji

Opisać, używając danych ilościowych, bieżącą sytuację sektora owoców i warzyw, podkreślając mocne i słabe strony, różnice, potrzeby i rozbieżności, a także potencjał rozwoju w oparciu o odnośne wspólne wskaźniki wyjściowe określone w załączniku VIII oraz o inne odnośne wskaźniki dodatkowe. Opis ten powinien dotyczyć przynajmniej:

— wyników osiąganych w sektorze owoców i warzyw, w tym najważniejszych tendencji: mocnych i słabych stron sektora, także w zakresie jego konkurencyjności, oraz potencjału do rozwoju organizacji producentów;

— skutków dla środowiska (wpływów/zagrożeń i korzyści) wywieranych przez produkcję owoców i warzyw, w tym najważniejszych tendencji.

2.2. Wybrana strategia uwzględniająca mocne i słabe strony

Opisać najważniejsze obszary, w których oczekuje się, że interwencja przyniesie maksymalną wartość dodaną:

— związek celów ustanowionych w odniesieniu do programów operacyjnych oraz związanych z nimi oczekiwanych wyników i zamierzonych celów ze zidentyfikowanymi (priorytetowymi) potrzebami oraz zakres, w jakim mogą one zostać realnie osiągnięte;

— wewnętrzna spójność strategii, istnienie wzajemnie wzmacniających się interakcji oraz brak potencjalnych konfliktów i sprzeczności między celami operacyjnymi poszczególnych wybranych działań;

— komplementarność i zgodność wybranych działań, także z innymi krajowymi lub regionalnymi działaniami, w szczególności z działaniami wspieranymi z funduszy unijnych, a zwłaszcza ze środkami w zakresie rozwoju obszarów wiejskich;

— oczekiwane wyniki i oddziaływanie na tle sytuacji wyjściowej oraz ich wkład w realizację celów unijnych.

2.3. Wpływ poprzednich programów operacyjnych (w odnośnych przypadkach)

Opisać, w odnośnych przypadkach, wpływ programów operacyjnych zrealizowanych w niedalekiej przeszłości. Przedstawić streszczenie dostępnych wyników.

3. Cele programów operacyjnych i instrumentów oraz wskaźniki wydajności, o których mowa w art. 103f ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Opisać rodzaje działań wybranych jako kwalifikujące się do wsparcia (otwarty wykaz) oraz wskazać realizowane cele, możliwe do zweryfikowania wartości docelowe i wskaźniki umożliwiające ocenę postępów w realizacji tych celów, ich efektywności i skuteczności.

▼B

3.1. Wymogi dotyczące wszystkich lub kilku rodzajów działań

Kryteria i przepisy administracyjne przyjęte w celu zagwarantowania, że określone działania wybrane jako kwalifikujące się do wsparcia nie są jednocześnie wspierane przez inne odnośne instrumenty w ramach wspólnej polityki rolnej, w szczególności przez środki wspierania rozwoju obszarów wiejskich.

Skuteczne środki ochronne przyjęte w zastosowaniu art. 103c ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w celu ochrony środowiska przed ewentualnymi wzmożonymi zagrożeniami ze strony inwestycji wspieranych w ramach programów operacyjnych oraz kryteria kwalifikowalności przyjęte w zastosowaniu art. 103f ust. 1 tego rozporządzenia w celu zagwarantowania, że inwestycje w gospodarstwach indywidualnych wspierane w ramach programów operacyjnych uwzględniają cele określone w art. 191 Traktatu oraz w ramach szóstego wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego.

3.2. Informacje szczegółowe wymagane w odniesieniu do poszczególnych rodzajów działań (wypełnić wyłącznie w przypadku wybranych rodzajów działań)

W odniesieniu do planowanych działań wymagane są następujące informacje szczegółowe:

3.2.1. Działania mające na celu planowanie produkcji (otwarty wykaz)

3.2.1.1. Nabywanie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia, np. wynajem, leasing (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.1.2. Inne działania

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.2. Działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktu (otwarty wykaz)

3.2.2.1. Nabywanie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia, np. wynajem, leasing (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.2.2. Inne działania

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.3. Działania mające na celu poprawę marektingu (otwarty wykaz)

3.2.3.1. Nabywanie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia, np. wynajem, leasing (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

▼B

3.2.3.2. Inne rodzaje działań obejmujące działania promocyjne i komunikacyjne inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.4. Badania naukowe i produkcja eksperymentalna (otwarty wykaz)

3.2.4.1. Nabywanie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia, np. wynajem, leasing (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.4.2. Inne rodzaje działań

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.5. Rodzaje działań w zakresie szkolenia (innych niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) i działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych (otwarty wykaz)

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaje szkoleń i/lub kwestie objęte usługami doradczymi),

— szczegółowe informacje na temat warunków warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.6. Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.7. Rodzaje działań na rzecz ochrony środowiska (otwarty wykaz)

— potwierdzenie, że działania na rzecz ochrony środowiska wybrane jako kwalifikujące się do wsparcia są zgodne z wymogami określonymi w art. 103c ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007,

— potwierdzenie, że wspieranie działań na rzecz ochrony środowiska kwalifikujących się do wsparcia jest zgodne z wymogami określonymi w art. 103c ust. 3 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3.2.7.1. Nabywanie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia, np. wynajem, leasing (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.7.2. Inne rodzaje działań

— wykaz działań na rzecz ochrony środowiska kwalifikujących się do wsparcia,

— opis rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia, w tym szczególnego zobowiązania lub zobowiązań z nimi związanych, ich uzasadnienie opierające się na spodziewanym wpływie na środowisko w stosunku do potrzeb i priorytetów dotyczących środowiska,

▼B

— kwoty wsparcia, w stosownych przypadkach,

— kryteria przyjęte w celu obliczania poziomu wsparcia.

3.2.8. Inne rodzaje działań (otwarty wykaz)

3.2.8.1. Nabywanie środków trwałych

— rodzaje inwestycji kwalifikujących się do wsparcia (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— inne formy nabywania kwalifikujące się do wsparcia, np. wynajem, leasing (w tym rodzaj odnośnych środków trwałych),

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

3.2.8.2. Inne działania

— opis innych rodzajów działań kwalifikujących się do wsparcia,

— szczegółowe informacje na temat warunków kwalifikujących do wsparcia.

4. Wyznaczenie właściwych organów i podmiotów odpowiedzialnych

Wyznaczenie przez dane państwo członkowskie krajowego organu odpowiedzialnego za zarządzanie strategią krajową, jej monitorowanie i ocenę.

5. Opis systemów monitorowania i oceny

Opis należy sporządzić na podstawie wykazu wspólnych wskaźników wydajności określonych w załączniku VIII. W stosownych przypadkach strategia krajowa powinna określać dodatkowe wskaźniki odzwierciedlające krajowe lub regionalne potrzeby, warunki i cele swoiste dla danych krajowych programów operacyjnych.

5.1. Ocena programów operacyjnych i zobowiązania sprawozdawcze organizacji producentów, o których mowa w art. 103f ust. 2 lit. d) i e) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Opisać wymogi i procedury w zakresie monitorowania i oceny związane z programami operacyjnymi, w tym zobowiązania sprawozdawcze organizacji producentów.

5.2. Monitorowanie i ocena krajowej strategii

Opisać wymogi i procedury w zakresie monitorowania i oceny związane ze strategią krajową.

▼B

ZAŁĄCZNIK VIII

Wykaz wspólnych wskaźników wydajności, o którym mowa w art. 59 lit. a), art. 96 ust. 3 lit. a) oraz art. 125 ust. 2

System wspólnych wskaźników wydajności dotyczących działań podejmowanych przez organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów i ich członków w ramach programu operacyjnego nie obejmuje koniecznie wszystkich czynników, które mogą wywierać wpływ na produkcję, rezultaty i oddziaływanie danego programu operacyjnego. W związku z tym informacje dostarczone przy pomocy wspólnych wskaźników wydajności należy interpretować w świetle informacji na temat ilości i jakości związanych z innymi kluczowymi czynnikami przyczyniającymi się do powodzenia lub niepowodzenia w realizacji programu.

1. WSPÓLNE WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE REALIZACJI FINANSOWEJ (WSKAŹNIKI NAKŁADU) (ROCZNE)

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki nakładu (roczne)
Działania mające na celu planowanie produkcji	a) nabywanie środków trwałych b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) inne działania	Wydatki (EUR)
Działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktu	a) nabywanie środków trwałych b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) inne działania	Wydatki (EUR)
Działania mające na celu poprawę marketingu	a) nabywanie środków trwałych b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) działania promocyjne i komunikacyjne (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) d) inne działania	Wydatki (EUR)
Badania naukowe i produkcja eksperymentalna	a) nabywanie środków trwałych b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) inne działania	Wydatki (EUR)
Działania w zakresie szkolenia (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) lub działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych	W zależności od dziedziny, której dotyczą: a) produkcja ekologiczna b) integrowana produkcja lub zintegrowana ochrona przed szkodnikami c) inne kwestie dotyczące środowiska d) identyfikowalność e) jakość produktu, w tym kwestia pozostałości pestycydów f) inne kwestie	Wydatki (EUR)

▼B

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki nakładu (roczne)
Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych	a) wycofywanie z rynku; b) zielone zbiory lub niezbieranie owoców i warzyw; c) działania promocyjne i komunikacyjne; d) działania w zakresie szkolenia; e) ubezpieczanie zbiorów; f) wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na ustanowienie funduszy wzajemnych.	Wydatki (EUR)
Działania na rzecz ochrony środowiska	a) nabywanie środków trwałych b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) inne działania: (1) produkcja (i) produkcja ekologiczna (ii) produkcja integrowana (iii) poprawa wykorzystania zasobów wodnych lub zarządzania tymi zasobami, w tym oszczędność i odprowadzanie wody (iv) działania służące utrzymaniu dobrego stanu gleby (np. metody uprawy służące zapobieganiu/redukcji erozji, powierzchnie zielone, uprawa konserwująca, mulczowanie) (v) działania służące tworzeniu lub utrzymywaniu siedlisk sprzyjających różnorodności biologicznej (np. tereny podmokłe) lub utrzymywaniu krajobrazu, w tym ochrona cech historycznych (np. kamienne mury, tarasy, zagajniki) (vi) działania sprzyjające oszczędności energii (vii) działania związane ze zmniejszeniem wytwarzania odpadów oraz z poprawą gospodarki odpadami (viii) inne działania (2) transport (3) marketing	Wydatki (EUR)
Inne działania	a) nabywanie środków trwałych b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing c) inne działania	Wydatki (EUR)

▼B

2. WSPÓLNE WSKAŹNIKI PRODUKCJI (ROCZNE)

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki produkcji (roczne)
Działania mające na celu planowanie produkcji	a) nabywanie środków trwałych	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Łączna wartość inwestycji (EUR) (1)
	b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach
	c) inne działania	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach
Działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktu	a) nabywanie środków trwałych	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Łączna wartość inwestycji (EUR) (1)
	b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach
	c) inne działania	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach
Działania mające na celu poprawę marketingu	a) nabywanie środków trwałych	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Łączna wartość inwestycji (EUR) (1)
	b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach
	c) działania promocyjne i komunikacyjne (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych)	Liczba podjętych działań (2)
	d) inne działania	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach

▼B

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki produkcji (roczne)
Badania naukowe i produkcja eksperymentalna	a) nabywanie środków trwałych	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Łączna wartość inwestycji (EUR) ([1])
	b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach
	c) inne działania	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach ([3]) Liczba odnośnych hektarów ([4])
Działania w zakresie szkolenia (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) lub działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych	W zależności od dziedziny, której dotyczą:	Liczba dni szkoleń odbytych przez uczestników
	a) produkcja ekologiczna b) integrowana produkcja lub zintegrowana ochrona przed szkodnikami c) inne kwestie dotyczące środowiska d) identyfikowalność e) jakość produktu, w tym kwestia pozostałości pestycydów f) inne kwestie	Liczba gospodarstw korzystających z usług doradczych ([5])
Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych	a) wycofywanie z rynku;	Liczba podjętych działań ([6])
	b) zielone zbiory lub niezbieranie owoców i warzyw;	Liczba podjętych działań ([7])
	c) działania promocyjne i komunikacyjne;	Liczba podjętych działań ([2])
	d) działania w zakresie szkolenia;	Liczba dni szkoleń odbytych przez uczestników
	e) ubezpieczanie zbiorów;	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach
	f) wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na ustanowienie funduszy wzajemnych.	Liczba podjętych działań ([8])

▼B

Środek	Rodzaj działania	Wskaźniki produkcji (roczne)
Działania na rzecz ochrony środowiska	a) nabywanie środków trwałych ([9])	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Łączna wartość inwestycji (EUR) ([2])
	b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing ([10])	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach
	c) inne działania (1) produkcja (i) produkcja ekologiczna (ii) produkcja integrowana (iii) poprawa wykorzystania zasobów wodnych lub zarządzania tymi zasobami, w tym oszczędność i odprowadzanie wody (iv) działania służące utrzymaniu dobrego stanu gleby (np. metody uprawy służące zapobieganiu/redukcji erozji, powierzchnie zielone, uprawa konserwująca, mulczowanie) (v) działania służące tworzeniu lub utrzymywaniu siedlisk sprzyjających różnorodności biologicznej (np. tereny podmokłe) lub utrzymywaniu krajobrazu, w tym ochrona cech historycznych (np. kamienne mury, tarasy, zagajniki) (vi) działania sprzyjające oszczędności energii (vii) działania związane ze zmniejszeniem wytwarzania odpadów oraz z poprawą gospodarki odpadami (viii) inne działania	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Liczba odnośnych hektarów
	(2) transport (3) marketing	Wielkość odnośnej produkcji sprzedanej
Inne działania	a) nabywanie środków trwałych	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach Łączna wartość inwestycji (EUR) ([1])
	b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach
	c) inne działania	Liczba gospodarstw uczestniczących w działaniach

([1]) Wypełnić tylko w odniesieniu do roku, w którym dokonano danej inwestycji.
([2]) Każdy dzień kampanii promocyjnej liczy się jako jedno działanie.
([3]) Tylko w przypadku działań związanych z produkcją eksperymentalną na działkach wchodzących w skład gospodarstw członków.
([4]) Tylko w przypadku działań związanych z produkcją eksperymentalną na działkach wchodzących w skład gospodarstw członków lub organizacji producentów.
([5]) Bez względu na źródło usługi doradczej (tzn. usługa doradcza świadczona przez organizację producentów bądź usługi zewnętrzne) i na dziedzinę objętą usługą doradczą.
([6]) Wycofanie z rynku tego samego produktu w różnych okresach roku i wycofanie z rynku różnych produktów liczy się jako odrębne działania. Każdą operację wycofania z rynku danego produktu liczy się jako jedno działanie.
([7]) Zielone zbiory lub niezbieranie różnych produktów liczy się jako odrębne działania. Zielone zbiory lub niezbieranie tego samego produktu liczy się jako jedno działanie, niezależnie od tego, ile dni trwa, ile gospodarstw uczestniczy w tym działaniu i ile działek lub hektarów zostało nim objętych.
([8]) Działania dotyczące ustanawiania różnych funduszy wzajemnych liczą się jako odrębne działania.
([9]) W tym inwestycje nieprodukcyjne związane z realizacją zobowiązań podjętych w ramach innych działań na rzecz ochrony środowiska.
([10]) W tym inne formy nabywania środków trwałych związane z realizacją zobowiązań podjętych w ramach innych działań na rzecz ochrony środowiska.

3. WSPÓLNE WSKAŹNIKI REZULTATU

Uwaga: Wskaźniki rezultatu należy podać dopiero po dokonaniu oceny rezultatów.

Środek	Wskaźniki rezultatu (jednostka)
Działania mające na celu planowanie produkcji	Zmiana łącznej wielkości produkcji sprzedanej (tony). Zmiana wartości jednostkowej produkcji sprzedanej (EUR/kg)
Działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktu	Zmiana wielkości produkcji sprzedanej, która spełnia wymogi określonego „systemu jakości” (tony) (1) Zmiana wartości jednostkowej produkcji sprzedanej (EUR/kg) Szacowany wpływ na koszty produkcji (EUR/kg)
Działania mające na celu poprawę marketingu	Zmiana łącznej wielkości produkcji sprzedanej (tony) Zmiana wartości jednostkowej produkcji sprzedanej (EUR/kg)
Badania naukowe i produkcja eksperymentalna	Liczba nowych technik, procesów lub produktów przyjętych od chwili rozpoczęcia programu operacyjnego
Działania w zakresie szkolenia (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) lub działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych	Liczba osób, które ukończyły pełne szkolenie/pełen program szkoleniowy Liczba gospodarstw korzystających z usług doradczych
Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych	
a) wycofywanie z rynku	Łączna wielkość produkcji, której dotyczy wycofanie z rynku (tony)
b) zielone zbiory lub niezbieranie owoców i warzyw	Całkowity obszar objęty zielonymi zbiorami lub niezbieraniem (ha)
c) działania promocyjne i komunikacyjne	Szacowana zmiana wielkości produkcji sprzedanej w odniesieniu do produktów objętych działaniami promocyjnymi/komunikacyjnymi (tony)
d) działania w zakresie szkolenia	Liczba osób, które ukończyły pełne szkolenie/pełen program szkoleniowy
e) ubezpieczanie zbiorów	Łączna wartość ubezpieczonego ryzyka (EUR)
f) wsparcie na rzecz kosztów administracyjnych poniesionych na ustanowienie funduszy wzajemnych	Łączna wartość ustanowionego funduszu wzajemnego (EUR)

▼B

Środek	Wskaźniki rezultatu (jednostka)
Działania na rzecz ochrony środowiska	
a) nabywanie środków trwałych ([2])	Szacowana zmiana rocznego zużycia nawozów mineralnych/hektar, w podziale na rodzaj nawozu (N i P_2O_3) (tony/ha)
b) inne formy nabywania środków trwałych, w tym wynajem, dzierżawa i leasing ([3])	Szacowana zmiana rocznego zużycia wody na hektar (m^3/ha)
c) inne działania	Szacowana zmiana rocznego zużycia energii według rodzaju źródła energii lub rodzaju paliwa (litry/m^3/kWh na tonę produkcji sprzedanej)
(1) produkcja	Szacowana zmiana rocznej ilości produkowanych odpadów (tony na tonę produkcji sprzedanej) Szacowana zmiana rocznego wykorzystania opakowań (tony na tonę produkcji sprzedanej)
(2) transport	Szacowana zmiana rocznego zużycia energii według rodzaju źródła energii lub rodzaju paliwa (litry/m^3/kWh na tonę produkcji sprzedanej)
(3) marketing	Szacowana zmiana rocznej ilości produkowanych odpadów (tony na tonę produkcji sprzedanej) Szacowana zmiana rocznego wykorzystania opakowań (tony na tonę produkcji sprzedanej)
inne działania	Zmiana łącznej wielkości produkcji sprzedanej (tony) Zmiana wartości jednostkowej produkcji sprzedanej (EUR/kg) Szacowany wpływ na koszty produkcji (EUR/kg)

Uwagi: punktem odniesienia dla zmian jest sytuacja panująca w chwili rozpoczęcia realizacji programu.

([1]) Przez wymogi dotyczące „jakości" rozumie się zbiór szczegółowych zobowiązań dotyczących metod produkcji a), których przestrzeganie podlega weryfikacji przez niezależny organ kontrolny, oraz b), których wynikiem jest produkt końcowy, którego jakość (i) w sposób znaczący przewyższa handlową jakość produktów w zakresie zdrowia publicznego, zdrowia roślin i ochrony środowiska naturalnego oraz (ii) odpowiada bieżącym lub przewidywanym możliwościom rynkowym. Proponowane główne rodzaje „systemów jakości" obejmują, co następuje: a) certyfikowaną produkcję ekologiczną, b) chronione oznaczenia geograficzne i chronione nazwy pochodzenia, c) certyfikowaną integrowaną produkcję, d) prywatne certyfikowane systemy jakości produktu.

([2]) W tym inwestycje nieprodukcyjne związane z realizacją zobowiązań podjętych w ramach innych działań na rzecz ochrony środowiska.

([3]) W tym inne formy nabywania środków trwałych związane z realizacją zobowiązań podjętych w ramach innych działań na rzecz ochrony środowiska.

▼B

4. WSPÓLNE WSKAŹNIKI ODDZIAŁYWANIA

Uwaga: Wskaźniki oddziaływania należy podać dopiero po dokonaniu oceny oddziaływania.

Środek	Cele ogólne	Wskaźniki oddziaływania (jednostka)
Działania mające na celu planowanie produkcji	Wzmacnianie konkurencyjności Podnoszenie atrakcyjności członkostwa w organizacji producentów	Szacowana zmiana łącznej wartości produkcji sprzedanej (EUR) Zmiana łącznej liczby producentów owoców i warzyw będących aktywnymi członkami (1) danej organizacji producentów (OP)/danego zrzeszenia organizacji producentów (ZOP) (liczba) Zmiana łącznego obszaru produkcji owoców i warzyw uprawianych przez członków danej OP/danego ZOP (ha)
Działania mające na celu poprawę lub utrzymanie jakości produktu		
Działania mające na celu poprawę marketingu		
Badania naukowe i produkcja eksperymentalna		
Działania w zakresie szkolenia (inne niż działania związane z zapobieganiem kryzysom i zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych) lub działania mające na celu wspieranie dostępu do usług doradczych		
Środki zapobiegania kryzysom i zarządzania w sytuacjach kryzysowych		
Działania na rzecz ochrony środowiska	Utrzymanie stanu środowiska i jego ochrona:	
	— gleba	nie określono
	— jakość wody	Szacowana zmiana łącznego zużycia nawozów mineralnych, w podziale na rodzaj nawozu (N i P_2O_3) (tony)
	— zrównoważone wykorzystanie zasobów wodnych	Szacowana zmiana łącznego zużycia wody (m^3)
	— siedliska i różnorodność biologiczna	nie określono
	— krajobraz	nie określono
	— łagodzenie zmiany klimatu	Szacowana zmiana łącznego zużycia energii według rodzaju źródła energii lub rodzaju paliwa (litry/m^3/kWh)
	— zmniejszenie ilości odpadów	Szacowana zmiana łącznej ilości produkowanych odpadów (tony) Szacowana zmiana wykorzystania opakowań (tony)
Inne działania	Wzmacnianie konkurencyjności Podnoszenie atrakcyjności członkostwa w organizacji producentów	Szacowana zmiana łącznej wartości produkcji sprzedanej (EUR) Zmiana łącznej liczby producentów owoców i warzyw będących aktywnymi członkami (1) danej OP/danego ZOP (liczba) Zmiana łącznego obszaru produkcji owoców i warzyw uprawianych przez członków danej OP/danego ZOP (ha)

Uwagi: punktem odniesienia dla zmian jest sytuacja panująca w chwili rozpoczęcia realizacji programu.
(1) Aktywni członkowie to członkowie dostarczający produkty do OP/ZOP.

▼B

5. WSPÓLNE WSKAŹNIKI WYJŚCIOWE

Uwaga: Wskaźniki wyjściowe są potrzebne do dokonania analizy sytuacji panującej na początku okresu programowania. Niektóre spośród wspólnych wskaźników wyjściowych mają znaczenie tylko w odniesieniu do poszczególnych programów operacyjnych na poziomie organizacji producentów (np. wielkość produkcji wprowadzanej do obrotu po cenie mniejszej niż 80 % średniej ceny uzyskiwanej przez OP/ZOP). Inne wspólne wskaźniki wyjściowe mają również znaczenie dla strategii krajowych na poziomie państw członkowskich (np. łączna wartość produkcji sprzedanej).

Zasadniczo wskaźniki wyjściowe należy obliczać jako średnią z trzech lat. Jeśli dane nie są dostępne, wskaźniki należy obliczyć przynajmniej na podstawie danych dotyczących jednego roku.

Cele	Wskaźniki wyjściowe związane z celami	
	Wskaźnik	Definicja (i jednostka)
Cele ogólne		
Wzmacnianie konkurencyjności	Łączna wartość produkcji sprzedanej	Łączna wartość produkcji sprzedanej organizacji producentów (OP)/zrzeszenia organizacji producentów (ZOP) (EUR)
Podnoszenie atrakcyjności członkostwa w organizacji producentów	Liczba producentów owoców i warzyw będących aktywnymi członkami danej OP/danego ZOP	Liczba producentów owoców i warzyw będących aktywnymi członkami [1] danej OP/danego ZOP
	Łączny obszar produkcji owoców i warzyw uprawianych przez członków danej OP/danego ZOP	Łączny obszar produkcji owoców i warzyw uprawianych przez członków OP/ZOP (ha)
Utrzymanie stanu środowiska i jego ochrona	nie określono	
Cele szczegółowe		
Wspieranie koncentracji podaży	Łączna wielkość produkcji sprzedanej	Łączna wielkość produkcji sprzedanej OP/ZOP (tony)
Wspieranie wprowadzania do obrotu produktów wytwarzanych przez członków organizacji		
Zagwarantowanie, że produkcja jest dostosowana do popytu pod względem ilości i jakości		Wielkość produkcji sprzedanej, która spełnia wymogi określonego „systemu jakości” [2], w podziale na główne rodzaje odnośnych „systemów jakości” (tony)
Optymalizacja kosztów produkcji	nie określono	
Podnoszenie wartości handlowej produktów	Średnia wartość jednostkowa produkcji sprzedanej	Łączna wartość produkcji sprzedanej/Łączna wielkość produkcji sprzedanej (EUR/kg)
Stabilizacja cen producenta	nie określono	
Propagowanie wiedzy i poprawa potencjału ludzkiego	Liczba osób, które wzięły udział w szkoleniach	Liczba osób, które ukończyły szkolenie/program szkoleniowy w okresie ostatnich trzech lat (liczba)
	Liczba gospodarstw korzystających z usług doradczych	Liczba gospodarstw, członków OP/ZOP, korzystających z usług doradczych (liczba)

Cele	Wskaźniki wyjściowe związane z celami	
	Wskaźnik	Definicja (i jednostka)
Rozwój wydajności technicznej i ekonomicznej oraz wspieranie innowacyjności	nie określono	
Cele szczegółowe w dziedzinie ochrony środowiska		
Przyczynianie się do ochrony gleby	Obszar zagrożony erozją gleby, w odniesieniu do którego podjęto środki służące zapobieganiu erozji	Obszar produkcji owoców i warzyw zagrożony erozją gleby (3), na którym stosowane są środki służące zapobieganiu erozji (ha)
Przyczynianie się do utrzymania i poprawy jakości wody	Obszar, na którym zmniejszono stosowanie nawozów/ulepszono gospodarowanie nawozami	Obszar produkcji owoców i warzyw, na którym zmniejszono stosowanie nawozów lub ulepszono gospodarowanie nawozami (ha)
Przyczynianie się do zrównoważonego wykorzystania zasobów wodnych	Obszar, w odniesieniu do którego podjęto środki na rzecz oszczędzania wody	Obszar produkcji owoców i warzyw, na którym stosowane są środki na rzecz oszczędzania wody (ha)
Przyczynianie się do ochrony siedlisk i różnorodności biologicznej	Produkcja ekologiczna	Obszar ekologicznej produkcji owoców lub warzyw (ha)
	Produkcja integrowana	Obszar produkcji integrowanej owoców lub warzyw (ha)
	Inne działania przyczyniające się do ochrony siedlisk i różnorodności biologicznej	Obszar, na którym realizowane są inne działania przyczyniające się do ochrony siedlisk i różnorodności biologicznej (ha)
Przyczynianie się do ochrony krajobrazu	brak danych	
Przyczynianie się do łagodzenia zmian klimatu - Produkcja	Ogrzewanie szklarni – wydajność energetyczna	Szacowane roczne zużycie energii do celów ogrzewania szklarni według rodzaju źródła energii (tony/litry/m^3/kWh na tonę produkcji sprzedanej)
Przyczynianie się do łagodzenia zmian klimatu - Transport Przyczynianie się do utrzymania i poprawy jakości powietrza - Transport	Transport – wydajność energetyczna	Szacowane roczne zużycie energii do celów transportu wewnętrznego (4), według rodzaju paliwa (litry/m^3/kWh na tonę produkcji sprzedanej)
Zmniejszenie ilości produkowanych odpadów	nie określono	

Uwagi: OP oznacza organizację producentów; ZOP oznacza zrzeszenie organizacji producentów.

(1) Aktywni członkowie to członkowie dostarczający produkty do OP/ZOP.

(2) Przez wymogi dotyczące „jakości" rozumie się zbiór szczegółowych zobowiązań dotyczących metod produkcji a), których przestrzeganie podlega weryfikacji przez niezależny organ kontrolny, oraz b), których wynikiem jest produkt końcowy, którego jakość (i) w sposób znaczący przewyższa handlową jakość produktów w zakresie zdrowia publicznego, zdrowia roślin i ochrony środowiska naturalnego oraz (ii) odpowiada bieżącym lub przewidywanym możliwościom rynkowym. Główne rodzaje „systemów jakości" obejmują, co następuje: a) certyfikowaną produkcję ekologiczną, b) chronione oznaczenia geograficzne i chronione nazwy pochodzenia, c) certyfikowaną integrowaną produkcję, d) prywatne certyfikowane systemy jakości produktu.

(3) „Zagrożony erozją gleby" oznacza każdy obszar działki o nachyleniu przekraczającym 10 %, bez względu na to, czy w odniesieniu do niego zostały podjęte działania zapobiegające erozji (np. przykrywanie gleby, płodozmian itp.). Jeśli dostępne są odpowiednie informacje, państwo członkowskie może w zamian stosować następującą definicję: „zagrożony erozją gleby" oznacza każdy obszar działki, na którym przewidywana utrata gleby przekracza tempo naturalnego procesu glebotwórczego, bez względu na to, czy w odniesieniu do niego zostały podjęte działania zapobiegające erozji (np. przykrywanie gleby, płodozmian itp.).

(4) Transport wewnętrzny oznacza transport produktów dostarczanych z gospodarstwa członka do OP/ZOP.

▼B

ZAŁĄCZNIK IX

WYKAZ DZIAŁAŃ I WYDATKÓW NIEKWALIFIKUJĄCYCH SIĘ W RAMACH PROGRAMÓW OPERACYJNYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 60 UST. 1

1. Ogólne koszty produkcji, w szczególności środki ochrony roślin, w tym łączone środki ochrony, nawozy i inne środki; koszty pakowania, składowania, koszty pakowania zbiorczego, nawet w ramach nowych procesów, koszty opakowań; koszty gromadzenia lub transportu (wewnętrznego lub zewnętrznego); koszty operacyjne (zwłaszcza energia elektryczna, paliwo i konserwacja), z wyjątkiem:

   — kosztów szczególnych związanych ze środkami na rzecz poprawy jakości. We wszystkich przypadkach nie kwalifikują się koszty grzybni (nawet certyfikowanej), nasion ani roślin innych niż wieloletnie;

   — kosztów szczególnych biologicznych środków ochrony roślin (takich jak feromony i naturalni wrogowie) stosowanych w produkcji ekologicznej, integrowanej lub konwencjonalnej;

   — kosztów szczególnych transportu, sortowania i pakowania związanych z bezpłatną dystrybucją, o których mowa w art. 81 i 82;

   — kosztów szczególnych działań na rzecz ochrony środowiska, w tym kosztów powstałych w związku z ekologicznym gospodarowaniem opakowaniami;

   — kosztów szczególnych produkcji ekologicznej, integrowanej bądź eksperymentalnej, w tym kosztów szczególnych ekologicznych nasion i sadzonek. Właściwy organ państwa członkowskiego ustanawia kryteria kwalifikujące dla produkcji eksperymentalnej, mając na uwadze nowość procedury lub koncepcji oraz związane z nią ryzyko;

   — kosztów szczególnych związanych z zapewnianiem monitorowania zgodności z normami, o których mowa w tytule II niniejszego rozporządzenia, z przepisami fitosanitarnymi oraz z maksymalnym poziomem pozostałości.

   Koszty szczególne oznaczają koszty dodatkowe, obliczone jako różnica między kosztami zwykłymi a kosztami rzeczywiście poniesionymi.

   W odniesieniu do każdej kategorii kwalifikowalnych kosztów szczególnych, w celu obliczenia kosztów dodatkowych w zestawieniu z kosztami zwykłymi państwa członkowskie mogą ustalić – w należycie uzasadniony sposób – standardowe stawki ryczałtowe.

2. Koszty administracyjne i koszty personelu z wyjątkiem wydatków związanych z wykonaniem funduszy operacyjnych i z realizacją programów operacyjnych, obejmujące:

   a) koszty ogólne związane w szczególności z funduszem lub programem operacyjnym, w tym koszty zarządzania i koszty personelu, opracowywania sprawozdań i ocen oraz koszty prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz zarządzania rachunkowością z tytułu wypłaty standardowej stawki ryczałtowej równej 2 % kwoty funduszu operacyjnego zatwierdzonego zgodnie z art. 64 oraz w maksymalnej wysokości 180 000 EUR, na którą to stawkę składa się wkład UE oraz wkład organizacji producentów.

      W przypadku programów operacyjnych przedłożonych przez uznane zrzeszenie organizacji producentów koszty ogólne oblicza się jako sumę kosztów ogólnych każdej organizacji producentów zgodnie z akapitem pierwszym, ale maksymalnie do kwoty 1 250 000 EUR na zrzeszenie organizacji producentów.

      Państwa członkowskie mogą ograniczyć finansowanie kosztów rzeczywistych i w takiej sytuacji powinny ustalić koszty kwalifikowalne;

▼B

b) koszty personelu (łącznie z opłatami związanymi z wynagrodzeniami i innymi kosztami związanymi z zatrudnieniem, jeżeli są bezpośrednio ponoszone przez organizację producentów, zrzeszenie organizacji producentów lub spółki zależne, o których mowa w art. 50 ust. 9), wynikające z następujących środków:

(i) poprawa lub zachowanie wysokiego poziomu jakości lub ochrony środowiska;

(ii) poprawa poziomu marketingu.

Wdrożenie tych środków w sposób zasadniczy wiąże się z korzystaniem z usług wykwalifikowanego personelu. W takich przypadkach, jeżeli organizacja producentów korzysta z własnych pracowników lub członków będących producentami, przepracowany czas należy udokumentować.

W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza zastosować alternatywę w celu ograniczenia finansowania kosztów rzeczywistych, w odniesieniu do wszystkich określonych powyżej kwalifikowalnych kosztów personelu, ustala ono, *ex ante* oraz w sposób należycie uzasadniony, standardowe stawki ryczałtowe w wysokości maksymalnie 20 % zatwierdzonego funduszu operacyjnego. W należycie uzasadnionych przypadkach przedmiotową wartość procentową można zwiększyć.

W celu wystąpienia z wnioskiem o wyżej wymienione standardowe stawki ryczałtowe, organizacje producentów zobowiązane są dostarczyć satysfakcjonujący dla danego państwa członkowskiego dowód realizacji działania.

c) prawne i administracyjne koszty połączenia organizacji producentów lub ich przejęcia, oraz prawne i administracyjne koszty związane z tworzeniem międzynarodowych organizacji producentów lub międzynarodowych zrzeszeń organizacji producentów; studia wykonalności oraz propozycje zlecone w tym zakresie przez organizacje producentów.

3. Dodatki do dochodu lub do ceny niezwiązane z zapobieganiem kryzysom ani zarządzaniem w sytuacjach kryzysowych.

4. Koszty ubezpieczeń poza środkami w zakresie ubezpieczenia zbiorów, o których mowa w tytule III rozdział III sekcja 6.

5. Zwrot pożyczek zaciągniętych na finansowanie działań przeprowadzonych przed rozpoczęciem programu operacyjnego, innych niż pożyczki, o których mowa w art. 48 ust. 4, art. 49 ust. 3 oraz art. 74.

6. Zakup gruntu, którego cena przekracza 10 % wszystkich wydatków kwalifikowalnych związanych z danym działaniem i który nie jest zabudowany, chyba że zakup jest konieczny do dokonania inwestycji zawartej w programie operacyjnym; w wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach może zostać ustalony wyższy odsetek dla operacji dotyczących zachowania środowiska naturalnego.

7. Koszty spotkań i programów szkoleniowych, z wyjątkiem tych związanych z programem operacyjnym, w tym dzienne diety, koszty transportu i zakwaterowania, w stosownych przypadkach, według stawki ryczałtowej.

8. Działania lub koszty związane z ilościami wyprodukowanymi przez członków organizacji producentów poza Unią.

9. Działania, które mogłyby zakłócać konkurencję w innych rodzajach działalności gospodarczej organizacji producentów.

10. Urządzenia używane zakupione przy wsparciu unijnym lub krajowym w okresie poprzednich siedmiu lat.

11. Inwestycje w środki transportu wykorzystywane przez organizację producentów do celów marketingu lub dystrybucji, z wyjątkiem:

a) inwestycji w środki transportu wewnętrznego; w momencie zakupu organizacja producentów odpowiednio uzasadnia wobec odnośnego państwa członkowskiego, że inwestycje są wykorzystywane wyłącznie do transportu wewnętrznego;

▼B

b) dodatkowych urządzeń na samochodach ciężarowych, przeznaczonych do transportu chłodniczego lub w kontrolowanej atmosferze.

12. Dzierżawa, z wyjątkiem sytuacji, w której jest ona ekonomicznie uzasadniona, w sposób zadowalający państwo członkowskie, jako alternatywa zakupu.

13. Koszty operacyjne dzierżawionych dóbr.

14. Wydatki związane z umowami leasingu (podatki, odsetki, koszty ubezpieczenia itd.) oraz koszty operacyjne, z wyjątkiem:

a) samego leasingu, w granicach wartości rynkowej netto pozycji oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 55 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1974/2006;

b) leasingu urządzeń używanych, które nie uzyskały wsparcia unijnego ani krajowego w okresie poprzednich siedmiu lat.

15. Promocja indywidualnych oznakowań handlowych lub oznaczeń geograficznych, z wyjątkiem:

— marek/znaków towarowych organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i spółek zależnych w sytuacji, której mowa w art. 50 ust. 9,

— promocji ogólnej i promocji znaków jakości,

— kosztów nadruków promocyjnych na opakowaniach lub etykietach, o których mowa w dowolnym z poprzednich dwóch tiret, pod warunkiem, że przewidziano je w programie operacyjnym.

Nazwy geograficzne dopuszcza się wyłącznie, jeżeli:

a) są chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, objętym zakresem rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ([1]); lub

b) we wszystkich innych przypadkach, gdy przepis ustanowiony w lit. a) nie ma zastosowania, nazwy geograficzne mają charakter informacji drugorzędnej w stosunku do informacji głównej.

Materiały promocyjne przeznaczone do promocji ogólnej i promocji znaków jakości zostają opatrzone godłem Unii Europejskiej (tylko w przypadku wizualnych środków przekazu), oraz następującym napisem: „Kampania finansowana z pomocą Unii Europejskiej”. Organizacje producentów, zrzeszenia organizacji producentów oraz spółki zależne w sytuacji, o której mowa w art. 50 ust. 9, nie wykorzystują godła Unii Europejskiej do promocji swych marek/znaków towarowych.

16. Umowy na podwykonawstwo lub outsourcing związane z działaniami lub wydatkami wymienionymi w niniejszym wykazie jako nie kwalifikujące się.

17. Podatek VAT z wyjątkiem VAT niepodlegającego zwrotowi, o którym mowa w art. 71 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

18. Wszelkie krajowe lub regionalne podatki lub opłaty fiskalne.

19. Odsetki od należnych zobowiązań, z wyjątkiem przypadków, w których wkład wnoszony jest w postaci innej niż bezzwrotna pomoc bezpośrednia.

20. Nieruchomości zakupione przy wsparciu unijnym lub krajowym w okresie poprzednich 10 lat.

21. Inwestycje w udziały w spółkach, jeżeli dana inwestycja stanowi inwestycję finansową, z wyjątkiem inwestycji przyczyniających się bezpośrednio do osiągnięcia celów programu operacyjnego.

([1]) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

▼B

22. Koszty ponoszone przez podmioty inne niż organizacja producentów lub jej członkowie oraz zrzeszenia organizacji producentów lub jej członkowie będący producentami lub spółki zależne w sytuacji, o której mowa w art. 50 ust. 9.

23. Inwestycje lub działania podobnego rodzaju realizowane w gospodarstwach nienależących do organizacji producentów, zrzeszenia organizacji producentów lub jej członków będących producentami lub spółki zależnej w sytuacji, o której mowa w art. 50 ust. 9.

24. Działania zlecone przez organizację producentów poza Unią.

▼B

ZAŁĄCZNIK X

WYMAGANIA MINIMALNE DLA PRODUKTÓW WYCOFANYCH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 76 UST. 2

1. Produkty są:

   — całe,

   — zdrowe; nie dopuszcza się produktów gnijących lub z objawami zepsucia, które czynią je niezdatnymi do spożycia,

   — czyste, praktycznie wolne od jakichkolwiek widocznych substancji obcych,

   — praktycznie wolne od szkodników oraz od uszkodzeń spowodowanych przez szkodniki,

   — wolne od nadmiernego zawilgocenia zewnętrznego,

   — wolne od obcych zapachów lub smaków.

2. Produkty muszą być dostatecznie rozwinięte i dojrzałe, zgodnie z rodzajem.

3. Produkty muszą być charakterystyczne dla danej odmiany lub typu handlowego.

▼**M4**

ZAŁĄCZNIK XI

Maksymalne kwoty wsparcia na wycofywanie z rynku, o którym mowa w art. 79 ust. 1

(EUR/100 kg)

Produkt	Maksymalne wsparcie
Kalafiory	10,52
Pomidory	7,25
Jabłka	13,22
Winogrona	12,03
Morele	21,26
Nektaryny	26,90
Brzoskwinie	26,90
Gruszki	12,59
Bakłażany	5,96
Melony	6,00
Arbuzy	6,00
Pomarańcze	21,00
Mandarynki	19,50
Klementynki	19,50
Mandarynki satsuma	19,50
Cytryny	19,50

▼B

ZAŁĄCZNIK XII

KOSZTY TRANSPORTU W RAMACH BEZPŁATNEJ DYSTRYBUCJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 81 UST. 1

Odległość między miejscem wycofania a miejscem dostawy	Koszty transportu (EUR/tona) ([1])
poniżej 25 km	18,2
od 25 km do 200 km	41,4
od 200 km do 350 km	54,3
od 350 km do 500 km	72,6
od 500 km do 750 km	95,3
750 km lub więcej	108,3

([1]) Dodatek do transportu chłodniczego: 8,5 EUR/tonę.

▼B

ZAŁĄCZNIK XIII

CZĘŚĆ A

KOSZTY SORTOWANIA I PAKOWANIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 82 UST. 1

Produkt	Koszty sortowania i pakowania (EUR/tona)
Jabłka	187,7
Gruszki	159,6
Pomarańcze	240,8
Klementynki	296,6
Brzoskwinie	175,1
Nektaryny	205,8
Arbuzy	167,0
Kalafiory	169,1
Pozostałe produkty	201,1

CZĘŚĆ B

ADNOTACJA UMIESZCZANA NA OPAKOWANIACH PRODUKTÓW, O KTÓREJ MOWA W ART. 82 UST. 2

— Продукт, предназначен за безплатна дистрибуция (Регламент за изпълнение (ЕС) №)

— Producto destinado a su distribución gratuita [Reglamento de ejecución (UE) no]

— Produkt určený k bezplatné distribuci [prováděcí nařízení (EU) č.]

— Produkt til gratis uddeling (gennemførelsesforordning (EU) nr.)

— Zur kostenlosen Verteilung bestimmtes Erzeugnis (Durchführungsverordnung (EU) Nr.)

— Tasuta jagamiseks mõeldud tooted [rakendusmäärus (EL) nr]

— Προϊόν προοριζόμενο για δωρεάν διανομή [εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) αριθ.]

— Product for free distribution (Implementing Regulation (EU) No)

— Produit destiné à la distribution gratuite [règlement d'exécution (UE) nº]

— Prodotto destinato alla distribuzione gratuita [regolamento di esecuzione (UE) n.]

— Produkts paredzēts bezmaksas izplatīšanai [Īstenošanas regula (ES) Nr.]

— Nemokamai platinamas produktas [Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr.]

— Ingyenes szétosztásra szánt termék (/EU végrehajtási rendelet)

— Prodott destinat għad-distribuzzjoni bla ħlas [Regolament ta' implimentazzjoni (UE) nru.]

— Voor gratis uitreiking bestemd product (Uitvoeringserordening (EU) nr.)

— Produkt przeznaczony do bezpłatnej dystrybucji [Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr]

— Produto destinado a distribuição gratuita [Regulamento de execução (UE) n.º]

— Produs destinat distribuirii gratuite [Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr.]

▼B

— Výrobok určený na bezplatnú distribúciu [vykonávacie nariadenie (EÚ) č.]

— Proizvod, namenjen za prosto razdelitev [Izvedbena uredba (EU) št.]

— Ilmaisjakeluun tarkoitettu tuote (täytäntöönpanoasetus (EU) N:o)

— Produkt för gratisutdelning (genomförandeförordning (EU) nr)

▼B

ZAŁĄCZNIK XIV

Informacje, które należy zawrzeć w sprawozdaniu rocznym państw członkowskich, o którym mowa w art. 97 lit. b)

Wszystkie informacje powinny dotyczyć roku, którego dotyczy sprawozdanie. Sprawozdanie powinno zawierać informacje dotyczące wydatków poniesionych po zakończeniu roku, którego dotyczy sprawozdanie. Powinno ono obejmować informacje dotyczące przeprowadzonych kontroli oraz zastosowanych sankcji w odniesieniu do danego roku, w tym kontroli przeprowadzonych i sankcji zastosowanych po tym roku. Informacje (których szczegóły różnią się w ciągu roku) powinny być zgodne ze stanem na dzień 31 grudnia roku, którego dotyczy sprawozdanie.

CZĘŚĆ A — *INFORMACJE DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA RYNKIEM*

1. Informacje administracyjne

   a) Przepisy krajowe przyjęte w celu wdrożenia tytułu I rozdziału IV sekcji IVa oraz części II tytułu II rozdziału II sekcji IA rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w tym krajowej strategii na rzecz stałych programów operacyjnych obowiązującej w odniesieniu do programów operacyjnych wdrażanych w roku, którego dotyczy sprawozdanie.

▼M3

_____

▼B

   c) Informacje dotyczące organizacji producentów i zrzeszeń organizacji producentów oraz grup producentów:

      — numer kodu;

      — nazwa i dane teleadresowe;

      — data uznania (wstępnego uznania w przypadku grup producentów);

      — wszystkie odnośne podmioty prawne lub jasno określone części podmiotów prawnych oraz wszystkie odnośne spółki zależne;

      — liczba członków (w podziale na producentów i członów niebędących producentami), a także zmiany dotyczące składu członków w ciągu roku;

      — obszar objęty produkcją owoców i warzyw (ogółem i w podziale na główne uprawy), zakres produktów oraz opis sprzedawanych produktów końcowych (ze wskazaniem ich wartości i ilości zgodnie z głównymi źródłami) oraz główne przeznaczenia produktów – w podziale na wartość (wraz ze szczegółowymi informacjami dotyczącymi produktów wprowadzanych na rynek produktów świeżych, produktów sprzedawanych w celu przetworzenia oraz produktów wycofanych z rynku);

      — zmiany w strukturach w ciągu roku, w szczególności: organizacje nowo uznane lub utworzone, wycofania i zawieszenia uznań oraz połączenia organizacji, z podaniem odnośnych dat.

   d) Informacje dotyczące organizacji międzybranżowych:

      — nazwa organizacji i dane teleadresowe;

      — data uznania;

      — zakres produktów.

2. Informacje związane z wydatkami

   a) Organizacje producentów. Dane finansowe dotyczące danego beneficjenta (organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów):

      — fundusz operacyjny: łączna kwota, wkłady Unii, państwa członkowskiego (pomoc krajowa) oraz organizacji producentów i jej członków;

      — opis poziomu unijnej pomocy finansowej zgodnie z art. 103d rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

▼B

— dane finansowe dotyczące programu operacyjnego, w podziale na organizacje producentów i zrzeszenia organizacji producentów;

— wartość produkcji sprzedanej: wartość łączna oraz w podziale na poszczególne podmioty prawne, z których składa się organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów;

— wydatki związane z programem operacyjnym w podziale na środki i rodzaje działań wybranych jako kwalifikujące się do wsparcia;

— informacje na temat ilości produktów wycofanych w podziale na produkty i miesiące oraz w podziale na ilości całkowite i ilości podlegające zbyciu w drodze bezpłatnej dystrybucji, wyrażone w tonach;

— wykaz organów zatwierdzonych do celów art. 103d ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

b) Grupy producentów. Dane finansowe dotyczące każdego beneficjenta:

— łączna kwota, wkłady Unii, państwa członkowskiego oraz grupy producentów i jej członków;

— wkład państwa członkowskiego, wraz z sumami częściowymi dotyczącymi grup producentów w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku okresu przejściowego;

— wydatki na inwestycje konieczne w celu uzyskania uznania zgodnie z art. 103a ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w podziale na wkład Unii, państwa członkowskiego i grupy producentów;

— wartość produkcji sprzedanej, wraz z sumami częściowymi dotyczącymi grup produktów w pierwszym, drugim, trzecim, czwartym i piątym roku okresu przejściowego.

3. Informacje dotyczące realizacji strategii krajowej:

— krótki opis postępów osiąganych w realizacji programów operacyjnych, w podziale na każdy rodzaj środków określonych w art. 19 ust. 1 lit. g). Opis powinien opierać się na wskaźnikach nakładu oraz wspólnych wskaźnikach produkcji i rezultatu, oraz zawierać streszczenie informacji przedstawionych w rocznych sprawozdaniach z postępów w zakresie programów operacyjnych, przekazanych przez organizacje producentów;

— jeśli państwo członkowskie stosuje przepisy art. 182 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, należy opisać odnośną pomoc państwa;

— streszczenie wyników śródokresowych ocen programów operacyjnych, przekazanych przez organizacje producentów, w tym, w stosownych przypadkach, ocen jakościowych wyników i skutków działań na rzecz ochrony środowiska mających na celu zapobieganie erozji gleby, zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin lub lepsze gospodarowanie tymi środkami, ochronę siedlisk i różnorodności biologicznej lub ochronę krajobrazu;

— streszczenie głównych problemów zaistniałych w trakcie realizacji krajowej strategii i zarządzania nią oraz wszelkich podjętych działań, w tym, w stosownych przypadkach, wzmianka o ewentualnej aktualizacji krajowej strategii oraz o powodach tej aktualizacji. Do sprawozdania rocznego należy załączyć kopię zaktualizowanej strategii;

— streszczenie analiz przeprowadzonych zgodnie z art. 110 ust. 1 akapit drugi.

W 2012 r. w sprawozdaniu rocznym należy zawrzeć sprawozdanie z oceny za 2012 r., o którym mowa w art. 127 ust. 4 akapit drugi.

4. Wykaz zatwierdzonych pierwszych przetwórców i skupujących w podziale na produkty, w przypadku państw członkowskich korzystających z ustaleń przejściowych zgodnie z art. 203a ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

▼B

CZĘŚĆ B — *INFORMACJE DO CELÓW ROZLICZENIA RACHUNKÓW*

5. Informacje dotyczące kontroli i sankcji:

— kontrole przeprowadzone przez państwo członkowskie: informacje na temat skontrolowanych podmiotów oraz daty kontroli;

— liczba kontroli;

— wyniki kontroli;

— zastosowane sankcje.

▼B

ZAŁĄCZNIK XV

CZĘŚĆ A

Powiadomienia dotyczące cen, o których mowa w art. 98 ust. 1

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Pomidory	okrągłe	Wielkość 57-100 mm, luzem w opakowaniach o masie ok. 5-6 kg	Flanders (BE) Athens (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Granada (ES) Tenerife (ES) Murcia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Bretagne (FR) Budapest (HU) Lecce (IT) Vittoria (IT) Westland (NL) Kalisko-pleszewski (PL) Algarve (PT) Galați (RO)
	na gałązkach	Luzem w opakowaniach o masie ok. 3-6 kg	
	„wiśniowe”	Tacki o masie ok. 250-500 g	
Morele	Wszystkie rodzaje i odmiany	Wielkość 45-50 mm Tacki lub opakowania o masie ok. 6-10 kg	Sofia (BG) Athens (EL) Thessaloniki (EL) Murcia (ES) Valencia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Budapest (HU) Napoli (IT) Bologna (IT)
Nektaryny	biały miąższ	Wielkość A/B Tacki lub opakowania o masie ok. 6-10 kg	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Zaragoza (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Ravenna (IT) Forli (IT) Metaponoto (IT)
	żółty miąższ	Wielkość A/B Tacki lub opakowania o masie ok. 6-10 kg	
Brzoskwinie	biały miąższ	Wielkość A/B Tacki lub opakowania o masie ok. 6-10 kg	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Murcia (ES) Huesca (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Budapest (HU) Caserta (IT) Forli (IT) Cova da Beira (PT)
	żółty miąższ	Wielkość A/B Tacki lub opakowania o masie ok. 6-10 kg	

▼B

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Winogrona stołowe	Muscatel	Tacki lub opakowania o masie 1 kg	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Alicante (ES) Murcia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Bari (IT) Taranto (IT) Catania (IT) Algarve (PT)
	Chasselas		
	Alphonse Lavallée		
	Italia		
	Black magic		
	Red Globe		
	Victoria		
	Bezpestkowe (Sugarone/ Thomson)		
Gruszki	Blanquilla	Wielkość 55/60, opakowania o masie ok. 5-10 kg	Flanders (BE) Athens (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Zaragoza (ES) Val de Loire — Centre (FR) Budapest (HU) Ferrara (IT) Modena (IT) Geldermalsen (NL) Grójecko-warecki (PL) Oeste (PT)
	Conference	Wielkość 60/ 65+, opakowania o masie ok. 5-10 kg	
	Williams	Wielkość 65+/ 75+, opakowania o masie ok. 5-10 kg	
	Rocha		
	Abbé Fétel	Wielkość 70/75, opakowania o masie ok. 5-10 kg	
	Kaiser		
	Doyenné du Comice	Wielkość 75/90, opakowania o masie ok. 5-10 kg	
Jabłka	Golden delicious	Wielkość 70/80, opakowania o masie ok. 5-20 kg	Gleisdorf (AT) Flanders (BE) Praha (CZ) Niedersachsen (DE) Athens (EL) Thessaloniki (EL) Lleida (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Val de Loire — Centre (FR)
	Braeburn		
	Jonagold (lub Jonagored)		
	Idared		
	Fuji		
	Shampion		
	Granny smith		
	Red delicious oraz inne czerwone odmiany		
	Boskoop		
	Gala	Wielkość 65/70, opakowania o masie ok. 5-20 kg	Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Trento (IT) Bolzano (IT) Geldermalsen (NL) Grójecko-warecki (PL) Lubelsko-sandomierski (PL) Oeste (PT) Mureș (RO)
	Elstar		
	Cox orange		

▼B

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Mandarynki satsuma	Wszystkie odmiany	Wielkość 1-X - 2, opakowania o masie ok. 10-20 kg	Valencia (ES)
Cytryny	Wszystkie odmiany	Wielkość 3-4, opakowania o masie ok. 10 kg	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Alicante (ES) Murcia (ES) Catania (IT) Siracusa (IT)
Klementynki	Wszystkie odmiany	Wielkość 1-X - 3, opakowania o masie ok. 5-15 kg	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Castellon (ES) Valencia (ES) Corigliano (IT) Catania (IT)
Mandarynki	Wszystkie odmiany	Wielkość 1-2, opakowania o masie ok. 8-10 kg	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Castellon (ES) Valencia (ES) Palermo (IT) Siracusa (IT) Algarve (PT)
Pomarańcze	Salustiana	Wielkość 6-9, opakowania o masie ok. 10-20 kg	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Alicante (ES) Valencia (ES) Sevilla (ES) Catania (IT) Siracusa (IT) Algarve (PT)
	Navelinas		
	Navelate		
	Lanelate		
	Valencia late		
	Tarocco		
	Navel		
Cukinie	Wszystkie odmiany	Wielkość 14-21, luzem w opakowaniu	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Bari (IT) Latina (IT) Barendrecht (NL)
Wiśnie i czereśnie	Wszystkie odmiany słodkie	Wielkość co najmniej 22, luzem w opakowaniu	Sofia (BG) Praha (CZ) Rheinland-Pfalz (DE) Athens (EL) Thessaloniki (EL) Zaragoza (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Budapest (HU) Bari (IT) Grójecko-warecki (PL) Cova da Beira (PT) Iaşi (RO)

▼B

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Ogórki	Odmiany gładkie	Wielkość 350-500 g, luzem w opakowaniu	Sofia (BG) Athens (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Val de Loire — Centre (FR) Budapest (HU) Bari (IT) Vittoria (IT) Barendrecht (NL) Kalisko-pleszewski (PL)
Czosnek	biały	Wielkość 50-80 mm, opakowania o masie ok. 2-5 kg	Athens (EL) Thessaloniki (EL) Cuenca (ES) Cordoba (ES) Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Rovigo (IT)
	fioletowy		
Śliwki	Greengage	Wielkość co najmniej 35 mm	Sofia (BG) Baden-Würtemberg (DE) Murcia (ES) Sud-Ouest (FR) Budapest (HU) Modena (IT) Grójecko-warecki (PL) Argeş (RO) Caraş-Severin (RO)
	Śliwki europejskie (President, Stanley, Cacanska itd.)	Wielkość co najmniej 35 mm	
	Santa Rosa	Wielkość co najmniej 40 mm	
	Śliwki japońskie (Golden Japan itd.)	Wielkość co najmniej 40 mm	
Papryki słodkie	zielone w kształcie graniastosłupa	Wielkość co najmniej 70 mm	Sofia (BG) Athens (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Murcia (ES) Budapest (HU) Brindisi (IT) Vittoria (IT) Westland (NL) Oeste (PT)
	kolorowe w kształcie graniastosłupa (czerwone, żółte itd.)		
	białe	Wielkość co najmniej 50 mm	
	zielone wydłużone	Wielkość co najmniej 40 mm	
Sałaty	Iceberg	Wielkość co najmniej 400 g, opakowania liczące 8-12 sztuk	Nordrhein-Westfalen (DE) Athens (EL) Thessaloniki (EL) Almeria (ES) Murcia (ES) Rhône-Méditerranée (FR) Bari (IT) Grubbenvorst (NL) Oeste (PT) London (UK)
	Inne odmiany sałaty głowiastej (w tym Batavia)	Wielkość co najmniej 400 g, opakowania liczące 8-12 sztuk	

▼B

Produkt	Typ/odmiana	Prezentacja/wielkość	Reprezentatywne rynki
Truskawki	Wszystkie odmiany	Opakowania o masie 250 / 500 g	Flanders (BE) Nordrhein-Westfalen (DE) Huelva (ES) Sud-Ouest (FR) Salerno (IT) Barendrecht (NL) Płocki (PL) Algarve (PT) London (UK)
Grzyby uprawne	Zamknięte	Średnia wielkość (30-65 mm)	La Rioja (ES) Val de Loire – Centre (FR) Dublin (IE) Budapest (HU) Barendrecht (NL) Poznański (PL) London (UK)
Kiwi	Hayward	Wielkość 105-125 g, opakowania o masie ok. 3-10 kg	Athens (EL) Sud-Ouest (FR) Latina (IT) Cuneo (IT) Verona (IT) Grande Porto (PT)

CZĘŚĆ B

Wykaz owoców i warzyw oraz innych produktów, o których mowa w art. 98 ust. 3

— kalafiory;

— szparagi;

— bakłażany (oberżyny);

— awokado;

— marchew;

— cebule;

— fasole;

— pory;

— arbuzy;

— melony;

— orzechy laskowe;

— wiśnie;

— kapusty;

— ziemniaki.

▼B

ZAŁĄCZNIK XVI

SYSTEM CEN WEJŚCIA USTANOWIONY W TYTULE IV ROZDZIAŁ I SEKCJA 1

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury scalonej przedstawione opisy produktów mają wyłącznie charakter orientacyjny. Do celów niniejszego załącznika zakres ustaleń przewidzianych w tytule IV rozdział I sekcja 1 określony jest przez zakres kodów CN obowiązujących w chwili przyjęcia ostatniej zmiany niniejszego rozporządzenia. W przypadku, gdy przed kodem CN występuje „ex”, zakres ceł dodatkowych jest określony zarówno przez zakres kodu CN, jak i zakres opisu produktów, oraz odnośny okres obowiązywania.

CZĘŚĆ A

Kod CN	Opis	Okres obowiązywania
ex 0702 00 00	Pomidory	1 stycznia – 31 grudnia
ex 0707 00 05	Ogórki ([1])	1 stycznia – 31 grudnia
ex 0709 90 80	Karczochy	1 listopada – 30 czerwca
0709 90 70	Cukinie	1 stycznia – 31 grudnia
ex 0805 10 20	Pomarańcze słodkie, świeże	1 grudnia – 31 maja
ex 0805 20 10	Klementynki	1 listopada – koniec lutego
ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerinami i mandarynkami satsuma); wilkingi i podobne mieszańce cytrusowe	1 listopada – koniec lutego
ex 0805 50 10	Cytryny (*Citrus limon*, *Citrus limonum*)	1 czerwca – 31 maja
ex 0806 10 10	Winogrona stołowe	21 lipca – 20 listopada
ex 0808 10 80	Jabłka	1 lipca – 30 czerwca
ex 0808 20 50	Gruszki	1 lipca – 30 kwietnia
ex 0809 10 00	Morele	1 czerwca – 31 lipca
ex 0809 20 95	Czereśnie	21 maja – 10 sierpnia
ex 0809 30 10 ex 0809 30 90	Brzoskwinie, w tym nektaryny	11 czerwca – 30 września
ex 0809 40 05	Śliwki	11 czerwca – 30 września

([1]) Inne niż ogórki, o których mowa w części B niniejszego załącznika.

CZĘŚĆ B

Kod CN	Opis	Okres obowiązywania
ex 0707 00 05	Ogórki przeznaczone do przetwórstwa	1 maja – 31 października
ex 0809 20 05	Wiśnie (*Prunus cerasus*)	21 maja – 10 sierpnia

▼B

ZAŁĄCZNIK XVII

REPREZENTATYWNE RYNKI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 135

Państwo (-a) członkowskie	Reprezentatywne rynki
Belgia i Luksemburg	Bruksela
Bułgaria	Sofia
Republika Czeska	Praga
Dania	Kopenhaga
Niemcy	Hamburg, Monachium, Frankfurt, Kolonia, Berlin
Estonia	Talin
Irlandia	Dublin
Grecja	Ateny, Saloniki
Hiszpania	Madryt, Barcelona, Sewilla, Bilbao, Saragossa, Walencja
Francja	Paryż-Rungis, Marsylia, Rouen, Dieppe, Perpignan, Nantes, Bordeaux, Lyon, Tuluza
Włochy	Mediolan
Cypr	Nikozja
Łotwa	Ryga
Litwa	Wilno
Węgry	Budapest
Malta	Attard
Niderlandy	Rotterdam
Austria	Wiedeń-Inzersdorf
Polska	Ożarów Mazowiecki-Bronisze, Poznań
Portugalia	Lizbona, Porto
Rumunia	Bukareszt, Constanta
Słowenia	Lublana
Słowacja	Bratysława
Finlandia	Helsinki
Szwecja	Helsingborg, Sztokholm
Zjednoczone Królestwo	Londyn

▼M9

ZAŁĄCZNIK XVIII

DODATKOWE NALEŻNOŚCI PRZYWOZOWE: TYTUŁ IV, ROZDZIAŁ I, SEKCJA 2

Bez uszczerbku dla zasad interpretacji Nomenklatury scalonej przedstawione opisy produktów mają charakter wyłącznie orientacyjny. Do celów niniejszego załącznika zakres stosowania dodatkowych należności celnych określony jest przez zakres kodów CN istniejących w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia.

Numer porządkowy	Kod CN	Opis	Okres stosowania	Wartości progowe (tony)
78.0015	0702 00 00	Pomidory	Od 1 października do 31 maja	481 762
78.0020			Od 1 czerwca do 30 września	44 251
78.0065	0707 00 05	Ogórki	Od 1 maja do 31 października	13 402
78.0075			Od 1 listopada do 30 kwietnia	18 306
78.0085	0709 91 00	Karczochy	Od 1 listopada do 30 czerwca	11 620
78.0100	0709 93 10	Cukinie	Od 1 stycznia do 31 grudnia	54 760
78.0110	0805 10 20	Pomarańcze	Od 1 grudnia do 31 maja	292 760
78.0120	0805 20 10	Klementynki	Od 1 listopada do końca lutego	85 392
78.0130	0805 20 30 0805 20 50 0805 20 70 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerynami i satsuma); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	Od 1 listopada do końca lutego	99 128
78.0155	0805 50 10	Cytryny	Od 1 czerwca do 31 grudnia	340 920
78.0160			Od 1 stycznia do 31 maja	90 108
78.0170	0806 10 10	Winogrona stołowe	Od 21 lipca do 20 listopada	80 588
78.0175	0808 10 80	Jabłka	Od 1 stycznia do 31 sierpnia	701 247
78.0180			Od 1 września do 31 grudnia	64 981
78.0220	0808 30 90	Gruszki	Od 1 stycznia do 30 kwietnia	230 148
78.0235			Od 1 lipca do 31 grudnia	35 573
78.0250	0809 10 00	Morele	Od 1 czerwca do 31 lipca	5 794
78.0265	0809 29 00	Czereśnie	Od 21 maja do 10 sierpnia	59 061
78.0270	0809 30	Brzoskwinie, łącznie z nektarynami	Od 11 czerwca do 30 września	5 613
78.0280	0809 40 05	Śliwki	Od 11 czerwca do 30 września	10 293

▼B

ZAŁĄCZNIK XIX

TABELA KORELACJI, O KTÓREJ MOWA W ART. 149

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 2a	art. 3
art. 3	art. 4
art. 4	art. 5
art. 5	art. 6
art. 6	art. 7
art. 7	art. 8
art. 8	art. 9
art. 9	art. 10
art. 10	art. 11
art. 11	art. 12
art. 12	art. 13
art. 12a	art. 14
art. 13	art. 15
art. 14	—
art. 15	art. 16
art. 16	—
art. 17	—
art. 18	—
art. 19	—
art. 20	art. 17
art. 20a	art. 18
art. 21	art. 19
art. 22	art. 20
art. 23	art. 21
art. 24	art. 22
art. 25	art. 23
art. 26	art. 24
art. 27	art. 25
art. 28	art. 26
art. 29	art. 27
art. 30	art. 28
art. 31	art. 29
art. 32	art. 30
art. 33	art. 31
art. 34	art. 33
art. 35	—
art. 36	art. 34

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 37	art. 35
art. 38	art. 36
art. 39	art. 37
art. 40	art. 38
art. 41	art. 39
art. 42	art. 40
art. 43	art. 41
art. 44	art. 42
art. 45	art. 43
art. 46	art. 44
art. 47	art. 45
art. 48	art. 46
art. 49	art. 47
art. 50	art. 48
art. 51	art. 49
art. 52	art. 50
art. 53	art. 51
art. 54	art. 52
art. 55	art. 53
art. 56	art. 54
art. 57	art. 55
art. 58	art. 56
art. 59	art. 57
art. 60	art. 58
art. 61	art. 59-60
art. 62	art. 61
art. 63	art. 62
art. 64	art. 63
art. 65	art. 64
art. 66	art. 65
art. 67	art. 66
art. 68	art. 67
art. 69	art. 68
art. 70	art. 69
art. 71	art. 70
art. 72	art. 71
art. 73	art. 72
art. 74	art. 73
art. 75	art. 74
art. 76	art. 75
art. 77	art. 76
art. 78	art. 77

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 79	art. 78
art. 80	art. 79
art. 81	art. 80
art. 82	art. 81
art. 83	art. 82
art. 84	art. 83
art. 85	art. 84
art. 86	art. 85
art. 87	art. 86
art. 88	art. 87
art. 89	art. 88
art. 90	art. 89
art. 91	art. 90
art. 92	—
art. 93	art. 91
art. 94	art. 92
art. 94a	art. 93
art. 95	art. 94
art. 96	art. 95 ust. 4
art. 97	art. 95
art. 98	art. 96
art. 99	art. 97
art. 100	art. 99
art. 101	art. 100
art. 102	art. 101
art. 103	art. 102
art. 104	art. 103
art. 105	art. 104
art. 106	art. 105 ust. 1
art. 107	art. 105 ust. 2 i 3
art. 108	art. 106
art. 109	art. 107
art. 110	art. 108
art. 111	art. 109
art. 112	art. 110
art. 113	art. 111
art. 114	art. 112
art. 115	art. 113
art. 116	art. 114
art. 117	art. 115
art. 118	art. 116
art. 119	art. 117

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007	Niniejsze rozporządzenie
art. 120	art. 118
art. 121	art. 119
art. 122	art. 120
art. 123	art. 121
art. 124	art. 122
art. 125	art. 123
art. 126	art. 125
art. 127	art. 126
art. 128	art. 127
art. 129	art. 128
art. 130	art. 129
art. 131	art. 130
art. 132	art. 131
art. 133	art. 132
art. 134	—
art. 135	art. 133
art. 136	art. 134
art. 137	art. 135
art. 138	art. 136
art. 139	art. 137
art. 140	art. 138
art. 141	art. 139
art. 142	art. 140
art. 143	art. 141
art. 144	art. 142
art. 145	art. 143
art. 146	art. 144
art. 147	art. 145
art. 148	art. 146
art. 149	art. 147
art. 150	art. 148
art. 151	art. 149
art. 152	art. 150
art. 153	art. 151
załącznik I	załącznik I
załącznik II	załącznik II
załącznik III	załącznik III
załącznik IV	załącznik IV
załącznik VI	załącznik V
załącznik VII	załącznik VII
załącznik VIII	załącznik IX
załącznik IX	załącznik X

▼B

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007	Niniejsze rozporządzenie
załącznik X	załącznik XI
załącznik XI	załącznik XII
załącznik XII	załącznik XIII
załącznik XIII	załącznik XIV
załącznik XIV	załącznik VIII
załącznik XV	załącznik XVI
załącznik XVI	załącznik XVII
załącznik XVII	załącznik XVIII
załącznik XVIII	załącznik XX

▼B

ZAŁĄCZNIK XX

ROZPORZĄDZENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 150 UST. 2

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1764/86 z dnia 27 maja 1986 r. ustanawiające minimalne wymagania jakości dla przetworów z pomidorów objętych systemem pomocy produkcyjnej ([1])

rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2320/89 z dnia 28 lipca 1989 r. w sprawie minimalnych wymogów jakości dla brzoskwiń w syropie i brzoskwiń w naturalnym soku owocowym w celu zastosowania systemu pomocy produkcyjnej ([2])

art. 2 oraz części A i B załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 464/1999 z dnia 3 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do uzgodnień dotyczących pomocy w odniesieniu do suszonych śliwek ([3])

art. 1 ust. 1 i 2 oraz załącznik II i III do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1573/1999 z dnia 19 lipca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie cech charakterystycznych suszonych fig kwalifikujących się do pomocy w ramach systemu pomocy produkcyjnej ([4])

załączniki I i II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1621/1999 z dnia 22 lipca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do pomocy odnoszącej się do uprawy winogron przeznaczonych do produkcji niektórych odmian winogron suszonych ([5])

rozporządzenie Komisji (WE) nr 1666/1999 z dnia 28 lipca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do minimalnych cech handlowych niektórych odmian suszonych winogron ([6])

rozporządzenie Komisji (WE) nr 1010/2001 z dnia 23 maja 2001 r. dotyczące minimalnych wymagań jakościowych dla mieszanek z owoców w ramach wspólnotowego systemu pomocy produkcyjnej ([7])

art. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 217/2002 z dnia 5 lutego 2002 r. ustalającego kryteria kwalifikujące surowce w ramach systemu pomocy produkcyjnej w rozporządzeniu (WE) nr 2201/96 ([8])

art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2003 z dnia 29 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych ([9])

art. 16 i załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2111/2003 z dnia 1 grudnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2202/96 wprowadzającego wspólnotowy system pomocy dla producentów niektórych owoców cytrusowych ([10])

rozporządzenie Komisji (WE) nr 1559/2006 z dnia 18 października 2006 r. ustanawiające minimalne wymagania jakościowe dla gruszek odmian Williams i Rocha w syropie i/lub naturalnym soku owocowym objętych systemem pomocy produkcyjnej ([11])

([1]) Dz.U. L 153 z 7.6.1986, s. 1.
([2]) Dz.U. L 220 z 29.7.1989, s. 54.
([3]) Dz.U. L 56 z 4.3.1999, s. 8.
([4]) Dz.U. L 187 z 20.7.1999, s. 27.
([5]) Dz.U. L 192 z 24.7.1999, s. 21.
([6]) Dz.U. L 197 z 29.7.1999, s. 32.
([7]) Dz.U. L 140 z 24.5.2001, s. 31.
([8]) Dz.U. L 35 z 6.2.2002, s. 11.
([9]) Dz.U. L 218 z 30.8.2003, s. 14.
([10]) Dz.U. L 317 z 2.12.2003, s. 5.
([11]) Dz.U. L 288 z 19.10.2006, s. 22.